വെൺമണി നമ്പൂതിരിപ്പാടൻമാരുടെ കൃതികൾ

ആമുഖോപന്യാസം

ഇയ്യിടെ കുറെ കാലത്തിന്നിടെക്ക വളരെ ഭാഷാകവികളും ഭാഷാകവിതകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട. കവികളിൽ ചിലർ വളരെ യോഗ്യന്മാരും കവിതകളിൽ ചിലതു വളരെ ശ്ലാഘിക്കത്തക്കവയും ആകുന്നു. എന്നാൽ അവൎക്കൊ അവരുടെ കവിതകൾക്കൊ വെണ്മണി നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതക്കും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ പ്രസിദ്ധിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ കേൾക്കാത്തവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ശ്ലോകമെങ്കിലും തോന്നാത്തവരും അക്ഷരജ്ഞാനമുള്ള മലയാളികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടൊ എന്നു സംശയമാണ്. കവിതയുടെ ഗുണദോഷം അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരും നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെപ്പോലെ മറെറാരു ഭാഷാകവിയും ഇല്ലെന്നു വളരെ സാധാരണയായി പറയുന്നുണ്ട. 'വാസനാബലത്താൽ കവിതയുണ്ടാക്കി സഹൃദയഹൃദയാഹ്ലാദനം ചെയ്യുന്ന ഭാഷാകവികളിൽ അഗ്രേസരനായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതു വെണ്മണി നമ്പൂരിതന്നെ' എന്നു വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും നിസ്സംശയമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പണ്ഡിതാഗ്രേസരന്മാരും കേവലം പാമരന്മാരായിട്ടുള്ളവരും ഇങ്ങിനെ ഐകകണ്ഠ്യമായി നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ അഗ്രഗണ്യതയെ

സമ്മതിക്കുന്നതിനു പുറമെ, പ്രായേണ 'പരസ്പരയശഃപുഷ്ടാഭാഗന്മാർ' എന്നു എല്ലാക്കാലങ്ങളിലും പറഞ്ഞുവരുന്ന സമാനകവികളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ യോഗ്യതയെ സമ്മതിക്കുന്നതിൽ ഒട്ടും വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നില്ല. നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കൃതികളിൽ യാതൊന്നും ഇതുവരെ അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്ന സംഗതികൂടി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഈ അസാധാരണപ്രസിദ്ധി ആശ്ചര്യകരമായിരിക്കുന്നു. അച്ചടിയന്ത്രത്തിന്റെ സാഹായ്യമില്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോഴത്തെ ഭാഷാകവികളിൽ എത്രപേരുടെ പ്രസിദ്ധി അവരുടെ ജന്മഭൂമിയുടെ നാലതിരുകളും വിട്ടു പുറത്തുപോകുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു.

നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ഈ പ്രസിദ്ധിയുടെ പ്രധാന കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയുടെ വിശിഷ്ടത തന്നെയാണെങ്കിലും അതിന്റെ ഗുണദോഷത്തോടു സംബന്ധമില്ലാതെ ചില കാരണങ്ങളുംകൂടിയുണ്ടു. കവിതാവിഷയത്തിൽ വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ പേർ കേട്ടുതുടങ്ങീട്ടു ഇപ്പോൾ അമ്പതുകൊല്ലത്തിൽ അധികമായിരിക്കുന്നു. ൧൦൨൫-മാണ്ടിനു മുമ്പിൽതന്നെ അച്ഛൻനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതകൾ ധാരാളമായി പ്രചാരം തുടങ്ങി. ആ കവിയശസ്സിനെ ൧൦൪൫-മാണ്ടു മുതൽക്കു മകൻ നമ്പൂരിപ്പാടു വർദ്ധിപ്പിപ്പാനും തുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെ അമ്പതിൽ ചില്വാനം സംവത്സരം നിലനിന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ "വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാടു" എന്ന പേരിനു കേരളത്തിൽ ഉന്നതപ്രതിഷ്ഠയും സർവ്വത്ര പ്രഖ്യാതിയും ലഭിച്ചു. ഇതിന്നു പുറമെ, മകൻ നമ്പൂരി

പ്പാട് കടത്തനാട്ടുമുതൽ തിരുവനന്തപുരംവരെ മലയാളത്തിൽ പ്രധാനമായ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ചെന്നു കയും മിക്ക രാജാക്കന്മാരുടേയും നാടുവാഴികളുടേയും മറ്റും പ്രത്യക്ഷപരിചയം സമ്പാദിക്കുകയും അവരെയെല്ലാം തന്റെ കവിതകൾ ചൊല്ലികേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. പ്രമാണികളുമായി ഇത്ര വളരെ മലയാളികൾക്കു മുഖപരിചയമുണ്ടായിട്ടു അദ്ദേഹത്തെപോലെ മറെറാരു ഭാഷാകവിയും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ആധുനികഭാഷാകവികളിൽ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെപോലെതന്നെ വാസനയുണ്ടായിട്ടു അല്പം ചിലരും അദ്ദേഹത്തെക്കാൾ അധികം വൈദഗ്ദ്ധ്യവും ബുദ്ധിയും ഉണ്ടായിട്ടു പലരും ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാതെകഴിയില്ല. എങ്കിലും ജനസാമാന്യത്തിനു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയിലുള്ളതുപോലെ മററുള്ളവരുടേതിലും അഭിരുചി കാണുന്നില്ല. അതിന്റെ പ്രധാനകാരണം ആ കവിതയുടെ ഗ്രാമ്യതയും ഫലിതവുമാകുന്നു. ഗ്രാമ്യത എന്ന പദം സംസ്കൃതജ്ഞന്മാർ വിചാരിക്കുന്ന ഗർഹ്യാർത്ഥത്തിലല്ല ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു. പാമരന്മാർക്കുകൂടി ആസ്വദിക്കാവുന്ന ഒരു ഗുണമെന്നേ അർത്ഥമുള്ളൂ. ‘നിലവിട്ടുപകച്ചുനിന്നുപോയ്ഞാൻ കുലവെട്ടീടിനകററിവാഴപോലെ’ എന്നുപറഞ്ഞാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാകയുംരുചിക്കയും ചെയ്യും. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മററു കവികൾ പറയുന്നതു ‘നിലവിട്ടുപരിഭ്രമിച്ചുനിന്നേൻ കലിതാഘട്ടിതരംഭാപോലെഞാനും’ എന്നോ മറേറാ ആയിരിക്കും. സാധാരണജനങ്ങൾസംസാരിക്കു

കയും വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ കാവ്യമാകുന്ന ദർപ്പണത്തിൽ ഭംഗിയായി പ്രതിബിംബിപ്പിച്ചു കാണുമ്പോഴം അവർക്കു ആ കവിതയിൽ അസാമാന്യമായ രസവും പ്രതിപത്തിയും ഉണ്ടാകുന്നതു സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. 'താനൊന്നുമില്ലിതിനൊരവസാനമെന്നാൽ ഞാനിന്നുമുല്ലശരമുഷ്ടതിൽ മുക്കരുത്തും'; 'കഥാവാചകിലൂരതുംനിയമഘം പിന്നെളുകുന്നതിനാവിടെ വിളക്കോ കട്ടിലോ കട്ടവമ്പോ'; 'കയറിട്ടെല്ലുണം ചോറുകയറൊന്നിവനില്ലയോ'; 'അവരെല്ലാ കണ്ടിടാമിപ്പോഴുപ്പുകൊള്ളാം വാവുംകളിക്കാം'; 'കൊള്ളലിട്ടാട്ടിത്താനിയമ്പ ചന്ദ്രനൊളിപ്പടിപ്പോടുകാട്ടിപ്പോരുപ്പോപുള്ളിതെന്നാലൊട്ടവിൽ വിട്ടവനെൻ പാദസേവിതരല്ലോ' — ഇത്യാദി പ്രയോഗങ്ങൾകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫലിതങ്ങൾകൊണ്ടുമാണ നമ്പ്യാർ 'ജനസാമാന്യത്തിന്റെ കവി' യായിത്തീർന്നതു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫലിതത്തെപറ്റി വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയേണമെന്നില്ല. വല്ല ഫലിതവുമില്ലാത്ത ശ്ലോകങ്ങൾ വളരെ ചുരുക്കമേ അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ളു. എന്നുതന്നെയല്ല, ഹാസ്യരസവിരുദ്ധമായ പ്രകൃതത്തിലും അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും നേരമ്പോക്കുകൾ തട്ടിവിട്ടിട്ടുണ്ടു. ഇവ വിദ്വാന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കുത്സിതങ്ങളാണെങ്കിലും സാധാരണജനങ്ങൾ അതിൽ ആസ്വാദനസുഖം മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളു. ദുഃഖബഹുളമായ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ നല്ലപോലെ ചിരിച്ചിരിപ്പാൻ മാർഗ്ഗങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നവനെ ജനങ്ങൾ അഭിനന്ദിക്കുന്നതിൽ എന്താണത്ഭുതം. ഫലിതംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ

ഭാഷാകവിസമൂഹത്തിൽ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ മേലെയെന്നോ ഒപ്പമെന്നു തന്നെയോ പറയത്തക്കവനായിട്ടു കുഞ്ചൻ നമ്പിയാർ ഒരാൾ മാത്രമേ ഉള്ളു.

നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതയുടെ മറ്റു ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ 'വിദ്യാവിനോദിനി'യിൽ ഒരിടത്തു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ താഴെ ചേൎക്കുന്നു.

'അച്ഛന്റേയുംമകന്റേയും കവിതയിലെമണിപ്രവാളശുദ്ധിയാണ ജനങ്ങളെ ഒന്നാമതായി ഇത്ര രസിപ്പിക്കുന്നതു. മണിപ്രവാളത്തിനുവരുത്തെ ശുദ്ധിവരുത്തി ആദ്യമായിഭംഗിയിൽപ്രയോഗിച്ചുകാണുന്നതഎഴുത്തച്ഛന്റെഭാരതത്തിലാണ. കുഞ്ചൻ നമ്പിയാർ തുള്ളലുകളാക്കിയിരിക്കുന്നതഇതിനെഅനുസരിച്ചിട്ടാണ. മറ്റുപ്രാചീനകവികളാരും ഈ കാൎയ്യത്തിൽഅശേഷംനിഷ്കൎഷിച്ചിട്ടില്ല. 'അങ്ങൊട്ടടൻപരിചിലിങ്ങോട്ടടൻ' എന്നും 'ആകൃതികണ്ടാലതിമംഗളയം ആരാലിവൾതന്നാധരംപേയം' എന്നും 'ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ ഖരദൂഷണാദിൻ പോരാളിവീരൻസമരേനിഹത്യ' എന്നുംമറ്റുംഅപ്രസിദ്ധസംസ്കൃതപദങ്ങളേയും സംസ്കൃതപ്രത്യയങ്ങളേയുംപച്ച മലയാളപദങ്ങളേയും എടുകലത്തിനെല്ലുംമോരുംകൂടിയമാതിരിയാക്കി പ്രാചീനകവിതകളിൽ മിക്കതിലും പ്രയോഗിച്ചുകാണാം. അവയുടെ ഭാഷ സംസ്കൃതവുമല്ല മലയാളവുമല്ല. എളുപ്പത്തിൽ കവിതയുണ്ടാക്കുന്നതിന്നായി നിൎമ്മിച്ച ഒരു വികൃതഭാഷ എന്നേ പറവാൻപാടുള്ളു. അവരുടെ കവിതകൾ എഴുത്തച്ഛന്റേയും നമ്പ്യാരുടേയും കൃതികൾക്കുള്ളതിൽ ഒരംശംതാനു

ടെങ്കിലും പ്രചാരമില്ലാതിരിക്കുന്നതിന്റെ പ്രധാനകാരണമിതാണ. നവീന കവിതകളിൽ എഴുത്തച്ഛന്റെ രീതിയെ ആദ്യമായി അനുസരിച്ചുതുടങ്ങിയതപൂന്തോട്ടത്തു നമ്പൂരിയാണ. വെണ്മണി അച്ഛൻനമ്പൂരിപ്പാട അതിനു വളരെ പരിഷ്കാരം വരുത്തി. മകൻ നമ്പൂരിപ്പാടായിട്ടു അതിനുവേണ്ട ഗുണങ്ങളെല്ലാം പൂൎത്തിയാക്കി. ആ ഗുണങ്ങളെന്തെല്ലാമാണെന്നു വിവരിപ്പാൻ പ്രയാസമാണ. അനുഭവംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനേ തരമുള്ളു. അപ്രസിദ്ധങ്ങളല്ലാത്തതും സംസ്കൃതപ്രത്യയങ്ങളോടു കൂടാത്തതും ഉള്ള സംസ്കൃത പദങ്ങളും മലയാളപദങ്ങളും എടകലൎന്ന പാലും വെള്ളവുംകൂടി ചേൎന്നപോലെ യോജിച്ചു വരുമ്പോഴാണ മണിപ്രവാളത്തിനു ശുദ്ധിയുണ്ടാകുന്നത എന്നുമാത്രമെ ഇവിടെ പറയുന്നുള്ളു. ഈ കാൎയ്യത്തിലുള്ള നിഷ്കൎഷയാണ മകൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതയുടെ ഒരു പ്രധാനഗുണം.

കൎണ്ണസുഖത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള നിഷ്കൎഷ മററാരു കവിയും അദ്ദേഹത്തെപോലെ ചെയ്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടുഅദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയിലുള്ളതുപോലെ പദങ്ങൾക്കു സ്നിഗ്ദ്ധത മററാരുടേതിലും കാണുവാൻ പ്രയാസം. അവിളംബോച്ചാരണത്തിനു സുകരമാകുംവണ്ണം പദങ്ങളെ ഘടിപ്പിക്കുമ്പോളാണ ശബ്ദകൾക്ക സ്നിഗ്ദ്ധതയുണ്ടാകുന്നത. ഭാഷയുടെ സ്വഭാവത്തെ അനുസരിച്ചു വേണ്ടടത്തെല്ലാം അക്ഷരങ്ങൾക്ക ദ്വിത്വം വരുത്തുകയും അൎദ്ധാക്ഷര സംവൃതമായ അ

ക്ഷരങ്ങൾക്കു മുകളിൽ വരുന്ന അക്ഷരങ്ങളുടെ സ്വഭാവംപോലെ ഗുരുലഘുത്വം കല്പിക്കുകയുമാകുന്നു ഇതിന്നു വേണ്ടതു. ചന്ദ്രകല, നക്രതുണ്ഡി, എന്ന പദങ്ങളെ സാധാരണയായി മലയാളത്തിൽ ചന്ദ്രക്കല, നക്രത്തുണ്ഡി, എന്നാണു ഉച്ചരിക്കുന്നതു. അതുകൊണ്ടു സംസ്കൃതത്തിൽ ദ്വിത്വം വേണ്ടാത്തേടത്തുകൂടി ഭാഷയിൽ ദ്വിത്വം വേണമെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഭാഷയുടെ ഈ സ്വഭാവത്തെ അനുസരിക്കാതെ കവിതയുണ്ടാക്കുന്നതു ശ്രവണസുഭഗമാവാൻ പാടില്ല. ഇതുപോലെതന്നെ ൻ, ൾ, എന്ന അർദ്ധാക്ഷരങ്ങളോടുകൂടിയ ഹ്രസ്വാക്ഷരങ്ങൾ, മുകളിൽ ചില അക്ഷരങ്ങൾ വരുമ്പോൾ ഗുരുക്കളും മറ്റു ചില അക്ഷരങ്ങൾ വരുമ്പോൾ ലഘുക്കളും ആവും. സംസ്കൃതത്തിൽ ഇങ്ങിനെ വരുന്നതെല്ലാം ഗുരുവായിരിക്കും, അതിനെ അനുസരിക്കുകകൊണ്ടാണു ഭാഷാകവിതയിൽ ചിലപ്പോൾ ഈ ദോഷം വരുന്നതു. ഈ വക സംഗതികളിൽ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേക്കുണ്ടായിരുന്ന നിബന്ധനകൾക്കു അവസാനമില്ല. അവയെ മുഴുവൻ ഇവിടെ പറവാൻ അസാദ്ധ്യമാണു. മുഴുവൻ ഓർമ്മവെപ്പാനും ധരിപ്പാൻ കൂടിയും പ്രയാസം. അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി എടപെട്ടാലെ മുഴുവൻ അറിവാനും അതുകൊണ്ടു കവിതക്കുണ്ടാകുന്ന സുഖം അനുഭവിപ്പാനും പൂർണ്ണമായി സാധിക്കു. അതുകൊണ്ടു അവയുടെ സ്വഭാവം കാണിപ്പാൻ മാത്രം ഓരോ ഉദാഹരണം ഇവിടെ പറയാം. 'നീലതോയദകചേ' എന്നും മറ്റും സംസ്കൃതത്തിൽ സാധുവാണെന്നുവെച്ചു 'നീലതഃക്കു

'ലി' എന്നും മററും ഭാഷയിൽ പ്രയോഗിച്ചാൽ കൎണ്ണശൂലംതന്നെ. ഭാഷയിൽ 'നീലത്താഴക്കുഴലി' എന്നായിരിക്കണം. 'മന്മഥകുസുമാഗമസമം ഗ്രഹിക്കാത്തവൎക്കാണോ' 'മന്നിൽവാനവരോടിവൎണ്ണമെങ്ങി' ഇവിടെ 'വൎക്കു' 'ന്നിൽ' എന്നത ഗുരുവാക്കിയത അസംഗീയമാണ. അതുപോലെതന്നെ 'പോക്കലത്തിൽ ഇയ്യമന്നമേകിടും' എന്നതിൽ 'ത്തിൽ' എന്നത ലഘുവാക്കിയതും അസംഗീയമാണ. നവീനസമ്പ്രദായപ്രകാരം ഇങ്ങിനെ പലസംഗതികളിൽ നിൎദ്ദേശം ചെയ്യാനുണ്ടു.

'നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ ശ്ലോകങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ഒരു പ്രത്യേകസ്വാദം തോന്നുന്നതിന്ന മറെറാരുകാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാസപ്രയോഗമാണ. സാധാരണ കവികൾ ശ്ലോകങ്ങളിലും മററും രണ്ടാമത്തെ അക്ഷരത്തിൽ മാത്രമേ പ്രാസം വരുത്താറുള്ളു. കൎണ്ണസ്വരത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഇതുകൊണ്ടുവലിയ ശ്ലോകങ്ങളിൽ പറയത്തക്കതായ ഫലപ്രാപ്തിയൊന്നുമില്ല. നമ്പൂതിരിപ്പാട അന്ത്യപ്രാസത്തെയാണ അധികം ദീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത. 'പതമഴുമാമാതമഴയേ' 'വിശിവാധമാരേയംവിശാലേക്ഷണേ' എന്നപാദാന്തത്തിലും 'ഭൈരവാതമഴയമുനമോഷമോതാംഗി' എന്ന പാദമദ്ധ്യത്തിലും മററുമുള്ള പ്രാസത്തിന്നാണ അദ്ദേഹം അധികംനിഷ്കൎഷിക്കുന്നത. 'ചോളപ്പുംചോരത്തിളപ്പും ചൊങ്ങുചാകവിലസിതത്തത്തുമത്തപ്പുതങ്കക്കോളപ്പും' ഇങ്ങിനെ ഭരതാംശത്തിലുള്ള അക്ഷരങ്ങളുടെ ഐക്യംകൊണ്ടാണ അദ്ദേഹം സവിശേഷമായി കൎണ്ണസുഖം ജനി

ഷ്ടിക്കുന്നത. ഈ വിദ്യയില്ലാത്തതായിട്ട അദ്ദേഹം ഒരു ശ്ലോകമെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്.

വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതയിൽ ന്യൂനതകൾ ഇല്ലെന്നില്ല- പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ന്യൂനത വസ്തുരചനയിലാകുന്നു. ഒരു മനുഷ്യൻെറ അവയവങ്ങൾക്കുള്ളതുപോലെ കഥയുടെ അംശങ്ങൾക്കും സംബന്ധസാദൃശ്യമായിരിക്കണമെന്ന അദ്ദേഹം ധരിച്ചിട്ടില്ല. ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം അനാവശ്യമായി വളരെ വിസ്തരിക്കയും വേണ്ടേടങ്ങളിൽ വിസ്തരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു. ഒരു ശ്ലോകമുണ്ടാക്കുമ്പോൾ അതിൽ മാത്രമേ അദ്ദേഹം മനസ്സുവെക്കുന്നുള്ളു. അതിനാൽ അതിൽപറയുന്ന സംഗതി മുമ്പിൽ പറഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതായോ മററു ശ്ലോകങ്ങളിൽ പറഞ്ഞ സംഗതികൾക്കു വിരോധമായോ വന്നേക്കാം. ഭൂതിഭൂഷചരിതത്തിൽ ൧൨൯, ൧൩൧, ൧൩൨, ൧൩൯, ഈ ശ്ലോകങ്ങളും ഭാണത്തിൽ ൨൩൬-൨൩൭-ം ശ്ലോകങ്ങളും കവിപുഷ്പമാലയിൽ ൯, ൧൦, ൧൨, ൧൯, ൨൦ ഈ ശ്ലോകങ്ങളും നോക്കുക. ഇതുപോലെ പലശ്ലോകങ്ങളിലും ഈ ന്യൂനത കാണാവുന്നതാകുന്നു.

നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ സരളനിർവ്വിശേഷമായ ശബ്ദപ്രയോഗം എത്രതന്നെ ജനസാമാന്യപ്രീതികരമായിരുന്നാലും ചിലപ്പോൾ അത ഒരു ന്യൂനതയായിത്തന്നെ ഭവിക്കുന്നുണ്ട. അജാമിളൻെറ ചരമകാലത്തിൽ ഭഗവാൻ പ്രത്യക്ഷമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്ന ഹൃദയമൂലോല്പന്നമായും ഭക്തിരസസൂചകമായുമുള്ള സ്തോത്രത്തി

ൽ നേരംപോക്കുകഠം തട്ടിവിടുന്നത ദോഷത്തിനാക്കി ദുസ്സ്വഭാവമായിരിക്കുമെന്ന നിസ്സംശയമാകുന്നു. നമ്പൂരിപ്പാട സൂക്ഷ്മത്തിൽ കുറെ ഉപരിപ്ലവശീലനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശ്ലോകത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെക്കാളധികം ശബ്ദത്തെ ശിക്ഷിക്കുകയും അതുപോലെ തന്നെ മനുഷ്യന്റെ ആഭ്യന്തരസ്വഭാവത്തെക്കാളധികം ബാഹ്യസ്വഭാവത്തെ നിർദ്ദേശിക്കുകയുമാണ ചെയ്യുന്നത. മനുഷ്യരുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും ആകൃതിയെയും ബാഹ്യമായ ചേഷ്ടത്തെയും വർണ്ണിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം അസാമാന്യമായ പാടവം കാണിച്ചിട്ടുണ്ട. എന്നാൽ മനുഷ്യർ ഓരോ സന്ദർഭത്തിൽ വിചാരിക്കുന്നതിനേയുംപ്രവർത്തിക്കുന്നതിനേയുംകുറിച്ച അദ്ദേഹത്തിന സാമാന്യകവികഠംക്കുകൂടി വരാത്ത പ്രമാദങ്ങളുംവന്നിട്ടുണ്ട.

ശബ്ദഡംഭിത്വം പ്രാസത്തിനുംവേണ്ടിയുള്ളആലോചനക്കുറവുംകൊണ്ടും നമ്പൂരിപ്പാട അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസനക്കും യശസ്സിനും അയോഗ്യമായ വിധത്തിൽ നിശ്ശങ്കമായി വളരെ അനാവശ്യപദങ്ങഠം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട. ഒന്നോ രണ്ടോ ശ്ലോകങ്ങളിൽ മാത്രമാണെങ്കിൽ സഹിക്കാം. അനവധി ശ്ലോകങ്ങളിൽ പ്രകൃതത്തിന ആവശ്യമില്ലാത്ത സംബുദ്ധികളും വിശേഷണങ്ങളും മറ്റുമിട്ടുമുഴുത്തിരിക്കുന്നു. 'ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം' ൧൧൧-ാം ശ്ലോകംനോക്കുക. ഇതിൽ ഒന്നു-രണ്ടക്ഷരങ്ങളുള്ളവയിൽ ൫ൻ-മാത്രമേ പ്രകൃതത്തിന ആവശ്യമായിട്ടുള്ളു- മറ്റു ശ്ലോകങ്ങളിൽ ഇത്ര കലശലില്ലെങ്കിലും ഈ ന്യൂനത പലതിലും കാണുമാറുണ്ട. 'ഞാൻ' എ

ന്നാചരം നിരർത്ഥമായി എത്രയെങ്കിലും എവിടെയെങ്കിലും പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേക്കു ഒരു ശേഷം കൂസലില്ല. 'ഇരിപ്പതായാൽ പുനരാളുതാമേ' 'പ്രായാധിക്യമതാണതിമാവികേഥം' 'അവശ്ശിതെതിലേ താണതാമേവാ' ഈ വക പ്രയോഗം പലക്കും ദുസ്സഹമായിരിക്കും.

മേല്പറഞ്ഞവയെപോലെ പ്രാധാന്യമില്ലാത്തവയേറെ, പല ന്യൂനതകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യുൽപത്തിക്കുറവായിരുന്നതിനാൽ 'ഏഷമേ,' ഏഷ ഞാൻ (സ്ത്രീലിംഗം) 'സ്മരസ്മരവൻ' 'ശത്രുത്തരണികഥം' ഇത്യാദി സ്ഖലിതങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും ആകപ്പാടെ വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിത ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ വളരെ മാന്യമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിന്ന അർഹമാണെന്ന ഈ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുന്നവരെല്ലാം പൂർണ്ണമായി സമ്മതിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഈ രണ്ടാംപുസ്തകത്തിൽ അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്ന കൃതികളെ പറ്റി ഒരു സംഗതി മാത്രമെ ഇവിടെ പറവാനുള്ളു. ഇതിൽ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ഒറ്റശ്ലോകങ്ങൾകൂടി ചേർക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഒന്നാംപുസ്തകം അച്ചടിച്ചു തീർന്നതിന്റെശേഷം ഇതിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ടുകളും വഞ്ചിപ്പാട്ടും കിട്ടിയതിനാൽ ആ ശ്ലോകങ്ങൾക്കു ഇതിൽ സ്ഥലമില്ലാതെയായി. എന്റെ കൈവശത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഒറ്റ ശ്ലോകങ്ങളും മറ്റു ചില്ലറ കൃതികളും കൂടിയാൽ ഏകദേശം ഒരു പുസ്തകത്തിനുള്ള

ടി വകയുണ്ടു. അതുകളും അപ്പൻനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ഏതാനും ശ്ലോകങ്ങളും കൂട്ടി ചേൎത്തു മൂന്നാമതൊരു പുസ്തകംകൂടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു എന്നേക്കു തയ്യാറാകുമെന്നു തീൎച്ച പറവാൻ തൽക്കാലം പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു.

നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ഛായ ഇതിൽ ചേൎക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതിനെ പറ്റി ഞാൻ നിൎവ്യാജമായി വ്യസനിക്കുന്നു. ഛായാമുദ്ര തയ്യാറാക്കുവാൻ മദ്രാസിൽ ഏല്പിച്ചിരുന്നു ആൎട്ടിക്ക ദീനത്താൽ അതിന്നു കഴിയാത്ത ആയതിന്നു പുറമെ ആയാൾക്കു അയച്ചു കൊടുത്തിരുന്ന ഛായ തിരിച്ചു അയക്കുവാനും അസാദ്ധ്യമായി വന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അതു വേറെ ഒരു ആളെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കിക്കുന്നതിന്നും കൂടി കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ ലോപത്തെ ക്ഷമിക്കുന്നതിന്നു വായനക്കാരോടു ഞാൻ സവിനയം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സി. പി. അച്യുതമേനോൻ.

പ്രസിദ്ധകൻ പള്ളത്ത് ഇക്കോരൻ കുഞ്ഞന്റെ മുദ്രകൂടാതെ കാണുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ വ്യാജമാണെന്ന് വിചാരിക്കപ്പെടും.

അഭിപ്രായങ്ങൾ.

മ. രാ. രാ.

പള്ളത്ത് കൃഷ്ണൻ അവർകൾക്ക്.

ശ്രീ. വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കൃതികളിൽ രണ്ടാം പുസ്തകത്തിന്റെ പകർപ്പവകാശം വാങ്ങി രണ്ടാം പതിപ്പായി "കേരളകല്പദ്രുമം" അച്ചുകൂടത്തിൽ നിന്നും അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഒരു പ്രതി അയച്ചു തന്നതു സാദരം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. വെണ്മണി നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതയുടേയും "കേരളകല്പദ്രുമം" അച്ചുകൂടത്തിലെ അച്ചടിയുടേയും ഗുണങ്ങൾ പ്രസിദ്ധങ്ങളാകയാൽ "ഈ രണ്ടാംപതിപ്പു അച്ചടി വളരെ ഭംഗിയായിരിക്കുന്നു" എന്നുമാത്രമല്ലാതെ ഇവയെക്കുറിച്ചു ഞാൻ പ്രത്യേകമൊന്നും പറയണമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പിന്നെ എനിക്കു സ്വല്പം പറയാനുള്ളതു നിങ്ങളുടെ പരിശ്രമത്തെക്കുറിച്ചുമാത്രമാണ്.

നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ യോഗ്യന്മാരായ പല പുസ്തകകർത്താക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല, ഇപ്പോഴും പലർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഭാഷാപരിഷ്കാരാഭിവൃദ്ധികരങ്ങളും വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളുമായ പുസ്തകങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിന് ഇവർ ശക്തന്മാരാണെങ്കിലും അവരിൽ പലരും സ്വകൃതികളെ അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതിനും അച്ചടിപ്പിച്ചാലും അവയ്ക്കു ജനസാമാ-

ന്യത്തിന്റെ ഇടയിൽ പ്രചാരം വരുത്തുന്നതിനും പല അസൌകൎയ്യങ്ങളും ഉള്ളവരായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ പല നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിക്കാതെയും അഥവാ അച്ചടിപ്പിച്ചാലും പ്രചാരം വരാതെയും ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഈ വക ദോഷങ്ങളെ പരിഹരിച്ചു നമ്മുടെ മലയാളഭാഷയ്ക്കു യഥാശക്തി അഭിവൃദ്ധി വരുത്തേണമെന്നുള്ള മുഖ്യോദ്ദേശത്തോടുകൂടി നിങ്ങൾ "കേരളചിന്താമണി" എന്ന പേരോടുകൂടി ഒരു പുസ്തകശാല സ്ഥാപിച്ച്, അതിൽ പലവിധ പുസ്തകങ്ങൾ ശേഖരിച്ചും നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ പലതും പകൎപ്പവകാശം വാങ്ങി അച്ചടിപ്പിച്ചും ക്രമപ്രകാരമുള്ള വിലയ്ക്കു ആവശ്യക്കാൎക്കു കൊടുത്തുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് അത്യന്തം ശ്ലാഘനീയമായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഈ സൽപ്രവൃത്തിയേയും പരിശ്രമത്തേയും കുറിച്ചു ഭാഷാഭിമാനികളായ എല്ലാവരും അഭിനന്ദിക്കാതെയിരിക്കയില്ലെന്നു ഞാൻ നിസ്സംശയം അഭിപ്രായപ്പെടുകയും നിങ്ങളുടെ പുസ്തകശാല നാൾക്കുനാൾ അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുന്നതിനു സൎവ്വേശ്വരൻ കടാക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ എന്നു പ്രാൎത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്ന്.

കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി (ഒപ്പു)

വ. അതെ_ വെണ്മണി നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതക്ക് വാചാമഗോചരമായ എന്തോ ഒരു പ്രത്യേകഗുണമുണ്ടെന്ന് ആരും സമ്മതിക്കും. ആ ഗുണം തന്നെയാണ് അതിന്റെ അസാധാരണ വിശേഷപ്രസിദ്ധിക്കു കാരണമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. എഴുത്തച്ഛന്റെ രീതി, നമ്പ്യാരുടെ രീതി എന്നെല്ലാം പറയാറുള്ളതുപോലെ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ "നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ രീതി"യും ഒരു പ്രത്യേക മാന്യസ്ഥാനം സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തീർച്ചപറയാം. വാസന, ഫലിതം, രസികത്വം, കുസലില്ലായ്മ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പല സംഗതികളും ശേഷമുള്ളവർ ശ്രമിക്കത്തക്കവിധം ഒന്നായിച്ചേർന്നിട്ടുള്ള ഒരു കവിതാരീതിയുടെ ആദ്യസ്ഥാപകനായി നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കരുതിയാൽ വലിയ വിരോധമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കവിതയുടെ ഗുണനിരൂപണഘട്ടത്തിൽ മാത്രം നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ വളരെ പ്രശംസിക്കേണ്ടതാണെങ്കിലും ഒരു കണക്കിന് അവയെ ഒന്നായി ശേഖരിച്ച് വേണ്ടുംവിധം ശരിപ്പെടുത്തി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരോടാണ് മലയാളികൾ അധികം കൃതജ്ഞന്മാരായിരിക്കേണ്ടത്. ആദ്യം അച്ചടിപ്പിച്ച ബുക്കുകൾ മുഴുവനും ചിലവാകുന്നതിന് അധിക കാലതാമസം വേണ്ടിവന്നിട്ടില്ലെന്ന് ഈ രണ്ടാംപതിപ്പുകൊണ്ടു തന്നെ തെളിയുന്നുണ്ടല്ലൊ. ഇതിന്ന് കാരണഭൂതനായി തീർന്നിട്ടുള്ള പ്രസിദ്ധകൻ മിസ്റ്റർ പള്ളത്ത ഇക്കോരൻകുട്ടന്റെ പ

വിശ്രമശീലത്തെക്കുറിച്ചും ഈ അവസരത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്ലാഘിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കുറച്ചുകാലംകൊണ്ട് വളരെ പ്രസിദ്ധമായി തീൎന്നിട്ടുള്ള "കേരള ചിന്താമണി" പുസ്തകശാലയുടെ ഉടമസ്ഥനായ ഈ മിസ്റ്റർ കൃഷ്ണൻ ഇതിലേക്കു പുറപ്പെട്ടത് കൃതിയുടെ സ്ഥിതിക്കും കൃഷ്ണന്റെ സ്ഥിതിക്കും അന്യോന്യം യോജിക്കത്തക്കവിധം എത്രയോ യുക്തമായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന് ആക്ഷേപമില്ല. വെണ്മണിയുടെ വ്യാപാരം ചിന്താമണിശാലയിൽ വെച്ചു തന്നെയാണ് വേണ്ടത്! ഭാഷാകൃതികൾ ഇതിനെ അധികം ശേഖരിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പുസ്തകശാല വേറെ ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് സ്വയമേവ മാന്യസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്ന ഈ "കേരള ചിന്താമണി" പുസ്തകശാലക്ക് ഒരു "വെണ്മണി" കൂടി പതിക്കുന്നതായാൽ എത്ര കൌതുകമായിരിക്കും? ഇതിനെയുള്ള കാൎയ്യങ്ങളിൽ മനഃപൂൎവ്വമായി പരിശ്രമിക്കുന്ന മിസ്റ്റർ കൃഷ്ണന്റെ പുസ്തകശാല കാലക്രമംകൊണ്ട് ഒരു ജ്ഞാനനിക്ഷേപമായി പരിണമിക്കുവാൻ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!

ഈ പുസ്തകം ആദ്യം അച്ചടിപ്പിച്ച എന്റെ ഒരു മാന്യസ്നേഹിതനായ സി. അച്യുതമേനോൻ അവർകൾക്ക് ആ കാലം ഞാൻ അയച്ചിരുന്ന രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾകൂടി ഇവിടെ ചേൎക്കുന്നത് സന്ദൎഭോചിതമായിരിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

നമ്പൂരിപ്പാട്ടസാക്ഷാൽകവനരണമതിൽ
പണ്ഡുപാത്ര്യങ്ങളാക-
നമ്പൂരിപ്പാടവത്താൽപലദിശിവിതറീട്ടുള്ള
തേതാനരന്മമാലക
നമ്പൂരിശ്ലോകയന്ത്യാനലമോട്ടമലയാം
ഭാഷായോട്ടുള്ളിലേറ്റു-
നമ്പൂരിത്താങ്കളാപ്പിച്ചതുമുചിതമതായ്
നിശ്ചയംനിശ്ചലാത്മൻ

വെണ്മണിമണികൾപതിച്ചി
ട്ടുണ്മയിലുണ്ടാക്കിട്ടുംപതാകത്തെ
നമ്മുടെഭാഷാംഗനയാൾ
നന്മയിലപ്പോടണിഞ്ഞുവിലസട്ടെ

എന്ന് — കെ. സി. നാരായണൻനമ്പ്യാർ.

നിങ്ങൾ അയച്ചതന്ന വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ രണ്ടാം കൃതി രണ്ടാം പതിപ്പിന്റെ ഒരു പ്രതിയും എഴുത്തുംകിട്ടി. അത്യുത്സാഹിയും ഭാഷാപോഷണാഭിലാഷിയുമായ നിങ്ങളും നിങ്ങളാൽ എൎപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കേരളചിന്താമണി എന്ന പുസ്തകശാലയും സചരിതന്നെ ശോഭിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇപ്രകാരം ചിന്താമണിയും കല്പദ്രുമവുംകൂടി യോജിച്ചിരിക്കയാൽ മുമ്പിലുള്ളശോഭ ദ്വിഗുണീഭവിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ലല്ലൊ.

ഈ വക ജനോപകാരപ്രദങ്ങളായ സൽകൃത്യങ്ങളിൽ സർവ്വദാ പ്രവൃത്തിച്ചുവരുന്ന നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ഉദ്യമങ്ങളും ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചുകാണേണ്ടതിന്നു ഞാൻ സർവ്വാത്മനാ ജഗദീശ്വരനെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കൃതികൾ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളും വിദ്വൽപ്രശംസകൾ പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുള്ളവയും ആകയാൽ അതിനെ കുറിച്ചു വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയുന്നില്ല.

എന്ന — നിങ്ങളുടെ ഗുണകാംക്ഷി,

വരവൂര — ശാമുമേനോൻ.

---

൪. ൨൩-ാംനു അയച്ചു എഴുത്തുകിട്ടി........

....

....

വെണ്മണിനമ്പൂരിയുടെ സരസങ്ങളായ കൃതികളെ ചേർത്തച്ചടിച്ചതു നന്നായി. ഒരു പുസ്തകം ഇവിടെ അയച്ചതു് കിട്ടി വളരെ സന്തോഷമായി.

കേരളവർമ്മ സി. എസ്. ഐ.

ശ്രീ.

൧. തിരക്കാടിക്കാലമുണ്ടാംവിവിധകൃതികളിൽ
ഭാഷയെപ്പുഷ്ടയാക്കാൻ
തക്കോരൽകഷ്ടമേറ്റുന്നാളുകളെ വഴിപോ-
ലച്ചടിപ്പിക്കുവാനായ്
ഉൾക്കൊല്ലുംശ്രദ്ധയോടൊത്തു ചിതവിഭവമു-
ത്സാഹമാളുന്നപള്ള-
ത്തിക്കോരൻകൃഷ്ണനാകുംസുമതിയുടെയീ-
യുദ്യമംഗള്യമത്രേ

൨. കൊണ്ടാടിടേണ്ടകവിവെണ്മണിതീർത്തകാവ്യം
കണ്ടാലെവർക്കുമതിമോദമെഴുന്നമട്ടിൽ
ണ്ടാമതിസ്സുമതിയച്ചടിയിൽപെടുത്തീ-
ട്ടുണ്ടായിരിപ്പു മമ കൌതുകമേകിപാരം

എന്ന്

കെ. സി. കേശവപിള്ള.

ശ്രീ.

'കേരള ചിന്താമണിയാം'

പേരുപുകഴ്ന്നുള്ള ഗ്രന്ഥശാലയതിൽ

ചേരാത്തതൊന്നില്ലാതപുസ്തക-

മാരാലുംകണ്ടതുണ്ടോ ഭാഷയതിൽ

ഇതിഹാസപുരാണവൈദ്യ

ജ്യോതിഷകാവ്യനാടകങ്ങൾ തുള്ളലുകൾ

ഇതുകളുമതിനുതന്നെ

കൃതികളുമുണ്ടാകെയോർക്കിലതിനുള്ളിൽ

എല്ലാമുണ്ടുവിശേഷാൽ

ചെല്ലാൻ ഭക്ഷിച്ചുവേണമെന്നവരും

തെല്ലുംക്രയവിക്രയമതി

ലില്ലമെത്താമതെന്നവരെന്നാൽ

വ്യത്യാസമില്ലവിലയിൽ ചതിചെയ്കയില്ല
കൃത്യങ്ങളുണ്ടിടപെടുന്നവരോടുപാരം
സത്യംവെടിഞ്ഞുപറകില്ലിവരൊക്കയുംഞാൻ
സത്യംകഴിച്ചുപറയാമറിയാമടുത്താൽ

ടി. സി. അച്യുതമേനോൻ. (ഒപ്പ്)

പൂരപ്രബന്ധം.

മകരധ്വജമാരന്റെമകനായഗണേശപരൻ
സകലാഭീഷ്ടസിദ്ധിക്കെന്നകതാരിൽവിളങ്ങേണം
പണിയുന്നവർതന്റെനാവിൽപ്പുണ്യംപോലനാരതം
അണയുന്നമഹാവാണിതുണയാവാൻതൊഴുന്നേൻ
ഗുരുകാരുണ്യമോടെന്റെഗുരുനാഥനെപ്പൊഴും
പരിചോടുമനക്കാമ്പിൽപരിശോഭിക്കണംക്ഷണം
മതിവൈഭവമില്ലാത്തോരതിമൂഢനിതെങ്കിലും
പൂരത്താലെയോരുവൃത്താന്തമിതെല്ലാതിടുന്നേൻ

തേമ്പാട്ടിച്ചൊന്നാലിക്കംമ്പുതരമൊഴികൾ
ണ്ടിന്നയ്യനാംഹൃദന്ത
ക്കാമ്പാട്ടീടുന്നകൊണ്ടൽക്കഴലണിമണിമാർ
കമ്പിടുംതമ്പുരാനെ
തമ്പാട്ടിക്കഞ്ചിവായിച്ചിട്ടുസകലമുണ
ർത്തിക്കണംവത്തമാനം
ഞാൻപാട്ടിൽപദ്യമാക്കിപ്പരിചിലുടനെയെ
ക്കണ്ടുവാഴ്ത്തുന്നമോദാൽ
ആറാംതിയ്യതിയേർപിരിഞ്ഞതുമുതൽ
ക്കുള്ളാകളെന്തങ്ങളു

ആരാൽവന്നറിയിച്ചിടാതെമുഴുവൻ
ചൊല്ലാവതല്ലെങ്കിലും
സാരംഗാക്ഷിസരാഗമൊന്നുപറവൻ
ഭാവിച്ചിടുന്നേനതിൻ
സാരാംശംസരസംഘടിക്കസകല
സ്ത്രീമൌലിമാണിക്യമേ ന്നു
രനിച്ചുപോന്നതാരെല്ലാമെന്നുള്ളതുരച്ചിടാം
കന്നിച്ചുകളുകാൽകേൾക്കുകന്നൊത്തകചഭാരിണി
പരിചോടുപഴയേടംതാനുമെന്നല്ലപള്ളി
പ്പുറവുമഥഞെരിഞ്ഞൻഇപ്പുറംതാനുമായി
പറവതിനെളുതല്ലെന്നല്ലയല്ലിക്കുകേട്ടം
പരിത്തമൊഴിയാളേതത്രനിന്നൊത്തുപോന്നു ശ്രു
മാകാച്ചിയോടുകിടയാസ്തതവുന്നസാക്ഷാൽ
* * * തന്റെവരപ്പടികണ്ടുനേരം
ഞാനൊരാച്ചനാരിയോടടുത്തതാകാര്യമൊന്നു
തർക്കിച്ചുപോരണമതെന്നുമനിശ്ചയിച്ചു ന്റ
മതിനിന്നിവരുണ്ടാകിലതിവൈഷമ്യമാസ്സുകം
പ്രതികൂടാതെപറഞ്ഞിട്ടിതിനെന്നുള്ളിലൊത്തുഞാൻ

മൂന്നാംഞാൻചിലമുണ്ടലക്കുവതിനാ
* * * തൻമന്ദിരം
തന്നിൽകൊണ്ടുകൊടുത്തതിന്നുതിരിയേ
വാങ്ങിച്ചുവന്നീടണം
ഒന്നുമെല്ലാംകണ്ടുംപോരുന്നവരെയും
തട്ടിത്തിരിച്ചാളുഞാൻ

ചെന്നസ്സുന്ദരഗാത്രി തന്റെപുരിയിൽ
കാവേണ്ണികേറീടിനേൻ ൫൧
പിന്നത്തെക്കഥ ചൊൽവതെന്തധികമാ
യോരോ വിശേഷംപറ
ഞ്ഞന്നത്തെപ്പകൽ പോകവാനിരുമണി
ക്കൂറുള്ളനേരംവരെ
ഏണാങ്കത്താരതിലൊത്തപോലവളുമാ
യൊന്നിച്ചുമേളിച്ചുഞാൻ
മന്നാത്തത്തൊട്ടവാണവാസവമഠ
ന്നത്തൽപിമ്പോളുൽഗതെ ൫൨
പെട്ടെന്നുഞാനവളൊടൊട്ടനുവാദമുണ്ടു
കെട്ടിച്ചമഞ്ഞഗതികെട്ടൊരണോകളത്തു
കപ്പിച്ചൊരാറുമണിയായതുവിണ്ടുവന്നു
പെട്ടെന്നറിഞ്ഞിടുകയെൻ കലമെലിമാല്യ
താരിൽ പിറകംമെഴുവാണിതാനാ
പ്പാരിൽ പ്രവേശിച്ചുപയോജനേത്രേ
ഏറെപ്പുതുങ്ങാതഥവാ കുളാവിൽ
മാറാപ്പുമേല്പിച്ചുമനോഹരാംഗി ൫൩
മിഴിച്ചുനില്ക്കാതെ കുളിച്ചുവേഗം
വഴിക്കുകയ്മങ്ങൾ കഴിന്ദ്രമാനേ
കഴിച്ചുഞാൻ കോവിലകത്തുചെന്നി
ട്ടൊഴിച്ചിടാത്തുണ്ണകഴിച്ചുപിന്നെ ൫൪
അപ്പാറതെറിഞ്ഞവൻ മുതൽ പെരയെല്ലാ
മപ്പാരിൽ വെച്ചുങ്ങളിനെകണ്ടുവല്ലോ

ഉഡുപവ്യൂചരാത്തവരോടുചേർന്നി
ല്ലൽഫുല്ലപത്മായതലോചനെഞാൻ ൩൬
മറ്റാരുമില്ലാതഥഞാനുമന്നാ
മിരാത്രിയന്നൊന്നുമുറക്കിമോദാൽ
ഒററക്കചെന്നിട്ടുടനെൻറകാണ്ഡം
ഞെരാറൊന്നൊട്ടത്തിരിഞ്ഞുതിരിച്ചപിന്നെ ൩൭
ചാരുവാണിശൃണുചാരുവായവനി
കാത്തുകൊണ്ടുമതവുംമഹാ
വീരനാകിയൊരുവീരകേരളവ
സുന്ദരേശതിരുമുമ്പതിൽ
ചാരവേചകിതമാൻകിശോരമിഴി
ചെന്നയാത്രയുമുണർത്തിമ
റ്റാരൊടുംകമനികൂടിടാതെപുന
രാറുവക്കതിലണഞ്ഞുഞാൻ ൩൮
ഉണർന്നുടഞ്ചിലകൂട്ടുകാരെ
കണ്ടെത്തിഞാനക്കടവിൽതരാനീ
വേണ്ടീലചൊന്നിവരെന്നൊച്ച
കൊണ്ടോത്തുകൊണ്ടോടിയടുത്തുകൂടി ൩൯
വഞ്ചിക്കയല്ലെൻവരവാണിമൌലേ
വഞ്ചിക്കതിക്കാമമതാകയല്ലം
ഏഞ്ചക്രവാകസ്തനിഞങ്ങളെല്ലാം
കിഞ്ചിൽകിടന്നങ്ങിനെബുദ്ധിമുട്ടി ൪൦
ഉലോകേപുകൾതിങ്ങിവിങ്ങിടുമിള്ള
കുന്നപ്പുഴത്തോണിയിൽ

ചാലേശ്ശീഘ്രമെടുത്തുകേറിനടകൊ
ള്ളാംമനോജ്ഞകൊള്ളാമത്
വെയ്പുംകൊള്ളുകവേണ്ടനല്ലോരനിലാ
വല്ലേനടന്നീടുകിൽ
കാലത്തുണ്ണിനകോടിലിംഗപുരിയിൽ
ചെല്ലാമതല്ലേതരം ൨൧

എന്താണാവേണ്ടതിനെന്നാലോചിച്ചിന്നോ
ചിന്തിച്ചുറച്ചുചിതമോടൊരുപായമാർഗ്ഗം
എന്താണതെന്നറിവതാനുമിലാഷമിന്ന
ണ്ടെന്നേതൻമൊഴികൾപരമെങ്കിലതുംകഥിക്കാം ൨൨

പാലന്മാരുടെവഞ്ചിയുണ്ടിവിടെനി
ന്നല്ലംവടക്കോട്ടുപോ
യാലെന്നുംകയിൽവാണിക്കുലികരവാ
ങ്ങുന്നീടുമെന്നുംപരം
ആലോചിച്ചൊരുപാലനോടൊരുവെച്ചു
കേവഞ്ചിയുംവങ്ങി
കോപ്പുംകൊണ്ടുവരേണമെന്നുവള്ളരെ
ക്ലേശിച്ചുകേഴേണമോ ൨൩

ഇന്നുകേട്ടൊരുപാലനന്നർകലേശ
മൃതിമട്ടുംമുഖിമുന്നിൽവന്നുവേഗം
ക്ഷിതിമുട്ടിടമാറുതാണുകൂപ്പി
ട്ടിതിമട്ടോൽമൊഴിചൊല്ലിനല്ലവണ്ണം ൨൪

അറിയണമടിയത്തൊന്നാക്ഷേമോകമാംകടിപ്പാൻ
കരമതിലൊരുചില്ലിക്കാശുമില്ലാത്തമൂലം

തരണമതുകടിച്ചാൽതോണികത്താനെളുപ്പം
വയമതിയറുള്ളത്താരിലോർത്തിടവേണം ൨൩

അവനുടെമൊഴികേട്ടിട്ടാശുവീതംമടിക്കാ
തവികലകുതുകത്താൽപത്തനോരോന്നുനൽകി
കുവലയമിഴിതിങ്ങിത്തോണിയിൽചെന്നുകേറി
ജവമൊടുനിയമിച്ചോത്തുഴിയിൽചെന്നുചേൎന്നു ൨൪

പാരിൽപേർകൊണ്ടപങ്കേരുഹദളമിഴിമാർ
വാർമുടിക്കെട്ടതന്നിൽ
ചാരംഭംഗ്യാവിളങ്ങുംപരിണതജനനീ
കാന്തകാന്താനനേകേൾ
ഏറ്റെക്കണ്ണിപ്പതെല്ലാംപറയുകവിഷമം
പാതിരാവായനേരം
ഞാറെക്കൽചെന്നുചേൎന്നിട്ടൊരുവിധമവിടെ
ത്താനൊന്നാപിന്നാക്കിടന്നു ൨൫

കണ്ടുംകേട്ടുകളിത്തിണ്ണത്തമണൽകൊ
ണ്ടെല്ലാംനികത്തിസ്സുഖം
ഉണ്ടാംമുണ്ടുവിരിച്ചുതങ്ങളുംകവിവീ
രന്മാർകലേശംനനേ
പണ്ടേശ്ശർവിരിച്ചുകൊണ്ടൊരുകിട
പ്പണ്ടേയപോലന്നുകേ
ളുണ്ടായോരുകിടപ്പുപാൎക്കിൽമറി
ച്ചല്ലേമറക്കില്ലഞാൻ ൨൬

ചിതലുംചികിടംമൂട്ടയുമൊള്ളി
നതിനുംമണ്ണുമതല്ലതുണ്ടിയുംകേൾ

കൊള്ളുകകൊണ്ടുകേനങ്ങൾക്കുമെച
ന്നുനാലാംനൊട്ടതിവേഴ്ചയായിപ്പോലെ ൧൯
പിറ്റേന്നാലാംപിരിയാതങ്ങൾക്കുമെഴു
ന്നേറ്റാന്നോരനൈപ്പുകൾകം
കൊററിയാൻപൊട്ടകോടിലിംഗപുരിയിൽ
പ്രാപിച്ചപത്തിക്കണേ
തെററിലാതരമെന്നതല്ലോതമമോ
കെനേകമമാംസഖ്യവും
പാറിപാവ്ണേചന്ദ്രചാതവമിന്നേ
ഞ്ഞുറപ്പുനേരാണിത് ൨൦
ഉണ്ടാംകഴിഞ്ഞുകമ്പളിപ്പുമക്കളെയുമുള്ളാർ
കാണാതെകണ്ടുകളികണ്ടാകലാപവേണി
ക്ഷോണീമണാളനടെകോവിലകത്തുചെന്നു
വാണേനമത്ത്യവരവാരണവസ്ത്രയാനേ ൨൧
താതനെക്കണ്ടുതൊന്നാക്കാതരാക്ഷികലോത്തമേ
കൈതവംചെയ്തയാലേറെപ്പ്രീതിയുണ്ടായികാണുവാൻ
വിരവൊടുവിഷ്ണുവിൻനാളുമ്പൊടില്ലത്തുചെല്ലാ
ഇതസ്വഭമൊട്ടുഇപ്പണിത്തുറപ്പാത്തുലം
പരിമവമമതനംവേഗമെത്താമതന്നും
തരമിതിപലതോതിത്താതനെപ്രീതനാക്കി ൨൨
ഇനിക്കസിലോന്തമതില്ലിതന്ത
ജ്ഞാനത്തിനൊട്ടുംസ്വഭമാകയില്ല
കനിഞ്ഞുതാതൻചിലതിപ്രകാരം
മനംതെളിഞ്ഞോതിമനോജ്ഞശീലേ ൨൩

അത്തപ്പിലെൻജനകനോടനവാദവുംതൊ
ന്നാത്യാദരാലവിടെനിന്നഴകൊടുവാങ്ങി
അത്താഴമുണ്ടതികുതൂഹലമാൎന്നപൂൎ
മൊരെത്താഴ്ത്തുകൊണ്ടുനടകൊണ്ടുനതാംഗിമെഴലെ

കേടിരക്കൻതനാംഗിഞാനംപൂനധപുത്രതെൻ
വാണിസംഗീതവിത്താം
ചക്രാന്തവാനമെന്നല്ലറിയുകചെറുക
ന്നാമെഫൻപാച്ചതാനം
ജോപ്പുല്ലൊരോതങ്ങന്താങ്ങളുമടവിലൃഭ
ച്ചുരകത്തെതിനോരം
നോക്കിക്കെപ്പിച്ചുലിപ്പാനൊയമണിയിടയു
ണ്ടപ്പൊളെന്നല്ലലാക്ഷി ഃ. ന്ദു

ചെറുകന്നംതന്നിക്കെളളചെറുതെന്നൊഴിയാളുടെ
പുരിയിൽചെന്നാണെന്നല്ലമുഞ്ഞിഞാങ്ങൾക്കുവതാം ()
വണ്ടിടത്തെയവരവേണിമുറുക്കാൻ
കൊണ്ടുവന്നവളുറക്കമുണൎത്തി
ണ്ടുനാഴികപുലൎന്നതലൊന്നിം
ഉണ്ടിഞാങ്ങളുവിടനമനോജ്ഞെ ഃ. പ്പ

കല്യേകാമിനികളുമല്ലചെറുക
ന്നാത്തനാചെന്നിട്ടടൻ
പല്ലുംതേച്ചുകുളിച്ചുവെശ്യവുമത
ല്ലുണ്ണംകഴിച്ചതിനെ
നല്ലാരിന്നണിനാന്ദിയോടണ്ണിന്നം
തേച്ചുംകുളിച്ചുണ്ടുകൊ

ന്നുല്ലാസത്തോടുതാമസിച്ചുതങ്ങളി
ക്കാരൊത്തുതാഗ്രാധരെ ൩൮
താലിത്തന്മൊഴിപിറേറന്നാളന്നേരത്തുണ്ടൊത്തുതങ്ങളും
പൂരത്തിന്നൊത്തിവെയ്ക്കരുതുനീലത്താർമിഴലോചനേ
പൂരംകാണ്മാൻമുതിന്നുപുനരങ്ങനെവരാ
യെന്നതുപൊയ്യല്ലകന്നു
പാരോക്കാവിൽകടന്നുപഴവിനയോടവിടെ
പ്പൂരമപ്പോൾനിറന്നു
നാരീമാരങ്ങൾവന്നാനടുവിൽനടുവരും
കൂടിയുണ്ടായിവന്നു
പാരംകോലംകലന്നുപരമരസികനോ
ടൊത്തുതോന്നാമചോന്നു ൩൯
നടുവവുമടത്താനങ്ങുകൂടിമെല്ലിച്ചുപിന്നെ
ച്ചുടലനയനമാരെത്തേടിത്തൻവാണിയാളെ
ത്തടവിനൊടടനാമെചൊല്ലത്തിനൊചെന്നിട്ടന്നൊ
ളിടയിലനജനാരെയാരാധ്യനൊക്കണ്ടെത്തോരാം ( )
ഇപ്പോൾക്കണ്ണുകണ്ടതല്ലിതിന്നിടെ
ക്കെന്തനാണെന്നതങ്ങളി
നല്പന്നാരമൊതിടേണ്ടുവെള്ളിവി
ല്ലോക്കാനൊബാലാക്കംസഭ
കെല്ലൊടിങ്ങനെരംഗിവാചാകമുന്ന
ച്ചുദ്രേഷവുംവേർപിരി
ഞ്ഞാപ്പോൾകണ്ടിതുകാമിനീമണികളെ
പ്പൊയ്യല്ലാരുള്ളായിരം ൪൧

മിന്നുംതാടങ്കവുംമിന്നുമക്കുഴൽമണി
പ്പൊന്മാലതുല്യംകരം
തന്നിൽകങ്കണമോതിരങ്ങളുംകടിയിൽ
കാഞ്ചീകലാപങ്ങളും
അന്യൂനാഭകലർന്നൊരാഭരണമ
ണിത്ത്യാദിനന്നായണി
ഞ്ഞാനത്തിൻനടമാടസംഭ്രമവിടെ
ജ്ജ്വലിച്ചശോണാധരെ ൪൨
കണ്ഠത്തിൽകനൽപോലെകാന്തികളിയാ
ടീട്ടുംപതക്കങ്ങളും
കണ്ടാൽകണ്മണിചിന്നിട്ടനാകനക
ക്കോപ്പുംകലർന്നങ്ങിനെ
രണ്ടുംനാലുമതാറെട്ടുപത്തുമൊതമി
ച്ചോരോതരപ്പൂരങ്ങളും
കണ്ടുംകൊണ്ടുമതന്നുകാങ്കിലുളവാം
കാമാർത്തിവാമേക്ഷണേ ൪൩

കാറോടിടഞ്ഞകചഭാരമഴിച്ചമംഗി
ചേതംപടിക്കുചിതമാട്ടുചെരിച്ചുകെട്ടി
സൌരഭ്യമുള്ളകുസുമങ്ങളലങ്കരിച്ചു
ചേതസ്സുവന്നചിലരങ്ങിനെമംഗലാംഗി ൪൪

കസ്തൂരിത്തൊടുതിലകംകനകമയമണി
ക്കോപ്പണിഞ്ഞപ്പൂരോട്ടം
ചിത്താമോദംമട്ടത്താൻതുളുമൊഴികളു
മാളിപ്പൂരങ്ങളോട്ടം

പത്തുംനൂറുംനേതാംഗീമുഖമരിമുഖമായ്
കണ്ടനേരത്തുപാരം
സന്താനാരാമവക്ഷംമനസിമനസിജാ
തങ്കംമൊന്നാകരിച്ചു ൪൧

കാലേകൊററുംകഴിച്ചതിന്നെകലിതരസം
കാറൊളിക്കുന്നതിൽകെട്ടി
ഫാലേപൊട്ടുംകരത്തിൽകനകവലയവും
കാഞ്ചിയുംകാൽചിലമ്പും
മാലേയച്ചാറുമിത്ത്യാദികഠംപലതുമണി
ഞെയാത്തകൊങ്കത്തടത്തിൻ
മേലേചേലാഞ്ചലംചേൎത്തണയുമൊരബലാ
സംഘവുംസംഖ്യയില്ലേ ൪൨

നീലക്കാർകൂന്തലെല്ലാംനിറുകയിലഴകിൽ
കെട്ടിവെച്ചുല്ലസിക്കും
ഫാലത്തിൽപൊട്ടുതൊട്ടിട്ടവിരളമിളകും
ഞാത്തുമൂക്കുത്തിയിട്ടു
പാലെക്കാരമോതിരംപൊൻവളകളിവകളും
ചേർത്തണിഞ്ഞുള്ളോരോമൽ
ബാലപ്പെണ്ണുങ്ങളൊട്ടല്ലവരടെയൊരിണ
ക്കണ്ണുമോർത്താൽവിചിത്രം ൪൩

തരിവളകഠംതരംചേരാത്തമൂക്കുത്തികളാ
സചരനിരകളത്താണെന്നിതെല്ലാമണിഞ്ഞു
സരസമധുരതകളുംകൊണ്ടുചേരുന്നകട്ടി
ത്തയണികളുടെചാരത്തുള്ളതുംതത്രകണ്ടു ൪൪

മുലകാട്ടിമുദാനാട്യം പലകാട്ടിനടന്നവരൊ
ഉലകിട്ടുകല്പക്കന്നാ ചിലകട്ടിനതാംഗികൾ ൭൫

നീലക്കാറൊളികന്തളംനിറുകയിൽ
കെട്ടീട്ടുകസ്തൂരസാരം
നൂലുംനല്ലവിൽമാലമാലമണിയും
പൂത്താലിയുംതാലിയും
ബാലപ്പെണ്ണുങ്ങൾകൊടിമാലിതൊക്കയുമണി
ഞ്ഞാലോലകോലാഹലം
ചാലെവന്നാണയുംതിരക്കമവിടെ
കൂണമേൻകണ്ണിക്കണ്ണിയെ ൭൬

തണ്ടുംമോതിരവുംനല്ല മുണ്ടുംമുക്കത്തിമോതിരം [രോ
വേണ്ടുംവണ്ണമണിഞ്ഞൊരെ കണ്ടുഞാൻകണ്ണിലോചു

കാരൊട്ടുംകാന്തിതേടുംഘനതരചികുരം
ഗന്ധമേറുന്നപൊന്നിൻ
താരോട്ടുംചത്തുകെട്ടിക്കളതരകനക
ക്കൊപ്പണിഞ്ഞെപ്രദേശേ
ഞൂരോട്ടുംചേർന്നപോകാതകലമതിലൊരേ
ടത്തുവേണ്ടുന്നമാര
ന്മാരോട്ടുംകൂടിനില്പുംചിലരെയുമവിടെ
കണ്ടുഞാൻകൊണ്ടൽവേണി ൭൭

നികത്തിൽവന്നൊന്നുമത്തയണിഞ്ഞനത്തി
നൊക്കത്തരംവിരൂപണിക്കവിശാലനേത്രേ
ചേർത്തുകെട്ടവരുണ്ടുകിടാങ്ങളെയു
മൊക്കത്തടുത്തപവനന്നവരാംഗിമാരേ ൭൮

കൊഞ്ചുംകോകിലവാണിമാർകളുകരേ-
ടന്നങ്ങനേകംരസം
തഞ്ചുംചഞ്ചലലോചനങ്ങളെഴുതി-
പ്പൂന്തേൻപാർത്തിങ്ങുംവിധം
അഞ്ചാതഞ്ചിതഭൂഷണങ്ങളുമണി-
ഞ്ഞെത്തുന്നകണ്ടാൽകിട
ന്നഞ്ചുംപഞ്ചശരൻ്റനെഞ്ചകവുമെ-
ന്തോയസ്ഥിതാൎദ്രാനനേ ൬൫

വീണാലാപിനികേളന്റെ വീണാതമ്പുലയങ്ങിനെ
കാണാതെമുഴവൻകൂടി കാണായിചിലപ്രിയേ ൬൬

നീലപ്പൂഞ്ചായൽകെട്ടും നിടിലമതിൽവിള-
ങ്ങുന്നനല്ലൊരുപൊട്ടും
ചേലൊക്കുംകൊങ്കമൊട്ടുംചിലതണികളോ-
ടൊത്തുകാട്ടുംപകിട്ടും
പാലിന്നൊക്കുംമന്ദഹാസംപരിചിനൊടുതിര
വാകിന്നുള്ളൊരുമട്ടും
ഈലോകത്തെപ്പിരട്ടുംപുരുഷരവരെ
പ്പോലെമററാൎക്കകിട്ടും ൬൭

ഉമ്പർകോൻതടയകൊമ്പനാനയുടെ
കുംഭവുംകനകകുംഭവും
കമ്പിടുന്നകുചകുംഭമുള്ളവരിൽ
മുമ്പതേടിവിലസുംപ്രിയേ
അൻപിനോടരികശംഭളീജനമെഴും
പ്രദേശമതിലമ്പുമായ്

മുൻപിലുണ്ടുടനകമ്പടിക്കൊള്ളു
വൻപനായമലനമ്പനം ൯൪

നാവിന്നനന്നോവിരളുന്നവിസപ്രസൂന
ശ്രീവെന്നിടുന്നമൃഗിമാരണിമൌലിമാലേ
ഏവംനന്നതാംശിചിലവിസ്മയമുള്ളതെല്ലാ
മാവുന്നതല്ലപറവാൻഫണിരാജനാലും ൯൫

വാലിട്ടുകണ്ണെഴുതിവല്ലഭനൊത്തുമുന്നം
മേലിട്ടതെല്ലതെളിവിൽകളർകൊങ്കകാട്ടി
നാലെട്ടുചേടികളുമായ്ഭുവനംകുടാക്ക
ത്താലിട്ടിളക്കിയൊരുസുന്ദരിവന്നുചേൎന്നു ൯൬

അരുവയർമണിയാളാരെപ്പിൽപിരിഞ്ഞതുപോകാ
തരിശമൊടരികത്തക്കാന്തനെകണ്ടമൂലം
അരികിലുടനണഞ്ഞിട്ടുള്ളവൃത്താന്തമെല്ലാ
മറിവതിനഭിലാഷപ്പെട്ടതില്ലാൎക്കുമേഞാൻ ൯൭

സന്നദ്ധനായ്സകലദിക്കുകളുംസഞ്ചരിപ്പാ
നന്നൽചന്ദ്രനിടിലേനിബിഡാന്തരമാം
നന്ദിച്ചുകേൾകസുതനോനടുവത്തിനോടു
ഭിന്നിച്ചുപെണ്ണികസുമാഷിണിമാർമണേഞാൻ

ശ്രീമൂലസ്ഥാനമായീടുംശ്രീമൽപുണ്യസ്ഥലത്തുഞാൻ
സാമോദംചേൎന്നുപിന്നെപ്പോയ്ക്കാമരായതലോചനേ ൯൮

ആരാമത്തോടുകേളിന്നഴകിയൊരുകരി
ക്കൂട്ടമൊന്നല്ലനല്ലൊ
ആമോദംചേൎന്നുവസ്ത്രാവലിവളകളുമായ്
ചേടിമാരൊടുകൂടി

ശ്രീമൂലസ്ഥാനമേറിത്തെളിവൊടുതരളാ
    പാംഗിമാർമേവിടുന്നോ
രാമോടിപ്പിട്ടുകണ്ടാലകതളിരിളകും
    യോഗ്യരാംയോഗികൾക്കും ൧൦

കള്ളപ്പുഞ്ചിരിയുംകടാക്ഷവുമഹോ
    കാമാമയംകാമികൾ
ക്കുള്ളത്തിൽചിരമേറ്റിടുമാറവർനടി
    ച്ചീടുന്നനാട്യങ്ങളും
തള്ളിത്തിങ്ങിവളർന്നിടുംമുലകളും
    താഡിച്ചുമേലോകരെ
ത്തുള്ളിക്കുംപുരികക്കൊടിക്കളികളും
    മാന്യമഹാവിസ്മയം ൧൧

വാക്കുംവാർകുഴലുംവളർത്തപുരിക
    ത്തെല്ലുംരസംചേർന്നിടും
നോക്കുംനൂപുരകങ്കണങ്ങളുഴകിൽ
    ചേർത്തുള്ളലങ്കാരവും
വാച്ചുംവാർമുലയുംവലാന്തകപുര
    സ്ത്രീകൾക്കെഴുംവന്മദം
ചോക്കുംപൊന്നയകാന്തിയുംതകൃതിയാ
    ണോരേണമാതോമലേ ൧൨

  അവരുടെകിടമത്സരങ്ങളുംനൊ
ല്ലവയവഭംഗിയുമോർത്തുപാർത്തമോദം
അവിരതമണയുന്നസജ്ജനങ്ങൾ
ക്കവധിയതില്ലരുണാംബുജായതാക്ഷി ൧൩

നല്ലാരിൻമണിമാരിൽനല്ലതുമൂടൻ
    നാലഞ്ചുപെററങ്ങള
ഇല്ലാതായതുമെത്രയല്ലവളരെ
    പ്രായംകടന്നുള്ളതും
കല്യാണംകഴിയാത്തതുംകന്യവയ
    ണ്ടായിത്തുടങ്ങിക്കരോ
ഉള്ളാതില്ലുപകാരമാവകയുമു
    ണ്ടൊട്ടല്ലപിട്ടല്ലഹോ ൩൯

തലകെട്ടുംതരളാക്ഷിമാർജനത്തിൻ
മുലമൊട്ടുംമുകിൽവേണികണ്ടനേരം
നിലവിട്ടൊന്നുപകപ്പനിന്നുപോയ്ഞാൻ
കലവെട്ടീടിനകററിവാഴപോലെ ൪൦

കാമംപോലെതിന്നുവില്ലമിഷ്ടവും
    കൈക്കൊണ്ടുണ്ണാനേരവും
കാമിക്കൂട്ടമതിങ്കലുംകമനിമാർ
    കൂടുന്നകൂട്ടത്തിലും
ശ്രീമൽസാംബനൊലേശവുംഹൃദിഭയം
    കൂടാതെതുഷ്ട്യാമഹോ
കാമസ്വാമിയഹോകളിച്ചകളിയ
    ന്നൊട്ടല്ലതോൽക്കീടണം ൪൧

പരിചിനൊടവിടത്തിൽപാർക്കുമക്കാലമേററം
പരിചയമിവനുള്ളോരഞ്ഞാമസ്ത്രീകളേയും
പരമകളുകപ്പൂവ്വുംകണ്ടുകൊണ്ടോടിഞാന
പ്പുരിസരമതിലേക്കായുന്നചേതോഹരാംഗി ൪൨

കണ്ടാലകളവാണിമാർക്കൊരാടവൃ
ന്ദവൃന്ദമെന്നപോലെ
കൊണ്ടാടിക്കശലങ്ങാംതമ്മിലുറെച്ചു
സ്സിതപ്പിൽനോക്കങ്ങളിൽ
കണ്ടിട്ടില്ലവിശേഷമൊന്നുമെച്ചു
ണ്ണന്നില്ലതിന്നായിനി
കൊണ്ടാളുംകൂടനന്നചൊല്ലിയവരാ
ണ്ടേർവിട്ടകാർവ്വണ്ണിഞ്ഞാൻ ൧൨

തെല്ലിങ്ങപോന്നതെല്ലിവെറുമൊരാൾത്താറകൾ
കല്യകരോയവിടെസ്ഥിതിചെയ്തിട്ടമ്പോൾ
കള്ളത്തമല്ലകളെരാമിണിക്കാങ്കണ്ടും
തുള്ളിച്ചുകൊണ്ടായവാംവന്നകരേറിനാരല ൧൩

ചിരിച്ചുകൊണ്ടപ്പോളവരുടെസമീപത്തിലണച്ചെ
ന്നരച്ചുനീവണ്ണചിലതമോമോമാനിനിമണോ
മരിച്ചാറിൽത്തെസകലമറിവാൻമാനസത്തിൽ
കരച്ചില്ലിപ്പോളെൻകചജിതമോമേകശിഖമെ ൧൪

ചെയംനിന്നടെവിട്ടവോതമധ്യനാ
മർത്താവതാംശൗര്യവാ
നാരെന്നുംപുനരെത്രയാസ്തവവയ
സ്സെന്നംവിദ്ധരാമെ
ആരൊന്നിച്ചിഹവന്നവെന്നുമുണ്ട
ല്ലൊന്നാടുനിൻവംശവും
പാരന്നിഖിലനംവാൽമൊഴിമ
ച്ചിടാതുരച്ചിടണം ൧൫

ഇപ്രകാരമോരോന്നനേകം
നൽപ്രിയോക്തികളുരച്ചൊരുനേരം
അപ്രദേശമതിൽനിന്നുപറഞ്ഞാ
ളപ്രസന്നമുഖിയാളുമിവണ്ണം ൬൭

* * * * * യെന്നാണയമടിയനരോ
വിട്ടുപോരുന്നതെന്നും
ചൊല്ലാം ശ്രീ * * * ത്തെന്നറികളുമതേ
ശ്ശൂദ്രയാണെന്നതെന്നോ
കല്യാണാംഗരായിരാകാളുതകൾപതിനോ
ശാസ്ത്രയസ്സിപ്പുരത്താം
ചൊല്ലുന്നില്ലോരുമീപ്പൽകലമുടനെ
പ്രോല്ലസൽപ്രൌഢബുദ്ധേ ൬൮

മുപ്പത്താറതിൽനാടുനീങ്ങിയമോ
വഞ്ചിക്ഷമാനാഥനാം
കിൽബ്ബിഷഘ്നകല്പനായകമനീ
യംഗൻകൃപാസാഗരൻ
കെല്പോടിപ്പോഴിരിപ്പതാണെന്നുവിളിക്കാ
ണ്ടീടുംവിചാരിപ്പതാം
അല്പംകൊള്ളിൽതന്നുമൽപ്രിയനതാ
ളിപ്രൌഢസൂചാമണേ ൬൯

മൽപ്രേയസായോരത്തോടിയനുരക്കമോ
ഭാഗ്യദേവാലയപോക്കി
ഛിദ്രപ്രേമംകൊണ്ടുതുടിത്തിളിട്ടിതിലിവിടെ
ത്തൊട്ടുവന്നാകിപ്പിന്നോ

ഇപ്പോൾ * * * * * * * നിതിപറയും
മെന്നവർപോയമാസം
മുപ്പത്തൊന്നാംദിനംതൊട്ടടിയനുമറിവാ
ൻിച്ചവെന്നോർത്തിടേണം വൃ
മോഹമോരേകേട്ടറിവുണ്ടുവന്നുതകള്ളി
ന്നെന്നല്ലതെക്കൊട്ടമർ
സ്വാഹാജാരവരാനനേളവതിനി
പോകുന്നുമുമ്പാമലേ
മോഹിപ്പിട്ടുഇതുണ്ടുമോഹമുരചെ
യ്യിടുന്നതിന്നായിനിൻ
ഗേഹത്തിൽപകലല്ലരാത്രിയൊരുനാൾ
വന്നിട്ടുമുണ്ടപ്പതാൻ വൃ

തീണ്ടാരിയാകയാൽനിന്നെ കണ്ടീലനാലഞ്ചുനാളെ ണ്ടാംകൊല്ലമതിൽകംഭംരണ്ടാംതിയ്യതിയാണെന്ന് വൃ മൈകണ്ണാൾമണിയാളേനിൻ തെക്കൻമോടികൾകാ ണുകാലമറിയാതായിതൽകാലമതന്നായധമെ[ന്നെയാൽ

പരമടിയനിലേവംഭാഗ്യതാമശനിതാന്തം
പരിചയമവിടേക്കണ്ടെങ്കിലുംവൻകൃപാലോ
അറിവുടയമെവാനെക്കണ്ടശേഷംമനസ്സിൽ
പരിചയമതുതോന്നുന്നില്ലമേകല്പ്യബുദ്ധേ വൃ

അഴകിനൊടുമനപ്പേരാളിയാംവത്തമാനം
മുഴവനമതളിപ്പെട്ടന്നുകേൾക്കുന്നതിന്നും
മിഴിയിണകളുതാണിന്നാഗ്രഹംചിത്തതാരിൽ
മൊഴിയിണപൂകട്ടാൻപോരപൊയ്യല്ലമോതൊന്ന്

ചൊല്ലീടാമെൻറവൃത്താന്തമെല്ലാംചെല്ലാംബുധന്മാരേ
കല്യവെണ്മണിയെന്നാണെന്നില്ലപ്പേർമല്ലലോചനേ
മഹൻനമ്പൂതിരിപ്പാടോമഹാഭാഗ്യനിധേയവാൻ
മഹൻനമ്പൂരിയാകുന്നതഹംതന്നെധരിക്കനീ വൃ൧

ധാർഷ്ട്യംചൊല്ലുകയല്ലതങ്ങളിലഹോ
കണ്ടിട്ടതില്ലെങ്കിലും
കോട്ടംതീരാത്തകൊണ്ടൽവേണിമണിമാർ
കൊണ്ടാടിവാഴ്ത്തിപ്പരം
നാട്ടിൽകേളിനടന്നിടുന്നമവധി
യോടന്തമങ്ങൊക്കയും
കേട്ടിട്ടുണ്ടടിയന്റെഭാഗ്യമധുനാ
കാണ്മാൻതരംവന്നതും വൃ൨

ഭാഗ്യമില്ലപാലിതോകതിയില്ലസൌ
ഭാഗ്യമില്ലപണമില്ലതെല്ലുമ
ല്ലാഭ്യമാകിയൊരുകോപ്പുമില്ലഞാൻ
യോഗ്യനെന്നുചിലർചൊന്നവാക്കുമോ വൃ൩

മുത്തെകുന്നതിനായുബന്ധിപാ
ത്തീടാൻമിടുക്കേറമീ
മുത്തെവൃംമുലമാക്കുകൂടമതിലും
പാരാതെപാർത്തീടുകിൽ
നൽത്തേൻവാണിശിവാലയത്തിലമ
ന്നൊക്കുമെന്നല്ലതിൽ
പ്രത്യേകിച്ചുനിനക്കുകൂടമതിസാ
മർത്ഥ്യംസമേക്ഷകണ്ണേ

ഇവിടന്നഴകേറിടുന്നഭാഷാ
കവിതക്കാമന്നതെന്നുസിദ്ധമല്ലൊ
ഇവിടന്നതരുന്നവാക്കുകേൾപ്പാൻ
ചെവിപോരാത്തതുകൊണ്ടുകണ്ണിതാമേ ൯൫

പന്തോടിടത്തകുചകുംഭമുള്ളനല്ല
പൈന്തേൻതൊഴുംമൃദുലവാണികൾമൌലിമാലേ
എന്തിന്നുഭംഗിവെറുതേപറയുന്നുസാദ്ധ്യ
മെന്താണുപാൎക്കിലതുകൊണ്ടുപോയിടട്ടേ ൯൬

കണ്ടിപ്പൊൾതമ്മിലുണ്ടായൊരുപരിചയമി
ങ്ങീവന്നുള്ളന്നറികാൻ
വണ്ടാർപൂവേണിഞാനോനൽമധുരമൊഴിമാ
ക്കില്ലമാതംഗയാനേ
കണ്ടീടാൻകാലമിന്നിക്കമനിമണികൾ
ക്കെന്താനുനീണ്ടിട്ടൊരിക്കൽ
ക്കണ്ടാലിക്കണ്ടതുണ്ടൊതെളിവൊടിനിയപി
ക്കന്നുനീലാംബുജാക്ഷി ൯൭

ഞാനന്നതിനെകണ്ടുറപ്പിക്കകൊണ്ടു
ക്കാത്തതാൽമറന്നീടുമ
ക്കന്നാൽകണ്ണിയിലൊന്നിതെന്നടിയനെ
ള്ളൂതെട്ടല്ലകഷ്ടംഭവാൻ
ക്കെന്നല്ലെന്നുമധീനയാണടിയനെ
ന്നോക്കേണമിസ്നേഹമെ
ന്നെന്നാലുംഹൃദിതാങ്ങുകയില്ലതിനാ
ല്പണ്ടെന്നുകണ്ടീടണം ൯൮

എന്നാലതിനെയാട്ടേ
ധന്യേഞാനിപ്പോഴൊന്നവെർപിരിയട്ടേ
ഒന്നുനാടന്നുവരട്ടേ
ഛന്നോക്കംകൊങ്കമാക്ഷതിലകപ്പോട്ടേ ൱൩

എന്നിവണ്ണമവളോടുപറഞ്ഞു
കന്നൽവേണി യുടെചിത്തമറിഞ്ഞു
നിന്നിടാതവിടെനിന്നുപിരിഞ്ഞു
പിന്നെവേറെയൊരളികിലണഞ്ഞു ൱൪

വണ്ടാറണിക്കുഴലികേളവിടത്തിലപ്പോ
ളുണ്ടായിതന്നൊരുവിശേഷമശേഷമിപ്പോൾ
കൊണ്ടാടുവാൻഇനിയുകിൽകഴയാതനാവു
ണ്ടായിരംപെടുമനന്തനുമന്ധനാകും ൱൫

കാർകൊണ്ടലൊത്തകബരീഭരമങ്ങുകെട്ടി
ത്താർകൊണ്ടുകോർത്തുള്ളമാലകൾചൂടിമെല്ലെ
മാർകൊണ്ടകൊങ്കകൾകുലുക്കിയണഞ്ഞുവേശ്യ
മാർകണ്ടമാനുഷർമനസ്സുമയക്കിടുന്നു ൱൬

പുല്ലോല്ലങ്ങളുരുത്തുകോരത്താരുമക്കാ
മാല്യംകണക്കെററവും
മല്ലാക്ഷീമണിമാർകുചാവലിപരം
ശോഭിച്ചപതമാനതേ
ചൊല്ലാമെന്നതുതന്നെയല്ലളികൾചോ
ലമ്മാലയിൽത്തെന്നി
നെല്ലാക്കാമികൾതന്റെകണ്ണുകൾകളി
ച്ചിടുന്നതുംകണ്ടുഞാൻ ൱൭

ആമ്പൽതത്താവതിപ്രഭയോടുവിലസും
നേരത്താമരപ്പൂ
ക്കുമ്പിപ്പോലെന്നകൂസാതിഹചിലർപറയും
വാക്കിനാൽബോദ്ധ്യതന്നോ
തേൻപെയ്യുംവാണിമാർതൻമുഖശശികളിലാവി
ർഭവിച്ചുമ്പോഴൂന്നാംഹന്ത
കാമ്പാംകഞ്ജങ്ങളുണ്ടാംപിരിയുവതിഹകൾ
കൊണ്ടുഞാൻകണ്ടുവല്ലോ ൫൭

പൂഷാവങ്ങേഴകിൽപുലൎന്നപതിശോ
ഭിക്കുന്നനേരത്തുസ
ന്തോഷത്താൽസരസീയരംവിരിയുമെ
ന്നോപ്പേതമിപ്പാരിടേ
ഘോഷിക്കുന്നുമൈത്ര്യമോങ്ങുവെയിൽകൊ
ണ്ടിട്ടപ്പോളൊട്ടല്ലഹോ
യോഷാസ്യപദ്മങ്ങളിങ്ങിതാകരി
ഞ്ഞിടുന്നതുംകണ്ടുഞാൻ ൫൮

പൊന്നിൻമാലകളുംപൊൻചിലമ്പുവളയ
ങ്ങിത്ത്യാളിപ്പൂചെയ്പരം
മിന്നുംമാറഴകോടണിഞ്ഞധികസ
ന്തോഷേണയോഷാകുലം
പൊന്നിൻമാലയൊടുപോരിനപുറ
പ്പെട്ടീടുമപ്പോൾമുല
ക്കുന്നാംകൂടിനിലന്നമോടിമഹിളാ
കൌശലമഹാവിസ്മയം

പത്തത്തൂപയോജനേർമിഴികളാവ
ന്നെത്തീട്ടുണ്ടെന്നത
ല്ലുത്തുംഗസ്സ്തനികേട്ടകോൾകഴകിനോ
ട്ടാന്താരിലത്യാദരാൽ
പൊൽത്താർമാനിനിപോലെകാന്തിവിളങ്ങുയാ
ടീടും * * * * *
* * സ്ത്രീകളുണ്ടിടെക്കചിലർ
ണ്ടെല്ലാമതില്ലാമലേ ൧൦൨

ആവരാരൊക്കെയെന്നുള്ളവിവരംവിരവിൽപ്രിയേ ഞാൻ
ഇവിടംതന്നിൽനിന്നാനനവനീതാംഗിനോക്കിതൊ
ട്ടിപ്പൂപ്പു * * * * ലമതം
തണ്ടാർമിഴിതന്നുലാം
* * * * വിനെന്തിക്കിലവിടെ
പ്രത്യേകമതാവില്ല ഞാൻ
പുഷ്പപ്രീതികലർന്നകണ്ണേപലവാ
ക്കിവണ്ണമോതിടുന്നതി
പ്പെട്ടാപ്പാൽമൊഴിതന്നെകലടവോ
ടന്നാശുചൊന്നീടിനേൻ ൧൦൩

ഹരിഹരിഹരിണാക്ഷിതന്നുലേതന്നിലൊന്നാ
ണടവയർമണികണ്ടിട്ടുന്നാമെന്നാളായ്
അരികിലഴകൊടിപ്പോൾകാണെന്നെന്നോർത്തതില്ലേൻ
തടമണിയിലുനികാമംകാകതാലീയമേവ ൧൦൪

ചൊല്ലേറിടുന്നുകവാണികൾചൂടിടുന്ന
കല്യേതവാലയമതിൽപുനരുള്ളവർഗ്ഗം

കല്യനിന്നക്ഷമിതപാകിലതീവസൌഖ്യ
മല്ലമരന്ദവചനെവദവാൎത്തയെല്ലാം ൱൭

ദേവേന്ദ്രദന്തിഗമനെതവകാന്തനെന്നാ
ളാവന്നടിച്ചരികിലങ്ങതിരാഗമോടെ
മേവുന്നശുദ്ധമതിയാകിയ * * * *
* * നമിന്നുസുഖമോസുമവേണിയാളേ ൱൮

നന്ദിച്ചുനല്ലകുശലോക്തികളേവമോരോ
ന്നന്നക്കലേശമുഖിയോടുകഥിച്ചനേരം
മന്ദംമന്ദമൊഴിപ്പൂഞ്ചൊരിഞ്ഞുകിന്നു
ചൊന്നാളിവണ്ണമവളുത്തരമേവമോടേ ൱൯

അല്ലായെന്നെഴുന്നള്ളിഞ്ഞങ്ങടവിടെ
കണ്ടില്ലെഴുന്നള്ളിയി
ട്ടില്ലാതെനന്താരപൂരമാണെസഖി
ല്ലിക്കൊല്ലമെന്നിങ്ങിനെ
ഉല്ലാസംപുനരാശതന്നിലണയാ
തീങ്ങങ്ങൾമേവുന്നപോ
ഴല്ലെപ്പാൎത്തിരിയാതെകണ്ടുപോഴ്
കണ്ണിനെൻറപുണ്യോദയം ൱൰

ഉള്ളത്തിൽതെളിവോടുപൂരമതിന
ങ്ങിച്ചാണ്ടിലിങ്ങൊട്ടെഴു
ന്നെള്ളിക്കാണുമതെന്നുചേതസിവിചാ
രിക്കാത്തതാണെന്നുമേ
കള്ളംവിട്ടുനീകൊണ്ടുതോഷമധികം
തോന്നുന്നപാരൊക്കയും

വെള്ളക്കീൎത്തിവിരിച്ചുകൊണ്ടുവിളയാ
ടീടുന്നവിഭോന്മണേ ൧൧൧

ശങ്കിക്കവേണ്ടശരിയായിതപൂരമിന്നി
കെങ്കേമമാമടിയനില്ലൊരിളക്കമേതും
എൻകംമിശാലിനിപറഞ്ഞതുകാൎയ്യമാണു
പൊൻകുംഭതുല്യകുചകാമവിജൃംഭിതാമേ ൧൧൨

ഞാനെന്നതാസ്ഥലമനന്തമാകുമിവിടെ
പ്പൂരത്തിനായശ്രമി
പ്പാരെന്നതില്പുതുകൊണ്ടുകണ്ടിതമഹോ
നിതാന്തംക്ഷമുണ്ടാശ്ചൎയ്യം
ഞാനിത്ഥമേവമുറപ്പതൊന്നുമരുതെ
ന്നോൎത്താണുടൻവന്നതും
ചീനത്തൻമൊഴിമാർശിരസ്സിലണിയും
ശീതാംശുതുല്യാനനേ ൧൧൩

ഉതവൻസ്ഥലമിപ്പൂര മറുമിത്രമതാകിയാൽ
ശരിയോവേശ്യമാർതന്നി ലരിയോമസുമാലികേ ൧൧൪

പാരനോൽപലിതങ്ങളേവമയറ്റുചെ
സ്സിടാൻഭവാനോടുമ
ററാഞ്ചംനോക്കകവേണ്ടസമ്മതമതാ
ണിന്നല്ലകാണന്നഞാൻ
നേരിട്ടെത്തിനതൊക്കെയിന്നുവിടകൊ
ണ്ടീടുന്നവല്ലെങ്കിലും
പൂരത്തിന്നിവിടുന്നുവന്നതുമഹാ
സന്തോഷമായ്വന്നസേ ൧൧൫

വണ്ടാർകേശിനിമാപ്പുമോദമൊടുകേറ്റം
ഞാൻവന്നൂലംനിന
ക്കുണ്ടാകില്ലാതതോഷമെങ്കിലുമഹോ
നിന്നാനനംകാണവൻ
ഉണ്ടിന്നിപ്പൂന്മുഖപോമഴുതുകൊ
ണ്ടിപ്പോൾപുറപ്പെട്ടനാം
പണ്ടൊന്നിപ്പുകഴിഞ്ഞതെന്തിനെമറ
ന്നീടുന്നുമല്ലേക്ഷണേ ൧൬൩

ഞാടവുകളിവിടുന്നാണവമോരോന്നിളാനി
മടിയനൊടന്ധംചെയ്യുന്നതിനാണെന്തനംഗേ
പടുതരപടിതോഷംതോന്നിടുന്നുണ്ടുനൂനം
ലടിമലരിണയാണെൻകുള്ളമല്ലുള്ളതാണ് [illegible]

ഇന്ദീവരാക്ഷിശൃണുഞാനിഹവന്നൂല
മന്യൂനമോദമഴകോടയിതേഹൃദന്ത
തോന്നുന്നതുണ്ടുപരമെങ്കിലതെൻറഭാഗ്യ
മെന്നാകിലോതുകലസുന്ദരമന്ദയാനേ ൧൬൫

എത്രനിന്നുള്ളതെപ്പോളുഴകോടിവിടെക്കെത്തിയിട്ടുമി
പ്പ്രാണേശ്വരുള്ളതെക്കൻചിശിബെതവിശേഷിപ്പുതുമഹോ
വഴിയതുമുൾതോന്നാമാലതൃകമഹോകീർത്തിപലതി
കൾപുനരുള്ളോരുശ്രീവിബുധമകുടാലംകൃതമണേ ൧൬൬

പാലൊത്തവാണിപരിചോടിഹഞാനമിന്നു
കാലത്തുടൻവെപമനന്തോയമികിൾബാലേ
നീലത്തഴക്കുഴലികൊററുകഴിച്ചുപോന്നു
വെയ്ലത്തഹോകടുമിപ്പുകഴഞ്ഞിപോതം ൧൬൭

പഞ്ചാരവാണിവെയിൽകൊണ്ടുമഴമേഘമെന്ന
സഞ്ചാരിണീനികരനിഷ്ഫലതാഭിചേ!
നെഞ്ചേറെവെള്ളുതകിഞ്ഞാനിഘവണ്ടേചന്റി
ഞ്ചാറുനാഴികയമേഘകദയാതെയായി ൧൨൧

തെക്കൻദിക്കുകളിൽതനിപ്പോരവിശേ
ഷാവസ്ഥചൊല്ലീടുവൻ
നിക്കാലത്താരവസ്ഥവില്ലപുനരെ
ന്നില്ലത്തുമെല്ലാവരും
ഉൾഭേദങ്ങളുരിപ്പിടാതെസുഖമാ
സ്സാഴന്നുനിർമ്മരിതെ
സൌഖ്യംതന്നെയതല്ലയോനിളതമെ
ല്ലാക്കംനിനക്കംപ്രിയേ ൧൨൨

മാരാരിപ്രീതികൊണ്ടുംമെരവധിതമമോ
ഞ്ഞാനത്തെന്നോടാവതന്സൻ
മാരായ്ടുംപോനോകരയോരമധിതാ
നുഗ്രഹംകൊണ്ടുമിപ്പോൾ
പാരാതെൻപത്തനത്തിൽപറവതിനുവിശേ
ഷിപ്പുകളൊന്നുമില്ല
ല്ലാതംയോജിച്ചുപാരംസുഖമൊടുനിവസി
ക്കുന്നുനിസ്സല്ല്യകിതം ൧൨൩

മായമല്ലോരവിഷാദമുള്ളില്ല
ഞായിതന്നുപരമിത്രനേരവും
ത്രയതിന്നുതവവാർത്തകേൾക്കയാൽ
ഉപായിനല്ലസുഖമായിമേനാസേ ൧൨൪

ഖനരവണികൾചൂടുന്ന കനകാമലമാലികേ
ഇനിയെന്താകിലുംവേണ്ടില്ലനവപൂർണ്ണാലയേ ൱൨൫

പിട്ടേറെയന്തിനതൃപ്പൂന്നതത്തുപോയി
ട്ടാട്ടുനിനെക്കിലതുകൊണ്ടാടുംസാമ്രാജ്യമുണ്ടോ
കെട്ടുറമേളമിട്ടേപോൻടനാനാണത്തി
കൂട്ടേവാനോടടയൻചടിയാതിരാനിം ൱൨൬

ഉൾപ്രേമത്തോടിരിപ്പുതിയ്യിടമന
കൽതന്നെയാണോപരം
തൃപ്പൂണിത്തുറയോവിശേഷവിധിയാ
യല്ലാതെവല്ലേടമോ
ഇപ്പോളിങ്ങെഴുന്നള്ളിടുന്നതെവിടു
ന്നാണെന്നമങ്ങേസാ
കല്പിച്ചീടണമമ്പിനോടടിയനോ
ടുൾത്താരിലത്യാദരാൽ ൱൨൭

കെല്പോടങ്ങുഗൃഹസ്ഥവൃത്തിയോടുമേ
ന്നില്ലത്തിരിപ്പാണതോ
നിപ്പോൾമറ്റൊരുദിക്കിലേക്കഥഗമി
പ്പാറില്ലതെന്നാകിലും
നൽപ്പാൽവാണിധരിച്ചുകൊൾകനലമോ
ടീയാത്രചൊല്ലേറുമ
തൃപ്പൂണിത്തുറെവന്നുചേർന്നവിടെനി
ന്നാണെന്നൊടോണേക്ഷണേ ൱൨൮

വിപ്രവർഗ്ഗവർണ്ണങ്ങൾക്ക വിപ്രവർഗ്ഗമഹാമതേ
തൃപ്പൂണിത്തുറയെല്ലാർക്കുമല്ലന്നസുഖമല്ലയോ ൱൨൯

തൃപ്പൂണിത്തുറയപ്പന്റെ നൽപ്രീതിയതിനാലഹോ
ഏറ്റപ്പെരുംസുഖമാസ്ഥിത്യ മപ്പാരിലുമഹന്നുകേൾ ൩൧

ഇത്താലിചാൎത്തുകഴിഞ്ഞൊരുശേഷമുള്ളി
ലിട്ടികശേഷമവിടുന്നുമറന്നുപോയോ
പ്രീത്യാചിലപ്പൊളിവിടെക്കഴിനെള്ളിടാത്ത
തൊൎത്താലഹോകഠിനമാണതിമന്ത്രബുദ്ധേ ൩൨

വേണ്ടതു ഗമിപ്പിടാതെകഴിയി
ല്ലെന്നാലുമിസ്സാശ്രമം
കൊണ്ടാടിത്തെളിവോടമിക്കതുമിഥി
പ്പില്ലത്തതല്ലാതെതാൻ
വന്നൊടൊത്തനുവേണിവാച്ചകളും
പണ്ടത്തെമട്ടത്തിനി
കണ്ടെത്ത ൧ടന്നിടുന്നതുകണ്ണാ
കാണൊകഥിപ്പിടുക ൩൩

നിത്യംനിസ്തുല്യമോദത്തൊടുപകലിരവും
നിങ്ങളോടൊത്തുകൂടി
ത്തത്തിപ്പാടിത്തകൎപ്പാനലിയചിരതിയിൽ
തെല്ലുമില്ലാസ്ഥയല്ല
എന്നുന്നില്ലെന്നുചൊല്ലാമിടയതിനധുനാ
ചൊല്ലിയിട്ടെന്തുകാൎയ്യം
മത്തെപ്രൌഢയാനേമതലയിലെഴു
ത്തേവമാണാവതുണ്ടോ ൩൪

ഇന്നെത്തിവിടുന്നുകെല്പോടതുളി
ച്ചെയ്യുന്നതെല്ലാംനിനെ

ക്കന്നോരംശേരിസമ്മതിച്ചുസകലം
ഭൂദേവഭൂഷാമണേ
എന്നാലുംസ്വപ്നമാള്ളിലപ്പൊളിവിട്ടു
ന്നിങ്ങൊട്ടെഴുന്നെള്ളിവ
ല്ലെന്നാലുംനിവസിച്ചിടാതെയുസ്വാമി
ല്ലൊട്ടുംപകിട്ടല്ലമേ ൱൪
മീനാങ്കുംമിഴിനിന്റെനല്ലമിനസ
ച്ചൊല്ലിങ്ങിതെല്ലാംശ്രവി
പ്പാനാണാഗ്രഹമായതെങ്കിലുമിതി
ക്കട്ടെകഥിക്കട്ടെഞാൻ
ആനന്ദത്തൊടുകേട്ടുകൊൾകഴകിനൊ
ടിട്ടിക്കിലെങ്ങുള്ളപ്പൂ
ന്തെന്നാലുംമൊഴിവാത്തയിന്നവമാ
യിട്ടെൻനാതാംശിമണെ ൱൫
കേട്ടാലുംകേരളത്തിന്നടയായനാടവാ
മിപ്രദേശത്തിലിന്നി
ക്കൊട്ടെക്കങ്ങുള്ളിലത്തെപ്രകൃതമഖിലവും
ഭൂപരില്ലുള്ളതൊതാം
കൊട്ടുംവിട്ടിക്കറുപ്പങ്ങളിലഴകൊടെഴു
ന്നൊക്കുമെന്നല്ലമോഹാകൊ
മാട്ടിൽക്കാക്കംവിശേഷിച്ചിഹപറവതിനി
ല്ലത്തലിന്ദ്രപോരെ ൱൬
ധ്വാനൊളമായിമനാതാമതിലിന്നുമൊള
നീരൊളമിട്ടുമറിയുന്നമാനൊജ്ഞശീലെ

ക്രൂരാളുകൾക്കൊരുവനില്ലിവനോളമെന്നു
വീരാളുമംബുജകരേ ചകരതീടവേണം ൧൩൬

ഇന്നതാനുമല്ലാതൊരുവൎത്തമാനം
ദ്രുതംനാമുക്കിന്നറിവാനതുണ്ടു
അതിന്നതാണെന്നുമുരച്ചിടാംഞാ
നതിന്നുമില്ലേമടിമാന്യശീലെ ൧൩൭

പാരെല്ലാംപോൎനടത്തിപ്പരിചൊടുനാവമാ
യത്രവാന്ധംതുടങ്ങീ
ട്ടാരെല്ലാമാണിതെന്നുംമധുമൊഴിമതിയാ
കീൎത്തതാമൊക്കെയെന്നും
ഞാനെല്ലാമോതിടേണംപുനരടനതുമ
ല്ലാമലേബാന്ധവക്കാ
രാരെല്ലാമിപ്പുരുഷേക്ഷിതിയിലതുമുര
ച്ചീടണംശ്രദ്ധമായി ൧൩൮

അറിവേറുംമൊഴിന്നതറിവാൻനൈകിയെങ്കിൽഞാൻ
അറിവുള്ളതുചൊല്ലീടാം തിരവുള്ളതിലോണം ( )

ചൊല്ലീടാൻതക്കതായിട്ടൊരുവരുമിവിടം
തന്നിൽവാന്ധംതുടങ്ങീ
ട്ടില്ലിപ്പോൾപുത്രനായിട്ടുനിയതമിനി
സ്സാരമില്ലാതെകണ്ടു
വല്ലോരുംവല്ലകന്നപ്പുറകളിലടവിൽ
ച്ചാടിവീണിട്ടുണ്ടോ
യില്ല്യായെന്നുള്ളതെല്ലാംപ്രകൃതമടിയനി
ല്ലെന്നുചൊല്ലുന്നതിന്നും ൧൪൦

പെയ്യുംമോദാല്പപായംപലവഴിനിയപി
ക്കേണ്ടമോഹങ്ങളെല്ലാനം
പൊയ്പ്പോയിപ്പോറ്റനാടകളില്ലിവിടമതിലൊരേ
ടത്തുമുത്തുംഗംബുരേ
ഇസ്സൂഴംബന്ധുമക്കാമവരവർനിലയം
തോറുമിങ്ങെത്തിയിട്ട്
ങ്ങിപ്പൂഴിത്തട്ടിലിന്നങ്ങമിതതരരസം
ചെയ്യുമപ്പൂരമല്ലേ ഫ്ര്വ:
കാരോരോനാരിമാർക്കിവിടമതിലിട
ത്തട്ടുമാത്രമാറന്യ
ക്കാർക്കംളത്താവുമെല്ലാംനിയമമൊടപ്പ
ങ്ങുള്ളതങ്ങിന്നുമില്ലേ
വേറിട്ടൊന്നുള്ളിലോർത്താണിവപലവകതൊൻ
വന്നുചോദിച്ചിടന്നൊ
ന്നൊരാതെകണ്ടിരന്നിടണമറിവതിനാ
ണിന്നുമറ്റൊന്നുമല്ല ഫ്ര്വ
പ്രത്യേകമൊന്നുകതിട്ടുതള്ളുന്നതാണെ
ന്നാറത്താമില്ലുണ്ടടിയനാക്കുണ്ണപോയിടട്ടേ
ഇട്ടിക്കിൽമുമ്പൊരടവുള്ളതിനൊന്നുമിന്നും
വ്യത്യാസമില്ലാതിടവുംവിനയാംബുരാരേ ഫ്ര്വ
നേരംപോക്കുകളിന്നിതൊക്കയുമിഹി
ക്കട്ടേവൊനോട്ടനാൽ
സാരംപൂണ്ടോരുകാഴ്ചമിന്നുവിടകെ
ണ്ടീടുന്നുവിതാമയം

എത്രത്തനൊവിശെഷമുള്ളൊരുമഹാ
    വെശ്യാംഗനാമണി
ഭൂതത്തിന്നതിമൊടിയൊടുവിടകൊ
    ണ്ടിട്ടങ്ങുകണ്ടൊരവൻ ൱൪൨

അദ്യൊത്തൊനതറിഞ്ഞതില്ലവിടെയാ
    ണിപ്പൊളുതെന്നുള്ളതും
മുല്ലൽക്കണ്ണിയതിന്റവിടെവിടെയാ
    ണൊരാണതിന്നൊന്നതും
പീയൂഷാധരിവീട്ടുപൊയമവൾതാൻ
    പൊരെന്നതുംപ്രായവും
നീയെന്നൊടുരചെയ്യുവെഗമവൾതന്നൊ
    യെന്നുമമന്നൊമലെ ൱൪൩

* * * * * *

* * * * * *

കുണ്ഠിതാർകുഴലിക്കുടംകമുറുകി
കൊണ്ടുമുണ്ടുമഥചുറ്റിമുറുകി
കൊണ്ടൽപൂവണികളെയഞ്ഞതിരക്കി
കൊണ്ടുനിന്നുചിലരൊത്തുതിരക്കി ൱൪൪

തന്നാലിതത്രയിങ്കന്നൊയഘൊഷാ
ന്നാദിയൊടുവന്നതെകിലശെഷാ
ഇന്നൊട്ടങ്ങുകഥയില്ലൊതുശെഷൻ
തന്നെയുംപറകയില്ലവിശെഷം ൱൪൫

പാരേഴരണ്ടിലെഴുമാളുകളെത്തിടുന്നു
പാരം കടുത്തവെയിൽകൊണ്ടു പൊരിഞ്ഞിടുന്നു
ഓരോമരത്തണലണഞ്ഞിട തിങ്ങിടുന്നു
പൂരംമഹാത്ഭുതമിതെന്നവരോതിടുന്നു ൧൪൯

ഭിക്ഷാക്കയുംപൊടിപാനമിരന്നുപകർന്നു
ഭിക്ഷുഭിക്ഷുകർ ചാമാതിനിമോദമന്നു
രക്ഷംവടക്കുമമന്നവരൊത്തുചേർന്നു
തിക്ഷംതിരക്കമതിലൊന്നുമതിന്നറിന്നു ൧൫൦

ചിക്കെന്നുവന്നു ചിലരാൽത്തറ കേറിടുന്നു
നില്പൂന്നുമുന്നമമന്നവർ നോക്കിടുന്നു
മല്ലന്മാർ പലരുമെന്നു നടന്നിടുന്നു
മത്ക്കണ്ണിനെക്കതികളുഫലമാർന്നിടുന്നു ൧൫൧

പാട്ടിൽപ്പരിഭ്രമമൊടു മഞ്ചിലർ വന്നിടുന്നു
പാട്ടുംപാടിയുള്ള പുഴുളിമെസിക്കിടുന്നു
കൂട്ടംതിരിഞ്ഞു ചിലർ കമ്പതിരഞ്ഞിടുന്നു
കോട്ടെക്കകത്തു ചിലരോടി നടന്നിടുന്നു ൧൫൨

സാരംഗശാബമിഴിമാർ മിഴിതട്ടിടുന്നു
ധൈര്യംവെടിഞ്ഞു ചിലരമ്പൊടടുത്തിടുന്നു
സാരസ്യമാംമൊഴികൾ തമ്മിൽ പൊഴിച്ചിടുന്നു
പാരംപൊടിച്ചു ചിലർ തൊറിച്ചുഴിച്ചിടുന്നു ൧൫൩

വട്ടക്കഷണങ്ങിലെ വെയിൽകൊണ്ടു പൊള്ളിത്തിടുന്നു
കൊട്ടെക്കടുത്ത കടവഴിവിയർത്തിടുന്നു
കഷ്ടംവിയർത്തു ചിലവൃദ്ധർ മയങ്ങിടുന്നു
ചട്ടറ്റമൂറിലചതച്ചു ചവച്ചിടുന്നു ൧൫൪

കൂട്ടംകലമ്പികൾതകൎത്തുനടന്നിടുന്നു
ഗോഷ്ഠിക്കവെന്തവരഗോപുരമേറിടുന്നു
കോട്ടിൻപുറത്തു ചിലരേറിയിരുന്നിടുന്നു
ചോട്ടിൽപതിച്ചുപുനരെല്ലുതകൎന്നിടുന്നു ൧൭൩

ബാലേസരോജമുകരോപമസൽകപോലേ
പാലാഴിതന്നിൽമറിയുംതിരമാലപോലേ
മാലെന്നിയേത്തുതത്തുതകമനമേല്ക്കുമേലേ
മാലോകരെങ്ങിനെവരുന്നവരോതമൊലേ ൧൭൪

വസ്ത്രംവെൾവവരണൊട്ടുകിട്ടീടാ
ന്നുത്തംകിടങ്ങുതമാ
ന്നുക്കാത്തുൎത്തിതവാല്പ്പരവന്നിലയും
വെക്കുതൈവണ്ടോലയും
തൃക്കുന്നപ്പുഴയമ്പലപ്പുഴയുമെ
ന്നിത്യാദിയോരോതരം
ദിക്കിന്നൊത്തുമൊതാളുകൾകൂട്ടുവുന്താൻ
കണ്ടിലകണ്ടെക്കണേ ൧൭൫

തണ്ണീൎമുക്കരപ്പുറത്തു തിരുവ
ട്ടാറുംതിരത്തുമലും
കണ്ണനൂൎമണ്കുന്നമത്തുകഴിയൂർ
മാത്തൂതമങ്കൊമ്പിലും
കണ്ണൂൎക്കാട്ടയുകന്നുചാമനപ്പുര
ത്തിത്യാദിദിക്കിന്നവ
രെണ്ണംവിട്ടുവച്ചന്നിടുന്നപുരുഷാ
രത്തിപ്പകൎണ്ണാവരോ ൧൭൬

കില്ലപ്പാറകടത്തിയത്തുകറുകേ
ടത്തൂംകെഴ്ക്കൂട്ടമാ
കല്ലിൽകാലടികാപ്പുകണ്ണൂരുമഴേഹാ
കാക്കൂർകിഴക്കമ്പലം
കല്ലേറ്റുക്കരപുരംകരലോരകവിയൂർ
കാവാലംകായങ്കുളം
കൊല്ലത്തെന്നിവഴിക്കിപ്പുള്ളവരമ
ണെത്തുന്നചീർത്താഴം ൫൨

കൊട്ടാരക്കരകോട്ടയത്തുകടമാ
ളൂതംമറ്റുദൂശനാർ
പട്ടംമെത്തിരിതൃപ്പുല്ലേത്തിരുവ
ണ്ടൂരമ്പൽ ചമ്പക്കുളം
തൊട്ടപ്പിള്ളിതഴാമേത്തലതല
ത്തൊടയവിട്ടതപ്പ്
തൊട്ടമേൽമരവുംമനസ്സ്യമഹോ
ചേതസ്സചേതോഹര ൫൩

പാഴൂർതൊട്ടാരകോട്ടാല്പവാക
ക്കൂട്ടരമല്ലാപൈയ
നാഴൂർപറതുമാവണിശപഴിഞ്ഞി
ഞൊളുംപൊഴിഞ്ഞാറ്റിപ്പം
പാഴിൽനെല്ലുപല്ലകയല്ലപാറ്റ്ത്തിപ്പര
പാലായിപൊത്തൊടിപ്പ
വാഴംക്കൂന്ത്ര്യമരത്തിടനാപ്രാലി
ണൊന്നാല്പനല്പാർമണെ ൫൪

പാരാതൊക്കപത്മനാഭപുരവും
പാലെക്കലാരക്കരെ
പ്പാറച്ചാറവടാർകളുംമരണിയ
കാവുംപുള്ളിങ്ങണ്ണിയും
പാറപ്പെട്ടയിൽവാസുദേവപുരവും
പുത്താറുമെന്നിവക
പ്പാമിപ്പെട്ടവർവന്നപാളയമടി
ച്ചീടുന്നപത്മനാഭനെ ൧൧൧

ചെങ്ങന്നൂർചങ്ങനാശ്ശേരിയുമഥതിരുവ
ല്ലത്തുമൈരാപുരത്തും
മങ്ങാനത്തേററുമാന്നൂർനെടുവടിപുലിയൂ
ന്നുമപ്പന്നായത്തും
ശൃംഗാരത്തുന്തിടമ്പേതലവടിതകര
കാട്ടമിത്യാദിയിങ്കിൽ
മംഗ്ല്യാകാലംകഴിക്കംപ്രജകളുമധികം
വന്നവാഴുന്നപൂരം ൧൧൨

ഉച്ചതന്നായംകൊടുത്തുമഥനെ
യ്യാറുങ്കരാറുങ്കല്പം
മീനച്ചിൽകാഞ്ഞിരനാല്ലൂരെത്തിയവന
ന്തശ്രീപുരത്തിങ്കലും
വെച്ചൂർചേർത്തലകാർത്തികേശപുരവും
പിന്നൊല്ലചീന്ദ്രത്തുമ
ലച്ചാമ്പോയമഥാസ്ഥലങ്ങളിലെഴു
ന്നോരംവങ്കന്നാണ്ടഹോ ൧൧൩

കോതമംഗലവുമണ്ണൂനാട്ടുമഥ
താമമംഗലവുമൊക്കയും
കാതരാക്ഷികറിനക്കുളത്തുകിഴ
ക്കൊമ്പിളമ്പലിടവായയും
താളവാനത്തുതാമമംഗലവു
മോക്കരാമപുരമീവക
ക്ഷ്മാതലത്തിലെഴുമാറാംകളംപോരമീ
ന്നെത്തിടുന്നുപവിഴാധരേ ൱൩൭

മാവേലിക്കരമമ്പഴത്തുറയുമ
ബിന്ദുമരേഴാംകളും
നാവായക്കളവും ധരിക്കണമരി
പ്പാടല്ലുഗന്ധിശപഥം
ഫേരവശ്യസ്ത്രിഫരിണ്യേയല്പുമമയ
ല്ലവണെട്ടുമാലയും
മേവുംമംഗലഷതംവതഴവധിവ
ണ്ടോർവേണിമാർമൌലികേ ൱൩൮

കള്ളംചൊല്ലുന്നതല്ലേൻകളമൊഴികറുക
പ്പിള്ളിപള്ളാത്തുരുത്തും
വെള്ളൂർവെള്ളമല്ലാതെതാട്ടുപുഴതിരമാ
റാടിയുംമേക്കടന്നും
പള്ളിപ്പാട്ടുംപാതോരമെന്നിവകരകളിൽനി
ന്നാവിശേഷിച്ചസാക്ഷാൽ
വെള്ളാരപ്പിള്ളിനിന്നുമന്നിബിഡതരരസം
ചെന്നുചേരുന്നുലോകം ൱൩൯

മുപ്പാറുപുഴവീനപ്പൽകവ്യക്ഷേത്രമിതു ബാ
ക്രിപ്പടിയിലുമുള്ളാതംശചാവ്വിൽവന്നണയുന്നകേൾ
ചാഴാതാലപുരത്തൂരമനയും
മുത്താലവൃൎത്തുകളേ
ത്തൃതംശംശിരികോഴിമുക്കിലുമുടൻ
കണ്ടൻകരിങ്കാവിലും
താഴിത്തെന്നാഴിതൊട്ടവായകിഴിയി
ല്ലുംവല്ലമല്ലാവല
ന്നൂതംപോത്തുപൊറുത്തിട്ടന്നവയമ
ണെത്തുന്നമുദലുക്കണേ ഫന്നൎ
ബാലേത്തുപ്പതിസാരമണ്ണൂകനാ
ശ്ശേരിപ്രദേശംപെരി
ങ്ങാലായുംകൊട്ടവേലിപ്പുല്ലുവഴിയു
ല്ലാമാലശ്ശേരിയും
ചാലേകേൾക്കക്കോലത്തിരുമഠോ
നെല്ലാട്ടമുള്ളോർകളും
വെയ്ല്യാകൊണ്ടുവിയത്താലിച്ചിറവത
നാണെന്നകണ്ടീടണം ഫ൭
ത്തൊന്നച്ചൊല്ലാംത്തൊത്തനാട്ടുംജല്പമിഴിവട
ശ്ശേരികന്നത്തനാട്ടം
തേച്ചൊതംവാണികേളപ്പുരിയിലുമശ്ര
ന്നുരകോണത്തിയത്തും
നേരിപ്പിൽക്കൊത്തുമലംപൊന്നഴകിനൊടടമ
ല്ലുതമുള്ളോത്രവാഹം

വഞ്ചിക്കുംകാൽനടെക്കുംഞ്ഞങ്ങൾക്കിന്നിതരാം
വന്നുചേരുന്നവല്ലോ ൱൭൭

കന്നാക്കൊടിയുംപിന്നെകുന്നിൽവാഴക്കുളത്തിലും
നാടിയിൽപെരുമാറ്റത്തുനിന്നുംചേരുന്നസംഘങ്ങൾ()

തൃപ്പൂണിത്തുറാതൃക്കണാർമതിലകം
തൃപ്പാറുവാപിസ്ഥലം
കെല്പേറീടുമിട്ടക്കുളംമൂഴിക്കുളം
പുത്തൻകുളംചൈവകുളം
ചൊല്പെറുന്നൊരെറണാകുളംപെരുങ്കുളം
കൊച്ചീലുമിപ്പൊന്നാനി
കില്ലെന്നുതൃക്കുളപ്പല്ലശ്ശനക്കാട
നപ്പാറിലുപ്പെട്ടതും ൱൭൮

കൊടുങ്ങല്ലൂർകൈനിക്കരയുമിളയന്നൂരപറവൂർ
കടങ്ങല്ലൂർപുത്തങ്കളിയുമുപല്ലാവൂമുനാ
ദേശങ്ങൾലോകംവന്നീകൊടുങ്ങാനുങ്ങോരവധിയി
ല്ലൊന്നങ്ങളിലേറ്റീടാർകുടിലമിഴിമാർക്കുന്തൽമണിയേ

ചോരാതെല്ലാഞ്ചിറകുതെരവിപുരമിട
പ്പിള്ളിപിന്നെക്കിഴക്കൻ
ചോരാതെല്ലാഞ്ചാപ്പുള്ളുമേഴമലയും
വെള്ളൂരുംചെങ്ങനാട്ടും
ചേലാമറ്റത്തുപാലക്കലിയുമടകിട
ക്കൂടതിത്ര്യാദിദിക്കിൽ
കൂടാതെപാക്കംജനംവന്നാനയണിയുതിയും
കണ്ടുതാനിന്നലൊക്കു ൱൭൯

ആലങ്ങാട്ടാലുവായും മധുമൊഴിമലയാ
റ്റൂരുമാറാറ്റൂർവടക്ക
ള്ളാലങ്ങാടാമന്ത്വംതെക്കുമിഴിധരി
ച്ചാലുമാലിപ്പുറവും
ആലംകോട്ടാറ്റുലച്ചിപ്പറയിലുമമരം
മർത്ത്യതസാഫല്യം
കാലത്താതെന്നുവെക്കുന്നതിന്നുമൊരിടയി
ല്ലാതെവന്നാർനിരന്നാർ ൫൬

ചേറ്റുനിക്കരെചൊവ്വരെച്ചൂറുമുറി
ഞ്ഞാലുംമുരിങ്ങാത്തിലും
ചേറൂർകമ്പഴചൊവ്വരത്തുതിരുമാ
റാംകുന്നത്തുതാലയും
ച്ചോക്കൊട്ടുകറുമ്പനാട്ടുകഴിയാ
തൊറന്നിങ്ങുമണിക്കിൽനി
ന്നോരാംമാനുഷർവന്നാണോതെച്ചെറിള്ളാ
മാഹാത്മ്യമാണിക്യമെ ൫൭

വെള്ളാങ്ങല്ലൂരവെഞ്ഞൂറിയുകതിരവ
ഞ്ചേക്കുളംവെണ്ണൂർപ്പോഠം
കുള്ളനായള്ളമപ്രാണനാവുമഥകരിയ
ന്നൂരമാരെക്കപ്പുറവും
വെള്ളാർക്കാടപ്പുഴവെല്ലൂർവടമവുമഥവെ
ണ്ണൂർതമിത്ര്യദിദേശേ
ഞങ്ങളെയംപ്പുഴമിച്ചിപ്പുഴകിഴനാട്ടുപുറ
പ്പെട്ടതന്നാട്ടുതല്ലൂ ൫൮

ഖന്നിതംപോരാളിക്കാട്ടിലുമുടനരിയ
ന്നൂതമാറാവൃതവെള്ളാ
റന്നിതംഭൂശന്നുതംമുള്ളവരാഗ്രതവാ
യുതമാക്കന്നതം
ആന്നിതംകുന്നുന്നുതംകുന്നൽകുഴികന്നായ
ന്നുതമിത്ര്യാമിമിക്കി
ന്നന്നുംലക്ഷവുംപോരനാവധിജനമ
ന്നെതിരെയണോത്തുകൊാംക ൧൭൪

കാട്ടതംകറുകണ്ണുതണ്ണുമവിടെ
ക്കാക്കണ്ണുതതല്ലഴ
ക്കാട്ടതംകള്ളിയല്ലുകൽക്കഴികളും
കാട്ടുംകവുക്കോട്ടിവും
കോട്ടർകാറമണ്ണുനല്ലുകയവ്വർ
കല്പാത്തിയെന്നിത്തരം
നാട്ടിൽപ്പെട്ടവർകൂടിയാത്തുകണ്ടുകം
കന്തിച്ചുവന്നിടിനാർ ൧൭൫

ചൊല്ലേറുന്നചെറുപ്പിള്ളിരിചെറുകൊ
ണ്ടശ്ശേരിവാഴക്കട
തെല്ലൂർത്തുക്കൊട്ടവേലിനല്ലതിതനാ
ലണ്ണുംതിരപ്പാണ്ടിയും
കല്ലൂർത്തൃപ്പലമണ്ണകാട്ടകളവും
ശ്രീകൃഷ്ണപുരികളും
കല്ലതംമതവുന്നമാനഷർമ്മി
ച്ചുന്നങ്ങണത്തിടിനാർ ൧൭൬

പുത്തൂരംപോത്തന്നൂരുംപൂനലേമപഴയ
ന്നൂരുംപല്ലടക്കാ
പൂത്തൂരംപെരുന്തൂരംഭഗവതികളുടെ
ന്നല്ലപള്ളിക്കരപ്പും
ചെത്തല്ലൂരംപെരുമ്പുഴകടയച്ചെന
ആട്ടുനിന്നംമന്നാർ
പത്തന്നൂരല്ലപാത്തൂട്ടിളകിഴറിയൂരാ
റെത്തിപ്പൂരത്തലെക്കൽ ഫ്ലു.

കീഴൂർകണ്ടൂർകിഴുതമ്മെളുവഴിതൃത്തക
നാത്തുഴിക്കളത്തും
പാഴൂർപ്പാണഞ്ചേരിപുറാതംകളൊഴികവള
പ്പാറകണ്ണാറമൂക്കം
പീഴൂർപീണ്ടൂർപിലോതംവടകരെച്ചാറുക
നത്തൂകൊഴ്ലാണ്ടിമാനം
തോട്ടിത്തോടിപ്പാരത്തന്നിവകരകളിപ്പ
ളളാമൂകഥംകരാമില്ല ചിമ്പ.

താഴക്കാട്ടുംതലപ്പിള്ളിയില്പൂമനതല
ച്ചേരിമാനിക്കടത്തും
താഴക്കോട്ടല്ലതച്ചാട്ടിരിനാതരിയനാ
വായത്തിപ്പൂംബരത്തും
കൊഴിക്കോട്ടുംകഴിക്കോട്ടിരിയില്പൂമമതം
മത്ത്യാരാത്തംഞാണ്ടാതാർ
പാറിത്ക്കുട്ടിപ്പൂത്താനിപ്പാറയുമതിലൊരോ
പാൽകൊഴിമപ്പുതലാശ്ശ ചിമ്പ.

ഉണ്ണാക്കോട്ടപ്പുറത്തെത്തിയുടനെമെലും
　　ക്കാല്യമാങ്കാവുപിടന്ന
തണ്ണീർക്കോട്ടന്തറക്കൽപുനരപിപറവ
　　ട്ടാനിചാലപ്പുറത്തും
പുന്നോരക്കോട്ടുംപുഴായ്യുംപുളിമനവുമഥോ
　　നല്ലപൂങ്കാവിൽനിന്നും
ശ്രീതൃക്കോട്ടമ്മുണ്ടൊള്ളകളനവധിയെൻ
　　മല്ലികാവല്ലികാംഗി ൧൨൪

നിലമ്പൂരന്നിലാംഗനാവുമഥകാമ്പൂരമ്മര
മ്പലംപെരുന്തോർപെട്ടോരലവുമമരംതൃപ്രയാരിലാ
അലങ്കാരത്തോൽവന്നാഴകടമ്പൂരത്തിലവിടെ
ഘഠലംകൊരാത്തുകൊട്ടാപതറിയുഴറിട്ടന്നപലമം

ചിറ്റൂർനെന്മാറെചലക്കരയുമഥപെരി
　　ങ്ങോട്ടുനാറേരിപ്പൊള്ളും
കോറ്റൂർകണ്ണോട്ടിലെവെനാടഴകിയപഴയ
　　ഞ്ഞൂരിപാടപ്പുറവും
തൊറൂരംനെല്ലുവായുംനെല്ലമോടറികരന്ന
　　ല്ലായനിന്നുംനാരമ്മാ
രാവംകൂടാതെതന്നെത്തിങ്ങാർസരസമഥസരോ
　　ജാസ്യജാതങ്ങളെന്നാ ൧൨൫

മന്നാത്തിട്ടന്നങ്ങുകെംപോദമന്നാ
　　ന്തൃക്കൂറിടക്കന്നിയും
ഉന്നൂർമമ്പിളിട്ടൂരായിമഴവ
　　ന്നൂമ്മമണ്ണാത്തിണ്ണൂമും.

മാന്ന്യമങ്കരമായന്നൂരവനാമ
ണ്ണാല്പൂരമിത്യാദിയാം
മന്നിപ്പെട്ടവർവന്നതിന്നൊരുകണെ
ക്കില്ലരെൻറമല്ലെക്ഷണെ ൧൭൭

കുന്നത്തംകുന്നന്നൂരംകരിനാദികടവ
ല്ലൂരുത്തുക്കണെിയൂരം
മുന്നൂരംമാന്നൂരംമനയഴിമണിക
ണ്ണാലയംമെത്തല്ലൂരം
വെന്നൂർവെള്ളൂർവരൊരെന്നിവപാലദിശിനി
ഹന്നത്തിട്ടംമത്ത്യരൊത്താൽ
തൊന്നൂറുംനൂറുമല്പന്നരവധിവന്നിതാ
ന്നൂരവുംവന്നണഞ്ഞവാർ ൧൭൮

കോമ്മാട്ടുംകോടനാട്ടുംകൊട്ടമൂടികൊടക
ത്താട്ടുകോലത്തുനാട്ടും
പൂങ്ങൊട്ടുംപുന്നസത്ത്യത്തിനവിളനിലമാ
കന്നാവനെരിനാട്ടും
വേങ്ങാനാട്ടുംവെവൂരംവിരവൊട്ടുവെള്ളിയ
തൊട്ടുമിത്യാദിദിക്കിൽ
തിങ്ങുംമാലോകരങ്ങെന്നിളകിയത്തിവിലം
ചൊല്ലുവാനല്ലലത്രെ ൧൭൯

വെട്ടുംകോട്ടയമപ്പുമിപ്പിറചളി
ക്കോടംചള്ളിക്കാട്ടമാ
ക്കാട്ടൊമ്പാലകടത്തനാട്ടുകടല്പൂർ
കാരാപ്പൂഴക്കാരയം

കൂട്ടംകൂടിയണഞ്ഞു കൌതുകരസം
    കൈക്കൊണ്ടു കണ്ടാണിതിൽ
കൂട്ടത്തെന്നുനിനച്ചിടേണ്ട കയിലിൻ
    നേർവാണികേൾപ്പിക്കേണ്ടാമെ ൧൭൮

കൊല്ലംകോലഴികോടലെന്നുകോടവെ
    ച്ചുതംകൊടിക്കുന്നമാ
കൊല്ലംകോട്ടുകൊട്ടിന്നുകോതകുളവും
    കോടോട്ടുകോട്ടക്കലും
പല്ലാവൂർപെരുവാരനൈക്കത്തുമഠി
    ശാലക്കാട്ടക്കാവുമ
ചെല്ലൂരല്ലണിവേണിമാതുമെരുമി
    ച്ചുഢന്തൊഴുമത്തിടിനാൽ ൧൭൯

ചുണ്ടക്കോട്ടുകറിച്ചിമുക്കുതലയും
    ചൂക്കോട്ടുമൂക്കോട്ടിലും
തണ്ടക്കാട്ടുതളിപ്പറമ്പത്തളിയും
    പിന്നത്തലക്കേരിയും
കണ്ടക്കായിലെഴുന്നലോകമമ്മഹോ
    കൊണ്ടാടിമോദാന്വിതം
രണ്ടുംനാലുമതല്ലനേകമവിടെ
    കണ്ടേൻ കുലേശാനനെ ൧൮൦

പാലക്കാട്ടുംപരത്തിപ്പുറംപാളിപൊറി
    ഞ്ചേരിപൊന്നാലയന്നാ
ല്ലാലത്തൂർമ്പഴക്കാടഴകിയകഴിയ
    മ്പാറക്കുറിപ്പുറത്തും

ബാലത്തിങ്കൽപ്രവൃത്തിക്കകമതിലമരം
　　ലോകരും ശോകമെന്യേ
കാലങ്ങളെങ്കഴിച്ചങ്ങിനെകലിതമുദാ
　　കാന്തമാരോടണഞ്ഞാർ　　൧൮൪

ബാല്യം വൈകല്യം പുനരകടനിടനാ
　　ടാവണം കോട്ടില്ലുമേ
ലാപ്യം വാരണങ്കോട്ടില്ലുമധവലയ
　　ക്കൊടിലും കോടില്ലയും
കെല്പേറും കേളിയില്ലാതിവപലമിശിതി
　　ജ്ഞാനമാലോകരെല്ലാ
മപ്യം കാന്തതിനായഴകിനൊടുതക
　　ത്തിനാരത്തമലന്യേ　　൧൮൫

　വൃഷകേതനനീശൻ വിളങ്ങും
വൃഷശൈലത്തിൽ വിശേഷമവലകാണ്മാൻ
ഋഷിനാരദമംഗലങ്ങൾ കാന്തം
വൃഷളിവൃന്ദവുമൊത്തുമോജരായി　　൧൮൬

കാന്തും വിട്ടുകളിച്ചിടുന്നതുമഹോ
　　വിധിതാമെന്നുള്ളതി
ന്നോരോരോത്തരമുതോജലാമവിജിത
　　ശ്രീകാഞ്ചനാദ്രീശരേ
രാരോരോ ചിലമിക്കവോതവെറുതേ
　　വൈവ്വേറെയോതീടവാ
നാരംഭിച്ചതുമെന്തിനൊന്നു പറയാം
　　സാരം സരോജേക്ഷണേ　　൧൮൭

കന്ന്യാകുമാരിഗോകൎണ്ണമെന്നുള്ളതിലകത്തുഹോ
ളുന്നൊഴുംലോകരൊട്ടുക്കെണ്ടെന്നല്ലേണായതെങ്കണോ

വ്യാപ്ത്യാവാഴുന്നകയല്പവാപ്പുകളുകം
കേളുനംകൎണ്ണിൻഫല
പ്രാപ്തികാഗ്രഹമൊടുപ്പൂരമതിനായ്
പൂൎണ്ണപ്രമോദാന്ധരായ്
സപ്തദ്വീപിനകത്തെഴുന്നൊരുമഹാ
മാലോകരെന്നാകയും
തൃപ്തസമ്പൂൎണ്ണമതിൽക്കുളിച്ചിടുകല
ന്നൊന്നിച്ചുകണ്ടെന്നാഥം ൫൯
പലവിധത്തിലുമുള്ളായമര്‍ത്ത്യരെ
പ്പലരെയുംപോരമാറ്റിവസംപ്രിയേ
ഒലപ്പുമൊളിമെത്തൊടുംകണ്ടുതൊ
നലസിടാതെലസന്നുള്ളലായുമേ ൫൭
നായന്മാരുംഇടുമ്പെചലകുടിമൂട്ടുകമതായ്
പല്ലരകിട്ടുനല്ലോ
നായന്മാരുംതിലുകൻതമിഴിടയരും
മൂത്തമൊട്ടച്ചിമാരും
കായംമാരൻമടങ്ങുംപടിയഴകുവള
ള്ളുന്നവ്യമാരും
നായന്മാരുംനതാംഗീമണികളുമിടതി
ങ്ങുന്നതിങ്ങുന്നമോദം ൫൮
കോട്ടാരൻകസവിട്ടമുണ്ടുമൊരുമേൽ
മുണ്ടുംകരംതെങ്കിലും

കുട്ടിപ്പട്ടത്താരമോതിരങ്ങളുമഥോ
    പട്ടുകരശ്ശീലയും
കോട്ടംതീരാത്ത പോററിയുംചിതമെഴും
    ശീലകടക്കൂട്ടമാ
യാഢ്യന്മാരെയുമസ്ഥലത്തിലധികം
    കണ്ടാനന്ദംകൊണ്ടാടിനാൻ ൧൦൪

പാളത്താറുംപെരുത്തുന്തിനകടവയറും
    വീർത്തുപാറുന്നുള്ളകിടാ
പ്പാളത്തൊപ്പൊളിന്തിടിനകുടവടിയും
    സഞ്ചിയുംപഞ്ചപാത്രം
തോളിൽക്കീറിപ്പൊളിഞ്ഞുള്ളൊരുചെറിയപഴം
    ഭാണ്ഡവുംപേറിവന്നാ
മേളത്തിൽത്തുള്ളിയന്തിക്കരപ്പിശപ്പായും
    പട്ടരൊട്ടുപ്രപാതാൽ ൧൦൫

പൃഷ്ഠത്തിൽകറിയുംതുടുത്തകരയും
    ചേർന്നുള്ളൊരാളൊരുത്തർ
ങ്ങിപ്പോരാൽപൊരിടത്തുപ്പാറിവിറവിൽ
    താങ്കലയ്യിട്ടുങ്ങിനെ
കട്ടിപ്പൂപ്പൊളിഞ്ഞുകൊച്ചുകറിയു
    ണ്ടുംകൊണ്ടുതമ്മിൽപ്പൂരം
ചെപ്പിത്തലാപറഞ്ഞുകൊണ്ടുപലന
    മ്പൂരാരെയുംകണ്ടുഞാൻ ൧൦൬

നാറിക്കീറിയവസ്ത്രമൊക്കെവെളിയിൽ
    കാണിച്ചുടൻതാറുട

ത്താൻ കോണകവുമഴിഞ്ഞത ചാടെടിൽ
        കോർത്തിട്ടഭോഗോപിയും
പാരംമുസ്സുവുഴഞ്ഞണിഞ്ഞുവടിയും
        കത്തിമരച്ചില്ലുവും
പേറികൊണ്ടുവയോധികളാളിയരെയും
        കാൾക്കകണ്ടിടിനേൻ ൨൦൩

നായ്ക്കളൂട്ടങ്ങൾ ഒന്നൊന്നതുലത്തെ ചാകലാ
        സ്വൈരമാൽതലേക്കട്ടമായ്
ത്തുക്കികൊണ്ടുകണ്ടാക്കഴിട്ടരാളുരെ
        പ്പൊപ്പൂപ്പോരാത്തടദമേന
നാസ്തൂനാര ഫണ്ണബലവെടിയുമായ്
        നാസ്തൂത്തിമരയോത്തരഭോ
ള്ളുക്കികൊണ്ടുവരുന്നവ്യാതിനായ്
        പ്പിള്ളമോരാനപിതം ൨൦൪

ചാരംതെപ്പപറിച്ചുതൊട്ടകളിൽ
        ചേതനത്തുക്കളും
പാരം കോപമസംകലൻമിഴിയും
        മാന്തോൽമരപ്പോടിയും
ക്രൂരം ചെന്നകഠാരമല്ലകട്ടിലും
        കൈകൊണ്ടുമലാനതയാ
പ്പുരത്തികൽനടന്നിട്ടന്നൊരവരെ
        ള്ളസാരതേഗോസായിമാർ ൨൦൫

ചുണ്ടൊപ്പന്തിച്ചുടാതെത്താരചെറുവസനാം
        കൊണ്ടുഷോതാറുട്ടുത്തും

കൊണ്ടൊത്തിൻകണ്ണുകാട്ടിക്കടവയറുരുത്തൃ
ന്വിച്ചുവെത്താത്തിയോടെ
ണ്ണുണ്ണിക്കംനല്ലനല്ലക്കമൊരലർവിശിഖ
ഭ്രാന്തിനംപാത്രമായി
ട്ടണ്ടോതിക്കട്ടിഞ്ഞന്മാർപലതമവരെയും
കണ്ടുഞാൻകാണ്മതംഗേ ൨൰൭

ചീനക്കാൽക്കടയുംചൊരിപ്പമധികം
താക്കൊൽകണ്ണമൊട്ടയും
വൈനായാംവടിപാവുമുണ്ടുകറിമു
ണ്ടിത്യാദിധിക്കൊടദാ
മെനോന്മാരഭിമാനമുള്ളവർമുദാ
പാരാതെതപ്പംശ്രമി
പ്പാനായിട്ടുനടന്നിട്ടുന്നതിതാം
നിരാളമമാപ്പുഷെ ൨൰൮

വട്ടക്കണ്ണിണയുംവെലിച്ചതിലകം
മേൽമിശ്രഗന്ധാക്ഷത
പ്പൊട്ടുംപട്ടുമാല്യകൊണ്ടുതലയിൽ
ക്കെട്ടുംകരെധപ്പിയും
കിട്ടിസ്സ്വാമനമെന്നവെണ്ണവടിയും
പാപ്പാസ്സുമായിപ്പാ
പ്പെട്ടിട്ടുന്നാഘനത്തൊടംജ്ജധിക്കിമാർ
രൊജ്ജുപ്പെപാജ്ജാർകളും ൨൰൯

വൈരജ്ജാട്ടുകടുക്കനുംവലിയമു
ണ്ടെനാട്ടുതിങ്ങുന്നിരം

ചേലംനല്ലൊരചീനാലേസ്സാലടിവാറും
കൂണാപ്പെട്ടകംലങ്കിയും
പാരാതിങ്ങിനെയാടിയോടൂതഥഗീൽ
മാരാദിസക്കാർപണി
ക്കായംഭൃത്യരൊടൊത്തുകാഴ്ചയിലണ
ഞ്ഞാരെന്നറിഞ്ഞിടേണം ൧൬൭

ജംഭവൈരിയൊടുതുല്യനാമിളയ
തമ്പുരാൻതിരുമനസ്സുമാ
തമ്പിയാകിയൊരവർകളെമ്മഹി
നിലിമ്പകുലനായകൻ
അമ്പിനോടധവലംപ്രമോദമതും
പ്രദേശമതിലുള്ളനൽ
സമ്പ്രദായവുമഥംപ്രയാസരഹിതം
പറഞ്ഞിടുവനെൻപ്രിയേ ൧൬൮

കെട്ടിയോരവുമുയർത്തിമാനമതിൽ
കൂട്ടിടുന്നൊരണിവെങ്കിളി—
ത്തട്ടുമുള്ളിൽമണികട്ടിലുംമുഴല
പട്ടുകൊണ്ടൊരവിതാനവും
പുഷ്ടകാന്തികലരുംഗ്ലോപ്പുകളു
മിഷ്ടസേവകരുമമ്പൊടെ
കെട്ടിനില്പുമൊരമട്ടുമൊത്തിടുകി
ലൊട്ടതല്പവുമനാനേ ൧൬൯

ചട്ടയുംചല്ലടചട്ടയിട്ടുകഴൽ
തൊക്കമെത്താപ്പികളുമങ്ങുകാൽ

ചട്ടയും ചട്ടലവട്ടത്തൊപ്പികളു
          തിട്ടയട്ടലൊട്ടുധാർഷ്ട്യവും
എട്ടടിക്കുമ്പോഴെത്തുമാറു ചില
          ശബ്ദമിട്ടണിയതാസ്ഥലാം
ഗാട്ടുകാർ ചില ശിപായിമാരുടെയും
          കൂട്ടവും ബൊറ്റുമനോഹരം ൨൫൪

കാർത്തവീര്യനമണിഞ്ഞ കാൽത്തളിർ
          പണിഞ്ഞിടുന്നവരെൻറെ മെയ്
കാത്തുകൊണ്ടിരുപുറത്തുമുണ്ടുടന
          മത്തുകൊണ്ടു ചില കാവലും
നേർത്തിടുന്നവരൊടെതിർത്തുടനി
          ച്ചേർത്തിടുന്നൊരണിതോക്കതിൽ
കോർത്തിരിക്കുമൊരു കത്തികന്തവുമഹോ
          വിചിത്രതരമെത്രയും ൨൫൫

പങ്കജാക്ഷിജനസംഗമൈത്രിയില
          ലങ്കരിച്ചുവിലസുംശര
ത്തിങ്കൾനേർമുഖിവിശങ്കമായവർവു
          ഞങ്ങൾകൊങ്കിലെവരെങ്കിലും
സങ്കടംസപദിസംഘടിക്കമതി
          ന്നില്ലശങ്കയുമൊരുത്തരം
വങ്കരാകിനയാങ്കികൾക്കുമവ
          രൊത്തുകൊണ്ടതിഭയങ്കരം ൨൫൬

ചമ്പഴംജഗതിമുഖ്യമാംവലിയ
          ശമ്പളത്തിലമരുംമഹോ

വൻപ്രമാണികളൊത്തുഞ്ഞിനിന്നവെറ്റാ
മാനമോടുമതിരേക്ഷണേ
തമ്പുരാനെൻറതിരുമുമ്പിൽവന്നാഥസലാം
കൊട്ടുത്തുപിരിയുന്നതും
സംഭ്രതാത്മരായടന്പൂനികടത്താമെ
സഫലികണ്ടുഞാൻ ൨൰൩

അത്ഭുതങ്ങളിവകണ്ടുവിസ്മയി
ച്ചല്പനേരമൊരനല്പകൌതുകം
ഒരുപ്രദേശമതിൽനിന്നനാവിയോ
ടത്ഭുതാംഗിമണിപോന്നവിന്നെഞാൻ ൨൰൪

മല്ലാക്ഷിമാർമണിയധികകമനീയരോടെ
ത്തുല്ലാസമോടഴകിൽഞാനാഥമചന്നണഞ്ഞു
ചൊല്ലാവതല്ലവിടെയുള്ളൊരുവിസ്മയങ്ങ
ളെല്ലാമഹോമമരാളസമാനയാനേ ൨൰൫

അതിവിശദതരതായോരുണ്ണിനമ്പൂരിമാരും
രതിയോടുമണമാടുംമാനിനിമൌലിമാരും
അതുലരസമിണങ്ങിക്കൂടിമേളിച്ചുനില്ക്കു
ന്നതുമധികതരംഞാൻകണ്ടുകല്യാണശീലേ ൨൰൬

അടിയിലടിയുമാറങ്ങാറുമുണ്ടെന്നുചൊറി
ട്ടിടയിലടിയിലോളംകോണകത്തിൻറവാലും
വടിവിനൊടഥതൂക്കിട്ടുണ്ണിനമ്പൂരിമാര
ന്നടവൊടുചിലർക്കൂടിച്ചുതിചെന്നുകണ്ടു ൨൰൭

കടുമകളുമകമ്പൂവ്വും ചാർത്തുബന്ധിച്ചശീല
ക്കടകമിടവലിയമുണ്ടുംമോതിരം ചൊന്നറളും

അടവിവപലതുള്ളോരന്തണന്മാർതിരക്കിൻ
നടുവിലധനടക്കുന്നന്നതുംകണ്ടുപോരം ൨.൨.൮

സഖികളൊടുമിണങ്ങിസ്സാദരംകണ്ണിളക്കി
ട്ടഖിലജനമനസ്സുംകട്ടുകൊണ്ടപ്രദേശേ
സുഖമൊടുസുഭഗന്മാരൊത്തുചെയ്യാത്തകേള്യ
ന്നുഖികളുമിടക്കൂടിത്തിക്കിനില്പ്പുന്നകണ്ടു ൨.൨.൯

കുളുർമുലകളുമേമൽകോപ്പമാസ്ത്രീജനത്തിൻ
കളുർമതിവദനത്തിൻകാന്തിയുംകണ്ടുചിത്തം
ഇളകമിളകിടാതെയാലിട്ടിളക്കംകെടാതെ
ബളുമധികവിശേഷംതന്നെയാണെന്നയാനോ ൨.൨.൰

പൃഷ്ടാനന്ദംപ്രവിഷ്ടംതദനുസഖിമയാ
മാർഗ്ഗവിന്യാസമുഖ്യം
ദിഷ്ട്യാതാവച്ചിചിത്രസ്ഥിതവിഷ്ഠിതശരത്
കൌമുദീകാചനസ്ത്രീ
ഇഷ്ട്യാദൃഷ്ടാവശിഷ്ടാവനജദളദൃശാം
ചാതുരീഷാവിശേഷാ
പൃഷ്ടാദിഷ്ടംമയൈവംമഥിതഗുണമയാ
സാമയാസാരസാക്ഷി ൨.൨.൪

ഭർത്താഭാഗ്യാംബുരാശിജ്ജഗതിവിജയതേ
പൂതപൂഃകോളവത്യാ
സ്സ്യാത്തോപാത്രാഗതോവാസുമുഖിതവകലാ
താവകംനാമധേയം
ഭാത്രന്ഥാവാതിലൂന്മഥലനിലയവരേ
സംന്ധിതാവാസമസ്സം

വൃത്താന്തംവൃത്രജിദ്വാണീവധൂമണേ
വാമനേത്രപറയേതും ൨൨൩
ഗിർവ്വാണമായയുള്ളിയാലറിവാനനന്താ
ഗിർവ്വാണവഞ്ചികതില്ലവിഭക്തിയില്ല
നിർവ്വാഹമില്ലമലയാളമതായഭാഷ
നിർവ്വ്യാജമായടിയനോടരുളീടവേണം ൨൨൪
പുണ്യവതികളുമനേർമിഴിതാനി
വർണ്ണമെന്നോടുതനെചൊന്നതശേഷം
മംഗളിതാംഗിമലയാളമതായ്ഞാൻ
തിണ്ണമേവമവളോടുവദിച്ചേൻ ൨൨൫
ആരാണൊരോമലേനിൻപ്രിയതമനായവൻ
ഭാഗ്യവാൻപാരിലായാൾ
പാരാതെതത്ത്വമുള്ളതവകുലവുമഹോ
പേരുമെന്തായതാക്കി
ആരാലോനീവസിക്കുന്നതുമവനമതി
ങ്ങിപ്രദേശത്തുനിന്നി
ട്ടാരാലോവന്നമാനംവദസകലമമ
ത്യന്തമാനസ്സീന്ദ്രയാനേ ൨൨൬
ആമോദമോടുമലയാണ്മയിലിത്തരംഞാൻ
പാമാക്ഷിയാകുമവളോടുപറഞ്ഞനേരം
സോമപ്രകാശമുഖിയാമവളിപ്രകാരം
പ്രേമംനടിച്ചതിനുത്തരമൊന്നുടിച്ചാൾ ൨൨൭
എന്റെസ്സുരേന്ദ്രാചലമാകുന്നൊരിയണമടിയ
ത്തിനുമണ്ടുണ്ടുകാന്ത

ന്മാരേകൻവാഴ്ത്തുമാനങ്ങളിതരന്മാരധരാ
ദേവന്മാരാണെന്നു
വാരസ്ത്രീദാനാപേക്ഷം വിരവൊടു വിടകൊ
ള്ളാമഹോകന്ദിയെന്നാ
ണാരാലല്ലോററമാരാലഴകിയമണികൾ
ന്നാലയത്താലയമ്മേ ൨.൩.൧
വന്നിട്ടില്ലടിയനെൻവല്ലഭരോ
ജ്യേഷ്ഠത്തിയുംകാന്തനും
പിന്നെക്കുട്ടികൾമാസിമാതമിവിടെ
ച്ചിറ്റമ്മപെറ്റമ്മയും
വന്നിട്ടങ്ങവരോടുകൂടിയടിയൻ
വന്നെന്നറിഞ്ഞീടണം
മന്നിൽക്കേളിയെഴുംമഹാസ്വകുല
ശ്രീമൌലിമുക്താമണേ ൨.൩.൨
ദേവതിമാരിതമേവംനിന്നൊടൊന്നിച്ചുവന്നോ
രവരെവിടെയതില്ലപ്പോൾനിനക്കാണനുപൂരം
ഇവിടെമരവിട്ടേന്നോമരവുവല്ലേടമൊന്നാ
നവരെയറികയില്ലെൻകുട്ടിമാൻശ്രീയിയാളേ ൨.൩.൩

* * * *
* * * *

വരുന്നുണ്ടവസുന്ദരാസ്യരവര
ന്മാരായിട്ടറിങ്ങളി
നാരോടെന്നുതാചൊല്ലിപ്പൊയ്മനാ
സ്സിൽതെല്ലുമില്ലപ്രിയം

ഇമ്പില്ലാത്ത ജനങ്ങളെക്കഠിനമായ്
കമ്പംപിടിപ്പിക്കരി
നമ്പൂരാരുടെധർമ്മമാണെന്നുരചെയ്വി
ക്കേട്ടാതൊരാട്ടാരഭോ ഉ.ന.൪

കൽക്കണ്ടാധരികൾക്കനികനിയിനൊ
ടിപ്പോരുംകഥിപ്പിടിനോ
ക്കൊറ്റുംശരിങ്ങളിന്നുവിചാ
രിപ്പില്ലമല്ലൊക്കണേ
ഇക്കാലത്തുട്ടവായ്യവെച്ചുയുതുകൊ
ണ്ടെന്തൊരതിയാല്യനിന്നാ
ക്കികണ്ടീടിനാങ്ങളെരുമ്പിയി
ല്ലെന്നൊന്നറിയേണമതൊൻ ഉ.ന.൫

ചലമിഴിമാതിയല്ലീസുരമോത്തുള്ളിലിപ്പോൾ
കലവറകൾതോന്നിക്കുള്ളില്ലാത്തതോടും
പലവകവെടിപൊട്ടിക്കുന്നതിന്നിതിന്നാൽ
മലിനതകളതല്ലേമാനസേമാനനിയേ ഉ.ന.൬

അന്തപ്പൂണികളായനിങ്ങളുഴറുകൊ
ണ്ടെന്തെപ്രശംസിക്കിലും
ചന്തക്കൂട്ടതിരെന്തെടുത്തുവപ്പൂ
യൊറാശകിക്കിലും
അന്തസ്സാരവിഹീനയാമടിയനി
ല്ലൊന്നുമെപോരാതെടി
ന്നെന്താണല്ലമലപ്രിയംനമ്മിട
സന്തോഷമെന്താകിലും ഉ.ന.൭

കല്യേനികനിവോടൊന്നിഹ കടാ
ക്ഷിപ്പിടുകിൽജന്മസാ
ഫല്യംവന്നിതാനെന്നകരുതി
ക്കൊണ്ടൊന്നുകണ്ടിടുവാൻ
എല്ലാലോകരുമെത്തിടുന്നുപുനരി
സ്സല്ലീലയോടൊത്തുനൽ
സല്ലാപത്തിലലിഞ്ഞിതൊഴോഗ്രുകസം
ലാപേശകാരിക്കുമോ ൧൩൬

പാകാരത്തിലെന്നിങ്ങാംശ്ശംഗിയിൽമുദാ
പേക്ഷന്നവാക്കെത്രയും
കേളംകരേന്താറുമകക്ഷയണിഴലുകാ
ടേൽക്കുന്നു സൽകൗതുകം
പാകിന്നിങ്ങിനെവൈഭവംപാകിലി
ല്ലാക്കംസുരേന്ദ്രന്റെവാ
ക്യാക്കംമഹോപതങ്ങലിക്കുഴല്ലൂ
ഞാക്കംഭവാനാഭോ ൧൩൭

കസ്തൂകാമിനിതത്തിലീലിനസഖാ
ക്കെന്തിന്നതെല്ലാമിദി
ക്കേട്ടീയോമിപ്പ്യവന്നവർകളി
ന്നാരൊക്കെയാണെന്നതും
ഒട്ടേറെഗ്ഗുണമുള്ളകാന്തനെവിടെ
പ്പോയെന്നുമെല്ലാമറി
ഞ്ഞിട്ടേമററൊരുകാര്യമുള്ളസകലം
ചൊന്നാലുമിന്നാമരാൽ ൧൩൮

ഏവംപറഞ്ഞവിടെയങ്ങടവോടിവന്നു
ഭാവംതെളിഞ്ഞു പരിചോടുമുറുകിഞ്ഞാലും
ലാവണ്യസാരമൊഴുകുന്നവളോടുപിന്നി
ടീയണ്ണമോതിരമതമതംശയാനേ ൨൪൫

തരംനന്നാണെന്നൊത്തിരക്കൊണ്ടുപിന്നെ
ത്തരംനമ്മളൊന്നാണതെന്നിട്ടുമേവം
പരംനാണമെന്താണതെല്ലാംവെടിഞ്ഞി
ങ്ങിരുന്നാലുമെന്നിട്ടുരച്ചാലുമെല്ലാം ൨൪൬

രാഗംകൊണ്ടുടനേവമപ്പൂതമന
ക്ഷ്മാളേവനോതിപ്പൂതം
വേഗംമൂണ്ടതിനിസ്ത്രീക്കുവതിനായ്
താനേവിരിച്ചുങ്ങിനെ
ഏകിക്കൊണ്ടുടനകണ്ണുകാട്ടിയതിലെ
ന്നാത്തപ്പിൽമന്ദസ്മിതം
ഊകിക്കൊണ്ടുവധംമന്ദമൊന്നുപറഞ്ഞതൊ
ഷത്താൽപറഞ്ഞിടിനാഥം ൨൪൭

* * * *
* * * *

ശ്രീശ്രീപുകഴാംപൂണ്ടരണ്ടുപരിഷ
ക്കാരംതകത്താപ്പുകം
പ്പൂരത്തിൻറവസാനക്കൂട്ടവെടിയും
കണ്ടാസ്സുകൊണ്ടാടിഞാൻ
പോരുമ്പോൾനടവത്തിന്നുപ്പടിമൂന്ന്
കണ്ടാത്തുകൂടിക്കളി

കാരംഭിച്ചഥപോന്നതങ്ങളവിട
    ന്നാലോലലോലേക്ഷണേ ൧൪൭

ഇക്കാലക്കോട്ടപ്പട്ടേരിയുമന്നിശമിരി
    ക്കുന്നാരില്ലത്തുചെന്നാ
സ്സൽക്കാരംസവ്വമേററങ്ങെഴുകിനൊട്ടുകളി
    ച്ചുത്തഥൊനിത്യകൎമ്മം
ചിക്കെന്നെല്ലാംകഴിച്ചിട്ടറിയണമറിയാ
    ത്തതല്ലതേകാലശേഷ
ന്തിക്കാലംമൂവ്വരുമന്നാലിതിവൃത്തികതി
    ക്കൊണ്ടുകളഞ്ഞതങ്ങും ൧൪൮

ഭക്ഷണംബാതകഴിച്ചുതത്രനി
ന്നക്ഷണംനട്ടവരെഴുത്തുപിന്നെത്താർ
ത്രക്ഷയാരമിറങ്ങിനേൽവിശാ
ലേക്ഷണേലളിതഗാത്രിമാർമണേ ൧൪൯

ഭാവംചെന്നഥങ്ങടിപ്പോതമളുവിൽ
    പാതനെയാപ്പാറമേ
കാവിൽതെക്കേപ്പുറത്തു * * * മതിൽ
    പുക്കാലത്തപ്പൂന്നാരം
ആവേശത്തിലെഴുന്നതെന്നൊഴികളിൽ
    * * തിവിപ്യാതയായ്
മേവുംമോനിനിയൊത്തിതന്നകറെയ
    ങ്ങനാളിലെന്നൊർക്കണം ൧൫൦

ന്നസകാരത്തിടിപ്പെഴല്ലനേരം
വസിച്ചതന്നെത്രവജ്ഞവനാചിന്നെ

രസിച്ചുപോരുന്നമറിഞ്ഞുകൊൾക
രസക്കടക്കന്നുനിമാർക്കണ്ണെന്നി

തരത്തിലപ്പോൾവഴിതന്നിൽവെച്ചു
മരത്തനെക്കണ്ടൊരുമിച്ചുപിന്നെ
ധരിക്കുന്നാളുമിറങ്ങി * *
* * * ചെന്നങ്ങഴകോടന്നത്തു
കേറിച്ചെന്നാവിടത്തിലുള്ളവർകളെ
പ്പാരംവിളിച്ചിട്ടുമ
നാരംപോതിൽത്തന്നതിപ്പൂരുനിമി
ത്തന്തന്ത്രൻനിശ്ശേഷമാനന്ന
സാരംശോഭിതിരിച്ചുപോന്നപ്പുറമാ
* * * ലത്തിക്കരേ
നേരംതെളുന്നസുന്ദരികളോ
ടൊന്നിച്ചുഘോഷിച്ചുമാ

ളുന്നാലുനാഴികനേരത്തുവസിച്ചങ്ങൊൾ
ളുന്നാളുമൊത്തവിടന്നിറങ്ങിപിന്നെ
ഇന്നുഴിയിപ്പുകഴാരഭ്യന്തര * * * *
ചെന്നാളുമൊന്നിച്ചുകരാധരംതാമ്പകാരമെ
* * * * ലളുനാമാളുകളു
സാരമപ്പുറമടുത്താലും
നാലുകെട്ടിലുമകത്തൊളുനരെക്കണ്ടു
മോതിരത്തിന്നിൽകലം
നാലുകെട്ടുമൊക്കെപിച്ചുതിങ്ങിമരു
വൃന്ദകണ്ഠമഭൂഷിതരായെ

നാവുമൊട്ടമലസാതകത്തയിക
ടന്നഞ്ഞാങ്ങൾകമനിമണേ [illegible]
കുട്ടിപ്പെൺകൂയിൽവാണിമാർകലമണേ
ക്കുസാരതകണ്ടോറാവും
പുഷ്ടപ്രീതിതലന്തന്നണിയക
ത്തപ്പോളനല്ലാരം
* * * * വതാംകുരംഗമിഴിയാൾ
പാടുന്നകേട്ടിട്ടടൻ
ഇഷ്ടിപ്പെട്ടഥചൊന്നഞ്ഞങ്ങളവിടെ
ക്കെൻർപ്പുണ്ണ് പുണ്യോദയേ [illegible]
ഗ്രാനംകേൾക്കംജ്ഞാനത്തിന്റെയുമവളുടെയും
ക്കൂടിയുള്ളോരമല്യ
സ്ഥാനത്തിൽചെന്നിതന്നിട്ടവരബിലരെയും
പിട്ടിലേറാംപകിട്ടു
ഞൊനംഭാവിച്ചൊന്നാംകുളുകരമൊടിളകി
ള്ളൂടിയപ്പോൾമരത്തൻ
താനംമെച്ചിൻവെള്ളിലാസ്സടവവുമൂടന്ന
വ്വന്നമായ്വണ്ണ്ൻ്റിയേ [illegible]
ചണ്ടെരപ്പപ്രൗദ്രിയില്ലാത്തവരബിലതമെൻ
നാട്യമോരോന്നിവണ്ണം
കണ്ടപ്പോളഞ്ഞാനിയാണെന്നാമെകത്തളിരിൽ
കണ്ടുകൊണ്ടെന്നുമിങ്ങും
മിണ്ടാതെകണ്ടിരിപ്പായതുപൊഴുതവളും
നേരെനോക്കിച്ചിരിച്ചും

കൊണ്ടെന്നോടിപ്രകാരംഫലിതമഥപാ
ത്തിടിനാഥംപങ്കജാക്ഷി വ. ൧൭

* * * *

* * * *

താല്പൂരത്തിൻവിശേഷംവിവരമൊടറിവാ
നാശയംതന്നിലല്പം
താല്പര്യംതാർപെറുംതേൻമൃദുമൊഴിമൂതിയ
ന്നാകിലൊന്നിന്നശേഷം
കോപ്പാരോന്നാണ്ണന്നിത്തിട്ടുഴകിയകടവെ
ബ്ബാമരാളീതതിട്ടും
വാദ്യൂറ്റംവാരണൌഘംവിമലമിനൊടിതരാ
ഗണ്ണമൊപ്പംനിരന്നു വ. ൧൮

ഓടുന്നുചിലരൊപ്പമഞ്ചുതടവാ
ണ്ടീടുന്നുകമ്പക്കാരിവ
ർത്തീടുന്നുചിലർകാമിനീമണികളെ
ത്തേടുന്നുപിന്നൊട്ടുചിലർ
കൂടുന്നുചിലരാൽത്തറക്കലിടമി
ട്ടീടുന്നതിക്കിത്തിര
ക്കീടുന്നുചിലർപാദങ്ങളിനൊപ്പ
ക്കീടുന്നപരേമക്കണേ വ. ൧൯

പാടുന്നുചിലർതാളങ്ങളിനൊപ്പിടി
ച്ചീടുന്നുപാരംരസി
ച്ചീടുന്നുചിലർനിന്നടൻകലകല
ക്കീടുന്നുപിന്നൊട്ടുചിലർ

ചാടുന്നു ചിലർ ചഞ്ചലാക്ഷികളെന്നോ
ക്കീടുന്നകാണാതെയുഴ
ന്നീടുന്നു ചിലർ മോടിയിൽ ചിലർ മറു
ക്കീടുന്നുമുഗ്ദ്ധേക്ഷണേ ൨൫൮

കൂടുന്നു പുരുഷാരമാരവമുയ
ർന്നീടുന്നമേളമുഴ
ഞ്ഞീടുന്നു കടയോടുടന്നിണമൊഴ
ഞ്ഞീടുന്നുവൃക്ഷങ്ങളും
തേടുന്നു കതിനാതരംഗവിനിമ
ത്തീടുന്നതിന്നന്നവെ
ച്ചീടുന്നു വെടിചാരമിങ്ങിനെനട
ഞ്ഞീടുന്നാനാടൊക്കയും ൨൫൯

മാടിന്നുനമ്മണിമന്നോകൾപിണ
ഞ്ഞീടുന്നവന്നാളിതാകെ
ഞ്ഞോടുന്നു പലരുംകിലുക്കപലരുനാം
ക്കൂടുന്നവെടിപ്പുരോ
തേടുന്നു തരളാക്ഷിമാർമ്മയമട
ത്തീടുന്നപണങ്ങളക
ട്ടീടുന്നു ചിലർ കള്ളനെത്തടിയിലി
ട്ടീടുന്നതന്വീമണേ ൨൬൦

വാടുന്നു വെയിൽകൊണ്ടുലോകർ തണ്ണീർതേ
ടീടുന്നവല്ലാതെത
ന്വീടുന്നു പരമങ്ങുകാല്പ്പൊടിപ
ന്നീടുന്നപാരൊക്കെയും

ട്ടൂടുന്നു രവിമണ്ഡലം വെടികൾവെ
ച്ചീടുന്നു പൊട്ടിത്തെറി
ച്ചീടുന്നു കതിനാത്തരം കലശലെ
റീടുന്നു കണ്ടെക്ഷണെ ൨൯൮

ആടുന്നു കൊടികൊമ്പനാനകൾനിര
ന്നീടുന്നു കാണ്മാനണെ
ത്തീടുന്നു ചിലവേശ്യമാർ ചിലരിങ്ങ
ന്നിടുന്നു സാന്ദ്രാദരം
പ്പൂടുന്നു ത്രുകവാണിമാർസ്സമദ
ത്തീടുന്നു മന്ദതാർശരൻ
പോടുന്നു വിശിഖങ്ങൾമനംഷർമ്മയ
ങ്ങീടുന്നു മല്ലേക്ഷണെ ൨൯൯

ക്കൂടുന്നു ചിലമത്തഹസ്തികൾപക
ച്ചോടുന്നു പിന്നാലെചെ
ന്നിടുന്നു ചിലരത്രയല്ലിടകൊള്ളു
ത്തീടുന്നു നിസ്സംശയം
ക്കൂടുന്നു കടചാമരങ്ങളിടത്തൂ
ന്നീടുന്നു കോലാഹലം
ക്കൂടുന്നു പരിത്തരംപൊടിപൊടി
ച്ചീടുന്നു പൂരപ്രിയെ ൩൦൦

തേടുന്നു കുങ്കനതാംഗികൾവിള്ളു
ങ്ങീടുന്നു വിശദംമയ
ക്കീടുന്നു സുകടാക്ഷമാംവലയെറി
ഞ്ഞാടുന്നു വല്ല്യാതതിൽ

ചാടുന്നു പതിയാലെകാമികളതാ
യിടുന്നാമത്സ്യങ്ങൾമാൽ
തേടുന്നുനാഥഘോഷമെന്തിനപ
ഞ്ഞിടുന്നപൈമ്പാലികേ ഫന്നർ

* * * *

പാരില്പ്പാരംപ്രസിദ്ധംതടവിനതിഭവ
മ്പാടിലൊരാംവിളങ്ങും
താരില്പെണ്ണിൻമണാളൻതിരുവടികളുകം
മാനസേമാനഷാണാം
പൂരിപ്പിക്കുന്നപൂരത്തൊടുചൊരിയവതിനി
പ്പാറാമേക്കാവുകാരം
കോരപ്പുനാക്കപാത്താലൃശിരതൊരുത്തന
ത്തൊളൂർത്താരിലുണ്ടോ ഫന്ന

പാരൊക്കെക്കീർത്തിചിന്നിച്ചിതറിനതിഭവ
മ്പാടിയിൽപ്പൂരമിയാ
ണേരൊക്കെക്കൊമ്പാർപ്പിപ്പരുളകലയും
ദാരുഘോഷംതുടങ്ങി
നേരൊക്കാതുള്ളക്കൂട്ടംതിരവെടിതുട
ങ്ങിലിഗന്ധംമുഴങ്ങി
പാറക്കാവുംമടങ്ങിതദനുകതികതി
ച്ചേട്ടുടാമാട്ടമോടി ഫന്നു

* * * *

പാലോലുംമൊഴിമാർകലാമരണാമേ
പാരാതെകേളപ്പതി

നാലാംതിയ്യതിന്നാദിയോടുപകല്പു
ണ്ടുത്തൊററമാത്താമരം
ശീലംചെന്റൊരൊളപ്പമണ്ണവസുധാ
ഗീർവ്വാണനോടെത്തുഞാൻ
കാലാരാതിപദാംബുജംപണിയുവാൻ
പൊയ്യല്ലപോയീടിനേൻ ൨൬൭

ഒരുനാഠംതൊഴുള്ളുംകൊണ്ടിട്ടാത്താമസമെന്നിയേ
തരുണീരത്നമേപിന്നെത്തരസാപോന്നെങ്ങളും ( )
മടിയാതുടനെങ്ങൾമടവാർമുടിമാലികേ
ഏടവക്കാടതിൽചെന്നു പടുലായതലോചനേ ( )

കളിച്ചുകൊണ്ടങ്ങിനെങ്ങളെന്നു
വിളിച്ചനേരത്തുവിശാലനേത്രേ
വെളിച്ചവുംകൊണ്ടവനൊരത്തി
ഭുജിച്ചമോദേനത്തുന്നയാതിൽ ൨൬൮

അന്നുംകൈതുകമോടുകണ്ണിയുമഹോ
കൊച്ചുട്ടിയുംഞങ്ങഠര
ണ്ടാളുംകൂടിമനോജ്ഞമാംമണിയറെ
ക്കാംപൂക്കപ്പൂണ്ണാദരം
മ്ളിക്കോഠക്കമുറുക്കിയങ്ങിനെതക
ന്തുംകൊണ്ടിരിക്കമ്പൊഠര
ണ്ടാളൊന്നിച്ചവിടെക്കവന്നപറയാ
മാരെന്നതാരോമലേ ൨൬൯

കിളിമൊഴികിഴിയേടംശങ്കരൻതാനുമോറം
വെള്ളിവെട്ടമിമയേടംകണ്ണുവുംചഞ്ചലാക്ഷി

തെളിവൊടിവതരണ്ടാളാണെമോവന്നോതാമൽ
തെളിരൊളിതനവല്ലിത്തയ്യലേപൊയ്യതല്ല ൨. ൯൨

പിന്നെപ്പെൺപികവാണികേളവരമി
സ്സന്നാഥരാംഞങ്ങളും
തന്വംഗീമണിമാരമായവികലാ
നന്ദംകലന്നങ്ങിനെ
നന്നാഗ്ഗേളമടിച്ചിതന്നകരെയ
ങ്ങന്നെമാഗ്ഗങ്കൽ
ചൊന്നാനിങ്ങിനെചൊല്ലുഴന്നമടവാർ
ചൂടുന്നവൈഡൂര്യമേ ൨. ൯൩

ഉൾക്കൊള്ളുംകൌതുകത്തോടറിയണമുഡുനാ
ഥങ്ങൾരണ്ടാളമേറാം
ചൊല്ലുളളുംസംഗമേശോത്സവമതികുതുകം
കാണുവാൻകാംക്ഷയോടെ
ഇക്കാലംയാത്രയായോരളവതിലവരോ
ടോപലക്ഷോണിദേവൻ
തെക്കോട്ടെന്നു * * * തിലഴകൊടേഴും
പാറൂംഗ്ര്യാപറത്താൾ ൨. ൯൪

എന്നാലൊന്നിച്ചുപോകാംബാഹ്ലണസമിവിടെ
ഞ്ജാരത്തെനരചിജ്ഞൻതാ
ന്നിഞ്ഞിപ്പോൾയാത്രചൊല്ലുന്നതിനിനിവരമോ
യെന്നുചോദിച്ചുഞങ്ങൾ
ഞാനെന്നത്തംബുജാക്ഷീമണിയവളൊടവ
ങ്ങാടതിൽചെല്ലിലിപ്പോൾ

തന്നൊക്കൊണ്ടാമതപ്പാതിനിയിഥവരികി
ല്ലെന്നനന്ദിച്ചുചൊന്നാൻ ൨൧൩

അതുകേട്ടവിട്ടന്നുതാമസിക്കാ
തുല്ലംപ്രീതികലർന്നതീവവേഗം
മതിചേർന്നവരൊന്നൊടൊത്തുപോക
ന്നതിനായിട്ടിതിലേകരേറിഞങ്ങൾ ൨൧൪

ഉണ്ടെങ്കിൽതാമസിക്കാതുടനുഗണങ്ങളധ
മുണ്ടുമെല്ലാമെടുത്തും
കൊണ്ടിപ്പോൾയാത്രയായീടുകകിമപിനട
ക്കേണ്ടകല്പിച്ചിടേണ്ട
വണ്ടിക്കൊന്നിച്ചുപോകാമതിനൊരുവനെന്താ
കണ്ടുതെറ്റാറതാകീ [ൻ
ട്ടുണ്ടെന്നുംസംശയിക്കേണ്ടവനിയിൽവിളികൊ
ണ്ടോരയിപ്രൌഢമൌലേ ൨൧൫

കാൎയ്യംതാൻനിശ്ചയിച്ചുകമനികളൊടഥോ
യാത്രപാരാതുരച്ചു
നേരിട്ടോരങ്ങിരിക്കുന്നവരൊടൊരുവു
കിപ്പോൾവേഗംകഴിച്ചു
ധൈൎയ്യംനന്നായുറച്ചുതരുണികളൊരുമി
ച്ചുള്ളവാസംത്യജിച്ചു
പാരംമാംവിശ്വസിച്ചുപരിചിനൊടുതക
ത്തൊത്തുപോകാനണച്ചു ൨൧൬

സാമോദംഞങ്ങൾപോയിസ്സപദിമിന്നസൗമം
വണ്ടിയുംതേട്ടമാക്കി

പ്പൂമേട്ടിൽകൊണ്ടുവന്നാപ്പടിയുടെനികടേ
    നിൎത്തിനിറ്റുങ്ങളെന്നെ
ശ്രീമാന്മാരാംഭവാന്മാരഴകിനൊടുവിളി
    ച്ചേക്കണ്ടൊന്നപ്പുരത്തിൽ
ക്ഷേമംചെയ്യുന്നാളുണ്ടൊട്ടുമകതളിരിൽ
    കില്ലതിന്നില്ലശേഷം ൧൩൯

ഇപ്രകാരമവരോടുവദിച്ചു
സൽപ്രമോദമഥയാത്രയയച്ചു
അപ്പൊഴന്നരികിൽവന്നുവസിച്ചു
വിപ്രവൎയ്യമണിതാനുമുരച്ചു ൧൪൦

ഇഷ്ടന്മാരെക്കഥിക്കുമ്പൊഴുതിലിതുമനോ
    സ്സമ്മതിക്കാതെപാരം
ഇഷ്ടാനായിതെൻറുള്ളൊത്തവിരുതമമയം
    വെണ്മണ്ണോമന്മതംകേൾ
കഷ്ടംകമ്പംപിടിച്ചോകറിനമിഥഭവാൻ
    ഞങ്ങളെവേർപിരിഞ്ഞി
ന്നൊട്ടുംനന്നല്ലപോകുന്നതുപരമസഖേ
    പോക്കെക്കേടോളാഗൃഹാശേ ൧൪൧

മുപ്പത്താറുമുതല്ക്കുനമ്മുടെമന
    സ്സ്വീകരിച്ചുന്നവ
ന്നിപ്പാരിങ്ങളിണന്നുവാണൊരുമഹാ
    സൌഖ്യംമറന്നോഭവാൻ
കെല്പോടിങ്ങിടനമ്മളൊത്തിഥവസി
    ച്ചിട്ടുംകുറെക്കാലമാ

യിപ്പോൾപോവതല്ലമിന്നിയിവിടെ
പ്രീത്യാതകത്തിടണം ൨൪൭

ഇമ്മാസംകഴിയുംവരെക്കുമിവിടെ
പ്പാർക്കാംനമുക്കുണ്ണിനാം
ഭ്യാമസ്ഥാനമായതിങ്കലുമഹോ
പോകേണ്ടപൂണ്ണാദരം
ചെമ്മേകേൾക്കകൊടനാളെഴുമിതാ
ഗീർവ്വാണനാമുണ്ണിതാ
നമ്മഷത്തൊട്ടുമേവിട്ടംമഠമതിൽ
പോകാംഭുജിച്ചീടുവാൻ ൨൪൮

സ്നാനംകാലേകഴിക്കാംസരസിജവിശിഖാ
രാതിപാദംഭജിക്കാം
മാനംകൈക്കൊണ്ടിരിക്കാംമമതയൊടെരാമി
ച്ചൂതിനന്നായ്ക്കഴിക്കാം
സാനന്ദംസഞ്ചരിക്കാംസകലദിശിസഖേ
ജാക്ഷിമാരൊത്തിരിക്കാം
ഞാനുംകൂടിഭ്രമിക്കാംവനിതകളുകമോ
ടിങ്ങിനേതാമസിക്കാം ൨൪൯

ഇഷ്ടംപോരമിയന്ന ഞാനിഹചാ
ഞ്ഞിടങ്ങളെല്ലാംപാ
ഞ്ഞിട്ടുംസമ്മതമായതില്ലയിവാ
ണെന്നാകിലിന്നിസ്സഖേ
കഷ്ടംതന്റെമനസ്സുപോലെകളുകം
താനിങ്ങുവാണാലിനി

ക്കൊട്ടല്ലിന്നുപിടിച്ചുകെട്ടുവതിന്നും
　　മററുംകഴിഞ്ഞീടുമൊ　　വൃ ൭

രാമൊന്നിത്തരമൊത്തമൊളമെവന്നീ
　　ശീഘ്രംഞാനൊതീടുമ
ന്നേരംനാരികലൻമുന്നിലമരും
　　മല്ലാക്ഷിചൊല്ലീടിനാൾ
പാരംഞാങ്ങളെയൊക്കെയിങ്ങിനെമറ
　　ന്നിട്ടേച്ചുപൊയീടുമ
ക്കൎത്ത്യംജ്യാബുധവസ്തുനല്ലകഠിന
　　ക്കാൎയ്യാണെതോൎത്തീടണം　　വൃ ൮

എന്താണിഷ്ടമതെന്നുരെക്കിലിഥമെഞാൻ
　　ചിന്തിക്കിലാവുന്നതി
ന്നെന്താനാകിലുമന്തരായരഹിതം
　　കാന്തോപമാനപ്രഭൊ
സന്തോഷത്തൊടുചെയ്തിടാംധൃതിപിടി
　　ച്ചിപ്പോളെഴുന്നള്ളിടെ
ണ്ടെന്താണങ്ങടിയന്തരംതിരുമന
　　സ്സെന്തിന്നുചിന്തുന്നതും　　വൃ ൯

എവംകൌതുകമോടുകന്നൽമിഴിയാം
　　കൊച്ചുട്ടിചൊല്ലുന്നതിൻ
ഭാവംകണ്ടതിമംഗിചൊന്നഗേണാ
　　ധീശാളിമാമനൊ
ജ്ജീവൻകൂടിവലിഞ്ഞിടുംപടികടാ
　　ക്ഷിച്ചൊന്നിതിൻവണ്ണമാ
ന്നു

പൂവേണീമണിയായകത്തിനുമഹോ
    മെല്ലെന്നു ചൊല്ലീടിനാൻ ൨൭൮
ഇണ്ടലെപ്പെട്ടിഹവണ്ടിതെണ്ടിവരുവാൻ
    പോയോരെരണ്ടാളെയും
കണ്ടീലേണ്ടമവാനിനിട്ടതരം
    പോകേണ്ടപൂമേട്ടിലും
വേണ്ടായാത്രയതിപ്പോളുത്രനിവസി
    ച്ചാലും വരുംകൊല്ലവും
കണ്ടീടാമഥ സംഗമേശപുരമഹോ
    മാഹോത്സവാഡംബരം ൨൭൯
എന്നോടിത്തരമേണനേർമിഴികളും
    നമ്പൂരിയും ലൌകികം
തന്നെസ്നേഹമൊടേറെയങ്ങിനെപറ
    ഞ്ഞപ്പോൾപോയോരക്ഷണേ
ഒന്നായിട്ടിളകീമനസ്സുപുനര
    ന്നൊന്നിച്ചുമുൾധൈര്യമായ്
ഒന്നാമതന്യധരാനിലിമ്പതിലകൻ
    തന്നോടുചൊന്നേനഹം ൨൮൦
ചൊല്ലേറുന്നവനൊഴിഞ്ഞൊരാമഹോ
    ബന്ധുക്കൾ ചൊല്ലീടുവാ
നില്ലാതംളവികുള്ളമല്ലുകരളിൽ
    കില്ലില്ലതെല്ലും സഖേ
എല്ലാപ്പോഴുമതോർമ്മയുണ്ടിഹമവൽ
    ചൊല്ലിന്നുകേൾക്കേണമതാ

ഞാല്ലോഞാൻപറഞ്ഞെങ്കിലുന്തടവുചൊ
ല്ലീടൊല്ലപോയീടുവാൻ ൨൯൪

ഉടനെപോണമഞ്ഞൊററ മടിയനതരമുണ്ടുമെ
അടിയനതരമെന്തെന്നും മടിയാതുരചെയ്യേണ്ടോ ൨൯൫

പിറന്നനാളാണിരുപത്തിരണ്ടാ
ളുതെന്നൊരാത്തിസ്ഥിതിപൊളുതല്ല
അമ്മെന്റെകായ്തിനമ്പൊടന്നൽ
പുത്തലെത്തീടണമത്തബന്ധാ ൨൯൬

എന്നതിന്നിന്നിഹപോണൊ
ചൊന്നൊത്താൻരണ്ടുനാളിലധികംവേണൊ
ഇന്നൊരുക്കൂട്ടണമല്ലൊ
മന്ദിച്ചാൽമറെറാരാളുമിനിയില്ലല്ലൊ ൨൯൭

പൊററമ്മയില്ലാതെപിറന്നനാളു
പൊറുംസമ്പ്രസാരമതില്ലതല്ല
തെററീവിവാഹംകൃതമായവൃത്തം
മുററുംമനസ്സിൽകരുതീലഹോഞാൻ ൨൯൮

വൈകാതെകണ്ടിന്നവരോടുകൂടി
പ്പോകേണമെന്നങ്ങിനെനിശ്ചയിച്ചോ
പോകേണമല്ലാഞ്ഞിലിനിക്കുകണ്ണ
മാകുംവെറുന്നായതറിഞ്ഞിടേണം ൨൯൯

ഉന്നുപോകംവോനെങ്കിലെന്നകാരന്നതങ്ങളിൽ
വന്നിടാംതാമസിക്കാതിമന്നിടത്തിൽമഹാമതേ ()

ഇല്ലത്തേക്കിപ്പോളെന്നാൽസീതമണിധരണീ
ദേവപൊണ്ണൂററുംകളഞ്ഞു

കല്യാണംതേനിതാന്തംമെച്ചു കനകമാൻ
കണ്ണിയാംകത്തിയോടും
കല്യാണശ്രീകളിക്കണ്ണിവളൊടുമധുനാ
യാത്രയുംചൊല്ലിവേഗം
സല്ലീലംപോകപൂരമെടത്തിലവർവന്നമാ
ത്തവ്വിലെത്തങ്ങയോരെ വൻപു

ഇല്ലിത്തസൌഭാഗ്യമൊത്തിക്കിലുമിപ്രകാര
മുല്ലാസമോടുമുത്തവ്വുന്നതിനെങ്കിലുംഞാൻ
ഇല്ലത്തുംപോയിവന്നവാനിക്കനിയനായിച്ചു
കല്യാണിമാർമണിമഠാനിങ്ങളിന്നത്തിപ്പെടണം ()

ക്ഷോണീദേവകുലാവതംസകർവന്ന
പോയീടലെന്നിങ്ങിനി
കാണാൻകൂട്ടമതിന്നുമമ്പോടതത്താംചെ
യ്തീടേണമത്തിങ്കിലും
വീണാലാപിനിമാർകല്പിതിമനു
ണ്ടെന്നാകിൽവന്നീടുടൻ
കാണാംകത്തികിടന്നകൊമ്പുകൾവെറുതെ
കണ്ണിപ്പൂനിലേണമെന്നി ൩൦൦

ഇത്ഥത്തിനാഴ്ചിലത്തുകത്തിയോടൊത്തുമപ്പോൾ
വെട്ടെന്നുകട്ടികളയുന്നതുകേൾക്കമുള്ളം
കട്ടിക്കഞാൻമുലകൊടുത്തതുപോലെതന്നെ
ഇത്ഥംപറഞ്ഞവളുമാർകളൊടുംപോയാൾ ൩൦൧

സോല്ലാസമപ്പൊളഥകോടതികത്തണഞ്ഞു
കല്ലോലചില്ലികളുടക്കിനിലുക്കിമന്ദം

ഫുല്ലാരവിന്ദസദൃശാനനമങ്ങുതാഴ്ത്തി
ചൊല്ലീടിനാൾചടുലലോചനകൊച്ചുകുട്ടി ()
കാലപ്രദോഷിമേവൻകരുണയൊടെഴുമീ
കാശ്യപീതന്നിലെത്തി
കാലംവൈകാതെകാണ്മാൻകഴിവിനിവരുമോ
വന്നുചേരുന്നതിന്നും
കാലംവെച്ചുള്ളവസ്ഥക്കടനുടനെഴുതീ
ട്ടന്നതിന്നുംവിശേഷാൽ
കാലേൽവീണാശ്രയിക്കുന്നിതുകനിവുകല
ർന്നാരുള്ളമേവരൗലേ ൩൦൩

ഞാനങ്ങളിന്നൊഴിവനോട്ടവസ്ഥയാ
രാഗത്തിലുള്ളതെങ്കിലെൻ
മീനത്യുംചടുലേക്ഷണേമിഥുനമാ
സത്തിൽപ്പെട്ടുംരോഹിണി
ഊനംവിട്ടിഥവന്നുചേർന്നിടുമിവൻ
വശ്യോരന്റെവാരത്തിനായ്
നൂനംനൂതനനാരിലണിരമലസൽ
പൂവേണിമാർമാലികേ ൩൦൪

വിശ്വാസസ്നേഹരാഗപ്രണയസുബഹുമാ
നാദിതോന്നുന്നതല്ലീ
വിശ്വത്തിൽകേളിവണ്ണാംപുരരൊരുവളിലും
നന്ദിയോടെന്നുള്ളം
നിസ്തുലംഞാൻനിനക്കായുടനുടനെഴുതാം
വരുമാനത്തിനെല്ലാം

മാശപാസത്തോടഥോരാത്രവുമിഹവരനോ
ടൊത്തുനീവാണകൊൾക ൱൩

ആവശ്യമുള്ളവകയാണതുകൊണ്ടുവെച്ചു
കാവേശ്യമാരൊടനവദ്യമാത്രവാങ്ങി
കാഞ്ചിണിമാർകബരിചേർത്തണിയുന്നൊരോമൽ
പാൽവാണിഞാൻപരിചിലൊന്നുമുരക്കിപിന്നെ ( )

ആമട്ടിടത്തതുമുഴുവാണികളൊപ്പിൽനിന്നെ
ന്നീട്ടിലിന്ദുമുഖിഞാനതെത്രനാളെന്യേ
പൂമെട്ടിലാശ്രുകരുതകത്തൊടുചെന്നപൊന്നിൻ
പൂമൊട്ടുതോറ്റമുലമാർമുടിമുഖ്യമാലേ ൱൫

നേരെയുള്ളകഥകളൊടെക്കയാ
ലേറെയുള്ളമലസാതെളുഢമായ്-
വേറെയുള്ളാവഴിക്കചെന്നഞാൻ
കേറിയുള്ളിലഥകേഴലോചനേ ൱൬

തരാനീംതാരിത്തേൻമൊഴികാത്ത്യായനിയതാ
മുദാരശ്രീചേർന്നോരവധ്യപതിലസന്മുഖമുഖിയാൾ
നിമാനംകണ്ടിട്ടന്നതിലുമധികംമോടിയോടുടൻ
വിമാവന്നീവണ്ണംകശലമഥചൊന്നാളവളഹോ ൱൭

ഇക്ഷോണീസുരവസ്ത്രമാകിയമഹാ
നക്ഷത്രജാലങ്ങളിൽ
സാക്ഷാൽചന്ദ്രനതെന്നപോലെവിലസും
വിദ്വൽചകവരൻമോൻ
ആക്ഷിണാമരമീശ്വകത്തുടനെഴ
ന്നുള്ളാംക്ഷണംഞാൻവരാം

ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയത്തുണ്ടകത്തവൾകിട
ക്കുന്നിലമാഗ്യാംബുധെ ൩൰
ക്കൂറേറിട്ടന്നൊതലവാനിഥകേൾക്കുട്ടി
പാരംകിടന്നുകരയുന്നതുനിത്തിഞാറും
നേരാണൊരാക്കിനിമിഷംവരുമെന്നരച്ച്
പാരാതെപത്മമിഴിയാളുവളഞ്ഞുപോയാൾ ()

ഞാനപ്പൊഴുതമസ്ത്രീജാലശയ്യാഗൃഹത്തൊ
ടെതിർപിണയുമകർത്തക്കായിഞാനായതാക്കി
മതിയിലനുലമോദംതിങ്ങിവിങ്ങിക്കടന്നേൻ
മതിമുഖിമണിലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയെക്കണ്ടുവല്ലോ ൩൰൨

കനകമയമഹാദ്രിസ്ഥലീവൃത്തൊന്നതൊല്ല്യൽ
സ്തനികലമണിലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുംപ്രേമമോദം
കനിവൊടുതല്പമത്തിൽസൽക്കരിച്ചങ്ങിരുത്തി
പ്പുനിമതിമുഖിചോദിച്ചീടിനാളിപ്രകാരം ൩൰൩

ചിത്തംചേർന്നചിലപ്പോളൊക്കെയുമെഴ
ന്നുള്ളുന്നാളിക്കണ
ക്കൊണ്ടാൽമെയ്കിടമാറതില്ലയിഭവാ
നിന്നെന്തുവാനിങ്ങിനെ
സത്യംചൊല്ലണമെന്നിവണ്ണമവൾനി
ർബ്ബന്ധിച്ചുഞാനപ്പൊഴെ
നത്തുംഗസ്തനിയോടുവസ്തുതപര
ഞ്ഞാതെപറഞ്ഞീടിനേൻ ൩൰൪

നാടെല്ലാംനവമായനാണിയന്മയ
ന്നീടുംവിഭോത്സാമി
പ്പാടല്ലാതെവിസ്മയാലതിനവേര
കാതിങ്ങിയന്നീടുവാൻ
പാടില്ലെന്നുമസംശയംബതവോൻ
പോയീടിലന്ന്യോമര
ന്നീടല്ലേമനതാരിലെന്നമതിമാൻ
മാർമൌലിമുകതാമണേ ൩൫൩

രാഗസ്നേഹപ്രണയസ്മരഹൽപ്രാണവിശ്വാസവും ന
ല്ലാകാരാശ്രിതസൗവിദ്ധ്യസഞ്ചാരസഞ്ചിതാംഗി
ലോകത്താൻകേളുധികംബദ്ധമാനാലിയുംമറ്റൊരാത്തി
ലാകുന്നില്ലിവയൊഴമമഹാനീടുമോനിന്നൊന്നാറം ൧
തമ്മിൽകാണുന്നനേരംതരമൊന്നുപറയും
വേർപിരിഞ്ഞുപോയാൽ
മർമ്മംനോക്കിട്ടുകരളിപ്പിടുമനുധരണീ
ദേവർതൻധർമ്മമല്ലോ
എന്നോടുസ്നേഹംകലർന്നിങ്ങിനെപറയുകയോ
പാരമില്ലൊന്നതെല്ലാം
തപ്പാനാവനപകിട്ടോവിവമറിയുവാൻ
കൊപ്പതില്ലല്ലവുംമേ ൩൫൫

എന്തെങ്കിലുംസ്നേഹമൊരല്പമുള്ളിൽ
ബന്ധിച്ചതക്കംമൊഴിയെന്നുതന്നെ
ചിന്തിച്ചതോർത്തോന്നമനന്തമായ
സന്തോഷസിന്ധൗമുഴ്കന്നുപാരം ൩൫൬

ഇവരൊന്നുമറക്കാതെ തവസമ്മതമേകുക
അവരെന്നെ വിളിക്കുന്നു പവിഴാധരിമാർമണേ ()

ആണ്ടൊട്ടിപ്പോളെഴുന്നൊള്ളുകിലയി സുമതേ
വിതരങ്കുംമെയ്യാനാം
തിങ്ങൊട്ടെന്നാണകാണുമാറുടനിടവരുമോ
വൎത്തമാനത്തിനെല്ലാം
അങ്ങുന്നിങ്ങോട്ടിനിസ്സുന്ദരയഴകൊടെഴുതിവി
ട്ടീടുമോ ചൊല്ലിടേണം
അംഗ്യാപചാരിച്ചുവിടപജ്ജനകലമുടിയിൽ
തങ്ങുമത്തുംഗമ്പുമേ [illegible]
കല്യേകൎക്കിടെമാസമായതിനാൽ
തല്ലേവരാതങ്ങിനി
കല്ലേതങ്ങിലുമില്ലതിനാകുമ്മീൽ
കില്ലേഷാമതെല്ലാമ
തെല്ലേറെപ്രിയനായൊരെന്നൊടുമകം
തല്ലേനിതാന്തമ്മാം
കൊല്ലേകണ്ണുമുള്ളാക്ഷിമാൎക്കുകുട
കല്ലേമനോമോഹനേ [illegible]
വൎത്തമാനവിവരത്തിനാക്ഷിതിയി
ലെത്തിനൊന്നുമധസതാം
കത്തയക്കുമതൊന്നത്തരാകില്ല
മെട്ടത്തിടാനിങ്കുവരുന്നതാലാ
ത്രയല്ലമമചത്തുമപ്പൊഴുതു
ചിന്തവൃത്തിയൊടൊരുത്തര

കുത്തുമഞ്ചുമകൊട്ടത്തായക്കണ്ണരമ
ത്തെല്ലുള്ളിലടുത്തത്താമെ ൧൨൧

നന്നാകില്ലവലിച്ചുവാരിവമ്പട്ടാ
ത്തീന്നിട്ടമെന്നാലുമി
ഞ്ഞെന്നാലാവതുപോലെഞാൻമരുവടി
പ്പുത്രംമഹാസന്മത
ന്നൊരാളൊട്ടേഴതാമിനിക്കുമെടിയു
ണ്ടല്ലോവേൽസന്നിധൌ
വന്നാൽകാട്ടുവതാരയുംതിരുമന
സ്സുണ്ടായിവന്നീടണം ൧൨൨

പ്രേമാതിരേകമതുകൊണ്ടെഴുതുന്നതെല്ലാം
പ്രേമാത്ഥമാത്മമനസ്സിലിരിക്കയെന്ന്യേ
ഭോമാദ്രിശൃംഗസഭ്രശസ്ഥനിമൊരാളും
ഭോമാൻകിശോരമിഴികേളറിയില്ലശേഷം ൧൨൩

സ്തനമാരഞ്ചിതമത്ര്തിൽ കനകാചലശൃംഗമേ
കനിവോടധുനാപോവാ നന്ദവാമംതരേണമേ

സന്താനശ്രീലതാംഗീമണിയോടൊരവോ
മരത്തായുംചാരുവാചാ
സന്തോഷിപ്പിച്ചവാണിസ്സലിലമകഴലാഠി
തൻമനസ്സോടുകൂടി
ഉന്തിത്തള്ളിക്കളിസ്സുംകുളുതരകനക
പ്പന്തണിക്കൊങ്കരണ്ടും
ചന്തത്തിൽച്ചേരത്താരാലിംഗനമതികുതുകം
ചെയ്യുന്നാൻചേരുമേണ്ടോ ൧൨൪

സുന്ദരാംഗിമണിതന്നുടെകൊങ്ക
കന്ദണച്ചതികളുഫലമോടെ
നിന്നിടുമ്പൊളു വഠിതന്നുടെകാന്തൻ
വന്നുചേൎന്നുവനജായതനേത്രെ ഝ. വ. ൧

കട്ടിനീരതാമേലക്ഷ്മീക്കട്ടിനീകെട്ടുകൊള്ളുക
മുട്ടിനിന്നുവിളിക്കുന്നുരുഷ്യാവാതുക്കൽവല്ലഭൻ

ഇത്ഥംതോഴനരച്ചൊല്ലുവതിലവളും
കണ്ണുന്നുംകൊടുത്താ
ഭൂത്താവാണെന്നറിഞ്ഞവന്നായുടകളെവടി
നമ്പിന്നിഞ്ഞാൻപോന്നൊരവനും
പ്രത്യേകിച്ചിന്നിയൊരുകത്തിരമനസിലിച്ചാ
ലിപ്പുകൊഠംകെന്നമേൽ
പുത്തൻതേൻവാണിചൊല്ലിക്കുളുകമൊട്ടുനട
നാഠത്തുറന്നാഠകപാടം ഝ. വ. ൯

കാന്തശ്രീകലശനാകാര്യമൊഴിമാർ
തൻമൌലിയിൽസന്തതം
കാന്ത്യാചേൎന്നിളകിക്കിടന്നകുളിയാ
ടിടുന്നപൊന്മാലികേ
ചാന്തേല്പംമുലയാളൊടൊത്തുചലനം
ക്കൂടാതകണ്ടപ്പൊഴാ
കാന്തൻകാൽകഴുകിട്ടുതൻമണിയറ
ക്കാകായണഞ്ഞിടിനാൻ ഝ. ഝ. ൦

ഏകത്തിരിപ്പു ഒന്നാമത്തൊന്നമപ്പോഠം
പകപ്പെല്ലുതന്നപുറത്തുപോന്നു

ശ്രുകാംശനാലാപിനിയാംതന്മാനീ
മകൂത്തനിന്നാക്കതകൾക്കടപ്പാടും

നാരീജനങ്ങളുംനലമോടണിയുന്നസാക്ഷാൽ
നാരായണീസഹിതമായഥങ്ങളുംപിന്നെ
ഓരോന്നരച്ചവിടയന്നിറയത്തൊരല്ല
നേരംവസിച്ചവരളാഖണിവംശമൊലേ
ലോന്നതന്തരണോഖാംശിവൃന്ദത്തിൽ വിളികൊണ്ടവരും
ഉണ്ടേ ചാരിച്ചനാടിച്ച തൈന്നോടായേണലോചനേ ()

ഈക്കാലത്തിവരൊത്തുസംഗമപൂരാ
ധിശോത്സവംകാണ്മവാൻ
ചൊൽക്കൊണ്ടോരിവിടെന്നുതന്നെചിടയാ
ണിതത്തപ്പിലൊന്നായിവർ
തക്കിക്കുന്നൊളിടെക്കെചന്നതികവാ
യില്ലെന്നുതക്കിച്ചൊൻ
ഉള്ളോപ്പൂല്ലെന്നിനായാണില്ലന്യരമണേ
പോകുന്നതുണ്ടോവോൻ

മഹോത്സവംകാണ്മതിലൊരാമിച്ചും
മാതാനസംമാനിനിമനനസ്സിൽ
ഉദ്ധരിച്ചത്രുവസിപ്പതിന്നാ
ണമോഗമിച്ചിടണമെങ്കിലുംമെ

തൽപ്രകാരമറച്ചെങ്കി ലിപ്രദേശത്തിനിന്നൂവാൻ
ക്ഷിപ്രംവന്നിട്ടമോനല്ല വിപ്രവംശശിഖാമണേ ()

ഇന്നോരോന്നിപ്പൊളോർത്തിന്നാരിടയരി
പ്പുറത്തുപോകുന്നതിന്നാ

ജ്ഞാനോരീവിപ്രരേററംമുറുകിയുടനിമ
പ്പായിഞാൻപോയിടട്ടെ
സൌന്ദര്യശ്രീവിലാസോദയസകലപരീ
ഭ്രുതസംഭ്രുതസാക്ഷാ
ദ്വൃന്ദാരസ്ത്രീവിശേഷവരതനുവഴുതെ
താമസിപ്പാതെകാണാം ൩൩. ൧

ഇത്രനേരംവൊന്നിനു കുത്രപോയ്ശുദ്ധമായതോ
വൃത്തമാനമതിങ്ങെല്ലാം സത്യമായുരചെയ്തീടണം ൩൩. ൨

തവസഹജയതാമത്തനാരിമാർമൌലിമിന്നാം
കുവലയമിഴിലക്ഷ്മിക്കിട്ടിയോരേടത്തദ്ധോഞാൻ
ഇവിടമതിലൊരേടംശ്രദ്ധമാഴ്ചുവന്നോൻ
ഭവതിയതറിയേണംസത്യമാണെത്രയുള്ള ൩൩. ൩

അറിഞ്ഞുഞാൻമുന്നമതൊക്കെയിപ്പോം
കിറാഞ്ഞുചോദിച്ചതുസാരമില്ല
പറഞ്ഞിട്ടെന്നുള്ളവൊന്നതൊന്നാ
നറിഞ്ഞിടാനാണതിബുദ്ധിശാലിൻ ൩൪

കഴിഞ്ഞിടുംകാടതിൽനിന്നുത്തം
പിരിഞ്ഞുമണ്ടുംമറിമാൻചലാക്ഷി
മറഞ്ഞുനിന്നേൻമറിമായമെല്ലാ
മറിഞ്ഞുനീയെങ്കിലുമില്ലബാധം ൩൫

നിറഞ്ഞമോദേനമവാനിമാനിം
പഠംഭവാൽപോകമുറനതെല്ലാം
പിരിഞ്ഞനേരത്തന്നുജത്തിതാന്നു
മറിഞ്ഞിടാൻയാത്രപറഞ്ഞതില്ലേ ൩൬

പിരിഞ്ഞകണ്ണോക്ഷിവികാരസിന്ധൌ
മറിഞ്ഞുനിന്നുംമടവാർമണേനി
അറിഞ്ഞുകൊൾകിന്നതുഭക്തിയോടും
പറഞ്ഞുഞാൻയത്രപരംപ്രസാദാൽ ഡ.ര്൩

നേരമ്പോക്കൊന്നുചോദിപ്പാനാരംഭിക്കുന്നൊനാന
നേരെകേട്ടുതാംചൊൽക നീരജായതലോചനേ ()

പതിയിഹപതിയാത്തൊരീശ്വരസ്ഥനീയി
പ്പതിവിലധികമായിന്നെന്തിനാശ്ശോടികൂട്ടി
പുതുപുതുഘനരായത്തൻഝാവൃത്ത്യാസമിപ
ത്തിങ്ങുപൊഴുതണയാനെന്നെന്നതോന്നുന്നുപാരം ()

അതിശയമിവിടത്തെപ്പൂങ്കക്കൊള്ളാമതല്ലി
പ്പതിവിലധികമായ്ഞാൻമോടിപ്പൂണ്ടൊരുള്ളലം
മതിലകമതിലെക്കാശ്ശോകവാനാണിവന്നി
ട്ടിളസകലമഴിച്ചിട്ടെന്തുവെച്ചില്ലമാന്തം ഡ.ര്൫

മതിമുഖിമതിയായീലിന്നമോകാരണംമാം
പ്രതിബന്ധമരോത്ഥംചൊൽകശങ്കാവിഹീനം
ക്ഷിതിവിബുധവടക്കന്നാഥനാണാണെയുംഞാൻ
ചതിമൊഴികളുതല്ലേസ്വീകരിക്കുന്നതില്ല ഡ.ര്൬

ഉണ്ണിയുംശങ്കതീൎന്നില്ലേധന്യനാംതവകാശയേ
തോന്നിടുന്നാമഹോശങ്കതീൎന്നമെതികളുതാനേ ഡ.ര്൭

പാറുക്കുട്ടിയെടുത്തുപാരമേധുനാ
ഞംഗ്യാതകത്തിടുവാൻ
നേരിട്ടെങ്ങുമണഞ്ഞതില്ലവിടയാ
ണോനതെൺഗരാതോമരി

പാരുകൂട്ടികിടന്നനാളെവിടെകൊ
ണ്ടിടാമെഴുന്നള്ളുമ
ന്നോരത്തൊറെവിളിച്ചുവെന്നാടിയങ്ങൻ
കാരുണ്യവാരാന്നിധെ ന. ൯൬
അംബുജാക്ഷിമന്നോകോനിന്നമ്മപോയികിടന്നിതോ
അമ്മയുംപോസ്സ്ടപ്പായിനുമാഞാൻവിളിക്കണോ
വിളിക്കേണ്ടഞാൻപോയിയെന്നൊന്നുനേരം
വെള്ളക്കമ്പോറിനീയമ്മയാംനാരിയോട
ഉള്ളകാര്യമച്ചെക്കനാരികലത്തെൽ
ഖിള്ളകാസ്സിട്ടുഞ്ഞുംഖിശാലേക്ഷണേനി ന. ൯൭
മനംതെളിഞ്ഞുത്സവമൊക്കയുംകെ
ണ്ടനന്തരംഭാഗ്യപയഃപയോധെ
ഇനിങ്ങുവാനങ്ങെവിടത്തിലേക്കൊ
ന്നൊനെക്കലേക്കാമഹനീയകീർത്തെ ന. ൯൮
നല്ലാഞ്ഞാരാരപ്പൂർവ്വുത്സവമത്രും
കണ്ടത്ത്വേഗാലിനി
ക്കില്ലത്തെകടപോണമെന്നനിന്നച്ചി
ക്കുന്നേൻനിദ്രേശാനന്നേ
ഇല്ലേത്തിടുകതാമസംവള്ളയെ
ഞെട്ടിക്കിലിക്കാലമെ
നല്ലേത്തിടിനവേണിവന്നിടുമുടൻ
തൊന്നുത്രുമിനേക്ഷണെ ന. ൯൯
അത്യാനന്ദമിയന്നുമന്നപലരും
തമ്മിൽപറഞ്ഞെന്നൊട

പ്പോൽത്താർനേർമിഴിതന്റെസന്താനമേറും
കൈക്കൊണ്ടുകൊണ്ടോടിനാൻ
പൂത്താർതേന്മൊഴിപൂണ്ടമോദമവിട്ട
ന്നതഥാനാവുചെയ്യതൽ
പൃഥ്വീദേവരൊടൊത്തുപോന്നതരസാ
താരുണ്യപൂർണ്ണോദയേ ന. ൪൪

വൈകാതന്നവിട്ടന്നവണ്ടികയറി
ജ്ജാതാദരംഞങ്ങളും
വേഗംപോന്നഥസംഗമേശനിലയം
പ്രാപിച്ചുപിറേറദ്ദിനം
ഏകർണ്ണാക്ഷിധരിച്ചുകൊറ്റക്കവരമാ
ണ്ടേപ്പിട്ടുകൊണ്ടുത്സവ
ശ്രീകണ്ഠത്തിനെവാണവാരവനിതാ
വൃന്ദത്തൊടൊന്നിച്ചുതാൻ ന. ൪൫

പാലാഴിയതിൽഫണീന്ദ്രശയനോ
പാരംവിളങ്ങുംജഗ
ന്മൂലാധാരനാഥസംഗമപുരാ
ധീശോത്സവാഡംബരം
ചാലേഘോഷ്ഷവതിന്നുചാരമറിമാൻ
നേർകണ്ണിമാർചാർത്തിടും
മാലേമാതിൻശക്തനല്ലമുനിനച്ചോ
ന്നിങ്ങൊഴിഞ്ഞന്നുതാൻ ന. ൪൬

ഇഷ്ടന്മാർകളിലിന്നുമുഖ്യതമനാ
മിട്ടിരിശ്ശസ്സംപ്പെ ഷി

ണ്ണൂട്ടൻപിന്നെമരത്തനാംനടുവവും
സാക്ഷാൽപൈതന്താനവും
മറ്റോലുംക്കുറുവാണികേൾക്കമണിക
ണ്ടൻതാനമെന്നല്ലതൊ
നിഷ്ഠംചേന്ദവർപിന്നയുംപലതരമായ്
വാദ്യ ന്നൻവരാംഗീമണേ ന. ൪൭

ആറെട്ടാളുകളിഞങ്ങളോരോട്ടകഴിയുംവരെ
യേറിട്ടില്ലെന്നബോധിക്കവേറ്റിഹ വരാംഗനേ ന. ൪൮

ആറാട്ടിൻദിവസത്തിലങ്ങനെയഹോ
കണ്ടില്ലഹോമാത്രവും
പാരെട്ടുംപരമിട്ടിളക്കമിടിയും
കാററുംമഹാമാരിയും
മാറീട്ടില്ലവിളക്കമന്നാളവെട്ട
പ്പായില്ലപായുമഹോ
സാരെട്ടെന്നതുപോലൊരോട്ടമതുകൊ
ണ്ടൊക്കെകഴിച്ചീടിനാൻ ന. ൪൯

പെയ്യുംവന്മഴയൊക്കയുംപെതനാന
ത്തൂറ് ത്തണമെത്തൊരാമ
ണ്ടേല്ലാകോവിലകത്തുചെന്നാഥനില
ങ്ങീറംവൃതതെതാടഹോ
പൊയ്യുപ്പന്നകിടന്നതാൻതുണിയി
ല്ലാട്ടേകന്നൊക്കായുവൻ
തിന്നുംകൂടിലമിപ്പതില്ലവരൊ
കണ്ണിപ്പൂകാട്ടേണിതാൻ ന. ൫൦

കിടുകിടവിറയോടാരാത്രിതന്നെത്രവണ്ണപ്പാ
ലടിയുമുടലിലൊറാഞ്ഞൊറിയന്നുംനടന്നും
ഉടനടനെകിടന്നുംബുദ്ധിമുട്ടിക്കഴിച്ചേൻ
കഠിനമൊരുവിധംഞാൻകൈതവംചൊൽകയല്ല

ദിക്ചക്രത്തിൽദീപാനായകകിരണമണ
ഞ്ഞീടുമാറായനേരം
കൊല്ലുന്നിത്തമ്പുരാനങ്ങഴികിനൊടെഴുന്ന
ള്ളീടിനാനപ്പൊഴുഞാനും
മെച്ചത്തിൽപ്പോന്നുളുക്കിക്കടനടതിരുവ
ഞ്ഞെക്ഷുമ്മത്താഞ്ഞിയെന്നും
കൊച്ചിക്കാവാംമഹാരാജ്ഞിയോടഖിലവുമെൻ
കഞ്ചികൊഞ്ചിടവേണം ൩൬൧

ഉല്ലൽക്കണ്ണിമണേകളിച്ചുപുനര
ന്തുത്തുണമത്ത്യർക്ക
ത്തല്ലാകമൊരുതമ്പുരാനൊടൊരുമി
ച്ചുന്ന്യനമോദാനചിതം
പ്പൊല്ലപ്പൂകൽതത്രവാണമചകല്പ
ണ്ടൂതിപ്പാചിമനസ്സധാ
പെയ്യുംഭാഷിണിമകോടിലിംഗപുരിയിൽ
പ്പോവാൻപുറപ്പെട്ടുഞാൻ ൩൬൨

പ്രസ്ഥാനംതാക്ഷിളപുരന്ദരാന്തികത്തിൽവ
ന്നാക്ഷണത്തിൽമോദമോടുയാത്രചൊല്ലിമാത്രിഞാൻ
ഒക്കെക്കറിഞ്ഞിയാത്തുപോന്നപിന്നെഞങ്ങളു
ന്നക്കരെക്കണ്ണന്തുകാഴ്ചമേതിടാവതല്ലഹോ ൩൬൩

ഉഗ്രകുമ്പംപോലെവല്ലാതിടിയുമുടനുടൻ
    മിന്നലുംകൂരിരുട്ടും
ലോകംപാടേനടുങ്ങുമ്പടിപെരുമഴയും
    കാററുമായ്ഞങ്ങളേററം
ശോകംകൈക്കൊണ്ടുഴന്നാകിലുമധികതരം
    മാനമാസ്സന്നെയന്നെ
ന്നേകച്ഛത്രാധിപത്യംസ്തുകമൊഴിസുതരാ
    മുണ്ടഹോരാത്രമൊപേക്ഷം ൩൱൭

വല്ലാതുള്ളോരുകൂരിരുട്ടിടിയും
    കാററുംപൊട്ടക്കന്നുമേൽ
ത്തല്ലീടുന്നോരുമിന്നലുംമഴയും
    പ്രേതങ്ങൾപേപ്പട്ടിയും
എല്ലാംകൂടിയണഞ്ഞുതാനതല്ലധികം
    പേടിപ്പൂമാൎഗ്ഗമെല്ലാ
ന്നെല്ലുംതെററിനടന്നുഴന്നിന്ന
    ഷണ്ടോടുംവിരഹമെന്നമേ ൩൱൮

ദൈവാനുകൂലമില്ലകൊണ്ടെവിടുന്നൊരല്പ
മാവായനേരമെത്തുമാൎഗ്ഗമതെൻമനോജ്ഞെ
ചൊല്ലേററുകൊണ്ടതിലണഞ്ഞു നടന്നതെങ്ങാൻ
ചാവാതകണ്ടൊരുവിധത്തിലുദാരശീലേ ൩൱൯

പുത്തൻതേൻമൊഴിപൊത്തുപോലെമഴയും
    കൊണ്ടങ്ങിരുന്നെങ്ങളെ
പുത്തൻകോവിലകത്തണഞ്ഞുതെഴുകിട്ട
    ന്നിട്ടെൻകൃശാംഗിമണേ

പ്രത്യാതിഷ്ഠതിളങ്ങുമതിലിരിവതും
ചേരുന്നനാമേറ്റമ
പ്രത്യക്ഷമായതാകുവോളവുമാ
ങ്ങിപ്പോഴ്ക്കംഗേക്ഷണേ ൱൬൨
ക്ഷിപ്രംഞ്ഞങ്ങളുന്നാചിന്നവിമവോ
ടന്നൊമഴ്ക്കളഷനാം
ധിപ്രനത്തന്നൊട്ടുമന്ത്യുമ്മളപെരപുരം
പുക്കിട്ടുവാൻപോകുട്ടോ
ഇപ്പോൾ ഇല്ലയമമെൻറമുണ്ടുകടംമവാ
നൊപ്പിസ്ഥണംവാഷിയ
ത്തിപ്പെണ്ണിനെൻമകത്തിലെന്നുമൊച
ണ്ണംതൊട്ടുയപ്പിട്ടിനേൻ ൱൬൩
താലിത്തമൊഴിതാതനൊത്തുപൂനാമ
ന്നുണ്ടകഴിച്ചപ്പൊയ്യാം
നേരത്തിൽ ചേതിരിച്ചുവാരിയമണ
ത്തിപ്പെണ്ണിനെക്കണ്ടുഞാൻ
ക്കുറെതാമസിയാതെമുണ്ടുകടംമുമാ
വാങ്ങിച്ചുമോകായലിൻ
തീരത്തെക്കഥചേൻപോന്നതമൊന്നാ
ന്തോണിക്കതൊഷാകലം ൱൭

അപ്പുവതിലപ്പിവെണ്ണിലോകമെല്ലാ
മിളകിട്ടുമാറിട്ടിയുംകടുത്തകാറ്റും
കുളിർമഴയുമിതൊട്ടുമാത്രമിന്നാൽ
പിളരുമമോചികവാണിപാരമുണ്ടായ് ൱൮

ഉള്ളത്തിൽഭീതിയുണ്ടാംപെടിയുമിടിയും
കാററുമാസ്സാറിതട്ടി
തള്ളിക്കേറിച്ചോറിത്തീടിനപേമഴയും
ത്താത്തലോടുത്തമാംഗി
വള്ളത്തിൽക്കേറിവല്ലാതുടലുകിടുകിടു
ത്താർദ്ധരാവായനേരം
വെള്ളാരപ്പിള്ളിവന്നില്ലൊരുവിധമുള്ളഗേ
ഹത്തിൽവന്നൊത്തിങ്ങറ്റു ന. ൨൯.

മടിക്കാതെകുളിച്ചുപിന്നെമഴയും
കൊണ്ടാളുകോയിക്കലാ
കന്നോരാലയമാശ്രയിച്ചുചിലരോ
ടീറൻവിഴത്തെൻപ്രിയേ
ഒന്നേകാമശിയാക്കകൊണ്ടുപുനര
ന്നങ്ങില്ലുചാക്കപ്പുഴം
തിന്നാരാത്രികിടന്നുതത്രസരസം
സാരസ്യസാരാംബുധേ ന. ൩൦.

കറാക്കതിങ്കഴലിമാർകുലമൌലിതന്നിൽ
പാറിക്കിടന്നിളകിടുന്നനവീനമാലേ
പിറെറള്ളിനാംപരിചിനൊടുപിറന്നനാൾക്ക
തെറൊനമൽഗ്രഹമണ്ണതുമനോജ്ഞവംശീലേ ()
ചൊല്ലാവല്ലിഹചൊല്ലെഴുംതെരുണിക്ക
ളില്ലത്തണഞ്ഞപ്പൊഴീ
വല്ലാത്തുള്ളാതരിച്ചമായകടലിൽ
ചാടിപ്പിടഞ്ഞങ്ങിനെ

ഇല്ലാനന്ദമൊരിഷ്ടലെങ്കിലുമിനി
    ക്കെന്നാകിലുംമററൊരാൾ
ക്കില്ലാത്തുള്ളൊരവസ്ഥയല്ലുതിന്ന
    ച്ചെല്ലാംസഹിക്കുന്നുഞാൻ ന. ൧൫

കത്തിത്രക്കാൽച്ചിലമ്പുംവളകൾമണിലസൽ
    കിങ്കിണീസംഘമെല്ലാം
മഞ്ജുതാംപൂണ്ടപൂമെയ്തള്ളിതതിൽമുഴുവൻ
    ചേർത്തണിഞ്ഞാത്തമോദം
കത്തിക്കാവൈന്നുപേരായഴകിനൊടമരും
    പെണ്മണീതന്നുമനം
പാർത്തെത്തുമെക്കാട്ടകാട്ടിപ്രതിദിനമവിടെ
    ക്രീഡയാട്ടുന്നതില്ലേ ന. ൧൬

കൊച്ചുണ്ണിയെന്നതിയനാമമണിഞ്ഞൊരോമൽ
കൊച്ചുണ്ണിയായവതരിച്ചൊരുതന്നുമനം
സച്ഛന്ദഭൂഷണമശേഷമലങ്കരിച്ചു
മെച്ചംകലർന്നിഹകളിച്ചുവസിച്ചിടുന്നോ ന. ൧൭

പാർക്കിൽപ്രത്യേകമായിപ്പുരമറിവതിനി
    ന്നാശയൊന്നാശയത്തിൽ
ചീർക്കുന്നുണ്ടായതെന്തെന്നലർശരവിശിഖാ
    പാംഗിഞാൻതെല്ലുചൊല്ലാം
കേൾക്കെല്ലാമിജ്ജനങ്ങൾക്കൊരുപൊരുതന്നാലാ
    ഹ്ലാദമെത്തുന്നുരാക്കൻ
മാക്കെല്ലാംസൌഖ്യമല്ലേമതിതളരുമെടാ
    മെല്ലാസന്നദയാനേ ന. ൧൮

ഏട്ടത്താർശരമോടിച്ചെന്റായതപോൽ
ഞാട്ടംവ്യധൻമാരണി
ഞ്ഞിട്ടംനമ്മുടെഭക്തവത്സലനമ
പ്രൌഢാശയൻപാടിയും
കേടറ്റാതകരുത്തപാറയുമിളം
കേഴ്ക്കണ്ണെതൃത്തിലി
ഞ്ഞൊട്ടംതൃത്തകഴുത്തുകൊണ്ടുമനതാർ
പാടാതെവാഴ്ന്നിതോ ൩൯൯

ചൊല്ലത്ത്യന്തമുയന്റിട്ടന്നതിയവൈ
രാണിക്കുമ്പോണിട്ടം
തുല്യത്തോർശരവൈരിതന്റെതൃപ്പകൊ
ണ്ടില്ലത്താരാടംക്കെങ്കിലും
ഇല്ലാത്താരതിലല്ലെങ്കിലുമിനി
ക്കപ്പാരതിൽച്ചെന്റിടാ
ഞെല്ലിത്താർമിഴിസൌഖ്യമില്ലകപട
പ്പൊല്ലപ്ലകല്യാണയ ൩൪൦

ത്തപ്പുണ്ണിത്തൂവണ്ണതിങ്കിന്നസുഖം
കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതി
ന്നാംപ്പുവിൽചെറുതല്ലൊരാഗ്രഹമിനി
ക്കുന്നാലുമെന്നാമലേ
ഇപ്പൊഴുണ്ണമുള്ളകാലമത്തുകൊ
ണ്ടെല്ലാംകടിക്കൻന്തോ
നപ്പാരിൽപ്പരിചോടുചേതമിട്ടവ
പ്പാതിക്കബോധിക്കണം ൩൪൧

മാനേലുംമിഴി! മൽപ്രയോഗമധികം
നിസ്സാരമാണെങ്കിലും
മാനിച്ചന്നൊട്ടുകണ്ടിതിൻമറുകരി
പ്പൂത്തുംമനോമോഹനേ!
ആനന്ദത്തോടവസ്ഥകൾക്കഖിലമാ
ന്യൂനംവിചാരിച്ചുനീ
താനേമുദ്രയടിച്ചുയക്കണമതി
ന്നാണിന്നൊരത്യാഗ്രഹം ൯൪൨
കോടക്കാറണിവേണികൊല്ലമഴകോ
ടോരായിരത്തിൽപരം
കൂടിച്ചേർന്നൊരുനാല്പതുംപൊതുകഴി
ഞ്ഞേഴുമതേണാക്ഷണേ
മോടിക്കൊത്തൊരമേടമാസമിരുപ
ത്തഞ്ചാംദിനംതീർത്തയ
ച്ചീടുന്നോരതിപത്രപടലം
ശൂദ്രോപലക്ഷ്മാസുരർ ൯൪൩
ദ്രമൌക്തിതീവളർന്നിടുന്നതിതൈവേ
രാണിക്കുത്താണേഴും
സോമാർദ്ധാഭരണന്റെയുംപുനരഥോ
പൂർണ്ണത്രയീശന്റെയും
ശ്രീമച്ചാരുകൃപാകടാക്ഷമുള്ളകോ
ണ്ടിക്കണ്ടതെല്ലാമഹം
സാമോദംവരസാമജാധിപഗതേ
സാധിച്ചുബോധിക്കണം ൯൪൪

൭ *

അംബോപദേശം.

അൻപോടമ്പാടിതന്നിൽത്തിരുവിനതെരുവിൽ
ക്കേവലംകേളിയാടി
ട്ടൻപോടംമെല്ലെന്നൊളിച്ചിട്ടൊരുവരുടെപുരേ
ചെന്നവരന്നിവണ്ണം
വമ്പോടംബോപദേശംപടിയൊടുമുഴുവൻ
കേട്ടസന്തുഷ്ടനായോ
രംഭോജാക്ഷൻതരട്ടേതരമൊടുതരസാ
ഭക്തിയുംമുക്തിയുംമേ ൧

ബിംബോപമാധരികൾകേൾക്കുവതിന്നുബാല
ലംബോദരൻറകഴലിൽക്കമലംചേർത്തിടാനിം
അംബോപദേശമിതുഞാൻമകളോടുനല്ല
സംബോധനാളിസരിതിയിലോതിടുന്നേൻ ൨

ആപീനമോദമൊടുമെൻ'തിരുവൈവെങ്കില
വാപി'പുരത്തിലെഴുമപ്പനുമപ്രകാരം
ശ്രീപീവരസ്തനിഭവാനിയുമെൻറചിത്ത
ശ്രീപീഠമേറിവിളയാടിവിളങ്ങിടേണം ൩

'ശ്രീഭൂതമേദിമ'മമന്നമലൂന്നതുംഗ
ശ്രീഭൂതിമൻഭുവനനായകനായകൃഷ്ണൻ
ശ്രീഭൂതനായകനൊരമ്മയുതായധന്യ
ശ്രീഭൂവരൻറുണ്ണകൃതിക്കമിനിസ്സമോദം ൪

മാറത്തുതന്റെമലർമങ്കയെവെക്കുമോമൽ
കാറൊത്തകാന്തികലരും 'നിഗമാലയേ'ശൻ
ഏറ്റെത്തുളിഞ്ഞൊഴികിലേകണമിന്നിനിക്ക
ക്കുറ്റൊത്തുകൊണ്ടുകുശലങ്ങൾകശേഷയോഷിൻ ൭

അമ്പുള്ളമൽഗ്രന്ഥവുമപ്പനമജ്ഞതാരം
വമ്പുള്ളതൃശ്ശിവപുരത്തിലെഴുംപുരാണം
പൊമ്പുള്ളിമാൻമിഴികളങ്ങണിയുന്നകന്നിൻ
പെണ്ണുള്ളസംഘണകൃതികരുളേണമെന്നും ൮

(ഇതി മംഗളാഷ്ടകം)

'കണ്ണൂറിലെ'ന്നവിളികൊണ്ടൊരുവീട്ടിലുള്ള
തൊണ്ണൂറിനാലുവയസ്സുകഴിഞ്ഞമുത്തി
വെണ്ണീറ്റിലങ്ങിനെചടഞ്ഞൊരുനാളിരുന്നു
കണ്ണീറിൽമുങ്ങിമകളോടുവിളിച്ചിതേവം ൧

കണ്ണില്ലിനിക്കിവിടെവന്നതിതാരകുട്ടി
പ്പെണ്ണുങ്ങളായവർകിടാങ്ങൾകളെമനോജ്ഞ
പൊണ്ണുന്നിനാക്കൊരുപദേശമതേകിടാതെ
നങ്ങേണ്ണിനിയ്യരികിൽവന്നിരിസുന്ദരാംഗി ൨

കാമാർത്തിയുംകഠിനമാംക്ഷുധയുംകലർന്നാ
രാമത്തിരുകൊച്ചുമകളോടിവചൊന്നനേരം
കേമത്തിവന്നരികിൽവാണുമുതുക്കിയപ്പോൾ
പ്രേമത്തിലപ്പൊടുമുരച്ചുകരച്ചിവണ്ണം ൩

(ഇതി ഉപനായനത്രയം)

ഇക്കണ്ടനമ്മുടെസൽകുലധർമ്മസാര
മൂഢംകൊണ്ടുകേൾക്കപലതുംപറയേണ്ടതുണ്ടേ "

മന്ത്രങ്ങളെല്ലാമകളേ നിഗൂഢമാണേ
പാഠകന്മാർക്കുമ്പിലിതു കേൾക്കരുതാക്കണം നീ ()
എൻപത്തുതൊട്ടതലയിൽവെച്ചതവെച്ചുവെന്നാ
സമ്പത്തിനായിമകളേസ്മരണസ്മരിച്ചു
എൻപൊൻതിരുവടിയുടെ ചുകിഴക്കനോക്കി
ച്ചുന്ദ്രംപടിഞ്ഞാറിലേക്കായമന്ത്രമോതാം [illegible]

“അന്യൻനശിക്കണമതിതെറ്റാതിൽനിന്നാ
ഞ്ഞിടണംമമതരത്തിലൊന്നിപോലും
ഒന്നിൽകവിഞ്ഞിടയതായതിനാസ്സുടാക്കി
ക്കൊണ്ടെന്നിൽമനഃഫലവാൻഭഗവാൻനമസ്തേ”

ഈമന്ത്രമുച്ചരിയുന്നതിനെന്നുവെച്ചു
നാമെന്തിനാണിതുജപിപ്പതുമെന്നിവണ്ണം
സ്വീകരിതീകരമണേകളേനിനക്കാ
ട്ടീമന്ത്രമതമിതിക്കളേശലമന്ത്രം [illegible]

മുട്ടനതകന്നുമുഴസന്ധ്യകളെന്നില്ലാതെ
ഒറ്റയായസന്ധ്യയിലുതകരുജപിപ്പാൻ
ഒട്ടുകമവഴിയൊരാപാഠമിനിക്കാഴിഞ്ഞു
കിട്ടുന്നതാണതിലൊരാസ്വമിതന്നുമല്ലോ [illegible]

മല്ലോയതാക്കിഴക്കമൂഢമിത്രാജനങ്ങൾ
ക്കല്ലാക്കിമുണ്ടുചിലമന്ത്രമതെന്നുസാരം
ഇല്ലാക്കിലെലിനമഥതപമെഴുന്നമന്ത്രം
കല്ല്യജപിക്കകനിനക്കുകണക്കിലാകം [illegible]

ഇന്നിപ്രകാരമൊരുമന്ത്രമതുണ്ടതിന്നാ
മിന്നാളപ്പോഴുമണിയുംജപിപ്പതിനെന്നമെന്നാ

അന്യർ ഗ്രഹിക്കത്തള്ളപ്പെട്ടു പൊളിഞ്ഞു പോകും
ചിന്നാഭിധിക്കിൽ മകളേ ഫലമെന്തുള്ളു ൧൩

തന്നാഗ്രഹിനമ്മളുടെ മർമ്മമിതാണിതന്യർ
ധന്യേച്ഛയിക്കിൽ മകളേ യമളിതാമുണ്ടാം
മുന്നം ജടായുനിജമർമ്മമുരെക്കകൊണ്ടു
വന്നോരനർത്ഥമകളേ കേശിനി കേൾവിയില്ലേ ൧൪

ആധിക്കാലത്തിനു പെരുത്തുവതിന്നു കണ്ടു
ബാധക്കശത്രുജവിഷാദവിഷാദികൾക്കു
വ്യാധിക്കിവെക്കിതുകരോരകരാരമാണു
ബോധിക്കവേണം മകളേ പുണ്യശീലേ ൧൫

സമ്പത്തുസന്തതിയശസ്സുവയസ്സുവേശ്യാ
സമ്പത്തുസംശസ്യമമെന്നിവയുള്ളതിന്റെ
സമ്പൂർത്തിമന്ത്രമിതിനാൽ മകളേ ലഭിക്കു [ലേ
മെൻ പൊരുതിനിക്കൽ മഴയാൽ പുഴയെന്നപോ

ക്രോധത്തിലപ്പകറവാനുമതല്ലതതാ
ബോധത്തിനും ശ്രുണ്ണപരംജനാരങ്ങളെന്നും
ബോധിക്കനന്നിതതിൽ വെച്ചു മനോരഥങ്ങൾ
സാധിക്കവാനമിതു മക്കളേ മനോജ്ഞം ൧൬

(ഇതി മന്ത്രദശകം)

ഇതമന്യമന്ത്രജപമൂലമിനിക്കു പണ്ടു
സിദ്ധിച്ചമാന്യതയതിന്നവസാനമുണ്ടോ
ശുദ്ധാക്ഷി കേൾക്ക മകളേ പറയുന്നതൊന്നു
നദ്ധ്യാനമെങ്കിലുമതിന്നതിവിസ്തരിക്കാം ൧൭

പാലൊത്തവാണിമകളേപറമെൻറനല്ല്യ
കാലത്തിലെപ്പൊളിയെന്നുപറഞ്ഞിടുന്ന
ശ്ശീലത്തെവിട്ടുവിടമൊരിൽനൊഴന്യകൂട്ടം
പോലെത്തുമാളുകളടിഞ്ഞുപടത്തുകൂട്ടം ൨൪

പൊഴത്തമോതുകയതല്ലിതിവമ്പരായോ
ഗ്ഗുഴിക്കനാഥരെയുമിങ്ങുവയത്തിമൂന്നാം
ഉഴത്തിലെൻറമകളേപരമെത്രനാത്ത
നൂഴിച്ചുഞാനമഘപട്ടികളെക്കണക്കേ ൨൫

ഞൊപ്പുള്ളപ്രചതടെമന്ത്രികളുംചിലവാനാം
പോഷ്ടായമജ്ഞരധിജ്ഞിയുംറസികെന്നുതാനും
കേഠംകെൻറപൊല്പടിയതാണിതിലേറമാനം
കേഠംകെണ്ടതെന്നുമകളേമത്സരിതിയാനേ ൨൬

(ഇത്യനംഭവചതുഷ്ടം)

തെക്കോട്ടുപോമൊരുകരിങ്കുറുനായഝലിൽ
പുക്കോരുമാഠമതിടന്നുടയിൽക്കരിച്ചു
ചിക്കന്നുനല്ലമുളനീററിലലിച്ചുപൊട്ട
മസ്സ്യണ്ണികണ്ടുമകളേബാധവശ്യമല്ലോ ൨൭

കാന്തിപ്പെടുന്നമകളേജനവശ്യമൊന്നി
ല്ലാന്തപ്പൊടിക്കസമമിന്നതുകണ്ടുവെച്ചനാൽ
സ്വാന്തത്രമൽക്കടലിനക്കരെവാഴുവോരും
നീരിത്തുടിച്ചരികിൽവന്നടികമ്പിടുംതേ ൨൮

വമ്പുള്ളവാരണവരൻറവളത്തെനീണ്ട
കൊമ്പുള്ളിലേക്കുപയസ്സിലരച്ചുതൊട്ടാൽ

പൊന്നുണ്ണിമാൻമിഴിനിനക്കൊരുഭൃത്യനാകു
മെമ്പിള്ളയായതമകളേ മലയാവുപോലും ൪൭

ശ്രാന്തോന്തുകല്ലൂശ്ശമെന്മകളേ പറക്ക
മൊന്നിനെന്റെചോരയിതുചെയ്തുകൊടുത്തുവെന്നാ
സ്വാന്തേനിനക്കവനൊഴിച്ചിടച്ചുലെടുത്തു [ൽ
മോന്നെത്തകടിക്കിലുമടിക്കപിടിക്കമല്ലോ ൪൮

(ഇതി വശ്യചതുഷ്കം)

നീതുമ്പുവിട്ടമകളേ പരമെന്നതിത്ര
പൃതമ്പിടിച്ചൊയനടപ്പുവട്ടപ്പുവരെ
ഭേതന്നാലിമേൽ കഴുകണംതിയമിത്തുടച്ചു
മാതംഗിതന്നുടയചന്തമതന്തമല്ലോ ൪൯

മട്ടാതെകണ്ടുമധുവാണിസുഗന്ധതൈലം
മുട്ടാതെകണ്ടറികതേച്ചുകളിച്ചിടേണം
ഇഷ്ടാനുകൂലമൊടുചിത്രമെഴുത്തുവാണ്ണി
സ്സ്റ്റിട്ടാലതെന്റമകളേ മിഴികൂടുമല്ലോ ൫൦

സാരജ്ഞതെയായമകളേ ഗുണചല്ലതേച്ചു
സാരസ്യമോടൊരുക്കമുറുകണംനീ
ചാരത്തുചിലന്മമതാക്കിൽനല്ലൊരുജാതി
ഫേരെച്ചുമക്കുറവല്ലതുവേണ്ടതല്ലേ ൫൧

തെച്ചുംകലന്നപകൽമേൽ കഴുകുമ്പൊഴുംവാക്ക
വച്ചെണ്ണുചെത്തുമകളേ ചിരിച്ചോട്ടതെച്ചു
സ്വച്ഛന്ദമായത്തൊടിതുടച്ചൊതരപ്പണംപോ
ലിച്ചാതമെയ്മിനസമാച്ഛലസീടുമല്ലോ ൫൨

കോട്ടംകറഞ്ഞമകളേ മണിഭൂഷണത്തിൻ
കൂട്ടങ്ങളൊന്നിത്യവുമണിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞിടേണ്ട
ഗോഷ്ഠിത്വമായിവരുമെന്നയതായ ചിത്ര
മൊട്ടപ്പെടുംപതിവുമോടിപറഞ്ഞിടാംതേ ൰൩

ഭൂഷത്തിനാത്തവലതൾക്കൾകൾഗ്ഗൾപതക്ക
മോലിത്തെളിഞ്ഞതിലകക്കുറികന്തളാന്തേ
ർഗ്ഗന്ധാക്ഷിദിവ്യമലർമാലയുടപ്പതിന്നാ
ട്ടാഗ്ല്യപ്പെടുംമലമെല്ലംമകളേ മനോജ്ഞം ൰൪

നാന്തേലുമുണ്ടുമുഖങ്ങളുമനായകാക
തന്നെവിൽമുണ്ടുമഴകുള്ളതണിഞ്ഞിടേണം
ചെമ്മേകുചങ്ങൾമകളേമറയേണമെന്നോ
റിന്തെന്തികാണമതിനാകുമികൾക്കുംകാക്കവെള്ള

പട്ടുന്നുനാൾമറയുമാടിനിവിശേഷ
പ്പെട്ടിന്നുകണ്ടുമഞ്ഞതാട്ടുള്ളടക്കലോളം
കെട്ടിട്ടപൊന്നണികൾപൊന്നുമയായെന്നറി
പ്പെട്ടുംകരിക്കമകളേ ബഹുകാന്തിയല്ലോ ൰൫

കാണിക്കകൊപ്പതണിയാസ്സിലുമിജ്ജനങ്ങൾ
കാണിക്കിടുന്നമകളേ തവ താഴ്ചയില്ല
മാണിക്യമുത്തുമണികപ്പയിലാകിലെന്തോ
ന്നാണാക്കടുത്തുകളുകാന്തികെടാകിടാവേ ൰൬

കാല്പെട്ടിന്നണികവച്ചികസാലമേശ
കൈപ്പെട്ടിചിത്രമലമാരികളാമറിമാറി
വാല്പ്പെട്ടിൽവാങ്ങികമകളേ മണിമച്ചിലാക്ക
ത്തിപ്പെട്ടിയുംഭംഗുതങ്ങാംകടതത്സുതേന്ത്രോ ൰൭

മേക്കട്ടിമെത്തതലയണ്ണസക്കട്ടകം
പൂക്കട്ടിൽപെട്ടികൾഗ്ലോപ്പുകളുല്ലാക്ഷി
കേൾക്കെക്കോട്ടകിണ്ടിചിലചെപ്പുകടങ്ങളെന്നാ
ല്ലിക്കെട്ടതൊക്കെമകളേമണിമച്ചിൽവേണം ൧൦

(ഇതി പ്രസാധനദശകം)

നീർഗ്ഗോൾനീരസികനായൊരനിഷ്ടമൻറ
കണ്ണിൽപ്പെട്ടൊല്ലപെട്ടമെങ്കിൽമശകാറിനൊ
പൊല്ലുപ്പെപോന്നമകളേയവനാക്കരത്തൻ
കണ്ണിൽകിടപ്പുമലർമാലികപോലെയാകും ൧൧

മോമേശനാംപുതഷനെപ്പൂന്നരെപ്പവന്റെ
മേൽമീശകൊണ്ടുള്ളമുഖമതാംമുഖംനേ
വാമേമൂറിഞ്ഞുമകരക്ഷതകണ്ടതുല്യ
മാമേമള്ളിയമകളേമഥിച്ചേമനോജമത ൧൨

മട്ടൊത്തവാണിമകളേപരദേശിമാരെ
ത്തൊട്ടിടൊലാപരമബോധമതാകമെന്നാൽ
പട്ടാണിതൊട്ടശജവുംബതപട്ടർതൊട്ട
മട്ടോൽമൊഴിപ്രകരവുംളവിനിന്ദ്യമത്രേ ൧൩

(ഇതി നീരസികനിന്ദാത്രയം)

വമ്പക്കിവൾക്കധനമേകണമെന്നതോന്നാ
നമ്പിൽപറിപ്പുപണിനോക്കണമോർക്കണംനീ
വള്ളംബത്രിത്തൊന്നിനഞ്ചാലംപരമമൊക്കിലേകേ
ഉമ്പിന്നുപാപ്പിൽമകളേമതിയാകയുള്ളൂ ൧൪

ഇപ്പുക്രമിപ്പൊള്ളതകിട്ടിനിന്നൊൻതമാമി
മിൾചക്രമെന്നമകളേപാമ്പോൾവോക്ക

ഉച്ചെക്കനെല്ലരിവെച്ചിച്ചുതരാഞ്ഞവിടപാൻ
നൽച്ചാമകത്തിനിശിവച്ചുതരുന്നതാണോ ൪൭
ചേതോഹരാംഗിമകളേപതികൾക്കുനല്ല
കൈതൊന്നിടേണമുടനിന്നലെനാദിയോടേ
പെറ്റോരുവന്മഴയിലിന്നുമുളച്ചുവന്ന
തൈതോലിടാത്തകരനീയ്യതിലെന്തറിഞ്ഞു ൪൮
ധന്യേധരിക്കധനവാനൊടമിഴ്ച്ചചൊല്ലീ
ലെന്നാലറിഞ്ഞുതരമോതരമോതിടേണം
എന്നോമലുണ്ണിമകളേതണൽചേറിപിള്ള
യന്ന്യന്റെദാഹമതുചെററിയുന്നതാണോ ൪൯
മന്ദിച്ചിടാതുമകളേപതിയോടുപിത്ത
മന്നന്റെഴകവനസ്ഥിതനെന്നതെന്നാ
ദിനമുള്ളിലോർക്കനിലാവുവരുംവരെക്കും
തനാപംശിപനിയതിരിപ്പുതാപ്പുതുണ്ടോ ൫൦
രാവല്ലൽചേറ്റുമകളേപിരിയാതെഴന്നോ
രാവല്ലഭൻവലിയചാപ്പുതപ്പുള്ളിയായാൽ
ഞ്ഞുവിറദ്ധിടയക്കളുക്കമാണെയൊട്ടങ്ങിയെന്നാൽ
മാവിന്റെചോട്ടിലൊരുകാര്യമൊരുത്തനുണ്ടോ
വിത്തംതരുന്നവനെവിട്ടിൽവരുത്തിപാതി
ര്ത്ത്യംതുടങ്ങരുതുകാലമതിന്നിതല്ല
മത്തനാചിമണ്ണുമകളേപരമാർത്ഥിയായ
മത്ത്യനമാനിനിപനങ്കഴവാണതിപ്പോൾ ൫൧
അമ്പൊട്ടുപാറിയൊരുചക്കമുടൻകൊടാത്ത
വണ്ടെത്രെയുംപലിയവൻകരണതിനല്ലോ

വമ്പട്ടിതൻമുകറിൽ മീശമുളക്കിലെന്താ
ണമ്പിട്ടനെൻറമകളേ ഫലമേണനേത്രേ

കാരോനശിപ്പ്രായവനങ്ങുതുടങ്ങിടുമ്പോൾ
വാരാംനമുക്കവനൊടൊത്തു മുഷ്ടുമില്ല
പാരംഭേദിക്കമമ്മവാപ്പൂതൻകഴുക്കാ
ലൂന്നതൊക്കമകളേ ബാറ്റലാണമല്ലോ

സമ്പാദിച്ചതില്ലധനമേകനൊടെങ്കിലൊരൊ
ശ്രൂഢിച്ചിട്ടിമകളേ പറനൊട്ടതൊട്ടാം
ബുദ്ധിഭ്രമിച്ചിടതതെങ്ങിലെവാരമല്ലോ
മൂശപോക്കികേൾമതി തന്നിലതന്നതില്ലേ

വൻമാഗ്യമുള്ളവനിതണ്ണുമരൊചിലപ്പോൾ
സമ്പാദ്യമൊന്നുകറയും ചിലകാലമുണ്ടാം
എന്നെന്തലായമകളേയൊരുവെന്നലിന്നാ
ണമ്പോട്ടകേൾക്കണകൊടുവെള്ളമേവമല്ലോ

മാനൊത്തകണ്ണിമകളേ വമ്പതെട്ടിട്ടൻ
താൻനാണുനിത്യകളിയാലെന്തുകാര്യകിട്ടാ
താനുണ്ടുടാതൊരുതന്നൊയതേവമിച്ചു
മാനത്തിനെൻറശശിനേർമുഖിശക്തനാമോ ()

അമ്പോടപ്പിസപോകിൽമരിച്ചിടുന്ന
സമ്പന്നനെന്തിനിഹമങ്ങകളേമനോജ്ഞേ
അംഭോജവേണിബാറ്റർ താമരെഴുന്നവനെ
ന്തംഭോധികൊണ്ടുപകാരമുദാരശീലേ

ആരോതിയാലുമിവിടെപ്പണമൊട്ടുകിട്ടാ
താമോമലായമകളേ മതിവെച്ചിടൊല്ലേ

മദ്ദേശസമ്പത്തിന്നുമതല്ലിഹ ചൊല്ലിടികം
ഭ്രഷ്ടരോടുകേൾക്കുന്നതേക്കിന്നുമുമ്പിലല്ലോ ൫൭

ഖ്യാശിക്ഷവെണ്ണമകളെ ചിലമൂഢരൊറിൻ
കാന്ത്രമ്മൽനല്ലരസമിട്ടുത്തുപയാകി [ൽ
ആരാരുക്കനോൽക്കമതെറിഞ്ഞതപനോക്കിടാഞ്ഞാ
മോശപ്പെട്ടപ്പെന്നഴിതട്ടിക്കൊണ്ടപോലെ ൫൮

സമ്പന്നനാംരസികനാംപുനരൊത്തുവന്നാൽ
സമ്പന്നാറിൽതത്തുകമേനടിപ്പിടേണം
ഏത്തൈപെതുപെപണമരിമേകള്ളിൽപയറ്റു
മേമ്പിൽപോകമകളെണാറ്റസിപമല്ലോ ൫൯

മെച്ചത്തൊടാദേനമശേഷവുമിങ്ങുപോന്നാൽ
തച്ചാട്ടിടേണമവനൊസ്സനാകിലുംനീ
തിരച്ചക്കതിന്നുവിളപ്പിയകോൽക്കരിമ്പിൻ
കോഞ്ചക്കകൊച്ചുമകളെ കൊതിവേണപിന്നെ

ചക്രാങ്കിതിസ്ഥനിതങ്ങനെതുവാങ്ങിടാതെ
ചക്രംകണക്കുപറഞ്ഞതാങ്ങമത്ത്യനേയും
ചക്രിതിര ക്ക മതുകേൾക്കസദാതിമോഹം
ചക്രംചുമന്നിട്ടുമതെന്നുകളേമനോജ്ഞേ ൬൦

ഞെല്ലെങ്കിലുംതെളിവോടേകനതേകിയെന്നാൽ
വില്ലെങ്കിയാതെമകളേയതുമന്ദവാദ
കല്യാണികൈതെളിവിൽനോക്കകിടപ്പതൊക്കെ
കല്യാണമാണതിഫനത്തുടെധർമ്മമല്ലോ ൬൧

വല്ല്യാംശികേൾക്കമകളേവഴിപോകർതേടി
ച്ചുണ്ണാനതക്കണ്ടസമയേവരികിൽക്കണ്ണനീ

ച്ചുണ്ണ

അണ്ണാവിയെന്ത്രവതത്തിമറ്റത്തിൽവച്ചി
ച്ചുണ്ണാനയക്ക ചിലവച്ചിതുലാഭമാകം ൱൨

ഉണ്ണംകഴിച്ചുടനുടുമടത്തൊട്ടപാമ്പർനിന്നെ
ക്കാണൊന്നാതിനുമകളെ വരമപ്പൊഠനീയും
നാണംകണ്ടതിനാലമൊട്ടമുറുക്കവാനേ
കേണംതെളിഞ്ഞപാത്രത്തിലിയത്തിടേണം ()

മിണ്ടാതെതിന്നുതുമത്ത പുതപ്പുപായ
തണ്ടാർമാല്യാക്ഷിതനതെന്നുകളെനിലത്തും
കൊണ്ടാതുനപ്പുവർവിരിച്ചുകിടന്നിനെന്നൊ
ക്കൊണ്ടാട്ടമേൻറമകളെമതിമൊദപ്പൂവും ൱൪

ഞ്ചാലണഞ്ഞപകരച്ചുമാത്തുനിന്നി
ട്ടാരാണനിങ്ങളെവിടെനുവന്നുവെന്നും
പാരാതെനീയുമിവലൌകികമൊതിടേണം
ച്ചാകമപ്പൊളവരെന്മകളേമനോജ്ഞെ ൱൫

നമ്മപ്പെടിച്ചതിൽനിന്നുകൊത്തണമിട്ടി
കിട്ടുംധനംപരിചിലഞ്ഞുതന്നെയച്ച്
ത്തുച്ചായശോധനവുമെന്മകളേമറിച്ചാ
ലൊട്ടപ്പുപുണ്യധനവുംപുനരേററമുണ്ടാം ൱൬

പാഠംപകിട്ടവർകഠിനിഞന്നാട്ടമഞ്ചതക്കം
നേരംക്രമത്തിലതിനർത്ഥമനർത്ഥമായാൽ
സാരംഗ്രഹിച്ചുമകളേയാതകിഞ്ചിതന്നിൽ
നീക്കംകൊടുത്തുനിലയാതെനിലെക്കപോറ്റു ()

വണ്ടാർസുവേണിമകളേവരനിങ്ങടുക്ക
ലുമാകിലുംസമസമന്ന്യമൊടന്നയാനേ

മിണ്ടാതിരിക്കതുന്നീയുപകാരമാരെ
കൊണ്ടാണതെന്നനാവത്രപിന്നിരൂപമുണ്ടോ ()

നേരിട്ടനല്ലൊയമുഖസ്തുതിചൊല്ലീടേണം
വേറിട്ടുപോകിലവനെന്തുതിവേണ്ടപിന്നെ
നേരോട്ടുറങ്ങുമളവന്നൊടുകാൽതിരുമ്പീ
ട്ടാരോമലായമകളേയൊരുകാര്യമുണ്ടോ ൧൯

ഇത്യാദിനിസ്സ്വവരനുള്ളഹിതത്തിനൊത്ത
ചിത്യാദിചെയ്യിൽമകളേമഹിതസ്വരൂപേ
മർത്യാദിനിന്നുടെയശസ്സുലകിൽപ്പരത്തും
വ്യത്യാസമില്ലവിലയന്നുടനൊന്നുകൂട്ടം ൨൦

അത്യാശചേരത്താതവനോട്ടുവരാനൊരച്ചി
ട്ടെത്തുന്നൊരുന്നമകളേകബളിച്ചിടൊല്ലേ
രാത്രൗരുറങ്ങുമളവങ്ങുവിളിച്ചുണർത്തി
ട്ടത്താഴമില്ലിതികഥിപ്പതുകഷ്ടമല്ലോ ൨൧

തെറ്റെന്നനിമ്പതികയത്തിഥിനിന്റെവല്ല
തെറ്റൊരമോനുമളവൊന്നുമുരച്ചിടൊല്ലേ
പറ്റില്ലദോഷമിതുമത്ഥമനസ്സുമിട്ടാൽ
കാറ്റക്കരിങ്കുഴലിമന്നകളേമടങ്ങും ൨൨

ഉള്ളിൽഭയംമൊഴിമകളേകരുതേണ്ടകാന്തൻ
കള്ളപ്രിയന്റെചെവിടാതെവിടാക്കിടുമ്പോൾ
കൊള്ളുന്നെകാട്ടിലെമരംവലിയോരതെവ
ക്കുള്ളാനയുംവലിയടാവലിയെന്നുവെച്ചോ ൨൩

പ്രീതിക്ഷമംഗമണയുംപെടിനിന്റെകാന്തൻ
ചെയ്തൽക്ഷമംഗനായനോപമമതിയാല്ലും

ബോധിക്കവേണമകളേ പുനരോൎത്തുകാണ്കി
ലോതിക്കനോതിടുവതൊക്കയുമൊത്തതാമോ ൯

ബാലത്തിളപ്പിൽമകളേ പരിചോടുദേശ
കാലത്തെയും പുനരവസ്ഥയുമോൎത്തിടാതെ
കോലത്തകോരമെനവരിക്കൊലനീയടിക്കും
ചൂലാത്തലെക്കലയിവസ്സുവരിപ്പൊഴുണ്ടോ ൧൦

തങ്കയ്യഴിച്ചധനമേകിലുമൊന്നുകാന്തൻ
നിങ്കീഴിൽനിന്നുകവിയിൽക്കളയേണമപ്പോം
പൊങ്കാച്ചിടുന്നമരവും പുരയിൽകവിഞ്ഞാൽ
താൻകാച്ചുമെന്നു മകളേ മലയാളസിദ്ധം ൧൧

പേരിന്നെഴുന്നപതിയേപ്പതിവാക്കുടിഞ്ഞു
ജാരന്നതന്നൊവശയായിവസിച്ചിടൊല്ല
പാരാതെകേൾക്കമകളേ ജനംമുഴുത്തി
ട്ടോരസ്സ്യയാക്കിടുമതേകരുതേണമേന്നീ ൧൨

ഇപ്പോംതരത്തിലിഹഞാൻപണമൊട്ടുനേടി
മല്പുത്രിയിന്നിമതിയെന്നുനിനച്ചിടൊല്ലേ
ശില്പത്തരത്തിൽമകളേ പണിചെയ്യണംനീ
യപ്പത്തിൽനെയ്യുപരമേറിയതെന്നതാമോ ൧൩

അന്യന്റെവിത്തമഖിലം മകളേ പിടുങ്ങാ
മെന്നാണുകേൾക്കഗുണമുള്ളഗുരൂപദേശം
ധന്യേധരിച്ചിടുകചീയണമൊന്നുതേമ
റൊന്നിന്നുനല്ലവളുമാസ്സ്യവുമാമനേത്രേ ൧൪

നന്ദ്യാനതാംഗിപരവിത്തമടിച്ചുവാരി
യെന്നാലതിന്നനുഭവിക്കിലിലില്ലദോഷം

കൊന്നാലതിന്നവതമാക്കൊട്ടതായപാപം
തിന്നാൽകഴിഞ്ഞുമകളേമതിരാക്ഷിയാളേ വൃ൧

ക്രൂരാട്ടെഴുന്നമകളേകഠിനാളെയായി
പ്പേറിട്ടകണ്ണിലൊരുകൂറുമില്ലതാനും
നേരിട്ടിവണ്ണമൊളിശായിവരാളിയോട്ട
ചോരിട്ടടൻവസുതരത്തിൽവസ്സലതാക്ക വൃ൨

ഇന്നാളട്ടപ്പതിനെട്ടത്തുള്ളഷിക്കർവ
ന്നൊന്നായുടൻനരുനരുണൊനരുക്കിയെല്ലാം
എണ്ണൊതിജാരർവരന്നന്യജനത്തൊടും നീ
നന്നാസ്സിട്ടണ്ണമകളേപെണ്മയതിന്നും വൃ൩

തട്ടിപ്പറിച്ചമുതൽതാനറിയാതതെന്നാ
പെട്ടന്നെരിച്ചൊരുരെഖാക്കിടിയാകമെന്നാ
തട്ടിപ്പുചെപ്പുമുഖകിൽപ്പിലർമൊഞ്ഞുമൊഞ്ഞു
തട്ടിപ്പറിക്കമകളേപഠിച്ചിൽപ്പണംനീ വൃ൪

ഈവ്യാട്ടിവെങ്കിലുമൊരുത്തനെടുത്തുതന്നാൽ
തപ്പാട്ടിടാതവനൊടായതുമസ്സപാതു
കൊപ്പണെകൊപ്പമകളേപലതുള്ളിവല്ലോ
തിരച്ച [illegible] വെള്ളമതായ ട്ടന്ന വൃ൫

മണ്ണുമണ്ണുമകളേപതിവാസ്സിട്ടെന്നും
ചക്രംവല്ലൊട്ടവുമിട്ടകളത്തിലിട്ടല്ലേ
ചിക്കന്നുവാടിയതുവാടിയതെത്രനേർ
പയ്യുറയിൽപതിച്ചിലാതെകണ്ണമൊക്കണനി

സമ്പത്തിനീവിധമനേകവിധപ്രയോഗ
മമ്പിൽ ഇതുടങ്ങമകളേപുനരായതാക്കി

താമ്പാതിദൈവമതുപാതിയതെന്നലോകേ
ചാമ്പേയചാരുതനകേളൊരുകേളിയില്ലേ ൨൭
(ഇതി ധനമദസ്യവാദം)

ആയാസമേറ്റമതിയുക്തിയിരട്ടിതോന്നു
മായാവിവശനപൊളുതിയാട്ടമൊഴിച്ചുവേഗം
പോയാലുമങ്ങുവടിവോടൊടിയന്റെമുമ്പിൽ
മായംതിരിച്ചിൽമകളേബഹുമോശമല്ലേ

ഒട്ടേറെലാഭമെഴമപ്പ്രതിചത്തിടാതെ [ല്ലേ
പെട്ടെന്നിടെക്കുമുഷിയുമ്പൊഴുവെടിഞ്ഞിടൊ
പൊട്ടാതെതമ്പൊഴുതുനൽമുഷിക്കിൽപിഴന്നോർ
കഷ്ടംകഥിക്കമകളേകളയാറുണ്ടൊ ൨൮

നിന്നെഭ്രമിച്ചുമകളേതലയിൽകരേറി
പ്പിന്നെത്യജിച്ചവനിലാശ്രയമാക്കുചതും
മുന്നംവിതന്നുപരമുണ്ടായപന്തലിൽപ്പോയ്
പിന്നീടിനാശനമേറമിളപ്പമല്ലേ ൨൯

ഏറംവെടിഞ്ഞരികിലുള്ളവർമാനിയാതെ
പേറ്റല്ലമാല്യമകളേമനതാരിലേലും
കാറക്കരിങ്കഴലികഷ്ടമതില്ലതിന്നു
മുററത്തെമുല്ലയതിനില്ലമണംമനോജ്ഞേ ൩൦

ഉത്താവിനില്ലഗുണമെങ്കിലുമായവന്റെ
മിത്രാദിയോടവനെവാഴ്ത്തിടുകാത്തമോദം
പോൽത്താർമുലാക്ഷിമകളേപരമോക്കനല്ല
സത്താണതിച്ചതുമായചതിപ്രയോഗം ൩൧

വൃ *

മൽക്കുട്ടികൾക്കതാവാടുള്ളണപ്പെട്ടത്താ
നൽക്കൃഷ്ണവൈഭവമതില്ലതുവേണ്ടപോട്ടു
ചക്കിട്ടമങ്ങിനെതിരിഞ്ഞവരുള്ളപാല്യം
ചക്കിട്ടകാച്ചിമകളേമമകഷ്ടകാലം ൩൨

മച്ചിട്ടമച്ചിൽമകളേമമമക്കളോരം
വെച്ചിട്ടവല്ലവരൊടൊത്തുവസിപ്പതന്ന്യെ
അച്ഛുട്ടകൾക്കൊരുവിചാരമതില്ലതത്രെ
കച്ചിട്ടകാലമരണാൽപ്പൊടിയാപ്പൂവച്ചു ൩൩

കാശേററമെന്റമകളേബാഹ്യസാരമെന്നി
ല്ലാശേട്ടകൾക്കൊരറിവില്ലിതുവെച്ചുവെന്നാൽ
ആശക്കതിന്നിടമടപ്പപ്പെറുന്നചോറീ
മേമശക്കതന്നിമപൊറുക്കമിവക്കുമാവം ൩൪

സൂത്രങ്ങൾകൊണ്ടുമകളേപൃതനാത്ഥമത്ര
മാത്രംതരത്തിലിഹഞാനതസംഗ്രഹിച്ചു
സൂത്രങ്ങൾകൊണ്ടതിനസൂരിചുഴിഞ്ഞുശബ്ദ
ശാസ്ത്രാത്ഥസാരമതുപോലതുപോയികഷ്ടം ൩൫

കണ്ടാളിടംകഴിയിലക്കിഹകാലനിട്ടി
ക്കൊണ്ടാണിപ്പൂമമകാലമിനിക്കഴിഞ്ഞാൽ
ഉണ്ടാകയില്ലിതുപദേശമതിന്നൊരാളു
രണ്ടാമതെന്റമകളേമകരാക്ഷിയാളേ ൩൬

സൂക്ഷ്മംനിനക്കസുഭഗത്വമതിന്റസത്തു
മാക്ഷിന്ത്യമാണമകളേമടയാരതോറം
ശിക്ഷിക്കണംവിടസവല്ലികളെത്തിരിഞ്ഞു
വിഷ്ക്കിക്കമോവടിചീൽവണ്ടുകളിങ്ങലെന്ന്യെ ൩൭

ഞാനെഞ്ചൊല്ലിയോരുവിധമൊക്കെനടന്നുവന്നാ
ചാഞ്ചല്യമില്ലമകളേമമതുല്യയാകും [ൽ
മഞ്ചോരുനീലമിഴിനിന്നുടെനന്മകണ്ടു
ചാഞ്ചാടിടുംമിഴികളുള്ളവർമിക്കവാറും ൯൮

കേട്ടുംകരഞ്ഞുകപൂത്തികളേറിയോരു
കൂട്ടങ്ങളിന്നിയുമതെന്നുകളേമനോജ്ഞേ
ആട്ടേകഥിപ്പതിനൊരുങ്ങരുതുള്ളചട്ട
കേട്ടേറ്റുണംതികയുകേളിനിനാളുയാട്ടേ ൯൯

ഒരുകാലുംമൂഢരാമിജ്ജഗതിബ്ബുധജനം
ഒപ്പംനല്ലരംഗ്യാ
തല്ക്കാലംകേട്ടുകൊണ്ടാടുവതറികമഥാ
മൂഢരാണ്ടുഢരാഗം
ഇക്കാലത്തിങ്കലക്കാര്യകിലിതുകൃതി
പ്പിച്ചുപിച്ചെല്ലഗൗരി
ഇക്കാലിൽതന്നെ വച്ചിന്നിയുമണകതക
ക്കാതെപൂക്കാതലേന്നി ൧൦൦

——:o:——

അതിമോഹം.

നാടകം.

ഭൂദേവശ്രേഷ്ഠചന്ദ്രചൂഡൻമുടിയിലുമചലം
തന്നിലുംമന്നിലുംശ്ശ
ക്ഷീരോദശംഭേസമുദ്രത്തിലുമഥവിഹരി
ച്ചിട്ടിപ്പോൾശേസപ്തലോകേ
ചാടിക്കൊള്ളുംചരിത്രന്തവഗതികൾകിഴ
ക്കെട്ടതെന്നാംബതാൻനൽ
ശ്രീധാമാസ്യപ്പുത്തൂപ്പെതിരിയത്തുചിരമെ
ന്നാർത്തിയെത്തീർത്തിടട്ടേ ൧

അത്രതന്നെയുമല്ല,
ഊന്നീടുംപൊന്നണിപ്പട്ടൊത്തകരമെഴുകൈ
ട്ടുള്ളോരാഞ്ഞാങ്ങലോടും
ചിന്നീടുംകേശമോടുംതൊടുകുറിവിലസും
ഫാലപട്ടാമയോടും
മിന്നീടുംപൊന്നടിപ്പൂങ്ങിനൊളുധമന്നാ
ട്ടിട്ടിക്കിസ്സുരീവ
ചെയ്യീടുംമായതാൻപൊൻകളൂതറകളിൽ
കണ്ടുഞാൻകൈതൊഴുന്നേൻ ൨

(നാന്ദ്യന്തത്തിൽ സൂത്രധാരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

സൂ— വാഞ്ഛാനുകൂലമൊത്തവൈഭവരീതികൊണ്ടു
താഞ്ചാലവേരമണപങ്ക്തികനെഞ്ചിനക്കി
ചാഞ്ചല്യമററഥമതിച്ചൊതമിച്ചിതന്ന
പാഞ്ചാലിതൻപട്ടതകിഠക്കപണിഞ്ഞിട്ടോൻ

അത്രതന്നെയുമല്ല—

കട്ടിക്കരംഗമിഴിയാമുമതൻറ പട്ട
പൊട്ടിക്കയത്തിലുകഴാക്കളർകൊങ്കരണ്ടും
മുട്ടിച്ചടിക്കമൊതകംചിമുഖത്തൊട്ടുള്ള
കട്ടിക്കണ്ണാൻകളുകൾകോടിതരംചെയ്തിടുവാൻ ൨

ഏതുമാത്രമല്ല—

ഭൂശല്ലണംഗാരാമൻ
ദശമുഖമനന്ദിതോഗ്രഭേരാമൻ
കുശലഞ്ജഗദ്ദിരാമൻ
കുശലവജനകൻതാദൈരവ്യരാമൻ ൩

(മുൻഭാഗത്തു നോക്കീട്ടു)

ആരെപ്പോത്തിവില്ലിതകൊണ്ടിട്ടതിതവൈ
രാണിക്കളത്താണെഴും
ശംഖശ്രീതിരുവൃതസങ്കനിലവുംകാ
ണ്മാൻനികാമഗ്രഹം
ജൃംഭിച്ചത്തിൽതോഴീ ഞാനങ്ങുടനി
ടന്നാമംഗത്തിലെൻ
വമ്പിച്ചീടിനവിദ്യുതചിലരിനി
കാട്ടിപ്പുകിട്ടിടണം ൪

വിദ്വത്സദസ്സുവിരവോടിതുകണ്ടുനെഞ്ചു
വിള്ളുന്നപോലെപിടയുന്നടനെങ്കിലുമേ
വിദ്യാപ്രയോഗമൊരളിക്കതിൽവേണമെന്നാൽ
വ്യത്യാസമില്ലവിധിപോലിവിടത്തിൽവേണം ൬

(അണിയറയിലേക്ക നോക്കീട്ട)

ഹേ, ഹേ, വേഗത്തിലിവിടെവരു.

നടി — (വന്നിട്ട) ഇവിടുന്ന എന്തിനാണിപ്പോൾ എന്നെ വിളിച്ചത.

സൂത്ര — അസാരം പ്രയോജനമുണ്ടായിട്ടതന്നെ.

നടി — അതെന്താണ.

സൂത്ര — പറയാം.

മത്സരീപത്തുവന്നാലു മത്സ്യനേത്രിയിൽപ്രിയേ
അസ്സലായിട്ടുകണ്ടാലു മിന്ന ഒസ്സിന്റെവൈഭവം
ചിതമോടിവിടെക്കാലോചിതമൊട്ടൊരുനാടകം
അതിമോഹാഖ്യമാടേണമതിമോഹനമാണത

അതിന ആട്ടക്കാരോടുപറഞ്ഞു അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാനാണ വിളിച്ചത.

നടി — അതു വേണോവേണ്ട — നന്നായാലും ചീത്തയായാലും ജനങ്ങൾ ദോഷം മാത്രം തിരിഞ്ഞെടുത്തു ശകാരിക്കും, പരിഹസിക്കും, നമുക്ക അപമാനം മാത്രം ശേഷിക്കും. 'പ്രായേണ സമ്പ്രതിജനാഃപരിഹാസശീലാഃ' എന്ന കേട്ടിട്ടില്ലേ.

സൂത്ര — അതുച്ച — എങ്കിലും നമുക്കുള്ള വിചാരിച്ച കുലധർമ്മമായ വിദ്യയെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ പാടുണ്ടോ?

എന്തായാലും ശരി, നമുക്കിവിടെ ഒന്നു പ്രയോഗി
ച്ചു നോക്കണം.

ചൈതന്യത്തോടുചെറുപ്പമാണെയാ
തിന്നിപ്രജാപാലനം
ചെയ്യാലുംശരിരാജ്യരക്ഷവഷളാ
കുന്നതെന്നിങ്ങിനെ
ഓതീടുംചിലരായതോൎത്തുകലധ
ൎമ്മാതമപ്രജാരക്ഷതാ
നേരുംകൈവിടുമോസഭ്യാംക്കമതിനീ
രാജാവുരാജാവഹോ ൧൭

അത്രതന്നെയുമല്ല.

നന്നായാൽനന്നിതെന്നുംപുനരതൊരിടമ
ട്ടാകിലോമട്ടിലായും
നന്നായില്ലെന്നവന്നാലിതുനിറ്റുവഷളാ
യെന്നുമെന്നുംനിതാന്തം
ഒന്നാമോതീടുമുറ്റപ്പുമലമതിലൊജസി
ദ്ധാന്തമില്ലാത്തലോകം
നന്നായാൽഭാഗ്യമിന്നുടയകുലമഹോ
ധൎമ്മിഷ്ഠമല്ലേ ൧൮

എന്നുമാത്രമല്ല.

ദുഷ്ടാറുകാരിതഴകാവുകിലുംഹസിക്കും
മൽക്കുറുകരെഹസിക്കമിതന്യരെന്നും
ഉക്കണ്ടിടുന്നസമ്പുടികളുംപുറ്റുപദനാ
ക്കണ്ടവസ്തുതയഭിക്കമതാണുസാക്ഷ്യം ൧൯

നടി — അങ്ങുന്നു പറഞ്ഞതു നല്ലകാൎയ്യംതന്നെയാണ്. എങ്കിലും ഞാൻ എന്റെ മൂഢതകൊണ്ടു ഒന്നു ചോദിപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നു. ദ്വേഷ്യപ്പെടുമോ.

സൂത്ര — കഷ്ടം- കഷ്ടം- നിന്നോടു ഞാൻ ഒരു കാലത്തും ദ്വേഷ്യപ്പെടുമോ. എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കാം.

നടി — ശാകുന്തളം, ഉത്തരരാമചരിതം, മാലതീമാധവം ഇങ്ങിനെ വിശേഷപ്പെട്ട നാടകങ്ങളെ കണ്ടിട്ടും കേട്ടിട്ടും ആടീട്ടും ഉണ്ട്. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഈ 'രതിമോഹം' എന്നൊരു നാടകമുണ്ടെന്നു ഈ വയസ്സിനിടക്കു ഇതുവരെയും കേട്ടിട്ടില്ല. ചെവിക്കു പുതിയതാണ്. ആരുടെ കൃതിയാണോ- ആരു ഭാഷയാക്കിയതാണ്.

സൂത്ര — അല്ലാ, നീ കേട്ടിട്ടില്ലേ- അത്ഭുതം തന്നെ.

നടി — ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല. ഒന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടാൽ കൊള്ളാം.

സൂത്ര — എന്നാൽ ഞാൻ പറയാം, കേട്ടാലും.

കല്യൻകൊച്ചുണ്ണിഭൂപൻകവിമണിചരമാ
ബ്ദീശചന്ദ്രനിരെത്താമോമൽ
കല്യാണിനാടകംപോലൊരുസരസകൃതി
ക്കുരുമാമില്ലതെന്ന്
ചൊല്ലേറുംകാവ്യരാജന്തനയതിൽമിടു
ക്കാൎന്നാംമാടഭൂപൻ
ചൊല്ലാൽശൈത്യംപിടിച്ചാസ്സിതമണിമണിയാ
യൊത്തുതാൻതീൎത്തതാണു ൧൨.

നടി — എന്തു സിതമണി

സൂത്ര — ഒ, അതു സംശയിപ്പാറുള്ളതുതന്നെ.
അച്ഛൻനമ്പൂരിപ്പാട ഉച്ഛിന്നപ്രാണനായിരിക്കെ
സപത്ന്യഭംഗനായൻരീതിത്തോ [illegible]യാണത്

നടി — അല്ലാ, മഹനു നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേക്ക കവിതാ സാമർത്ഥ്യമുണ്ടോ?

സൂത്ര — അത്യാശ്ചര്യംതന്നെ. നീയതുകേട്ടിട്ടില്ലേ

നടി — ഞാനതു കേട്ടിട്ടില്ല.

സൂത്ര — എന്നാൽ അദ്ദേഹം അസാരനായ ഒരു കവിയല്ല- ശുചിരതനം കവികളാൽ ബഹുമാനപ്പെട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ട വരരതാ നാമധേയത്തോടുകൂടിയ കവിതയാണ- അതിനി മേലിലെങ്കിലും അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ- എന്തൊകഥ, അദ്ദേഹത്തിന എത്രമഹാ കവികൾ ബഹുമാനിച്ച സട്ടിഫിക്കററ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

നടി — അതുവ്വോ- ആരൊക്കെയാണ-

സൂത്ര — അമ്മേ, അതൊക്കെ ഇപ്പോൾ പറവാൻ കഴിയോ- എന്നാലും ആളുകളെ പറയാം-

* * * *

നടി — അമ്പമ്പാ അദ്ദേഹം ഇത്ര കേമനാണല്ലെ! എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളൊന്നും എന്റെ പുറത്തേക്ക കേൾക്കുന്നില്ലല്ലൊ- [illegible]ങ്ങിലന?

സൂത്ര — രാമരാമ! അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയില്ലാതെവെറുതെ വിട്ടു രാമാള്ളയെങ്കിലും ഇപ്പോൾ [illegible]

നടി — അങ്ങിനെയാണല്ലോ, അദ്ദേഹം എന്തൊക്കെയുണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്?

സൂത്ര — അതൊക്കെ ഇപ്പോൾ പറവാൻ എന്നാൽ പ്രയാസംതന്നെ. ചിലതു പറയാം.

നടി — എന്നാൽ കേൾക്കട്ടെ.

സൂത്ര — കീമപ്പെൺമുളുവാണികീചകവധം
പൂരപ്രബന്ധംരസം
പൂരിക്കുന്നൊരുഭദ്രരിലുഷചരിതം
ബാണാദിശോണാധരേ
മാമോനീയകതീർത്ഥവിട്ടവനിലെ
ശ്ലോകാളിലോകാന്തരം
തേറും ചെന്നണയുന്നിതീക്കൃതികളിൽ
ചെല്ലുന്നതില്ലെന്നതോ ൧൭

നടി — മാമഹാ! അതൊക്കെ ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നതന്നെയല്ല, ആ വകയിലുള്ള ശ്ലോകങ്ങൾ ഒട്ടുമുക്കാലും ഞാനും എന്നതന്നെ പറയാം. അതൊക്കെ അങ്ങുന്ന പറഞ്ഞ മഹൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കൃതിയാണോ.

സൂത്ര — അതെ.

നടി — എന്നാൽ ഈ നാടകം വളരെ വിശേഷമായിരിക്കുമല്ലോ.

നാടകമതിലതിമോഹം
നാടകമിതുസൂരികൾക്കൊരതിമോഹം
ആടിക്കാണ്മതിനാണെ
നാടകമാനോതിശയകിലതുതന്നെ ൧൮

പാകിലുഭഗവൽകഥയോ
പരിചൊടുകൎണ്ണസുഖതാളിവൻകഥയോ
പരമൈരാജവൃഷലികഥയോ
പരിചയമില്ലിങ്ങിതെന്തുപേക്ഷകഥയോ ൧൭

സൂത്ര — ഭാൎയ്യേഭഗവൽകഥയെ
നാൎയ്യേതൊന്നില്ലകേൾക്കിലെന്നാലും
കാൎയ്യമതാണൊരുവിലിതിൻ
വീൎയ്യമതാമത്ഭുതമാകിലത്ഭുതം ൧൮

അവൾക്കാവശ്യമൊരുകളിപ്പവനാൎക്കാസ്ഥിതിമം
നാഥംഭാവംപൂൎണ്ണംചിത്തനതളൎന്നത്ഥാപേതം
അവൻകാരണ്യേഷ്ടാകപടമതിമോഹമള്ളിവര
നാഥംകൊണ്ടാതെനല്ലറിവുസൂക്ഷ്മമോചക്രിതമേ ( )

നടി — കല്യാണീയമനാടകത്തൊടെതിരായ്
നിൎമ്മിച്ചതാണിന്നിതാ
കല്യശ്രീ ഉരചിതമായകവിത
താംതാനയത്താളവാൻ
ഉല്ലാസത്തൊടിവന്നുമാതിയത്തുപോ
ലിക്കാവ്യവുംപോകില
ല്ലെല്ലാംകേരളഭാഷയോപാകനാൽ
ച്ചൊവ്വായശസ്സ്വർണമോ ൧൯

സൂത്ര — ഇപ്പ്രിയേകേരളഭാഷയാണെ
ന്നതിന്നമോഷംരസികൎക്കുദോഷം
ഇതാപയോജാക്ഷിമണോധരികാ
രതാപയോഗംസരസപ്രയോഗം ൨൦

നടി— കല്യാണിനാടകമഹോചിതമെച്ചമെന്നും
കല്യാണശീലചിലരൊന്നുഹ്യഗിശ്രുതെന്നും
ചൊല്ലുന്നതുണ്ടതിനിടക്കൊരുകള്ളിയില്ല
ചൊല്ലുന്നവർക്കുടുകണക്കിതുമാകയില്ല ൨൨

സൂത്ര— എന്നാലുമസ്സുചിലർവാഴ്ത്തിടമപ്രകാരം
നിന്ദിക്കമറ്റുചിലർഭിന്നരുചിർഹിലോകഃ
എന്നല്ലയോകവിശിഖാമണികാളിദാസൻ
ചൊന്നോരുവാക്കിതിനിതാക്കവികാതലാക്കി ()

നടി— ശരിതന്നെ— എന്നാൽ താമസിക്കാതെ കൂട്ടുകാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുവാൻ ഞാൻ പോകട്ടെ.

സൂത്ര— അങ്ങിനെയാകട്ടെ (നടി പോയി)

സൂത്ര— (പുറത്തേക്കു നോക്കീട്ടു) ഹാ! വസന്തം വന്നു.
മഞ്ജുശ്രീമലർമണ്ഡനങ്ങളഴകിൽ
പൂണ്ടിട്ടുപൂന്തോട്ടമായ്
മിന്നിച്ചിടുംവസന്തലക്ഷ്മിവിളയാ
ടിടുന്നവീതാമയം
കന്നതികോമളമന്ദനാനൊത്തുകുസുമാ
സ്മൃതിക്കെട്ടതിപ്പോഴീ
ഷട്പദിക്കൂട്ടമെഴുന്നപോലെവിപുലാ
മോദംവിളങ്ങുന്നതേ ൨൪

(എന്നു പോയി)

പ്രസ്താവന.

കഴിഞ്ഞു.

(അനന്തരം കിടക്കയിൽ ഉറങ്ങുംകൊണ്ട കുഞ്ചിക്കോ
മളും കുഞ്ചിക്കുട്ടിയും പ്രവേശിക്കുന്നു)

കുഞ്ചിക്കുട്ടി — അല്ലാ, നേരം ഉദിച്ചു.

കുഞ്ചിക്കോമള — ഏ്, ഇത്രവേഗം നേരം ഇത്രയായോ

കുഞ്ചി — ഉവ്വ്, ഇതാ ഇപ്പോൾ.

സോമൻപോയ്മറഞ്ഞസൂര്യാഗമനൊത്തമയോടും
മോദമിപ്പോളുണ്ടായി
കാമക്രീഡിച്ചുപോയീടിനചകലദഹപോ
യപ്പോളപ്പോഴുറങ്ങി
ശ്രീമൽസന്ധ്യക്കുന്നേറ്റില്ലിതുവരെയുമുണ
ർന്നാനവൻവന്നവൾക്കു
ഉള്ളാമെയ്യിൽതൻകരംരാഗമൊടഴകിലുണ
ങ്ങണമെല്ലെന്നിമേനീം ൨൭

ഒന്നുതന്നെയുമല്ല.

ആകാരംകൊണ്ടുമോനാരുടെമുഖമൊടുപോ
ലിട്ടുപോരായ്മയോടും
ലാകാരമ്യേന്ദുപോയോരളവുകമലിനീ
പ്രേയസികായതിനാൽ
ശോകാരംഭാത്തുടങ്ങിപ്പൂക്കിളിഴിയട
ച്ചുണ്ടുമൊളിപ്പതിപ്പോൾ
കാകാരാവച്ഛലത്താൽചെവിയിലിതത്തമ
ങ്ങുന്നവള്ളാതെയവണോ ൨൮

എന്നുമാത്രമല്ല.

ഉണ്ടാംഹായാവൃദ്ധായെകുഴലിതുപൊഴുതെ
ന്നോർത്തുകത്തിട്ടുരാഗം
കൊണ്ടാശ്ലേഷംതുടങ്ങീവികമലിനിയെ
കൈതവത്താൽകരത്താൽ
കൊണ്ടാടിക്കേറ്റംകധർമ്മാധിപനതടുഗ്രയവാം
പോലവൻപോയികാലം
കണ്ടാലുംകാലമെന്തോപറവതുകയറീ
കപ്പലിൽതന്നെകള്ളൻ ൨൧

അത്രതന്നെയുമല്ല—
ഗർഭംപ്രാപിക്കപെററിട്ടിയതിനതിനാൽ
ഭാരമാസ്ത്രന്നമായി
ട്ടപ്പെററിൽനോവുകൊണ്ടാക്കിളിരവകപട
ത്താൽകരഞ്ഞുംപിരിഞ്ഞും
ഇപ്പോൾന്നാലാക്കന്നെപ്പെററിതുചള്ളവള്ളയാ
യങ്ങെഴുന്നള്ളികാങ്കെ
നാണ്യാഗത്തുള്ളചോരപ്രളയമതിലഹോ
തള്ളയുംപിള്ളതാനും ൨൨

അത്രതന്നെയുമല്ല—
ഇപ്പോൾനാമിഷ്ടമാത്തിവിധമിണപിരിയാ
തെന്തിരിപ്പാണിതന്നർ
ക്ഷിപ്രംവന്നങ്ങുദിപ്പാൻകള്ളിമൃതലഴകായ്
നിത്യകൃത്യംകഴിപ്പ
സന്തക്ത്യാസർവ്വലോകേശപരപദമൊതിചെ
യ്യേണ്ടതാണെന്നുചെയ്യാം

താല്പൎയ്യംതോന്നിടുന്നില്ലതിന്നതികഠിനം
പാക്കിലെൻപാപശക്തി ൨൯

കോമര — സത്താമിസ്സമയനസ്ഥിതിപ്രകൃതമൊ
ന്നോൎത്തമ്പോടിച്ചൊന്നതും
ഏതാരികലിനിക്കഭിപ്രായമൊര
ച്ചാണിന്നാതത്യത്ഭുതം

കുഞ്ഞി — വ്യത്യാസംവരുമൊന്നിനെക്കിലിതിനെ
ന്നത്യത്ഭുതംനമ്മൾതൻ
ചിത്താംഭോജമതൊന്നുചിന്തചപലമ
ട്ടെന്നായിവന്നിടുമോ ൩൦

(എന്ന കുഞ്ഞിക്കോമരക്ക് മുറുക്കാനുണ്ടാക്കി കൊടുക്കുന്നു)

കോമര — (മുറുക്കിന്റെ രസാദരവും നടിക്കുന്നു)

കുഞ്ഞി — ഇവിടുന്നെന്താണൊന്നും അരുളിചെയ്യാതിരിക്കുന്നതാവോ. എളേയമ്മേടെത്ത നന്നായില്ലെന്നുണ്ടോ.

കോമര — മുറുക്ക ഒന്നാന്തരമായി. അതിന്റെ രസമനുഭവിച്ചതിനെ മിണ്ടാതിരുന്നു എന്നേയുള്ളൂ.

കുഞ്ഞി — വല്ല അറാക്കുറവുമുണ്ടെങ്കിൽ അരുളിചെയ്യണേ.

കോമര — എയ്, ഒററക്കുറവുമില്ല. അഥവാ വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ നമുക്കതു തോന്നുകയുമില്ല.

കല്പുള്ളകാഞ്ഞിരമതിന്നിലനറുതേച്ചു
കെല്ലോടുനീതരികിലുംതരളാക്ഷിയാളേ

കല്പദ്രുമത്തിലൊട്ടംതവചണ്ടിനോട
മൊപ്പംനൃക്കുമമോമദ്ധ്യാംമനോജ്ഞെ ൩൧

കുന്തി — ഇവിടെക്കു മുഖസ്തുതി അങ്ങിച്ചെയ്യാൻ ന ല്ല ശീലമുണ്ടു.

കോമര — ശിവശിവ, ഇതു മുഖസ്തുതിയോ.

കുന്തി — (വിചാരം)— ഞാനും ഒന്നു മുറുക്കട്ടെ.

(കണ്ണാടിയെടുത്തു നോക്കികൊണ്ടു)

ചോറ്റപ്പാക്കെപ്പോയചണ്ടംചുമലിലണികഴൽ
കെട്ടുമഴിഞ്ഞചിഹ്ന
കൊപ്പംകണ്ണസ്തനാളിങ്ങളിലരമെത്തു
ല്ലായ്മയുംമെയ്യഴപ്പും
താല്പര്യക്രീഡചിന്തിച്ചുടയപുളകവും
തേടുമിമോടികൊണ്ടും
തോല്പിപ്പാൻപോരുമോമന്മഥസുമുഖികളെ
പ്പോലുമിപ്പോളഹോഞാൻ ൩൨

(മുറുക്കി കണ്ണാടി നോക്കീട്ടു)

മാലേയംമാത്തതകൊങ്കത്തടമലസമിഴി
കോണതാംബുലശ്
പ്രാലേയാംശുപ്രസന്നാനനമിളകിയിഴം
ചില്ലിനാമ്മാല്യമാല്യം
പോലേചിന്നംവിയപ്പാക്കുനികളലി
ഞ്ഞൊട്ടുകപാട്ടുന്നപൊട്ടി
കാലേജാത്യങ്ങളിത്യാദികളെഴുമിവമ
ത്തുല്യമാരില്ലലോകെ ൩൩

അത്രതന്നെയല്ല—
താളംതെററാതെതല്ലിക്കവിളിളിലുന്നസുമാ
ത്താകതൻകാന്തിതട്ടും
തോളുംതുള്ളുന്നനാസാമണിയുമൊരുപാത
ക്കംവെപ്ടംവൈപൊന്നരുല്യം
കോളുല്ലാതേകിഴിഞ്ഞുള്ളടുത്തുകിലുമതിൻ
മോടിഭചതന്നൊരെന്നെ
കാളുംകണ്ടാൽഗുണത്തോടൊത്തവള്ളുമലോ
കത്തിലുംനാസ്ത്വിതന്നെ ന. ൪
എന്നുമാത്രമല്ല—
സമ്പത്താൽസാരസത്തിൻമകളുമതിഗുണം
ത്തിങ്ങുവീയംഗലക്ഷ്മി
സമ്പത്താൽസാരസാമ്പ്രാന്തകഗ്രഹിണിയുമെ
ൻ — വാണിയാൽവാണിതാനും
അമ്പിൽപ്പൂത്താണലീലക്കടയപടുതയാൽ
മാരദാരങ്ങളുംതോ
റമ്പിപ്പോമെന്നൊരേതാണൊരുവധുകിടവിരി
ഞ്ഞെപ്പുതാവപ്രപഞ്ചെ ന. ൫
അമ്പായെൻയൌവനത്തള്ളലിനവധിയതി
ല്ലെന്നുമാസങ്ങൾകൊണ്ടി
ട്ടെൻപ്രായക്കാരിലെനാല്പതിലകളിലട
ച്ചോക്കിലിസ്ഥൽഗുണത്താൽ
മുമ്പായിഞാൻനിമിത്തംഉവിസകലപുമാ
ന്മാരിലുംമാരനെന്നു

നമ്പായിലൊട്ടുതായിപൊറുതിയിനിയവ
ക്ഷമ്പിലെൻപിമ്പിലായി ൩. ൩

കോമര — (വിചാരം) ഇവൾ കാൎയ്യമെ വിശേഷം തന്നെയാണ. എല്ലാംകൊണ്ടും ഇത്ര ഗുണമുണ്ടായിട്ട മറൊരുത്തിയേയും കാണമാനില്ല.

ഓരോരൊഗുണമുള്ളപായമടവാ
ങ്ങരംഭാംപോരിലീ
യാരോമൽത്തരുണീകപാൎശിലത്രപോ
ലില്ലിന്നകില്ലെന്നിയേ
ഓരോന്നോൎത്തുഗണിക്കകിൽഗണികയാ
യാൽവേണ്ടസമ്പത്താൎക്കയും
നേരോടുണ്ടാകുമെട്ടുഭാഗ്യമിവളെ
ക്കിട്ടിച്ചുകിട്ടുന്നതും ൩. ൭

(അനന്തരം വേലു പ്രവേശിക്കുന്നു)

കോമര — ആരാണത, വേലുവോ-

വേലു — ഏറാൻ, അതെ.

കോമര — പോവാൻ വൈകി, അല്ലേ- വഴി രണ്ടുനാഴികയുണ്ട. അസമയത്ത- നീ താഴത്തിറങ്ങിചെന്ന പുറത്ത വല്ലവരും ഉണ്ടോ എന്ന നോക്കി വെഗം വാ.

വേലു — ഏറാൻ, (എന്നുപോയി)

കുഞ്ഞി — (വ്യസനഭാവത്തോടുകൂടി) ഇനി എന്നാണാവോ കാണുവാൻ സംഗതിവരുന്നത,

കോമര —(വിചാരം) ഇവൾക്ക എന്റെ നേരെ വളരെ

സ്നേഹമുണ്ടെന്ന ഞാൻ വിചാരിച്ചത ഒട്ടും തെററിട്ടില്ല. എന്റെ വേർപാടിങ്കൽ ഇവൾക്ക നന്നെ വ്യസനമുണ്ടെന്ന മുഖത്തുതന്നെ പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ട. (പ്രകാശം) ഇനിക്കും പിരിഞ്ഞുപോവാൻ നന്നെ ദുഃഖമുണ്ട. നിങ്ങടെ മഠത്തിൽ വെച്ചുണ്ടു ഇവിടെ തന്നെ ചുററിപ്പററിക്കൂടിയെങ്കിലോ.

കുഞ്ഞി— എന്നാൽ വളരെ നന്നായിരുന്നു. പക്ഷെ, മഠത്തിലെ കിണററിൽ ഒരു പൂച്ചവീണു ചത്തിട്ടു പുണ്യാഹം കഴിച്ചിട്ടില്ല.

കോമര— എന്നാൽ ഈ പാർവ്വതിക്കോവിലോ രാമൻറുക്കോവിലോ ചെന്നുകൂടിയാലോ—

കുഞ്ഞി— അയ്യോ, അതു വെടിപ്പാണോ. ഇവിടത്തെ അവനെപ്പരക്ക അതിനെ പാട്ടുണ്ടോ, എന്നുതന്നെയല്ല, ആളുകൾ അറിഞ്ഞു സംസാരമാവില്ലേ.

കോമര— അതു ശരിയാണ. വേർപിരിഞ്ഞുപോവാനുള്ള മടികൊണ്ടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു എന്നെ ഉള്ളു. ഞാൻ കോവിലകത്തേക്കുതന്നെ പോകുന്നു. അന്വേഷിച്ചു ഒമ്പതുമണിക്ക വരാം.

കുഞ്ഞി— അതുവേണ്ടാ— ഇനിക്ക നാളായിരിക്കുന്നു— രാത്രി വെളിമുട്ടി എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ പുറത്താണെങ്കിൽ ഉഗലടമല്ലേ— അതുകൊണ്ട ഇനി അഞ്ചാറു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടുമതി.

കോമര— എന്നാലങ്ങിനെയാട്ടെ— (എന്നാലിംഗനം ചെയ്തിട്ടു, വിചാരം)

ഇഷ്ടമെഴുന്നിവളോടുവേർ
പെട്ടിടാതെന്നുമൊത്തുവിഹരിപ്പാൻ
കഷ്ടമമതലയിലെഴു
ന്നിട്ടില്ലല്ലോവിധിയോനാവിവേകി ൩൮
മംഗളയായിട്ടുമിവളിൽ
തിങ്ങളിതഞ്ഞുകൊണ്ടുകൊണ്ടാടി
ഇങ്ങിനെയൌവനമഴകിനൊ
ടെങ്ങിനെതള്ളിച്ചയോടുതടവിയഹോ ൩൯
അഴകിഴകന്നിവളുടമി
പ്പുഴകവിയയൌവനാഖ്യമലവെള്ളം
ഒഴുകുന്നങ്ങതിൽമനംഷ
മിഴികരിമീനങ്ങളുങ്ങുമുഴുകന്നു ൪൦
വമ്പോടൊരാനമരിപ്പിവൾ
മുമ്പതിൽനേരിട്ടുടനെതിർത്താലും
സമ്പ്രതിനില്ക്കില്ലിവളോ
ടമ്പുംചോരത്തിളപ്പിതമ്പമ്പോ ൪൧
മൂന്നാംതൊൻതൊട്ടനാൾതൊട്ടിവൾമുലവലുതാ
യോപമാനക്രമംഹാ
സന്നാംപൊത്താൽമണിച്ചുതണിമലർമുകുളമ
പമ്പരംപൊന്നുപിന്നെ
മിന്നാംപൊന്നുകലപ്പാകലശമതിയൊരാ
നത്തലക്ഷണസാക്ഷാൽ
പൊന്നാംകന്നോവമായിനാലെയിനിയുമിതെ
ത്രെക്കവലിക്ഷമാവോ ൪൨

പ്രകാശം) ഞാൻ നിന്നോടൊന്നു ചോദിക്കട്ടെ—

കുന്തി— എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കാമല്ലോ— ഈ വിശ്വാസത്തിന്റെ അവസ്ഥക അങ്ങിനെയല്ലേ വേണ്ടത.

കോമര— വിധി താൻ ഭാരതിയോടും
വിധുലക്ഷ്മിയോടും പുരാരിശിവയോടും
നിധിയോടുയോജിച്ചപ്പോഴും
വിധമിഹ ഞാൻ നിന്നോടിണചേർന്നില്ലേ ഭദ്രേ

കുന്തി— (പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി) അതിനെന്താണ സംശയം, നമ്മുടെ ഭേദം രണ്ടാണെന്നു മാത്രമല്ലേയുള്ളൂ.

കോമര— അങ്ങിനെ പറയു— നമ്മൾ തമ്മിലുള്ള ഈ യോജിപ്പിന്റെ അവസ്ഥക നാം തന്നെ വേണം നിനക്ക സംബന്ധം. അതു നിനക്ക സമ്മതമാണോ.

കുന്തി— അല്ലാ, ഇവിടന്നിപ്പോൾ സംബന്ധമല്ലേ, അടിയനങ്ങിനെയാണ വിചാരിച്ചിരുന്നത.

കോമര— സംബന്ധം തന്നെയാണെന്നു വെച്ചോളൂ— എങ്കിലും തറവാട്ടുകാരാരും അറിയാതെ കണ്ടല്ലേ ഇപ്പോഴും എന്റെ വരവ.

കുന്തി— അതല്ലേയ്, അമ്മയും ചേച്ചിയും മറ്റും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട.

കോമര— അതുകൊണ്ടായില്ലല്ലോ— മുറക്ക വേണ്ടേ— നിങ്ങൾക്കൊക്കെ സമ്മതമാണെങ്കിൽ ഉടനെ തന്നെ കഴിച്ചുകളയാം.

കുന്തി— ഇവിടന്നങ്ങിനെയാച്ചാൽ വളരെ സന്തോ

ഡം— അടിയൻ ഇവിടുത്തെ തന്നെ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.

കോമര — അതിനെത്തന്നെ, നാം ഉറച്ചു- വേഗത്തിൽ അതിനു ശ്രമിച്ചുകൊള്ളാം.

വേല്യ — (പ്രവേശിച്ചിട്ടു)- ചോട്ടിലാരേയും കാണാനില്ല. എഴുന്നള്ളത്തിനു നല്ല തരമാണ.

കോമര — എന്നാൽ നീയിസാമാനങ്ങളെല്ലാം എടുക്ക.

വേല്യ — (സാമാനങ്ങളെ എടുക്കുന്നു)

കോമര — (വിചാരം)

വിണ്ണോർനാഥന്റെവീടിനൊത്തവിലപിടിയാ
താക്കിട്ടുംദശീകൊടിന്നീ
വന്നുംശോഭിക്കുമിപ്പൊന്മണിയറയിലൊളി
ച്ചിപ്പോഴെന്തൊന്നിപ്രകാരം
കുന്നിന്നാനന്ദസാരാമൃതലഹരിയതായ്
മിന്നുമിത്തന്വിയാളെ
ത്തിന്നുംപ്രാപിച്ചതോർത്താലൊരുസുകൃതവിശേ
ഷോദയംമേദുരംമേ ൪൭
പൊന്നോമൽശോഭയുള്ളിപ്പുതുതനുതരളാ
പാംഗശൃംഗാരഹാസം
കുന്നോമൽപൊന്നുകൊങ്കത്തടമധരമിളം
ചില്ലിനൽപ്പല്ലിതെല്ലാം
ഇന്നോമൽപൊത്തുപാർത്താസ്വകടകനലേ
റുള്ളടൻവെന്തുവെന്തി
യെന്നോമൽബുദ്ധിമുട്ടീട്ടിനിയൊരുവനുമി
ല്ലിത്രിലോകത്തിലോർത്താൽ ൪൮

(എന്ന ക്രോധവും ബോധ്യവും പോയി)

കീൎത്തി — (കവച്ചിയിന്മേൽ ഇരുന്നുംകൊണ്ട) ഈ ചിത്രക്കാൻ രാജാവിനെ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ട എന്താണ കാൎയ്യം. ഈ അഞ്ചു മാസത്തിനകത്ത പറയത്തക്കതായിട്ട ഒന്നും തന്നെ തന്നിട്ടില്ല.

പാരാതഞ്ഞൂറുറുപ്പികക്കായമണിപതക്കം
പത്തുനാനൂറുറുപ്പി
ക്കീരാജൻനാത്തൃക്കത്തികളിരിപത്തുവിൽ
ക്കാറുകൊണ്ടോരനല്പം
ആറുനൂറാറമ്പതുംത്രപ്പൊയിലഴകെഴമി
മോതിരംരണ്ടുംപോല്പം
വൈരക്കല്ലുംതെരഞ്ഞിട്ടിവചിലതിവിടെ
തന്നുവെന്നാണുചൊല്ലാം ൪൬
എന്നോകപ്പുമൊരെട്ടുരാത്രിയിടപി
ട്ടിട്ടുംകരേത്രപായാ
യിന്നേകട്ടെയതെന്നുറപ്പിക്കയതാ
യത്തോരതെന്ന്യേപരം
എന്നിപ്പത്തിനനല്പീയില്ലിവകഠാചി
ട്ടോൎത്താലതിത്രേനൃപൻ
തന്നിട്ടുള്ളുന്നിനക്കിലെന്താണുചിത്ര
ക്കാരന്നെകൊടുക്കാനഹോ ൪൭
നൃപാലൻമയങ്ങീട്ടമറ്റുള്ളകള്ള
ത്രപാലംബലീലാവിലാസങ്ങളാലെ
കപാലംമറിക്കാമിനിക്കായവൎകൾ
കൃപാലേശമെന്തിന്നുചിന്തുന്നുചിത്തേ ൪൮

സ്തനമൊട്ടുകൊതിച്ചനാട്ടിലുള്ളൊ
ജ്ജനമൊട്ടുകളിനിവന്നിടുന്നമുമ്പേ
ധനമൊട്ടിവനോടുതട്ടണംകേ
ട്ടനമൊട്ടുമ്പതുവിട്ടുവിദ്ധിയാകി ൫൯
ആട്ടേവേണ്ടില്ലവമ്പത്തുമടിയിലൊരോ
ട്ടേറെനാറ്റംചെന്നുമാറി
ക്കൊട്ടേയെന്നാൽക്രമത്താലടിപ്പുഴകിവീഴും
തിണ്ണമുമ്പണ്ണമപ്പോളം
കൊട്ടേലിട്ടാട്ടിഞാനീയരചനടയതൊ
ല്ലിപ്പടിപ്പോടുകൊട്ടി
പ്പോട്ടേപോപ്പില്ലിതെന്നായൊടുവിൽവിട്ടവനെൻ
പഥ്യമീവിത്തമല്ലോ ൬൦

(അണിയറയിൽ) നാരായണ കിട്ടുന്നാ, നാരായണ കിട്ടുന്നാ—

കുഞ്ഞി—(കേട്ടിട്ട്) ഓ, ചൊറിയ മുത്തശ്ശിയുടെ വരവാണു. ഇതിനെ കാലത്തു കണ്ടാലന്നു കഞ്ഞി കിട്ടില്ല. ഇതിന്റെ ആകൃതിയോ പ്രകൃതിയോ അധികം വിശേഷമെന്നു സംശയമാണു. എന്തും തൃപ്തിതന്നെ—

കൊന്തമ്പല്ലാക്കുറുമ്പർതലവിറകൊണ്ടുകൊ
ത്തക്കരമ്പ്പോലലത്താ
പ്പെന്നുള്ളാളിചാരപ്പണികറ്റെട്ടൊരു
മൊണ്ടാംകുന്നാംകന്നട്ടി
ചന്തിത്താഴത്തുകൂപ്പിനടവടിവടിനൽ
കൊട്ടുകാലീറവേശ്യ

ഇന്നുച്ചൊല്ലിവകകൊപ്പടയചെറിയമു
ത്തശ്ശിയതൃഹൃദത്തി ൭൮

വലിയ മുത്തശ്ശിയെ വിചാരിച്ചാൽ ഇതു കുറെ ഭേദമാണ.

ബാപ്പിത്താംവാശിവാരിത്ത്യമൊരെകടവാ
രെറാല്ലറാമുറുക്കി
ശപ്പാംശബ്ദത്താഠംചപ്രത്തലവിറചെരചീ
കണ്ണുവാവട്ടിവഢി
അപ്പക്കാൽമണ്ണുമാറെതക്കൊതമറ്റൊട്ട
ഷ്ടിഷ്യദേഷ്യമെഴാകാ
മുറാതിത്യാളിയെത്തിവരണവലിയമു
ത്തശ്ശിവല്ലാത്തതാണേ ൭൯

(അനന്തരം ചെറിയ മുത്തശ്ശി പ്രവേശിക്കുന്നു)

ചെറിയ— എടി കുന്തികുത്തി, ഇങ്ങോട്ടൊന്നു വാടി പെണ്ണേ, നീ എവിടെയാണ് നേരം ഉച്ചയായിട്ടും കുളിക്കാതെ മാളിന്‍പുറത്തുമയായിരിക്കുന്നത. നിന്റെ തോന്ന്യാസം കൊറെ ഏറുന്നല്ലോ. ഇങ്ങോട്ടുവാ; നിണക്കിന്നു തല്ലിന്റെ മരുന്നാണ.

കുന്തി— (അടുത്തു ചെല്ലുന്നു)

ചെറിയ— എന്താണ് ഇത്രനേരം ഇതിന്റെ മോളില്‍ ചെയ്തത. നിണക്ക താഴത്തുവന്നു വല്ല പണിയെടുത്താൽ കയ്യിന്റെ വല്ല ഊരിപ്പോവോ. ഇത്ര ഗർശ്രീകരം കെട്ടത ഇവിടെവന്നു തീന്നലോ. കുറൊന്നു ഈ തറവാട്ടിൽ കയത്തം പിടിക്കാത്തത. ഇതിനെ എത്ര ശകാരിച്ചാലും ഒരു ഫലോല്യ. ഇ

താ ഇതൊന്ന നാണം കൂടാതെ ഒരു നത്തിനെപോലെ ഇരിച്ചു നിക്കണെ- ഈ ചൂലിന്റെ എളിക്ക ഈ വടികൊണ്ടൊന്നു കൊടുത്തെങ്കിലോ-

കുഞ്ഞി— (വിചാരം)

ഇതിന്റെനാക്കറിക്കടമായവരു
മതിന്റെപൊട്ടോവിഷസൃക്കുമൊട്ടോ
അതിക്രമംവാക്കിനുകേറിക്കവയ്യീ
മുറുക്കിചാവില്ലയമൻമാനോ ൩൨.

ഉച്ചരിയ— എന്താണെടി നീയു മിണ്ടാതെ നിക്കണം. പോ, വേഗം പോയി കളിച്ചു വാ-

(എന്നു രണ്ടുപേരും പോയി)

* * * *

എന്തുത്രിക്കൊറാളുറാംതടവിനധമണി
പാലനല്ലെങ്കിലാഢ്യൻ
നമ്പൂരിപ്പാടതല്ലാതെണ്ണയുകിലൊരുന
മ്പൂരിസമ്പത്തുവേണം
അമ്പോടല്ലെങ്കിലുദ്യോഗമൊടെഴുമൊരുവൻ
തള്ളമാരിപ്രകാരം
മുമ്പേതന്നോവിചാരിച്ചതമൊരുമഹാ
കന്നനാകംകലാശം ൩൩

മിന്നാംമാണിക്യദീപംപുത്തരതിമൃതിമാൻ
തൈലമാല്യംവിളക്കാ
ണെന്നാണീടിനാനപ്പോഴുതുമപൊടിയകു
മൊന്നാകുടിതെളിഞ്ഞു

അന്നേരത്തങ്ങു ഷോഭചിരചികല
ന്നാനനാംതാൾ ഷ്ണിനാണി
ച്ചെന്നൊരെക്കെവിട്ടപോയ്തിന്നിതുമാവിൽമണി
ശ്രീകവാടേനരവാഢാ ൩൩

ശൃംഗാരസാരമൊഴുകിമിഴിരണ്ടിലുംനാ
ല്പംഗാരതന്നിൽമുഴുകീമനുജാക്ഷമത്യം
ഇങ്ങാക്കതാണൊരഴകീമകളോളമിപ്പോഠം
ങ്ങാതകണ്ണുകഴകിടണമെന്നുകാണ്മാൻ ൩൪

ധാത്രിക്കുനൽതിലകമായ്തിലസുന്നപൊൻപൂ
ഗാത്രിക്കുനല്ലനവയൌവനകാലമായി
കിഞ്ചിൽക്കകിഴമരിയാളകഠംപോലെയാളു
മാത്രിക്കവേണമതിമനോജ്ഞവിനായവേണ്ട ൩൫

മുട്ടോളമായിതലയുംതലമൊത്തതണ്ടോ
മൊട്ടോളമായിമുലയുംതനവൃദ്ധിനബി
കട്ടോളമൊത്തുപുരികംപുതുപ്പുതമഠസ്ത്ര
ത്തട്ടോളമെത്തിമകഠംതൻപുകളത്രപൊങ്ങി ൩൬

ഉത്തണ്ടനന്നാസ്ഥലനീങ്ങിയണ്ട
ച്ചുതണ്ടപിന്നൊത്തലമൊടിയൊക്ക
വരേണ്ടതെല്ലാമിഥവന്നുപെണ്ണ
തിരണ്ടുതീണ്ടാമിളുടങ്ങിയല്ലോ ൩൭

പാരംചടച്ചനടമംഗയൊട്ടുംനിതംബ
ഭാരംതുടിച്ചുമുണ്ണമൊക്കിലൊക്കയായി
മാരൻചൊടിച്ചുമലരമ്പുതയച്ചുമത്യ്യാൻ
മായംചൊടിച്ചുമകളാംമകരാക്ഷിമൂലം ൩൮

ആതാവില്ലിവിടെപ്പാപിശതായുമിതിമെഘസഖേ
മതിയായയപുഴമൊല്ലണതായാനാണസംഗതി ൯൫

ചൊല്ലൊണ്ടുംത്തക്കാക്കെ
യപ്പൻതാറങ്കന്നവെണമെന്നാണ
താല്പൎയ്യംമെചിത്തെ
പാപ്പിനിൻപക്കമൊറമെനതാണ ൯൬
കണ്ണുകൾചീമ്പിശപാസം
തിണ്ണംപൊവാത്തമട്ടിലിവണ്ണം
ചൊണ്ണ്പിരിച്ചുപിരിച്ചൊമ
ചെണ്ണാകല്ലുമവാനതിന്നൊരം ൯൭
ക്കുന്നമൽകുഴപൊലി
സ്ഥാനത്താക്കൊമർവണക്കൂടിടിൽ
ആസനവുംവായുമി
ല്ലാസകലാക്കുടിനല്ലത്തായി ൯൮
ഇന്ദ്രക്കൊക്കരയപ്പിന്നെനപലതും
വണ്ണിച്ചുവണ്ണിച്ചുലൊ
കത്തിൽക്കെട്ടുടങ്ങിനരെന്നാവള്ളമെ
പ്പണെക്കചാതെനതരം
ഇന്ദ്രചെന്നിട്ടവന്നുണ്ടെകിഴവ
ച്ചാരായിരിക്കുന്നിതൊ
ചത്താസംശയമെന്നില്ലുംതിരുവയ
സ്സ്വറിട്ടമെറാംഉരഗം ൯൯
ഊശാനാപിച്ചാമർതങ്ങൾറായുമാശയംകേട്ടതില്ലയൊ
മെംശംമൊശമിയക്കന്നുള്ളാമാശൻതാനംസമസമിമ

നലമൊടുകേട്ടാംകണമാററി
കുലെച്ചെപ്പിൽത്തെറവുരാനതായിടിൽ
പലഗുണമുണ്ടാമിവിടെ
ച്ചിലവിനകിട്ടുംധനങ്ങൾധാരാളം ൩൬

ബ്രഹ്മാവിവരെതിൎത്തനന്മകളുണ്ടിവിടെയുള്ളതൊ
ചെമ്മെശീമയിൻനിന്നിന്നസമ്മോദാൽസംഗ്രഹിച്ച

അതുവേണ്ടവിടെക്കരാൎത്ഥമായ [തൊ
ണ്ടതിമാഗതെത്താട്ടണ്ടുനിലാനിം
അതിലൊന്നിതുമെന്നഭാഷയാകം
പ്രതിപത്തിമറവായിവന്നപോകം ൩൭

മാമകപക്ഷികളൊല്ലാ
മാമെങ്കിൽസ്വീകരിപ്പിനെല്ലൊമം
കാമളനാകിയകത്തി
കൊമമതിയെകടന്നുപോകട്ടെ ൩൮

പ്രദ്യുമ്നാഭ്യുദയം.

നാടകം.

വില്ലൂക്കാൽപ്പൊട്ടിച്ചുവേട്ടോരവനിജയെഹരി
ച്ചോനെവെന്നോനുകൂടി
ത്തെക്കൊട്ടെക്കുപാസിച്ചിട്ടതല്ലിന്നുഭഗവാൻ
ജാനകീജാനിരാമൻ
ഇക്കുന്നിൻകോണിലൊപ്പംകരുണയൊടൊരു
നൊ___ കിന്നരനൊക്കിക്കടാക്ഷി
ച്ചിടാനുള്ളംമാലൊഴിച്ചത്തുടനവരിലവാ
നാക്ഷാഗ്ര്യംതരട്ടെ
അത്രതന്നെയുമല്ല,
ചീർത്താലുംഗംഗചീറുംഫണിചിടയിലിളം
തിങ്കൾചിറ്റുംപുലിക്ക
ഉള്ളാത്തോലുംത്രിശൂലംഘണ്ടയുമവരമഴുമാൻ
ഭിണ്ഡിപാലംകപാലം
മേത്തോലുംശ്രുതിശൃംഗാദികളിവകളൊടും
ചോരചോരീശനാക്ക
ഞാത്തോലുംവേണമന്ദാതിരിയിലസണാമ
ന്നാടംകളേക്കളേളാടും
അത്ര മാത്രവുമല്ല,

പാദാന്തരങ്ങളപൊൻപൂവടിയിൽനടുവിൽശ്ശ്ര
ലതാടംപിണമേളിൽ
പോരാട്ടംരണ്ടുപൂമൊട്ടതിനപരിലസൽ
പല്ലവത്തെല്ലിവണ്ണം
താമണ്യത്തള്ളൽകൈകൊണ്ടതണാമചിരയൊട്ട്
സ്ഥാണമേൽപ്പാറിമിന്നം
കാമണ്യോല്ലാസദിവ്യാഞ്ചിതകനകലതേ
മേഹിമേഘസൌഖ്യം ൫൨

എന്നുമാത്രമല്ല,

മുന്നുമുകൊട്ടമലർനല്പവിലെന്നിതൊരെക്ക
ത്തിന്നുമുമ്പാക്കളകമക്കടപാദഘിയാറ്റി
നല്ലനടൻറപ്പൂവ്വുകനിതത്തുകൈതച്ചമണി
വനൊനൻറമുമ്പിൽവിലസീടലസിതൊലാറി ൯൭

അത്ര തന്നെ പോരാ,

പയ്യെപ്പെക്കട്ടിതന്നെപ്പുരിചിനൊടുപിടി
ച്ചന്തിറിക്കിട്ടതള്ള
പ്പൂച്ചിൻകാൽക്കൂടണഞ്ഞിട്ടകിടവിടവിടെ
ത്താൻപത്തൈക്കത്തലോടി
തച്ചാറാച്ചുട്ടകത്തിത്തടിനമുപെമയ
ത്തിച്ചുത്തുംനൂംപാ
ലച്ചാദ്ദിട്ടിക്കടിക്കംപെത്തുപശിത്തുപദ്മം
കേവലംമേവലംബം ൫൮

അത്രമാത്രവുമല്ല,

മാതംഗീദേവിതാനംമമഗുരുവരനാം
    മാന്യനാകുംപിതാവും
മാതാവുംമാമലപ്പെണ്‍കൊടിയുടയൊരമ്മ ൨
    കുന്നൻകുന്നനുംമേ
ആതങ്കംവിട്ടനേകംകൃതികൾതകൃതിപാ
    ടീടുവാൻതാങ്ങിടട്ടേ
ചേതംചെറ്റെന്നിയെൾക്കുള്ളതുഗുണഗിയന്നോ
    തെല്ലതൊന്നല്ലതാനും ൩

(നാന്ദ്യന്തത്തിൽ സൂത്രധാരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു).

സൂത്ര — ബിംബാനിഭാധരിമിക
ഡംഭനില്ലൂട്ടൽമാരിസുകമാരി
    അംബുജലാവലിനാശിനി
കംബുഗളേകൈതൊഴുന്നപദയുഗളേ ൧

(വിളക്കത്തേക്കു നോക്കീട്ടു) — വിളക്കു കെട്ടുപോയേക്കു
മോ — കാറ്റു വല്ലാതെ വീശുന്നു.

വല്ലോൾക്കാർത്തന്നെയുള്ളിൽ ചകിതതകരിന്നോൽ
    കണ്ടകക്രൂരമായി
അതെല്ലാകത്താർത്തകത്തഞ്ചിളകിമതമിയ
    ന്നാളികിങ്ങും പരിക്കും
മെയ്യാൾകാഴ്ചയിൽ കണ്ടറിയുകകഴിയാ
    ത്താറ്റുരഗോൽഗ്ഗതമിമ
കയ്യുംകമ്പോളമായിക്കനിതുജഗളവിലോൽ
    കഷ്ണിപ്പുഷ്ടയോടും ൨

ആവു, കാറു കറഞ്ഞു; വിളക്ക നല്ലവണ്ണം തെ
ളിഞ്ഞു - (നാലുപുറത്തും നോക്കീട്ടു)

തെളിവൊടുതിങ്കളെവെന്നൊരാണി
കളമൊഴിമാരേശോത്സവങ്ങൾകണ്ടിടുവാൻ
വിളിപ്പെട്ടമിവിടെപാന്ഥാ
തിളങ്ങിവിളങ്ങുംസമസ്തസ്ഥലമോ
എന്നുടെകോപ്പൊന്നിവരുടെ
മുന്നിടമതിലൊന്നുകാട്ടിയെന്നാകിൽ
ഇന്നാടകന്നിവർസമ്മാനം
തന്നിടുമതിനാലിനിക്കസമ്മാനം ൧൪

(ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി)

അന്ധ്യാരണ്ടുമിഗാവടിച്ചുഴകിൽന
ന്ത്യാന്താമതായന്നക
കയ്യോരൊന്നതകത്തിടുന്നിടയിലായ്
നന്ത്യാതരംഗാന്തരെ
പയ്യേകൈമണികൊട്ടിമുണങ്ങതിലിയ
ന്നാകിത്തരചൊല്ലുന്നതു
നയ്യേകേഠാകിലാച്ചുതുപ്പമതിതി
ന്നാംഗത്തിലൊന്നാണെപോൽ ൧൫

വള്ളുമംപെരിയതാളഗ്രാംഗതകിൽ
കാളമാത്തിമിലകാഹളം
മദ്ദളംമുരളിവേണുവീണകളി
ടെക്കശംഖുകളിടെക്കകൾ

ത്തിളംകുഴലിവരാവെച്ചു പാടി
പാറിടുന്നതിഥകേട്ടാം
ഗത്തളത്തിലിവര്‍ശേഷമൊക്കെനിര
സിച്ചുഴന്നിതുരസിച്ചഹോ ൧൨

(അണിയറയിലേക്കു നോക്കീട്ട) ഹേ, ഹേ, ഇവിടെ വരു ഇവിടെ വരു.

നടി — (വന്നിട്ട) ഇതാ ഞാന്‍ വന്നിരിക്കുന്നു. അങ്ങുന്ന എന്തിനാണെന്നെ വിളിച്ചത.

സൂ — മറ്റൊന്നുമല്ലമഹിമാവെഴുമിസ്സദസ്സില്‍
പാറുന്നതാകിയൊരുനാടകമാടിടേണം
തെററിന്നുശേഷമണിയാത്തതിലൊന്നുവേണം
തെറെറാന്നുവേണമതിനാന്നതിന്നതുവേണ്ടു ()
പ്രാണാവസാനമതില്‍മുമ്പൊതളികയില്‍വെച്ചു
വേണൊന്നുനമ്മുടെയവിദ്യകള്‍വിദ്യരാരേ
കാണിക്കകാട്ടുന്നമതെങ്കിലതിസ്സദസ്സി
ലാണൊന്നുവേണ്ടതിതുപോലെസമാജമുണ്ടോ

മലയാളികള്‍ക്കരസമേറമേറുവാന്‍
മലയാളഭാഷയതിലുള്ളനാടകം
മലയാതെനീ പറകനല്ലതൊന്നുപൊന്‍
മലയാളയെതിര്‍ത്തുമലയായനായികേ ൧൩
കണ്ണാമതാകവിരസജ്ഞനതായിടേണം
തന്നാടകേന്നവരസങ്ങളൊത്തിടേണം
നന്ത്യനവീനതരമാകണമാകമാന
മൊന്നാര്‍ത്ഥത്തിലതിമെത്തരമായിടേണം ൧൪

നാടകമീവിധമൊന്നി
നാടകമതിലേത്തുചൊല്ലുന്നുകവചനേ
നാടകമോതുകയല്ലോ
നാട്ടകംവേണംനമുക്കുമതിവദനേ ൧൭

നടി — ഈ കാര്യത്തിൽ ഞാനെന്താണ പറയേണ്ടത. അങ്ങുന്ന തന്നെ നിശ്ചയിച്ച കല്പിച്ചാൽ മതി.

സൂത്ര — ഞാൻ ഒന്ന നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട. അതായാൽ മതിയോ.

നടി — ഏതാണെന്നറിയാതെ ഞാൻ എങ്ങിനെയാണെന്റെ അഭിപ്രായം പറയുന്നത.

സൂത്ര — എന്നാൽഞാൻപറയാംകേൾക്ക
നന്നാശ്ലേട്ടാളുന്നിന്മതം
ചൊന്നാലുംചൊല്ലേറുന്നൊരു
പൊന്നാളീകളെക്കണേ ൧൮

അപ്പുന്നാസൽകവിസുവെണ്മണിയായിട്ടന്നൊ
രപ്പുന്നവെണ്മണിമഹൻമഹനീയശീലൻ
സപ്പൂന്നമോൽകൃതിചെയ്തഥകാവ്യവെച്ചോ
പ്രപ്പുന്നപാണ്ഡവമതാണതുതാനൊരോത്താൽ ()

അനവധിയനവധികേരള
ജനഭാഷാനാടകങ്ങളുള്ളവയിൽ
ഇനിയൊന്നില്ലിതിൽമുമ്പായ്
മിനമിനസംമിളിതലാക്ഷിമിളിതരസം ൨൦

അതുകൊണ്ടതുതന്നെവേണമെന്നേൻ
മതികൊണ്ടങ്ങിനെനിശ്ചയിച്ചതിന്റെ

മതമതിനെയല്ലായെങ്കിലോസ
ന്മതമിണ്ടാമലിരിക്കിലൊരുവാറാം ൨൭

നടി — അല്ലാ, വെണ്മണി മഹൻനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേക്കും കവിതയുണ്ടോ.

സൂത്ര — കഷ്ടം, കഷ്ടം.

കോടക്കാർവേണിമൌലി ത്രി
ചോടാണോഹന്തനിൻകഥ
പ്രൌഢസൽകവിയാണിന്നീ
ക്കേടകന്നോരതല്ലജൻ ൨൮

നടി — ഏയ്, അതിനെയാണല്ലേ. എന്നാൽ അച്ഛനും മകനും ആകുമ്പോൾ കവിതക്ക ആരാണ മുമ്പൻ.

സൂത്ര — അതിനെ ചോദിക്കയൊ.

കണ്ടിക്കാർകുഴലിമാരെകളലസ
ന്മാധുര്യമുള്ളാതകൾ
കണ്ടക്കട്ടയിലൊന്നുരണ്ടുമുറിയായ്
പൊട്ടിച്ചുവെച്ചിട്ടത
ണ്ടെംചൂടുകിൽനല്ലതേതിതിക
ന്നാമെന്നചോദിക്കമോ
റുണ്ടോകേളതുപോലെയാണകവിതെ
ക്കിരണ്ടുപേരുംപ്രിയെ ൨൯

അതുകൊണ്ട കട്ടംതന്നെ സംശയിപ്പാനില്ല.

വാണീദൈവമേറിട്ടന്നസ്വരമാ
നാകുംമഹൻവെണ്മണി

കേട്ടാണീനിർജ്ജരനിർമ്മിതംസുലളിതം
മാധുര്യവിസ്താനചിതം
എണ്ണിശ്ശാണമെളുതാക്കിനല്പരസമു
ണ്ടൊന്നിങ്ങതാടിടണം
താണീടാതെവെള്ളപ്പതാക്കിയൊരതാ
ണീനാടകംനാടകം ൨൪

നടി— ഓഹോ, അങ്ങിനെ തന്നെ ആവാമല്ലോ. എങ്കിലും ഞാൻ ഒന്നുകൂടി ചോദിക്കട്ടെ. അപ്പൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതകൾ പലതും ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെതൊന്നും കേട്ടിട്ടില്ല.

സുലളിതമധുരാത്മശയ്യയിന്നെ
സ്സുലഭതയെന്നിവകൊണ്ടുണ്ടുപോതം
ഇലതപെടുമതെന്നാപ്പിനിക്കൊ
ന്നലഘുമതേതവവാക്കതാണുതന്നെ ൨൫

ധാരാളമായ്ധവളത്തെമഹൻമഹാന്മാ
രൊരാളുമുന്നതകുരുമലമോടുകൂടി
ഓരോന്നതിൽക്കൊണ്ടുവന്നക്രതിയോളക്കുന്നാ
യ്യീയന്നതോചിലതിനെടക്കിഹചിന്തയാമോ ൨൬

സൂ— എന്താണോയതിനിത്രസംശയമഹോ
തിത്താൽവെടുപ്പാകമ
അന്തസ്സാർമീയന്നാവെണ്മണിമഹൻ
നമ്പൂതിരിപ്പാടിനു
ചന്തക്കേടുകൾശോകമുള്ളിൽപിന്നെയുമേ
ചിത്രംസുധാമസ്ഥിതാൻ

ചിന്തുംശോകംചിലപ്പോൾനല്ലവിഷമായ്
വന്നീടുമോവല്ലഭേ ൨൧

നടി—എന്നാൽ പ്രദ്യുമ്നപാണ്ഡവം തന്നെ ആട്ടെ, സംശയിപ്പാനില്ല. ഞാൻ പോയി വേണ്ടും ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തു ആട്ടക്കാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാം.

സൂത്ര— അങ്ങിനെയാകട്ടെ.

നടി— (പോയി)

സൂത്ര— (നാലുപുറത്തും നോക്കീട്ട) ഈ വസന്തവിലാസം വിശേഷം തന്നെ.

ആമോദത്തൊടനേകവൃക്ഷലതികാ
ജാലങ്ങൾമാലറ്റുപൊൻ
പൂമൊട്ടിപ്പുതുധാടിയോടുപുതുതായ്
പൂത്തുംതളിർത്തുംപരം
ആമോദംജനതാഹൃദിൽവന്നണയുമ
വ്വണ്ണംവിളങ്ങീടുമി
കാമോദ്ദീപനകാലകാന്തികളഹോ
കണ്ണുംകവർന്നീടുമേ ൨൨

എന്നു മാത്രമല്ല.

രസംതിങ്ങുംതൈപ്പൂമലരിളംകാററുകൾസുധാ
രസംതൂകുംചന്ദ്രപ്രഭകളിവയൊകൊണ്ടേറെവിലസി
ത്രിസന്ധ്യക്കുംമുന്നുംമുനികളെയുമമ്പിച്ചെഴുമാറീ
വസന്തംപൊന്നിൻപ്പൂന്തനസുരഭിലവുംപോരഭിലവും ()
ചിത്രംവസുന്ധരയിതിങ്ങനെയെഴുംനാനാർ
വൃത്താംവസന്തതിലകത്തിലിതിങ്ങനെയോ

കത്തിച്ചീടുംകരളനംഗനതല്പന്നുത്തം
ഞെത്തിച്ചൂടൻതരുണരെത്തകിടംമറിക്കം ൰൭

ഋതുതന്നെയുമല്ല.

പാടുന്നുപഞ്ചമത്തിൽപരഭൃതങ്ങളിയ
ഞൊരുപാടുന്നതശോഭി
ച്ചീടുന്നുചന്ദ്രദീപംസ്വയമസൃജനനാട
നാർതിങ്ങളിലനീക്കി
ആടുന്നുസംഘംശോഭികളുമലർമൊ
ട്ടുമ്പനാംനട്ടുവൻകൊ
ണ്ടാടുന്നുവന്നിന്നെത്തിട്ടുഴൽമധുമധുര
കാററിനാലാററിടുന്നു ൰൮

ഋതുതന്നെയുമല്ല.

മായംകൂടാതെകൂടുന്നൊരമലർവനിതാ
മാനിതാമോദമോടും
കായശ്രീശോഭതേടുംസുമശരജനകാ
വസ്ഥമചന്ദ്രാസ്ഥയോടും
കായാമ്പൂകാന്തിയോടുംമധുപമധുരവേ
ണുസ്വനാഢ്യങ്ങളോടും
ന്യായത്തോടുംവിളങ്ങുന്നിതുമഹിമയോടും
മാധവൻബാധയെന്യേ ൰൯

ഇനി ഞാൻ വേണ്ടകാര്യം നടത്താൻ ശ്രമിക്കട്ടെ.

(എന്നു പോയി)

പ്രസ്താവന.

(അനന്തരം ദ്വാരകയിൽ ശ്രീകൃഷ്ണനും ബലഭദ്രനും
നാലു ബ്രാഹ്മണരും പ്രവേശിക്കുന്നു)

ബലഭദ്രൻ — രാഗദ്വേഷവിഹീനരായൊരുഭവാ
ന്മാരെത്തിയിന്നാണിതി
രാഗദ്വേഷിഭയാലയത്തിലെഴുന്ന
ള്ളീടുന്നകേടെന്നിയേ
യോഗംകൂടിയടുത്തുതിങ്ങളെമുദാ
ഞങ്ങൾക്കുകാണ്മാൻമഹാ
യോഗംവന്നതുനല്ലൊരദൃഷ്ടമാ
ണെന്താണതെന്താകിലും ന.ന

കൃഷ്ണൻ — പരിചിനൊടുഭവാന്മാരുള്ളതൃക്കാല്ലൊടിക്കി
പുരമതിലൊരിന്നേകംവന്നമ്മലംസമ്മിലം
പരിഹയമട്ടുപംക്രുദ്ധമാത്ത്തിങ്ങൾ
കൈയറ്റുമേരിതിലെപ്പൊഴിലെന്തിന്നിവരാ

പ്പെടംഗലത്തുനാപൂരി-
ധന്യശ്രീധർമ്മജന്മാദികളൊടുമൊരുമി
ച്ചിത്രനാളുംവനാന്തം
തന്നിൽപ്പീരെത്താതസൌഖ്യത്തിനുകരവുവരാ
തങ്ങളെപ്പോലെങ്ങൾവാണോ
മിന്നിപ്പാർപാണ്ഡവന്മാരിതുപൊഴുതതിനാൽ
ഞങ്ങൾവരുത്തുവിട്ടി
ഞാനിപ്പൂനാട്ടിലേക്കായവരവർതിരിയേ
പ്പോണതകേളുണാതെണ്ടി ന.൭

ബാല — പാണ്ഡവന്മാരിപ്പോൾ മിണ്ടിപ്പാൻ എന്താണ സംഗതി. എന്തെങ്കിലുമാവട്ടെ-

ധന്യമഹാബ്രാഹ്മണരാ
കുന്നമഹാന്മാർകളായനിങ്ങളുടെ
സന്ദർശനമതുകൊണ്ടി
ന്നിന്നുമഹാസുദിനമെന്നുവന്നുദൃഢം ൩൭

ഞാൻ നിങ്ങളോടു വല്ലതെയൊന്നും ഇപ്പോൾ സംസാരിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ —

ഉള്ളൊക്കെംപേടിയുണ്ടേവംപാരടകി
ട്ടാത്തിട്ടുമൊന്നാതെകം
ണ്ടുള്ളോന്നുമിലകിട്ടിടാത്തതുമല്ല
താകുന്നുവെന്നിങ്ങിനെ
കള്ളംവിട്ടുകഥിച്ചിടുന്നവിധമാ
ണിപ്പോളതിന്നാൽമുദാ
ക്കുള്ളോരാക്കുശലങ്ങളെന്നെവലുതെ
ച്ചൊല്ലുന്നതില്ലിന്നുഞാൻ ൩൮

ഉന്നംചോദനയാതെപോയതുസ്വയം
മൈക്കൈക്കൊണ്ടുമാദ്ധ്യന്ദിന
സ്നാനംചെയ്തശനംകഴിപ്പിനഴകിൽ
സംലാപമെല്ലാമിനി
ആനന്ദത്തൊടുപിന്നെയാംമമകഴി
ച്ചേന്നൂണതിൻക്ഷീണമീ
ഞാനല്പംനടുനീർത്തിടട്ടെസഹജൻ
നില്ക്കംസഹായത്തിന ൩൯

ബാലകൃഷ്ണമടിയാതെലൌകികം
പോലെവിപ്രരടെഭക്ഷണാദികൾ
മാലകന്നിഹകഴിച്ചുകൂട്ടുകെ
ന്നാലയംപ്രതിഗമിച്ചിടുന്നഞാൻ ൮൧

(എന്നു ബലഭദ്രൻപോയി)

കൃഷ്ണൻ — ജ്യേഷ്ഠന്റെ കഥയൊക്കെ ഇത്രയേ ഉള്ളു. പാണ്ഡവന്മാരുടെ വർത്തമാനമൊന്നും വിസ്തരിച്ചു ചോദിപ്പാനിടയില്ല. അപ്പോഴെക്കും പോകുവാൻ പരിഭ്രമമായി. ദുര്യോധനാദികളുടെ വല്ല വർത്തമാനമാണെങ്കിൽ എത്രനിഷ്കർഷയാണ.

കൂറോതിടുന്നതല്ലേകൌരവ്യകഥാപറവാൻ
പാണ്ഡവക്കൊട്ടുമില്ലേ
നേരോതാംനൂറവുപേക്കാണാപകടകപട
കയ്യുതെപൊയ്യുതല്ലേ
പാരാതെനാലുമെൻജ്യേഷ്ഠനതിമമതമ
ന്ധാത്മജന്മാരിലല്ലേ
ചേരാൻപാടുള്ളുമല്ലേറിടുമവനവിടെ
ഇഷ്യന്നാംശിഷ്യനല്ലേ ൮൨

പ്ര — രാമനെപ്പോലെയൊന്നമൈകാന്തതരമതിമാ
ന്മാക്കമന്യൂക്കെന്നാ
ല്ലോരോരോപക്ഷപാതാദികൾജഗതിജനി
ച്ചോക്കചീക്കന്നതല്ലേ
പാരംതൽകാര്യമെല്ലാംപരിചൊടുപറയേ
ണ്ടെന്നുമെയത്തെല്ലിയാലും

പാരാതുണ്ടാകയില്ലേപരമസുകൃതി
കൊണ്ടേതൊരാണ്ടുപക്ഷം ൪൭

ആട്ടേ, നാമെല്ലാമിരിക്കട്ടേ.
ഇന്നീലോകത്തിലിക്കയ്യുംപരിസരം
തന്നിൽഭവാൻനില്ക്കയും
നന്നീലൌകികമോൎക്കിലെന്തുകഥയാ
ണൊട്ടല്ലകഷ്ടംവിഭോ
നത്ത്യാലോകപതേനിരാമയമിതു
നാലുംമടിച്ചീവിധം
നിന്നാലോചരിയല്ലവല്ലവതമെ
ത്താണിന്നുകാണില്ലയോ ൪൮

കൃഷ്ണൻ — ആട്ടേ, ഇതുതന്നെകൊള്ളാം. (ഇരിക്കുന്നു) നിങ്ങൾ പാണ്ഡവന്മാരെ വേർവിട്ടു പോരുവാൻ കാരണമെന്താണ്. വൎത്തമാനമൊക്കെ കേൾക്കട്ടേ.

സുമംഗലം —
ചിരിത്തിട്ടംമോദാൽവിരവിനൊടുവിശപ്പംമുഴുവനും
നിറഞ്ഞിട്ടംനിത്യൻനിരതിശയനാംനിന്തിരുവടി
അറിഞ്ഞിടാതെന്താണവനിയിലതിൎഞ്ഞങ്ങളുചിതം
പറഞ്ഞിട്ടെന്തിന്നങ്ങുകിലതൊമയൊപറയുവൻ
ധാൎമ്മികത്വപ്രമുഖസൽഗുണങ്ങളാൽ
സാമ്രാജ്യരാജർധൎമ്മജാദികൾ
കാമ്യകാടവിയിലാണഹോഭഗൻ
കാമ്യകായനിവസിപ്പതിപ്പൊഴും ൪൯

കൃഷ്ണൻ — (പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി)

ഞാനീക്കാൎയ്യഫലങ്ങളിന്നെവിടെയു
ണ്ടെന്നല്ലേ ചോദിച്ചതാ
മാനിക്കേണ്ടൊരുമാനവേന്ദ്രരെവിടെ
പ്പോയെന്നതായല്ലയോ
ആനക്കാൎത്തുരപ്പിട്ടന്നാസമയം
കൊള്ളാമതിന്നുത്തരം
ചേനക്കാൎത്തുരപ്പിട്ടന്നവിധമാ
ണങ്ങേപ്രസംഗം പരം ൪൯

ദൃഢമംഗലം — (വിചാരം) ഇതതന്നെ കഥയാണ ഇദ്ദേഹം
ഒരുത്തിചെയ്യുന്നത. (പരിഭ്രമം നടിക്കുന്നു)
ഒരുക്കന്നത്തക്കിത്തര —
ഊനാനൂറിപറഞ്ഞതിൎപ്പൊരുളറി
ഞ്ഞില്ലെന്നനാട്യത്തൊട
ങ്ങിനെമാത്രംകളെന്നതിന്നൊരമങ്ങളി
ച്ചെയ്യുന്നതല്ലോഭവാ
ഊനംവിട്ടൊരുകാൎയ്യകാൎയ്യമൊഴിയി
ന്നങ്ങേക്കസംബന്ധിയാണ്
ശ്രീക്കൂൎ — ഏ, നാമിക്കഥയോൎത്തതില്ലശരിത
ന്നോരെവരുതന്നെമമ ൫൰

എന്തിനാണ എന്നോടിങ്ങിനെ ഭംഗി പറയുന്നത.
നേരിട്ടനല്ലൊരമുഖസ്തുതിതട്ടവാനി
പോരട്ടെമാറില്ലമിത്രാസ്യരെക്കണ്ടുകെ
വേറിട്ടതില്ലൊരുവതംമതിയാക്കിടേണ്ട
കേറട്ടെമെനിയഥമൊരുവനാട്ടെയാട്ടേ ൫൧

പൂമം — സ്വാമിൻമുഖസ്തുതിയതല്ലചരാചരാന്ത
 സ്ഥാമിൻഭവാനഖിലമങ്ങറിയാമതല്ലോ
കൃഷ്ണൻ — പൂമംഗലക്ഷിതിസുരാഢ്യ പരിഭ്രമിച്ചും
 പൂമങ്ങിടേണ്ടതിവയൊക്കയിവന്നിടട്ടെ ൪൨
അക്കിത്തിരി — അല്ലാ, ഇവിടുന്ന ഈ പൂമംഗലത്തി
 നെ അറിയുമോ-
കൃഷ്ണൻ — ഞാനോ! ശിവശിവ-
 കണ്ടിട്ടുതെല്ലൊരറിവില്ലിഹ ഞങ്ങൾതൻമെയ്
 രണ്ടെന്നിരിക്കിലുമതിന്നൊരുജീവനാണ
 പണ്ടെൻറയശിന്നിയതല്പിഥവന്നനമ്മെ
 കൊണ്ടെത്രപോയഭഗജല്ലിയതാണിതല്ലോ ൪൩
അക്കി — ഉള്ളതുതന്നെ- ഞാനാകഥ മറന്നുപോയി-
കോഴിമിറ്റം — അതങ്ങിനെ വരും-
 പ്രായാധിക്യമതാണതിമറവിക്കേറ്റം
 നൽബാലപാഠങ്ങളെ
 ന്നായാലെന്തുമറക്കയില്ലാതശിലാ
 രേഖാപ്രമാണം ഹൃദി
 മായംവിട്ടുകിടക്കുമാവിധമിനി
 പ്പാറീടുമോഹോ! വയ
 സ്സായില്ലേതവ ഷഷ്ടിപൂർത്തിവരമീ
 യായില്ലമായില്ലയോ ൪൪
കൃഷ്ണൻ — അത്രയേ ആവുള്ളൂ_ കണ്ടാൽ അതിലധി
 കം തോന്നും-
മുതിരപ്പാമ്പ — (അക്കിത്തരോടു)

അവരുടെകളിപിന്നൊട്ടുവകാൎയ്യങ്ങളുമെ
ററിവകളൊഴിലമിപ്പോളെകദേശംകഴിഞ്ഞു
ജവമൊടിനിന്നമൂക്കംപോകയല്ലേകളിപ്പാൻ

ശ്രീ — ഏവരെവരവിശേഷിച്ചിന്നിവല്ലോരുമുണ്ടോ

ഭൂമം — ഉവ്വ, അവരൊക്കെ കളിപ്പാൻപോയി. ഞെങ്ങൾ മാത്രമേ ഇങ്ങോട്ടു കയറിയുള്ളൂ-

കൃഷ്ണൻ — ആരൊക്കെയാണ വന്നിട്ടുള്ളത.

ശാകി — ഭൂമംഗലം തന്നെ പറയൂ. ഞാൻ അവരെ എല്ലാവരേയും അറിയില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല.

പരാതിനപക്ഷലംബമൊപ്പമാരെ
ന്നൊന്നിച്ചുവന്നുന്നിന്ന
നൃമാരെന്നിനെയുംനിനക്കിലറിയി
ല്ലിവ്വിധനെകാണെങ്കിലോ
രാമോന്നൊടിയൊളിക്കമാക്കങ്കരെ
കാണുന്നതുള്ളമേറിജ
ഞാനോടെന്തുകളിച്ചിടുന്നതുകന
ച്ചിച്ചാണിരിപ്പിട്ടിടെ ൫൨

കൃഷ്ണൻ — തമമോക്കാതിനിയക്കി
ത്തിയവിധപാൻവ്യഥനായൊരങ്ങൾക്ക
തിരവകമുലകടിമാറാ
ത്തോരുള്ളിളുട്ടുകെട്ടകറാവാരണോ ൫൩

ആരൊക്കെയാണെന്നു ഭൂമംഗലം തന്നെപറയൂ.

ഭൂമ — ഞാൻതന്നെ പറയാം. ഞങ്ങൾ നാലാളേയും കൂടി ഒടിയായിതന്നെ പറയാം.

വല്ലടംകോണിമിററംവടമനവടല്ലൂർ
കോഴിമിററംകൊമ്മണ്ണ
ഞല്ലാസാൽപ്പള്ളിമിററംമാമിരിടിമഠം
പൂഴിമിററംപുഴന്ത്രം
വല്ലൂർവല്ലക്കളംമേത്തായടിതിമിരു
ണ്ടുയനാമ്പൂരിമുള്ളു
മില്ലത്താഡ്യൻകഴിത്തില്ലിനിയുമിതൊത്ത
പട്ടാളമുണ്ടാമൊതൊത്താൽ ൧൭

ചെമ്പൂർചെമ്പകമിററമാനമല
മരോടംമറിപ്പേടമു
റമ്പൂർചെങ്ങഴിമിററമാട്ടുവല
പള്ളിക്കാടിമ്മിക്കാട്ടിളി
കമ്പള്ളേരികരിപ്പുറംമണൽകഴി
ച്ചേമരതിരിപ്പാടതെ
ക്കമ്പാടിന്നിയുമുണ്ടുകേഥാങ്കകകഴി
ത്തില്ലാറുച്ചൊല്ലാമഠം ൧൮

കില്ലന്ന്യേപറയാംകിണാക്കഴികിഴ
ക്കില്ലംപുലിക്കാട്ടതെ
ക്കില്ലംകൽക്കഴികാത്തിരിപ്പുടിപടി
ഞ്ഞാററില്ലമാററിപ്പുറം
കല്ലന്നൂർകളരിപ്പുറംകൊടിവട
ക്കില്ലംപുള്ളിക്കാടമു
ക്കില്ലംകേഥാങ്കകഴിഞ്ഞതില്ലിനിയുമു
ണ്ടാപ്പെക്കളംപൊൽക്കളം ൧൯

മേലില്ലംനടുവില്ലമേറുകരകീ-
ഴില്ലംകിഴക്കേടമാ-
ചേലങ്ങേരികിഴത്താരെച്ചേരിയസോമൻ
നെല്ലൂരുംതൈക്കാട്ടും
മൂലഞ്ഞൂർമുതിരപ്പുറമ്പുകുറവൂർ
മൂട്ടപ്പുറമ്പക്കര-
ക്കല്ലൂരിന്നിയുമുണ്ടുകേൾക്കവിപുലാ-
വിസ്മാപിതാസ്മാദികൾ ൬൭

വൈക്കന്നംപാതിരിക്കാടടീമനകനക-
ച്ചേരിനമ്പൂരിതാനീ
തൈക്കനാത്തുള്ളൊരക്കിത്തയുകണികഴുത
ച്ചേരിനമ്പൂരിപിന്നെ

കുട്ടൻ — (പുഞ്ചിരിയിട്ടുകൊണ്ടു) ഒന്നാന്തരം തന്നെ. കണികഴുതച്ചേരി- നമ്പിനെയാണല്ലേ-

നമ്പൂരി — (ചിരിച്ചുംകൊണ്ടു) അതിനെയാതി-

കുട്ടൻ — നേരംപോക്കാണ- ആട്ടെ- പിന്നെ-പിന്നെ.

നമ്പൂ — വൈക്കംവെളപ്പുറമ്പിൽപെരിയവലിയ
ചോമാതിരിപ്പാടൊടൊക്കം
പൊന്നൂടടിമ്മിന്നിയുംസാമ്പ്രതമറിയണമെൻ
കുട്ടതായ്ക്കുട്ടരന്നേ ൬൮

പൂത്തില്ലംപുലിയൂർപ്പുഴക്കടിപുലാ
ന്തോട്ടംപുലക്കാടതാ
പ്പുത്തില്ലംപഴയേടമക്കരമഠം
മാന്തോടമന്തക്കളം

വഞ്ചിപ്പിള്ളിവെളിപ്പറമ്പുപുനര
ത്തില്ലത്തുനമ്പൂരിമാരോ
നൽത്തൊറാസ്സമമൃതമംഗലമതാ
ണങ്ങില്ലമതൊക്കനാം ൧൮
വണ്ടാട്ടവാരിജവിലോചനനൊന്നുമോതി
റരിക്കാട്ടകല്ലഴികനൽകഴികാളിമിററം
തീക്കൊട്ടുട്ടെതിരിത്തപ്പുലിയോട്ടപിന്നെ
നീക്കൊട്ടുട്ടെതിരി——

ഭ്രാന്തൻ— ശിവ ശിവ,
(നിമ്മത്താഴംനിലത്തീവക ശിവ ശിവനോ
നമ്പ്രമാറൊത്തമോരോ
ന്നോരൊന്നൊന്നതാൻ ചൊല്ലിടൊല്ലേ പരമ്പടനിവർത്ത
ൻ —ളതിയും പോക്കിടൊല്ലേ
ധിക്കൃത്യന്തംപെട്ടെഴലടമിവനിന്നിയേ
ന്നൊരൊന്നൊരൊപ്പുപമില്ലേ
ചണ്ണതെ പ്രാതലാശ്ശേഷമൊരപകടവും
കളെവരെക്കൈവരൊല്ലേ) ൧൯

പൂമംഗല——— തെററിയിനിക്കതെററി ൨൦
ന്നല്ലിമംഗലവുംകേളതല്പമംഗലവും വിളോ
കല്പമംഗലത്തുതീന്തുണ്ടില്ലമംഗലമാക്കരേ ൨൧
തിണ്ണംപാണധവരോസ്സുരിത്തുതിരികെ
പ്പോംതെങ്ങിനിവിധം
തൊണ്ണൂററണ്ടുജനങ്ങളുണ്ടിവിടെവ
ന്നിട്ടുണ്ടൻറപിട്ടല്ലിത

എണ്ണാപ്പാൎക്കിലഘോരശരാശരിയതാ
ണിപ്പോളുണൎത്തിച്ചതീ
വണ്ണംതന്നെയതാണതങ്ങളുടെയി
ല്ലപ്പൊഴുമെപ്പൊഴുമേ ൱൨
എമ്പത്തെഴായിരത്തിൽപരമറികൊതനതാ
ള്ളായിരത്തോടുമന്നും
നമ്പൂരാൎനാദിയോടിന്നലെയുമഥമിനി
ത്തന്നമായുന്ദമെന്യേ
വമ്പിച്ചീടുംവനംവിട്ടവരവരവർതൻ
നാട്ടിലാക്കൂട്ടുകെട്ടി
ക്കമ്പംകൈവിട്ടൊഴിച്ചാറ്റുപവരരെമുദാ
നുഗ്രഹിച്ചുംഗ്രഹിച്ചു ൱൩
ക്റുഷ്ണൻ — പിന്നെയൊരാളെവിടെപ്പോ
യെന്നരചെങ്ങനൊടെന്റെനമ്പൂരി
പ്രദ്യു — ഇന്നാശനപ്പിള്ളിപ്രഥാ
നന്ദനസവിധത്തിലുണ്ടൊഴിച്ചില്ല ൱൪
ക്റുഷ്ണ — കന്തികമാരരൊടുസമ്പ്രതിവേർപിരിഞ്ഞി
ങ്ങന്തിമഹീവിബുധർനിങ്ങളൊഴിച്ചിടുന്ന
സന്താനവനസ്ഥിതിയതിന്നുമുഷിപ്പിലായോ
കാന്താരമഗ്നിപിടിപ്പെട്ടുകരിഞ്ഞുപോയോ
പ്രദ്യു — പന്തിയാണുയിപാൎത്താൽപരിചിനൊടുതെമ
ങ്ങിപ്പിടിച്ചന്തരംഗം
വെന്തീടുംവണ്ണമയ്യോവലിയൊരുവനവാ
സംവിലാസങ്ങളെന്യേ

കുന്തിപുത്രാദികൾക്കിനിയുടയൊരുകൊ
ള്ളരുതയജ്ഞാതവാസ
മ്മെന്തിപ്പാഥോധിനീന്തിക്കയറുവതിനുപാ
യംവിചാരങ്ങളായി ൫൨

അൻപോടജ്ഞാതവാസത്തിനുപുനരധുനാ
ഞങ്ങൾപോകനുവിന്നി
സ്സമ്പൂർണ്ണശ്രീവിളങ്ങുംസകലയതിമുനി
പ്രൌഢരംപ്രൌഢരമാലം
നമ്പൂരാരുംപിരിഞ്ഞീടുവിനൊരുവരുമൊ
ന്നിച്ചുവേണ്ടെന്നതെച്ചോൻ
വൻഗ്രഹപാർക്കെളുതാണാളുകളവരൊടുവേർ
പെട്ടീടുംവിശ്വദേശ ൫൩

കുഞ്ഞു—അത്രയായി, ഇല്ലേ. ഞാൻ ഒരുകഥ ലേശം
പോലും അറിഞ്ഞില്ല.

പൂര—ചെമ്മേചെററതവസ്ഥപോലുമറിയാ
തെകണ്ടൊരാളാണുത
ങ്ങിമ്മട്ടിന്നിയൊരുത്തനില്ലപറവാ
നമ്പോപരംപോക്കിലൊ
ഉന്മേഷാദിവികാരഭേദമിവിടെ
ക്കണ്ടൊന്നിനെപ്പാൽപര
ബ്രഹ്മംതന്നൊരുമാപതേന്നതളവാൻ
കില്ലേതുമില്ലേവിഷൊ ൫൪

കുഞ്ഞു—കുസാരേതകമ്പവീക്ഷംപടിമിഴികളുടെ
പ്പനാഥംസെല്ല്യനന്നായ്

ഘോഷാമെന്നോർത്തൊഴിച്ചില്ലിതുവരെയശനാ
 പ്ലീള്ളിയാംപുള്ളിയെന്നോ
ദ്ദോഷാധ്യക്ഷാസ്യൻനിജമുഖതിലമൊഴി
 ച്ചിട്ടുമെന്താണതത്ര-
ല്ലാസാൽവാഴുന്നതപ്പിക്കഴകിനൊടെരാജകോ
 പ്പിട്ടസാപ്പാട്ടുപാളും ൧൦

പാരംഗിതജ്ഞാനമതിത്രയില്ലാ
ത്തൊരാളെയുംഞാനിതുപോലെയിന്നി
ക്കേടവുംപാർക്കിലൊരുവനീ
ഢോരാതലേകണ്ടറിവില്ലകേട്ടും ൧൧

അയാളെക്കൊണ്ടു അവർക്കുബുദ്ധിമുട്ടായി തീർന്നേ
ക്കുമോ. എങ്കിലും അവർ ബുദ്ധിമാന്മാരാണല്ലോ.
അതുകൊണ്ടു്,

അയാളെത്തോഷിപ്പിച്ചുടനവരപായത്തൊട്ടുപാ
ങ്ങായച്ചോളുംവല്ലികള്വൃത്തികിൽവല്ലേടവുംമഹോ
ന്നായങ്ങന്മാരെയോപുനരൊളിവിൽവാഴിക്കുകെന്നതി
പ്രയത്നംചെയ്യുള്ളൂവക്കളുസമയംബാതസമേ

ക, ഇനി കളിപ്പാൻ ഉത്സാഹിക്കാം. ഊണിന്നുകാ
ലമായിരിക്കും.

തല്ക്കാലമിപ്പോളാവശ്യമൊരുക്കിക്കിപ്രനടക്കവേൻ
കൾക്കെല്ലാപ്രത്തിലിപ്പിൽവേനാംവൈകുമെത്തിച്ചീടേണമോ
പൃശ്ചംഗലം — കൈക്കയുണ്ടു.
മുതിമപ്പുറമ്പ — അവധിപ്രകാരവനവാസമൊന്നേ
 അവർചത്തിടാതമഹാനിവൃദ്ധിച്ചതും

തവത്രക്കടാക്ഷമതുതന്നൊരുസംശയം
ലവലേശമില്ലനിഖിലേശകേശവ ൨൭

കണ്ടൊന്നിയാംകൃതകപുത്രനരപ്പുപോലു
ഉള്ളതൊന്നവാസവുമിനിത്തകരാതെന്ന്യേ
പ്രജൊല്ലുന്നങ്ങളിയല്ലുന്നൊരുപാണ്ഡവർക്ക്
യാതൊന്നൊപ്പുതെകഴിയുവാൻകനിവോടണംതെ ൨൮

കൃഷ്ണ— അപരാധമകന്നമംഗളഞ്ജി
ന്നുപരായൊരവരെക്കുറിച്ചിനിക്ക
കൃപയുണ്ടതിനാൽപറഞ്ഞുവെല്ലാ
ഇപഥത്തിനൊരുതെറ്റുമാറുകില്ല ൨൯

രുക്മിണി— അവർക്ക് ഒരപകടം ഒരു കാലത്തും സം
ഭവിക്കയില്ല.

സത്യംസുധർമ്മസല്ക്കീർത്തികൾവിനയവിവേ
കങ്ങൾവിദ്യാഗുണംസൽ
കൃത്യംകാര്യപ്രബോധംകൃപതപനിചയ
ശ്രീഗുണതപംശ്ചന്ദ്രം
നിസ്തുല്യപ്രജ്ഞധൈര്യംപലതിവരെപ്പോ
ലെന്നുമാലിനൊത്തുണ്ടായ്
നിത്യംനിൻത്രൈകടാക്ഷങ്ങളതവരെടനോ
ടേറ്റമേറിടുമില്ലേ ൩൦

കേശിപ്പുറവു—

കണ്ടാൽനൽക്കാന്തികാന്തിസ്വരൂപതഗുരുവേ
ണ്ടാർക്കായതിൽപ്പരംശ്രീ

കണ്ടാൽസന്തോഷമാസ്സുജ്ജനസഭയിൽവഴ
ക്കംവഴക്കുള്ളവങ്കൽ
കൊണ്ടാളുംവീർപ്പുമെന്നീവകകളെഴുമവ
ർക്കെന്തൊരാപത്തൊരേട
ത്തുണ്ടാമോപിന്നെയില്ലേതവകളുകഴൽവി
ശ്വാസവുംവിശ്വപൂർത്തേ ദൈവ

ജ്ഞതി — ഉണ്ണാംശ്രുത്യൻകരത്താൽത്രണ്ണതതികഠാകരി
ക്കംവിധംഭീമസേനൻ
ജിഷ്ണുശ്രീസ്സുരജിഷ്ണുപ്രമുഖരരികളെ
ക്കൊല്ലുവാൻകല്യരല്ലേ
കുണ്ണികളില്ലെന്നുമിന്നായവർകരുകമൊട
യതാതവാസത്തെന്നുംശ്രീ
കൃഷ്ണശ്രീകാന്തയുഷ്മൽകഴൽകരളിലുറ
പ്പിച്ചതാപ്പിച്ചമാറും ൻ

ദ്യുമ്നം — ഞാൻ ചാൎത്ഥന്മാർകളാളികഴകിനൊടുപദേ
ശിച്ചവണ്ണംഘരനെ
ല്ലാചാരാതമീയകൎമ്മാദികളൊടമയമാ
സ്സത്തുകഠാകന്നുശങ്കം
ഇ ചാപല്യംപൃലന്റിടിനകതപതിപോ
ക്കീടില്ലുംനിൻകടാക്ഷ
ഉ ചാപംപോതമല്ലോപമൃലക്ഷയം
പൂണ്ടുടൻവീണ്ടെടുപ്പാൻ വൃ

കൃഷ്ണ — ഞാൻ താമസിക്കാതെ പാണ്ഡവന്മാരെ കാ
ണ്മാൻ പോകുന്നുണ്ടു.

ശകുനി — അതു വേണ്ടതുതന്നെ — അങ്ങിനെ തോന്നി യതു അവരുടെ നല്ലകാലം.

കൃഷ്ണ — ഇങ്ങിനെ ഓരോന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നാൽ കണക്കല്ല- വേഗത്തിൽ കുളിയും ഊണും കഴിക്ക-

എല്ലാവരും — അങ്ങിനെ തന്നെ.

(എന്നു എല്ലാവരും പോയി)

രണ്ടാമങ്കം

(അനന്തരം കാമ്യകവനത്തിൽ പാണ്ഡവന്മാരും പാഞ്ചാലിയും പ്രവേശിക്കുന്നു)

ധർമ്മപുത്രൻ — (ആകാശത്തിൽ ചെവികൊടുത്തിട്ടു)

കഠിനഘർമ്മതിങ്കൽമഹാഘനോൽ
കടകടാരവമിന്നുനഭസ്ഥലേ
ഇടിമുഴക്കലസംഗതിയായ്വര
കടപുഴക്കിടുമാറിതുമെന്തഹോ ദ്രുത

ഉണ്ണിഭീമസേന, എന്താണിതു.

ഭീമ — (ചെവിയോർത്തിട്ടു വിചാരം) ഇതു ഇടിമുഴക്കമല്ല-

വമ്പുള്ളയാനവരവൻറവെളപ്പെഴുന്നാൽ
കൊമ്പുള്ളകുംഭിയുടെമസ്തകമസ്തകമ്പം
മുമ്പിട്ടെതിർത്തസുരർതല്ലിയുടെക്കയാൽതാൻ
പിമ്പോട്ടൊഴിച്ചുകരയുംരവമാണഘോരം വൃ:

(പ്രകാശം) അല്ലയോ ജ്യേഷ്ഠ,

വൈരാതിരേകമൊടു വൈരികൾ വന്നടിച്ചി
ട്ടേറാവതാംകരകയെന്നിഹ തോന്നിടുന്നു
ആരാലതാവുകനിമിത്തമുറപ്പതില്ലീ
യാരാവമോ ബഹുഘനാഘനനാദതുല്യം   വസ.

ധൎമ്മ — അതാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അൎജ്ജുനന്റെ
പക്ഷമെന്താണു —

അൎജ്ജുനൻ — (വിചാരം)

എല്ലാംപാൎക്കിലിതെന്താണൊച്ചപരമാ
ന്തിപ്പൊഴ്കേട്ടതനീരാവം
നാററിത്തൻചിറിയൊന്നിളിച്ചുമപര
ക്കംപൊരുത്തുകന്നാലമോ
ക്കൂററംകത്തിമഹോഗന്നുള്ളൊരുമല
കാട്ടിൽപ്പെട്ടുപൊവാനാ
ക്കുററാൻശുക്കറയിട്ടിട്ടൊന്നാമമോ
ഘകാരണ്ഡകാരമോ   പൂര്

അതല്ല —

ഉരിക്കൃതപൂണ്ടിതെന്തുരവമാ
ണാൾക്കൊല്ലുക്കൊടതി
പ്പാരിൽകണ്ടുമരങ്ങളിൽ ചടചട
പ്പെട്ടെന്നതട്ടിപ്പൊരം
ചിരികളൊട്ടിയൊത്തുകൊണ്ടടനടൻ
കാട്ടകൊട്ടകാരടി
ച്ചുതെക്കാറ്റില്ലകിസ്സുമരമലരും
ഗംഭീരാട്ടകാരമോ   വൃ

ന്നുണ്ടല്ലൊ — ഈ ശബ്ദത്തിന്നു അധികമായ മാധു
ൎയ്യം തോന്നുന്നുണ്ട — (നല്ലവണ്ണം ചെവികൊടുത്തിട്ട)

കള്ളന്മാൎക്കുള്ളകൎണ്ണത്തിന്നു കടുവിഷമാ
യും മഹാസജ്ജനങ്ങൾക്കു
ള്ളാകൎണ്ണത്തിനൊത്താലമിതമൃതമാ
യും സ്പൃഹണീയമായും
കള്ളംകൈവിട്ടനാമംകലരുമരിയമൽ
സ്വാമികൃഷ്ണന്റെസാക്ഷാൽ
പള്ളിശ്ശംഖാരവംപോലൊരുപരിചയമി
ങ്ങിന്നുടൻതോന്നിടുന്നു ൨൫

(പ്രകാശം) അല്ലയോജ്യേഷ്ഠ, നമ്മുടെശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമി
യുടെ പാഞ്ചജന്യധ്വനിയാണ ഈ കേൾക്കുന്നതെ
ന്നാകുന്നു എന്റെ അഭിപ്രായം.

ധൎമ്മ — എന്നാൽ ഇരിക്കട്ടെ — നകുലസഹദേവന്മാരുടെ
അഭിപ്രായംകൂടികേൾക്കട്ടെ —

നകുലൻ — എന്താണൊന്നൊരുത്തുപമില്ലെതിർവെടിപോ
ത്തോൽ [illegible]
ഷ്ണതംചെയ്യൊരുശംഖനാദമെടിയ
ണീട്ടുള്ളൊരെന്നുള്ളതിൽ
സന്ദേഹംതെല്ലുമെന്നാകിലുംവിജയ
ജ്യേഷ്ഠന്റെപക്ഷത്തിലെ
പ്പിന്നെന്തൊന്നിതുപൊഞ്ജീനിനാദമ
ത്യാശ്ചൎയ്യമെന്നോൎക്കുമോ ൨൬

സഹദേ — അര്‍ജ്ജുനാത്ഭുതയശസ്സുകൊണ്ടുധര
ണിതലംധവളമാക്കിയോ
രര്‍ജ്ജുനാഗ്രജമനസ്സിനോട്ടനക
ലാഗ്രജന്‍റമനമേററവും
ഉജ്ജനാന്തകളന്തമൊത്തവിധ
മെന്‍മനസ്സുമഴകോട്ടപോ
യുജ്ജനാള്‍ത്തനമേററവത്തൊടണ
യുന്നസല്‍ഗ്ഗുണസരിപ്പതേ വൃ

ധര്‍മ്മ — വന്നാലുംവല്ലഭേകേളെ
ന്നെവന്നാലുംമാമകാന്തികേ
നിന്നാലുംനിന്‍റെപക്ഷത്തെ
ച്ചൊന്നാലുംശ്രുകവാണിനീ വൃൻ

പാഞ്ചാലി — (അത്ഭുതചന്ദ്രപുരിയിരിയോട്ടപ്പി)
ശ്രീമൂര്‍ത്തികള്‍ക്കാശ്രയമാം
ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമിയായഭഗവാന്‍റെ
ശ്രീമൈകത്താരതിലെഴുമാ
ശ്രീകംബുഖാനമാണിതെന്നുറവും ന്റൂ

ധര്‍മ്മ — ഓതങ്ങിനെതന്നെയാണ-എന്തെന്നാല്‍ —
ഓരോരോരുത്തലക്ഷണങ്ങള്‍പലതും
കാണുന്നകൃഷ്ണപ്പുര
ന്നേറുംഭംഗിയൊടെന്‍പ്രദക്ഷിണമതാ
ച്ചൂക്ഷംപരത്തിപ്പുരം
പാരാത്രപറന്നിട്ടനപൃനമെ
നാല്ലീവിമാനംഗങ്ങള്‍വേ

ണോമാസ്ഥാനമണഞ്ഞുടൻകളകളും
ളുകണ്ടുകണ്ടോതരം ൯൧

എന്നതന്നെയല്ല,
പിംഗളരുചിരചകോരജ
ഗങ്ങളിടത്തല്ലിരന്നക്കുകന്നു
നിങ്ങളറിയുവിനിന്നൊരു
മംഗളകാൎയ്യംനമുക്കൈകവരുമെ ൯൨

ഈ ശുഭലക്ഷണങ്ങൾ ഭഗവാന്റെ എഴുന്നള്ളത്തിന്റെ സൂചകങ്ങളാണെങ്കിൽ നമുക്കിപ്പോൾ ഇതിലധികം എന്താണു ഭാഗ്യോദയം.

എന്നല്ലേറിയകാൎയ്യമൊക്കിലവട
ത്തുകണ്ടുചോദിപ്പതി
നിന്നങ്ങിംഗിതവേദിയായഭഗവാൻ
കൃഷ്ണൻകൃപാപാത്രാശയൻ
നന്ദ്യാനമ്മുടെസന്നിധാനമതിലേ
ക്കിപ്പോളെഴുന്നള്ളിയാൽ
നന്നായിനങ്ങിനോക്കണനാൻകനിവെഴ
ന്നുള്ളൊരെഴുന്നള്ളുമോ ൯൩

(വിചാരം.)പൊന്നിൻപൂമാലയോടുംപുരികുഴലിലണി
പ്പീലിയോടുംപ്രകാശം
ചിന്നുംചെംഗോപിയോടുംതളവളകളുമാ
യോജകേയൂരമോടും
മിന്നുംമീൻകുണ്ഡലപ്പൊന്നണികഴലണിശം
ബാളിയോടുംതെളിഞ്ഞോർ

ന്നിൽപ്രാപിക്കുമോവനാരിയകത്തനകെ
കൊണ്ടുടൻകൊണ്ടൽവർണ്ണൻ ന്ദ്

(അനന്തരം ശ്രീകൃഷ്ണൻ പ്രവേശിക്കുന്നു. എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റ് ഉപചാരങ്ങൾ ചെയ്തു യഥാക്രമം ഇരിക്കുന്നു.)

കൃഷ്ണ— അല്ലേധർമ്മജമാമകാഗ്രജമഹാ
മന്ന്യാധിവാസംകഴി
ഞ്ഞില്ലേപിന്നെവിശേഷമെന്തുസുഖമാ
ല്ലേനാട്ടിലല്ലെങ്കിലും
ചൊല്ലേണംസുഖമാണിവല്ലഭയുമു
ണ്ടെന്നാൽഭവാൻപിന്ന്യാ
ത്തില്ലേതാൻവ്യസനങ്ങൾനിങ്ങളിലൊരു
ത്തില്ലിന്നുകില്ലില്ലമേ ൻ൭

ധർമ്മ— (വണക്കത്തോടുകൂടി)
ഉപായംവന്നീടാതൊരുവിധമരണ്യപ്പൊരുതിനിൻ
കൃപാലേശംകൊണ്ടങ്ങൊഴിവുകഴിച്ചേൻകനിവിനി
ഉപായാലജ്ഞാതസ്ഥിതിയുമിവർക്കിപ്പതിനൊരി
ഉപായംചെയ്യേണംഭുജിതവിധാവിശ്രുതവിധൗ

ശ്രീവനജാക്ഷസുഖക്കേ
ടീവനവാസാദികൊണ്ടിങ്ങുണ്ടീരമേ
കേവലമല്ലാതില്ലാ
താവിലമിപ്പോഴുംവിശേഷവിധിയായി ൻ൯

കൃഷ്ണൻ— അജ്ഞാതവാസകാലമായിപ്പോന്ന ഇനി ചി
ല പരാക്രമങ്ങൾ പറഞ്ഞതുപ്പോലെ ഇനിയും ഒ
ന്നു ഉണ്ടായുള്ളൂ.

എന്നാലെന്താണതെന്താണിതുകഥയൊയവ്വ
ത്താന്തവുംത്രപമില്ലാ
തൊന്നായ്‌വ്യാപിച്ചകത്തുംവ്യസനമഥനനാൽ
പൊള്ളിടുന്നുള്ളൊടിപ്പോൾ
അന്യോന്യംകണ്ടയുഷ്മൽസ്ഥിതികളറിയുവാൻ
തന്നെയാശ്ശനാതാണി
ങ്ങന്യൂനസ്നേഹിതൻഞാനറിയുകവിവരം
സതാപരംചിത്തരംഗേ ൩൯൮

എന്നെക്കൊണ്ടെന്തുവേണംതരമൂടയസഖാ
യങ്ങളിന്നിങ്ങിക്കതിന്നായ്
ത്തന്നെതെല്ലാതായിട്ടുനിശമപികില്ല
ണ്ടെഷതൊന്നിഷലെന്ന്യ
ധന്യശ്രീധർമ്മജന്മൻപരമൊരുപകവേ
ണ്ടെന്നൊടങ്ങതാവാസ
ത്തിന്നാളായോളംചെറുതുമരികയി
ല്ലോതിതിന്നോതിതന്നും ൩൯൯

ആൾക്കണ്ടെവിപത്തീയവനിയിലണയാ
താവിളിങ്ങൻവിധിക്കം
മാൾക്കണ്ടോന്നതോത്താലായവനങ്ങളവി
കാതിലിക്കാവതാണോ
ആൾക്കണ്ടോനാശനാശസ്ഥിതിജഗതിലെവ
ത്തുല്യരാംസത്യസന്ധ
നാൾക്കണ്ടാഥന്തസത്യപ്പിഴകളിലൊഴികേ
കണ്ടിതംകൊണ്ടിടുന്നു ൪൦൦

ദ്വേഷംമാറേണമെന്നാവെച്ചീയതിലമരാ
ല്ലെന്നുമങ്ങൊന്നുമില്ലാ
ദ്വേഷന്മാരാംഭുജംഗപ്രവരവിമത
ന്മാരഘോരാനുരൂപേതം
ശേഷംമറ്റൊന്നുമോർക്കേണ്ടിനിയറിയുകനീ
ല്ലോറ്റവുണ്ടാൻനിങ്ങൾക്കുംപോലും
ത്തോഷംകൈകൊണ്ടുതോന്നീടിനാമിശിനിവസി
ച്ചാലുമിസ്സാനുകൂലം ൩൭

ചൊല്ലേണ്ടുന്നതിലല്ലേചൊവ്വചൊരിയവർമ
ന്ത്രിച്ചപാടിച്ചതില്ലേ
ചൊല്ലേറുംനിങ്ങളല്ലേച്ചമതലകംവലി
ച്ചിട്ടുതീമട്ടിൽമെല്ലേ
തെല്ലേറെത്തോറ്റിയില്ലേതരിമപടുമവമോ
ടങ്ങുവാക്കാൽഖരാർച്ചെ
ങ്കില്ലേതന്മലമല്ലേവ്യസനമിവിധമോ
രോന്നാതോന്നാതില്ലേ ൩൮

ഉന്നോടത്താളെയിന്നിക്കളികമൊടൊന്നുകൊ
ല്ലെത്തെയജ്ഞൊത്തവാസ
ത്തിന്നൊന്നന്യോന്യമോതേണ്ടുനിയമവിരോ
ധങ്ങളാംനിങ്ങളിന്നി
ന്നിച്ചേർന്നൊത്തുകൊണ്ടുംവിൻപരമെങ്ങുപൊഴുതെ
ല്ലാതുമോർന്നതോന്നാ
ങ്ങുനീടവെട്ടുയക്കാമതിന്നുവരമോടെ
നാച്ചുയാമിച്ചുയേഞാൻ ൩൯

ആശ്വാസത്തോടൊരേടത്തൊളിവിലൊരുവിധം
നിങ്ങൾചെന്നെങ്കിലോരാം
വിശ്വാസത്തോടുവാണീടുവിനിനിയുഴലാ
രാണ്ടതൊരാണ്ടുപിന്നെ
ഉജ്ജ്വാല്യംചെന്നുദുര്യോധനനെവിരവിൽവെ
ന്നൂഴിവാഴിക്കുവൻഞാ
നിസ്തുല്യത്തിന്നിടെക്കംവിമതചതികൾസൂ
ക്ഷിച്ചുരക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം ൧൦൪

ധൎമ്മ — തണ്ടാർത്തനാപീശകുന്തീതനയനടിയനീ
ത്തമ്പിമാരൊത്തുപണ്ടീ
രാണ്ടൊപ്പാട്ടിൽപരംരീതിയൊടഗതിയതാ
യത്രപാർപ്പത്തലേന്തീ
നീണ്ടീടുന്നാധിയന്തിന്നിഭൃതമമിതപാരി
ക്ഷണാചിത്തത്തിലാന്തീ
വീണ്ടുംഞാൻചെയ്യുമെന്തീവിധിയതിൽവരുമോ
പാപസന്താപശാന്തീ ൧൦൫

നമ്മൾക്കുൾച്ചേർച്ചയില്ലേനലമൊടുപുനരി
ന്നൊന്നതോചാർച്ചയില്ലേ
തമ്മിൽക്കുൾവേഴ്ചയല്ലേപിണയുമഴലൊഴി
ക്കേണ്ടയാളുണ്ടയല്ലേ
ചെമ്മെയെന്നിട്ടുമില്ലേചെറുതൊരുകനിവീ
ഞങ്ങളിൽക്കാണ്മതില്ലേ
ചിന്തിക്കുന്നാണുമില്ലേചിതമിതിനവമാ
നങ്ങൾക്കൊചാരങ്ങുമില്ലേ ൧൦൬

കൃഷ്ണൻ—

തനിക്കാംപോന്നീടുംതവവിമതരായ്ചൂതുകളിയിൽ
തനിക്കാകപ്പാടെപ്പുരമപിജയംവന്നസമയം
ഇനിക്കാണൊല്ലെന്നങ്ങവരുടനെയായോടിച്ചതിനതെ
റിനിക്കാണോചിത്രംമതവൃകസഖേഭൂപസഖേ

ഞങ്ങളാടിയിൽത്തെല്ലുകിലുമയോടെ
നങ്ങപ്പഴഞ്ചൊല്ലതുപോലെയായി
ഞങ്ങളൊന്നാടിച്ചോന്നാളവാക്കചിത്ത
ംഗതിലോർത്താലൊരുങ്ങമില്ല ൧൦൪

* * * *

ഞാക്കുള്ളക്കുന്നസിന്ധുക്ഷിതിപതിനഗര
ത്തന്ത്രിഗർത്താദിവലി
ക്കൂറ്റമെക്കാള്ളുംതൽക്ഷതപ്പൽക്കൊടിമുഴവനമാ
വെലിവെഗംപൊളിച്ചു
ഇക്കൂറാൻഞാൻകഴിച്ചുന്നിഭൃതമവിരതം
തൽപ്രസാദംകളിക്ക
ഞിക്കൂറിൽപിടണയെന്തിക്ഷവധമൊരുങ്ങി
സ്സാമൃതസാധിയാംമെ ൧൦൫

പാതാളംമോളിലാക്കാംപരമലവൃമൊരു
മോധിവർമ്മയാക്കാം
കൈതാഴാതങ്ങൾക്കാംകനകമലമറി
ച്ചുഴിഞ്ഞാനാഴിയാക്കാം
കാതാലംഞൊടിപ്പുത്രക്കൺമുനയടിയടിയൻ
കൊറ്റകൈവയ്യാത്തതെന്താ

ണ്ണതാണൊന്നൊഷിലിന്നിക്ഷത്രവധമൊഴിനി
സ്സാരമതസാധിയാംമെ ൮൭
ജാതിത്തം ചൊൽകയല്ലീയുഗതിമയിജഗ
ന്നാഥനിൻ ചിത്തപത്മ
പ്രീതിതെന്നിങ്ങൊലിക്കെസ്സകലമതിനമാ
ളാണപൊൾവേണമെങ്കിൽ
ഉൗതിങ്ങക്കൊട്ടുന്നിക്കാമൃതയമൊഴിടിയാ
ലുണ്ടല്ലാണ്ടന്തകന്നാം
പാതിരാത്രിക്കിതെന്തിക്ഷത്രവധമൊഴിനി
സ്സാരമതസാധിയാംമെ ൮൮
ഉൗറാംഞ്ഞൊന്നൊളംകല്ലേമയിപരമവിട്ട
ന്നിക്കണക്കിപ്പൊന്നി
ത്തുറുമ്പൊളെത്തിനാണീയടിയനൊതര
ക്കെടൊതാം കെടനന്ന്യ
കാററിൻറയുണ്ണികയ്യാൽ ഗതിയാത്രുഗതശ
ങ്കംവിളൊഴിടുന്ന
കാറ്ററാറാൽ തീൻവെന്തിക്ഷത്രവധമൊഴിനി
സ്സാരമതസാധിയാംമെ ൮൯
ലിപ്ലക്കൊണിശപുത്രിമെനാരണചണ
ശ്രു ഭവാൻജ്യേഷ്ഠനിന്നാ
ലിപ്ലദ്രൊണാളിയെന്നിഗ്ഗ്യനികരകരൊ
ന്നുഗ്രഹാൽവിഗ്രഹാന്ത
ഗ്രീഷ്മനന്താന്തമെല്ല്യൽപരകരകരള
ല്ല്യൊൽകരാന്മൽകരളി

ജ്യോത്സ്നാവാൽവെവൃമിന്നിക്ഷരവലധമൊഴുനി
സ്സാരമൃതസാരഥിയാംമേ ൧൬൩

*   *   *   *   *

*   *   *   *   *

ശ്രീ

പുരന്ദരാരുണം.

നാടകം.

വീതാതങ്കംവിധുസ്ത്രീവടിവുവിധുധരൻ
    കണ്ടുകാമിച്ചന്നാളി
ട്ടേതാണ്ടൊരാകെപ്രവൃത്തിച്ചുളവായവതരണം
    ചെയ്യുചൈതന്യമൂർത്തി
ഭൂതാധീശൻപുമാൻപെണ്ണൊരായമഹിമയൊടും
    ദിവ്യസ്ത്രീക്കിടാവും
ജാതാനന്ദത്തൊടെന്നെസ്സതതമഴകിൽവീ
    ക്ഷിച്ചുരക്ഷിച്ചിടട്ടേ ൧

അത്രതന്നെയുമല്ല

മട്ടാതെന്റെമനോരഥാസ്പദമിസ
    ന്താഗ്യത്തിലോടുന്നപോലെന്നെ
രിട്ടാളുള്ളകന്നത്തിനന്ത്യപകട
    പ്രത്യൂഹമാത്യൂഹകം
പെട്ടീടാതതിനെന്നുപാനിമലയിൽ
    പെറ്റോരുകണ്ണോമന
ക്കുട്ടൻകരിമുഖൻപരംപരാപര
    പ്പിക്കട്ടെവിട്ടെന്നിയേ ൨

എന്നുമാത്രമല്ല.

പൂർവ്വശ്രീമൽപുരാണങ്ങളിതഖിലവുമി
ന്നിപ്പരിഷ്കാരവാന്മാ
ർക്കിച്ചാപത്ര്യങ്ങളല്ലെങ്കിലുമവരൊടല
ട്ടീഴ്ച്ചാരമ്യാനവാദം
കഷ്ടിച്ചൊന്നിങ്ങുവാങ്ങീട്ടിവനവകളിൽവെ
ച്ചൊന്നൊരുത്താനകൂട്ടി
ക്കെട്ടിത്തീക്കുന്നതീയാശ്രയമതിനതുധാ
വാണിയെൻവാണിയമ്മേ ൩

(നന്ദിയുടെ അവസാനത്തിൽ സൂത്രധാരൻ
പ്രവേശിക്കുന്നു)

സൂത്രധാരൻ — (തൊഴുതുംകൊണ്ടു)

ശ്രീധരാധരചിത്രകാന്തിയൊടൊരി
ബ്രഹ്മാണ്ഡമാണ്ഡത്തിനി
ന്നാധാരായിതനാദ്യനില്പവനമോ
ഏതാമരത്താരിലും
ബാധാരക്ഷകമന്ത്രപദ്ധതിയിലുമെൻ
ചിത്തത്തിലും മിന്നിടും
ഭാധാരൂപ്യഘനസ്വരൂപനകസൂത്ര
തുമ്പിന്നുളവാന്നതോൻ ൪

(അണിയറയിലേക്ക് നോക്കീട്ടു) എടോ ഇവിടെ വരു.

വിദൂഷകൻ — (പ്രവേശിച്ചു) ഇതാ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു.

സൂത്ര — മഹത്തായിരിക്കുന്ന ഈ സമാജം താൻ കണ്ടില്ലേ.

വിദൂ — ഇല്ല. നിങ്ങടെ സമാജമെന്നു പറഞ്ഞതു എന്തു സാധനമാണെന്നുതന്നെ ഇനിക്കു മനസ്സിലായില്ല.

സൂത്ര — സമാജമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പൎയ്യം ക
ട്ടുംതന്നെ തന്റെ ഉള്ളിലേക്കു എത്തിയില്ലേ?
വിദൂ — ഇല്ല. ഉള്ളിലേക്കു എത്താത്തതു വല്ല മധുരമു
ള്ള പദാൎത്ഥമാണെങ്കിൽ അതു വേഗത്തിൽ പറ
യണം. ഇനിക്കു ഉള്ളിലാക്കാൻ വൈകി. ഇന്നു ഭ
ക്ഷണം തന്നെ നല്ല പന്തിയായിട്ടില്ല.
സൂത്ര — (ചിരിച്ചുംകൊണ്ടു) എടോ മൌഢ്യ, താൻ ഇത്ര ക
ഥയില്ലാത്തവനാണോ. സമാജം എന്നതു ഒരു ഭ
ക്ഷണസാധനമല്ല.
വിദൂ — പിന്നെയെന്താണ്,
സൂത്ര — (ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുംകൊണ്ടു)

സൂതചിത്രപടാലങ്കാരസംഘാതമിക്കൈരക്കൊ
ണ്ടോരവകപ്പുതഷാരംമൂടിയാനന്ദമാടി
വിളയൊട്ടുവിളയാടിട്ടുത്രവാഴുന്നതാണി-
ന്നറികരതസഭാത്താനസ്സഭാമിസ്സമാജം ൩

വിദൂ — അഹാ, അതിനെയാണല്ലേ. എന്റെ വിശ
പ്പുകൊണ്ടു മാറി ധരിച്ചുപോയി. ഇരിക്കട്ടെ, അതു എ
ന്തിനാണിന്നു വിളിച്ചതു.
സൂ — ശ്രീമച്ഛ്ക്രിത്രിപുരാരിതന്റെതിരുവൈ

രാണിക്കളത്തുതുസവ
ക്കാരെൎക്കായിവിടത്തുകാരമാകല
ത്തുള്ളൊരമുള്ളിൽസഭ്യെ
വാച്ചിട്ടുംസമാദൃവുന്നിദ്ധവസി
ച്ചീടുന്നകണ്ടാലുമ

ത്യാശ്ചര്യംസരസനാനല്പരസിക
ന്മാരാണരസനാരാണിവർ ന്നു

അതുകൊണ്ടു നമുക്കിവിടെ നല്ലതായും നവീനമായും ഒരു നാടകം അഭിനയിക്കണം.

വിദൂ — അങ്ങിനെ ഏതാണിപ്പോൾ ഒരു നാടകമുള്ളത.

സൂത്ര — (ആലോചിച്ചിട്ടു) അങ്ങിനെ ഒന്നുണ്ട.

വേറിട്ടൊന്നുമതല്ലവെണ്മണിമഹൻ
നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടമു
പ്പാരൊട്ടുക്കവിളിപ്പെടുന്നമതിമാ
നിന്നാളൊരുതന്നാളുഭോ
ക്കൂറൊട്ടുംകുറയാതെതന്നുടെമനം
കൂട്ടിച്ചുനിർമ്മിച്ചചി
ന്തേറീടുന്നപുരന്ദരായണമതാ
ണിത്തവ്വിലത്യുത്തമം ൧

വിദൂ — അങ്ങിനെയാണ അങ്ങയുടെ അഭിപ്രായമെങ്കിൽ അതു തന്നെ ആകട്ടെ. അതിനു വേണ്ടുന്ന സാമഗ്രികളെല്ലാം സമ്പാദിച്ചു ആട്ടക്കാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുവാൻ ഞാൻ പോട്ടെ.

സൂത്ര — വരട്ടെ, ഒന്നുകൂടി പറവാനുണ്ട.

വിദൂ — എന്താണത.

സൂത്ര — താനിമനോഹരമായ വസന്താരംഭത്തെ വർണ്ണിച്ചു ഒരുപാട്ടു പാടി ഈ സദസ്യന്മാരെ സന്തോഷിപ്പിക്കണം

വിദൂ — അങ്ങിനെയാട്ടെ. (എന്നു പാടുന്നു)

വരതരവൊടണവതിന്നസരസമൊഴിവല്ലീ
വരിമധുപമധുരരവമൊഴിപലതുചൊല്ലീ
അരികിലമമവരമിതുമിന്നസമതിരില്ലീ
നിറമുടയമധുവൊടിഫലമളതുവുമല്ലീ വ്യ

സൂത്ര — (വിചാരം) ഇയ്യാളുടെ ഈ പാട്ടു കേട്ടിട്ടിനിക്കു ശർദ്ദസ്വരവും കയിൽനാളംപോലെ ആയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ സുഖമായില്ലല്ലൊ. അതുകൊണ്ടിങ്ങിനെ പറക തന്നെ. (പ്രകാശം) തന്റെ പാട്ടു വിശേഷം തന്നെ. ഇതു കേട്ടതുകൊണ്ടു സഭ്യന്മാൎക്കു നാടകത്തിൽ അഭിരുചി അധികം ഉണ്ടാകുമെന്നു നിശ്ചയം തന്നെ.

(അണിയറയിൽ)

ദേവസ്ത്രീദിവ്യനാട്യക്കളരിയിലവർതൻ
നൎത്തനംകാണ്മതിന്നൊൻ
ജീവശ്രീനാഥകോപ്പിട്ടൊരുവിധമഴകാ
യിട്ടുപോയിട്ടുപിന്നെ
ഭ്രോമവൊടങ്ങൊട്ടിയൊവന്നിതുവരെയുമണ
ഞ്ഞതിങ്ങുകണ്ടില്ലതെന്താ
ണൊമെവാഴിവച്ചുവംപൊലിവന്നിവിടെയുമായ്
തനച്ചിയാഠംതൻവിയോഗാൽ ൻ

സൂത്ര — (കേട്ടിട്ടു) ഓ, എന്റെ സഹോദരൻ ദസാകരൻ ദുൎഘടൻ എന്ന രാക്ഷസന്റെ വേഷം ധരിച്ചു വന്നു കഴിഞ്ഞു. ഇനി നമുക്കു വേണ്ട കാൎയ്യങ്ങളെ നോക്കുവാൻ പോക തന്നെ.

വിട്ടു — അങ്ങിനെ തന്നെ.

(എന്നു രണ്ടാളും പോയി)

പ്രസ്താവന.

(അനന്തരം ദുര്ഘടൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

ദുര്ഘടൻ — (വിരഹവിവശതയോടുകൂടി)

ദേവസ്ത്രീ ദിവ്യനാട്യക്കളരിയിൽ — (എന്നു മറിക്കൽകൂടി ചൊല്ലി, പുറത്തിനന്നെ ഇരുന്നിട്ടു)

ഇന്നലെസ്സ്വർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുകിട്ട
ഗനികാബാലകൾകൂട്ടങ്ങളേവം
കന്നത്തെച്ചുതിലാവിളക്കൊടണയു
ന്നാപ്രാണയെപ്രാണപാൽ
നന്നാക്കംപടിയുള്ളോരോളെയതുവ
ന്നെന്നിൽപ്രവേശിച്ചിതി
ക്കന്നല്ലോകപിനമ്മൊഹകപിനാമി
മട്ടിനുമട്ടുന്നാൻ ൧൩

കാന്താവിരഹസന്താപാനല സന്തപ്തനായ ഞാൻ എന്താണിവിടെ ചെയ്യേണ്ടത്. അവളെ അന്വേഷിപ്പാൻ അമരാവതിയിലേക്കു തന്നെ പോകയെങ്കിലൊ. (എഴുനേൽക്കുന്നു) ഇനിക്കു ഒരടിപോലും നടപ്പാൻ വിഷമശര വിവശതയാൽ വിഷമമായി വന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഈ വിഷയത്തിലുള്ള ഉത്സാഹത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു ഇവിടെ തന്നെ കുറെ നേരംകൂടി ഇരിക്ക തന്നെ. (ഇരിക്കുന്നു)

വിണ്ണോക്കും വിധിതൊട്ടു പക്ഷമവില
ക്ഷം പിത്തമിന്നൊക്കർക്കൈക
ട്ടുണ്ടാക്കുമ്പോൾ വിരക്ഷമന്ത്രബലമാ
നായുള്ളോരിലുള്ളതാൻ
ഉണ്ടിക്കാനിടയായിവണ്ണമിവനെ
ക്കഷ്ടം മഹാത്രിമാകെ
പിണ്ണാക്കാക്കിയമന്നവെച്ചുപിടിയാ
തോനായന്നൂനായുധൻ ൫൭

അനംഗനായ കാമനെ ഇങ്ങിനെയപ്പെടുന്നത്രു പ
റവല്ലേ.

നേരെ മന്മഥരേസ്സന്നു ഭവാൻ
മൂന്നാം മഹേശാക്ഷിയിൽ
തീരെ വെന്തുകരിഞ്ഞുപോയ്ക്കപ്പോരോ
കണ്ടപ്പോഴേത്തൊട്ടും
ചാരെ വന്നു ശരം വിടാതൊളിവിൽനി
ന്നന്നുത്തരന്താണതിൻ
നേരെ നോക്കുകതില്ലശൌര്യമുടയോ
രാരും തനതാണെങ്കിൽനി ൫൮

(നെടുവീർപ്പിട്ടു ശങ്കിച്ചുകൊണ്ടു നോക്കുന്നു) എ, ആരാണ ഒരു ഭാഗത്തിൽനിന്ന നമ്മുടെ അരികുപകായി ഓടി വരുന്നത. (സൂക്ഷിച്ചു നോക്കീട്ടു) നമ്മുടെ പ്രാണപ്രി യയായ ചന്ദ്രികാ തരങ്കിണിയല്ലേ ഇത.

(അനന്തരം ചന്ദ്രികാ തരങ്കിണി പ്രവേശിക്കുന്നു)

ഉദയൻ— ഇതെന്തൊരു മാതിരിയാണ. ഇന്നലെ

കഴിഞ്ഞു പോയി കുറഞ്ഞു കണ്ടു ഇന്നുതന്നെ വന്നേക്കാമെന്നു പറഞ്ഞല്ലേ പോയതു. ഇത്ര താമസം വരുമെന്നറിഞ്ഞാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞയക്കില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടി.

മല്ലേറുംമലർസായകന്റെകലവി
ല്ലാകുംകരിമ്പിന്നടി
ത്തല്ലേറ്റാശുതളർന്നഹോതലതരി
ച്ചീക്കാലമിക്കാനനേ
അല്ലേമലഗ്വരദുഷ്ടരേരവതിയായ്
വേർപെട്ടുകൊണ്ടേകനാ
യല്ലേചെട്ടുകഴിച്ചിതെത്രവിധമോ
ചത്തില്ലതത്ര്യുള്ളതം ൧൩.

മലഗ്വര — അല്ലയോ പ്രാണനാഥ, മേന്ത്യപ്പെടരുതേ ഞാൻ പോയിട്ടുണ്ടായ വർത്തമാനങ്ങളൊക്കെ പറയാം. അങ്ങു മനസ്സു വെച്ചു കേൾക്കണേ.

ഋശ്വ — ആട്ടേ, കേൾക്കട്ടേ.

മലഗ്വ — ഞാൻ ഈ ചിത്രകൂടത്തിൽനിന്നു അങ്ങയെ പിരിഞ്ഞ ഉടനെ ത്രികൂടത്തിൽ വസിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടബന്ധുവായ കടിലജംഘന്റെ ഭവനത്തിൽ പോയി. അവിടെ അവരുടെ സൽക്കാരങ്ങളേറ്റു കുറെ ദിവസം താമസിച്ചു പോയി, അത്രേയുള്ളു. എന്നാൽ അങ്ങുന്നു എങ്ങും പോകാതെ ഇവിടെ തന്നെ താമസിക്കയായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു ഇനിക്കു അത്ര വിശ്വാസമായില്ല.

ദുൎഗ്ഗ — ഇതാണിപ്പോഴ് നന്നായത. ഈ വിരഹ ദുഃഖം അനുഭവിച്ചാൽ തന്നെ പോര, നിന്റെ അവിശ്വാസത്തിനു പാത്രമാകയും വേണം, അല്ലെ അത്യാശ്ചൎയ്യം തന്നെ.

പോയാൽപോയവഴിക്കുപോകമൊരുത്ത
ന്നുംബാധ്യമില്ലാതെയോ
ന്നായല്ലോബതനിന്റെവരവും
കാത്തിങ്ങുകണ്ണിച്ചുഞാൻ
ബാഷ്പപ്രാശനവുംകഴിച്ചിവിടെവാ
ണേയുള്ളമററങ്ങുമേ
പോയില്ലെന്തിനുമാംസഭക്ഷണമതി
ന്നായിട്ടുനായാട്ടിനും ൫൨
അയ്യോനിൻവിപ്രയോഗച്ചുകിരിചെറുതൂ
ണ്ടെന്നിവരാൽവിഷാദ
ത്തിയ്യാളുംചിത്തകണ്ഡക്ഷിതിയിലിഷുമലർ
ക്കൂട്ടവുംകോട്ടമെന്ന്യേ
ധൈൎയ്യാദ്യൈത്താങ്ങളെയൊന്നിച്ചുദിശഗണപതിമോ
മങ്ങൾകാമൻകഴിച്ചി
ട്ടിന്നൂഴംനിന്നവിശ്വാസമതൊരുഫലമെ
ന്നായിന്നായിപ്പാരം ൫൩

ലഗ്ഗര — അയ്യോ പ്രാണനാഥാ, ഞാൻ നേരംപോക്കാണ പറഞ്ഞത. അങ്ങെക്ക പരിഭവം തോന്നരുതെ.

ദുൎഗ്ഗടൻ — ഏയ്, നീയെന്തുപറഞ്ഞാലും ഇനിക്ക പരിഭവം ഉണ്ടാകുമോ. ആട്ടെ, അതെല്ലാമിരിക്കട്ടെ

ദുഃസഹശോകത്താൽ ദൂനയായ നീയെന്റെ മടിയിൽ വന്നിരിക്ക.

ലേഖ — (ഉദിതന്ന)

ദുഃഖ — ഞങ്ങടെ ദേവിയപ്പുരസ്ത്രീമണികളിനായി
ച്ചാടിടും മോടിചേർന്നോ
ഓട്ടം പോയ്പ്പൂണതില്ലേ പരമഴകൊടതോ
കൈകലാശിപ്പതില്ലേ
ആട്ടക്കാർക്കാസ്സദസ്സിൽ സ്വരപതിവിൽതോ
രോന്നടൻ നല്ലിയില്ലേ
പാട്ടും കൂത്തും സഭക്കാരമിതകുതുകമും
കൊണ്ടുകൊണ്ടാടിയില്ലേ ൧൫

മായാചിത്രപ്പണികളുടെ അധികം വിശേഷ
മായായതകൊച്ചുകളിതാകൃതിയായിയല്ലേ
ആയോധമാർകളികളും കണ്ടുകൂത്തുകാണ്മാൻ
പോയോരവാർത്തകളും വഴിക്കുകവല്ലതേനീ ൧൬

ലേഖ — ഞാനപ്പോൾ ചുറ്റുകയല്ലിവിടെന്നെൻ
പോക്കമാത്രമൊക്കെ ച്ചുമതെന്ന്യേ
കേൾക്കകെല്ലാടൊത കൂത്തുമഹോചി
ന്നാക്കമില്ലന്യസംഭ്രമങ്ങളേ ൧൭

ദേവടൻ — എന്ത, അതെന്താണതിനെ. പത്തു ദിവസ
ത്തെ കൂത്തുണ്ടെന്നു കേട്ടിട്ടില്ലേ നീ പോയത.

ലേഖ — ആളുകളൊക്കെ വന്നു ചേർന്നില്ലത്രേ. മൂന്ന
നാൾ കൂത്തുതുടങ്ങുമെന്നാണ കേട്ടത. അന്നും ഇതു
പോലെതന്നെ കലാശിക്കുമോ എന്തോ.

ഉഗ്ലടൻ — അഹോ, എന്നാൽ നീയെന്തിനാണ അഞ്ചെട്ട ദിവസം കുടിലജംഗമന്റെ കുടിലിൽ താമസിച്ചത.

ലേഖ — അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടബന്ധുവിന്റെ വീടാണെന്നു വിചാരിച്ച അവിടെ താമസിച്ചതാണ. പിന്നെ ഒരു സംഗതികൂടിയുണ്ട.

ഉഗ്ലടൻ — അഹോ, ഇങ്ങിനെ മര്യാദകെട്ട ചെയ്യുന്ന നീയാണോ എന്നെകുറിച്ച അവിശ്വാസം വിചാരിക്കുന്നത — നോക്കിക്കോ, മിത്രമായിരുന്ന കുടിലജംഗമൻ ഇന്നുമുതൽക്ക അമിത്രമായി എന്റെ പത്രികൾക്കു ആധാരമായിരിക്കും —

ലേഖ — അജ്ഞാതതത്ത്വഭാവം കൊടിയ കുടിലജം
ഗമൻ ഭവാനെ പ്രതിച്ചാ
പ്പഞ്ചാസ്ത്രക്രീഡ ചെയ്യാനൊരുമ്പിട്ടിൽ മുതലായോ
ഹന്ത കൂട്ടാക്കുമോ ഞാൻ
നെഞ്ചോളം നിൻകുറ്റം ബോദ്ധ്യമിരുമിനസം
ശ്രുധമേനല്പ്പവാധ
പ്പഞ്ചാംഗം തന്നെ മറ്റൊന്തിഹ പറവു മഹോ
ജ്ഞാതംവ്യാതംമേറാം ൫൯

ഉഗ്ലടൻ — വിശേഷവിധി വരുമ്പോൾ സാമാന്യവിധി സാരമില്ലെന്ന ശാസ്ത്രമുണ്ടെന്ന കേട്ടിട്ടുണ്ട. അതുകൊണ്ടും നിന്നിലുള്ള അനുരാഗാതിരേകംകൊണ്ടും ഇങ്ങിനെ മുഷ്കു തോന്നിയതാണ — മറ്റൊന്നുകൊണ്ടുമല്ല — ഇരിക്കട്ടെ, അതൊക്കെ ഇരിക്കട്ടെ വേ

റിട്ടൊരു സംഗതി കൂടിയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതതെന്താണു.

മംഗലം — കുടിലജംഘൻ ഇവിടെ കെട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന കരടകടക മായാപ്രയോഗങ്ങളും അഭ്യസിക്ക കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല-അതൊന്നു പഠിപ്പിക്കണമെന്ന അവൻ തന്നെ നിൎബ്ബന്ധിച്ചതിനാൽ ഞാൻ കുറെ ദിവസം അവിടെ താമസിച്ചതാണു. കുട്ടിയാണെങ്കിലും ആറേഴ ദിവസംകൊണ്ടു അതെല്ലാം കടുകട്ടിയായി-വാസനയും ബുദ്ധിയും കേമം തന്നെ-

ഉഗ്ലടൻ — എന്തു, ഇതുകൊണ്ടാണു താമസംവന്നതെങ്കിൽ നീ ചെയ്തതു വളരെ ഉചിതമായിരിക്കുന്നു-പിന്നെ വല്ല വിശേഷവുമുണ്ടോ.

മംഗലം — അവളുടെ ശിക്ഷ കഴിഞ്ഞു ഞാനിങ്ങോട്ടു പോരുവാൻ യാത്ര പറഞ്ഞപ്പോൾ കുടിലജംഘൻ കരടകടകന്നെക്കൊണ്ടു വിമതവിഷമെന്ന രത്നം പതിച്ച ഒരു വലയവും ഒരു വലിയ വലമ്പുംവലക്കോലും നാലു ആനത്തോലും ഉരുക്കിണക്കിച്ചെയ്യിച്ചു.

ഉഗ്ലടൻ — (സന്തോഷത്തോടുകൂടി) അതുവോ-എന്നാൽ അതൊക്കെയും എവിടെ?

മംഗലം — ഇവിടെ ഉണ്ടല്ലോ (എന്നുപറഞ്ഞു അതൊക്കെ എടുത്തുകൊടുക്കുന്നു) കുടിലജംഘന്റെ ഒരെഴുത്തു കൂടിയുണ്ടു.

ഉഗ്ലടൻ — (വാങ്ങിവായിക്കുന്നു)

ഓരോന്നാംമുതലാമഹേന്ദ്രപുരിയിൽ
പൈൺകുത്തതാരംഭമാ

യററംവിട്ടതിനാശ്ലിലിമ്പരഴകാ
ളൂട്ടങ്ങളാംകൂട്ടുന്നപോൽ
ചെററുംസംശയമില്ലഭൃഗ്ലടനു
ക്കൊന്നിച്ചതിക്ഷിക്കുവാൻ
തെററെന്നങ്ങിനെയപോണമായതിനുതാ
നിന്നാത്രവരന്നതന്നെണം ൫൭

തോഷാലറിയുകതോഴവി
ശേഷാൽമറൊന്നുമിപ്പോഴില്ലിവിടെ
ശേഷംഫഗ്ലരതധപ്രര
ദോഷംകൂടാതെപറകയുംചെയ്യും ൫൮

ചിതമൂടയൊതചിത്തംപന്തിമണ്ണായിട്ടംതി
ശ്ശുതിവിമതകൃതാള്ളിഭൃഗ്ലടൻഭൃഗ്ലടനു
ന്നതിസഖിസ്ഥനൊമിനാടകാഡംബരശ്രീ
കഞ്ചുകികടിലജ്ഞഃഖൻകയ്യെഴുത്തിലെഴുത്ത ൫൯

(രാജ്ഞിയോട) ശേഷംവിശേഷമെല്ലാം നീ പറയുമെന്നു
ഇതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്താണ-

ഫഗ്ലര — വേറിട്ടൊന്നുമില്ല- എഴുത്തുകളിലെസാധാ
ണരീതിയാണെന്നുമാത്രമെയുള്ളു-

ഭൃഗ്ലടൻ — അതുശരിതന്നെ. ഈ ദക്ഷിണാദ്രവ്യങ്ങൾ
വളരെ മനോഹരങ്ങളായിരിക്കുന്നു. ഈ വിശേഷ
പ്പെട്ട വളകൊണ്ടു നമുക്കു വളരെ ഉപകാരമുണ്ടാ
കം- അതുകൊണ്ടു ഇതു വല്ലപ്പൊഴിക്കിലുംഇട്ടു കളയാതി
രിപ്പാൻ നിന്റെ കയ്യിന്മേൽതന്നെ ഇട്ടുകളയാം-

(അങ്ങിനെചെയ്തു അവരെനോക്കീട്ടു)

ബാലേനിന്നുടെരൂപം
പോലേമററാക്കില്ലതിയതകൃതി
ചാലേചന്താംകടന്നേ
നാലേതണ്ണാക്കിമാതരുടനോട്ടം ൨൩

ലേഖ — എന്നോടെന്തിനാണ മുഖസ്തുതി പറയുന്നത.

ദുർഘടൻ — മുഖസ്തുതിയല്ല സത്യമാണ ഞാൻ പറയുന്നത.

ലേഖ — അങ്ങയുടെ വിചാരം അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ എന്റെ ഭാഗ്യംതന്നെ

ദുർഘടൻ — അത്രേ, അതിരിക്കട്ടെ.

പിച്ചകനറുമലർവിശിഖ
പ്പിച്ചകലത്താക്കിവേണമിന്നിവേഗം
ഇച്ഛയോടേവമെന്നടപടി
നിശ്ചയമതിനൊന്നുഞാനിനെക്കുന്നു ൨൪

അതുമിതും പറഞ്ഞിരുന്നു കാലം കളഞ്ഞിട്ട കാര്യമെന്താണ.

ആവേശമുള്ളൊരുകാണ്മാനവനിവനോരമി
ച്ഛാകണംനാകലോക
ത്താവേശിപ്പാനതെന്നാണൊരുപൊരുളുതുക
ത്തിന്നകത്തിന്നതിന്നാൽ
പോവണ്ടെയൊന്നുവേൾക്കവനുടെഹിതമമാ
ത്യരെത്താൻപോണംവേഗം

നിയെവണ്ടെയെന്തിനാണിക്കൊട്ടുമുടിയിലിത
ണ്ണോച്ചുരന്നോതുമോളാൽ ൨൭

ലെഗ്ലര — (വിചാരം) എന്നെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ മടിച്ചിട്ടു ഇദ്ദേഹം ഓരോ ഉപായം പറകയാണു. ഇതൊന്നും ഇനിക്കു മനസ്സിലായില്ലെന്നാണു വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നതു. ആട്ടെ, ഇങ്ങിനെ പറകതന്നെ.

അമ്പമ്പാനന്നുപായങ്ങളതിവളൊട്ടുപ
റ്റില്ലചെറുതുംഭവാൻതൻ
പിമ്പേഞാനങ്ങുറപ്പാണിതുകശപിശചൊ
ല്ലേണ്ടവേണ്ടാതകണ്ടു
അമ്പോടാക്കുളത്തുനിൻകണ്ണിനൊരെളുതവുമി
ന്നെൻറകണ്ണിന്നുചിറതി
ക്കമ്പോളിതൊന്താണൊരുത്തൻ കടവിഷവുമതാ
ണെന്നതോന്നിതോത്താൽ ൨൮

ഉഗ്ഖടൻ — അതുകൊണ്ടല്ല, നിനക്കു ബുദ്ധിമുട്ടാകുമെന്നു വെച്ചാണു, ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതു. ബുദ്ധിമുട്ടില്ലെങ്കിൽ നീയും പോരണം. ഏതെങ്കിലും കടിലജംഗമനെ കാണ്മാൻ വേഗം പുറപ്പെടണം. മായാപ്രയോഗങ്ങളും എന്തെല്ലാമെന്ന വേണ്ടതെന്നു വേഗത്തിൽ ആലോചിച്ചു തീച്ചയാക്കണം.

ലെഗ്ലര — എന്നാൽ പുറപ്പെടുകതന്നെ.

(എന്നു രണ്ടുപേരും പോയി)

വിഷ്കംഭം കഴിഞ്ഞു.

(അനന്തരം ഇന്ദ്രനും ഇന്ദ്രാണിയും പ്രവേശിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്രാ — ചാരുലപാത്മിനിതന്റെചാതുരിയെ
സ്ഥാനംകലർന്നാകര
ത്താലേതൊട്ടുതലോടിമോടികലർന്നവ
ത്തിനെക്കാണ്ടുകൊണ്ടാടിയും
മാലേലുംപിണ്ണയാതഘോരവിരമി
പ്പിക്കുന്നുവീയെന്നേയി
ക്കാലേയെത്തിനെയെന്നപോലെപരിചിൽ
പ്രാപിച്ചതേശൂചതേ ൨൭

ഇന്ദ്രൻ — (നോക്കീട്ടു) ഈ സമയം അഗ്രമേണീയം തന്നെ.

കുവലയനിരകൂട്ടീകണ്ടിലേക്കിണങ്ങൽതേടി
കവലായപതിചാടീക്കുരിയെട്ടാക്കയോടി
ദിവിംവിവിളുയാടീദിവ്യതേജസ്സുകൂടി
നവരസവടിവോടീനാടകേമോടികൂടി ൨൮

ഇന്ദ്രാണി — അങ്ങ്, അങ്ങുന്നു ഈ പറഞ്ഞതു കേട്ടിട്ടു എന്റെ മനസ്സിൽ വേറെ ഒരു ഭയംകൂടി സ്ഫുരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ: —

അല്ലേസാദരമാസ്ഥപുത്രമഗവൻ
പൊൺകൃതതിന്നോമൃതൽ
കല്ലേപത്തുൽനിതിനെന്നാവസരം
കല്പിച്ചുകല്പിച്ചതും
ചൊല്ലേറുന്നവരാനതിനുപലകാ
ശ്ലാഘനാപക്ഷണാൽവിട്ടിതോ

ചൊല്ലേണംശ്രമമൊന്നുമില്ലതിവിടെ
ക്കെന്താണമാന്തംവിഭൊ ൨൯
മാരശൊഗ്ര്യമിയന്നിടുന്നൊരവിടെ
ക്കത്ത്വാത്തുണ്ടെങ്കിലും
പാരംശൊസ്യനൊംഭവാനതികരാ
റ്റെന്തുള്ളപൊന്തുള്ളൽനാം
ആരംഭിക്കണമിന്നുതന്നെയുള്ളമാ
ള്ളൂട്ടത്തിലാട്ടേയതി
നാരംഭെക്കകറിക്കമറ്റവരെയും
കണ്ടൊത്തുകൊണ്ടെത്തുവാൻ ൩൦
ഇ— ഭേഗംഭവണ്ടൊതകൎത്തുമിങ്ങൊയപെര
ള്ളണ്ടൊന്നുമെണ്ടേല്ലതാ
ണ്ടൊഗന്റേനിനയാതെതറിന്നിഷപിട
ത്തതാലൊചിക്കാലൊചിനി
ത്തുകിട്ടല്ലാനുമിതൊന്നൊത്തുക്കിരയാതമ
ട്ടാക് ട്ടപൊരെള്ള
ശ്രീഗണധാതനിരെന്റുനിൎമ്മലലസൽ
കരാപ്പവൻഭപ്പണെ ൩൧

—൦൦൦—

പീയൂഷവീര്യോദയം.

നാടകം.

ഗണപതിയും കവിസത്തമ
ഗണപതിയാം മൽപ്പിതാവുമനവരതം
ഗുണമതിയാമമ്മയുമി
ല്ലുണമതിയാമെന്മനസ്സിൽ വിലസട്ടെ ൧

അത്രയുമല്ല-

ഗുരുവരനും ഗുഹനും സുര
ഗുരുവും ഗുണമുള്ള നല്ല സജ്ജനവും
ഒരുമയൊടിക്കവിത
കൊള്ളമാതിരിചെത്തു ചെത്തു കാത്തിടണം ൨

അതുമല്ല-

കരുതേറുന്നോമൽക്കവികളിൽ
മഹാസാഹിതിരസം
പെരുത്തേത്തുന്നിൻ പോർമുലയിതു
കൊടുക്കുന്നസമയേ
സ്സുരത്തെക്കോരോശേക്കുശകവി
യതാമെന്നില്പൂരുടർ
ചുരത്തീടാനീയൊന്നുവിധി
മുഖപ്പുമുഖലയേ ൩

ധൈൎയ്യമവിരതമെടുത്തുമാനസപ
യഃപദ്മയോനിധിഷ്ഠിച്ചുടൻ
കാൎയ്യമോൎത്തുകവിതാമൃതംപെയ്തുനാരെ
ടുത്തുടൻബുധജനത്തിന്നു
കൎണ്ണസ്പൃഹകൊടുത്തുതുഷ്ടിയോട
ടുത്തുകൊണ്ടുമമമാനസ
ത്തെല്ലാകിലയോരവിഷ്ണുമായവിളു
യാടിടട്ടെവിപുലാതലേ ൮

(നാന്ദ്യന്തത്തിൽ സൂത്രധാരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു).

സൂത്ര — (വിളക്കുനോക്കി തൊഴുതുകൊണ്ടു).
വാമഭേവന്നുമഹോത്ഭീയമാം
വാമഭേഛമുമിറിക്കൾണ്ണനാം
രാമനാംജനകപുത്രിയോടൊത്തും
ധാമനാംശരണമാണെനിക്കെന്നും ൯

(നാലുവശവും നോക്കീട്ടു) എന്ത്.
ഉത്തിതമൈവരാണിക്കള
മെത്രത്തോളംമെന്നപ്രാൎത്ഥിതമാകെ
ചിത്തരസത്തോടുകാണ്മതി
നിന്നിരിയല്ലേജനങ്ങളുമുവില്ലേ ൰
സമയിതുകണ്ടിന്നോനം
സമയനതാസ്ഥീനിടനവെന്നാലും
അരിമാനമൊടിവർകളെയെ
ഞാളിനയവിതരൊന്നുകാട്ടിയിട്ടിടണം ൧

ആട്ടെ, അതിന്നു എന്തു നാടകമാണ വേണ്ടത തൊ

ൻ തന്നെ തീൎച്ചപ്പെടുത്തേണം. എന്റെ ജീവനാഡിയായ നടിയെ വിളിച്ചു വരുത്തി തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു നിശ്ചയിക്കാം.

(അണിയറയിലേക്കു നോക്കീട്ടു) ആൎയ്യേ, വേഗത്തിൽ ഇവിടെ വരു.

നടി— (വന്നിട്ടു) ഇതാ ഞാൻവന്നുവല്ലോ.

സൂത്ര— മാണിക്യമാലേ, നമ്മുടെ കൃത്യമായ നാട്യവിദ്യയെ ഈ സദസ്സിൽ പ്രയോഗിച്ചൊരുമാനം നേടേണം.

നടി— അതിനെന്താണു സംശയം. ഇവിടെയല്ലാതെ പിന്നെ എവിടെയാണു പ്രയോഗിക്കേണ്ടതു.

ഉരഞ്ഞൊരുത്തുംഗസദസ്സിതല്ലേ
കരത്തിലിന്നാക്കുകിടച്ചതില്ലേ
തരത്തിലായിന്നിതൊഴിച്ചിടൊല്ലേ
പെരുത്തുനമ്മൾക്കുകരുത്തമില്ലേ ൨

എന്തു നാടകമാണിവിടുന്നു നിശ്ചയിച്ചതു?

സൂത്ര— ഞാനൊന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു ഭവതി പറയുന്നതു എന്നാണു.

നടി— ആശ്ചൎയ്യം തന്നെ മറ്റേം നിശ്ചയിപ്പാനുണ്ടായതു.

സൂത്ര— ആരാണോ ഏതാണെന്നു പറയുന്നതു. കേൾക്കട്ടേ. മിണ്ടാതിരിക്കു. (ആകാശത്തിൽ ചെവികൊടുത്തിട്ടു) 'നിങ്ങളുടെ സൌന്ദൎയ്യപ്പിണക്കവും ചാലിതങ്ങളും ഒക്കെ അവിടെ ഇരിക്കട്ടേ. എന്തു നാടകമാണു വേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾ പറയാം.

ഉണ്ണാവാൻപൊതിയില്ലെന്നാരാ
ലുണ്ണാവശ്ശ്നാടൻധരിക്കസരസതരം
മണിയാശ്ശ്ലേഷമണിയാകും വി
മണിയാംമകനൊരുത്തിൽകൃതിയാട്ടേ ൯

എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതി ആട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു സംശയം തീരുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിത വളരെയില്ലേ. അവയിൽവെച്ചു ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ഉപയോഗയോഗ്യം ഏതെന്നും തികച്ചു പറഞ്ഞേക്കാം.

പൊയ്ക്കൊള്ളുകല്ലിന്നുവേണമെന്നാ
ലുള്ളോരുവാണെങ്കിലുമൊന്നുവേണ്ട
പിള്ളച്ചരിത്രാദിയമെന്നുപോരാ
യില്ലയ്യമുണ്ടാകിയകാവ്യമാട്ടേ ൧൦

അല്ലയോ സമാവാസികരേ! നിങ്ങളിങ്ങനെ പറയുന്നോ. എന്നാൽ അങ്ങിനെതന്നെ. (നടിയോടു) ഭവതി ഇവരുടെ അഭിപ്രായം കേട്ടില്ലേ.

നടി — ഉവ്വ. എന്നാൽ അപ്രകാരംതന്നെ എന്നു ഞാനും നിശ്ചയിച്ചില്ലേ.

സൂത്ര — ഉവ്വ.

നടി — എന്നാൽ ഞാൻ അതിനു വേണ്ട വട്ടങ്ങൾ കൂട്ടിവരട്ടെ.

സൂത്ര — ആട്ടെ, ഭവതി ഒരു വസന്തത്തെ ഒന്നു വർണ്ണിച്ചു പാടി ഒരു സഭക്കാരുടെ മനസ്സിന്നു തണുപ്പിച്ചു പൊയ്ക്കൊള്ളൂ.

നടി — അങ്ങിനെതന്നെ. (പാടുന്നു)

കളർമതിവിലസിടുന്നു
കളർപവനൻകുളുർകമൊട്ടവീശിടുന്നു
കളമൊടുകൂകിടുന്നു
കളകണ്ഠാകാമനന്വൃത്തുകിടുന്നു ൭൧

സൂത്ര — ഭവതിയുടെ ഗാനം വളരെ വിശേഷമായി.

നടി — ഇനി ഞാൻ പോട്ടേ.

സൂത്ര — അങ്ങട്ടേ വേഗം വരണം. ആരെയു മുഷിപ്പിക്കരുത.

നടി — ഇല്ല. (എന്നുപോയി)

(അണിയറയിൽ)

ഞാൻ ദൈവഗത്യാ ഇന്നു ഒരു നന്ദനവനത്തിൽ വന്നപ്പോൾ ദിവ്യകളായ ദേവസ്ത്രീകൾ എനിക്കു ബഹുമാനിച്ചു തന്ന കല്പകവൃക്ഷപ്പൂമാലയാണിതു. ഇവിക്കിതു യോഗ്യമല്ല. എന്നാൽ ഒരു ത്രൈലോക്യത്തിൽ വെച്ചു എല്ലാരിലും അധിക ശൃംഗാരവും രസികത്വവും അലങ്കാരധ്വംബരരുചിയും ഉള്ള ഒരാൾക്കു കൊടുക്കണം. അതു ആൎക്കുവേണ്ടു.

ഇമ്മപ്രസൂനമാലയിന്നിതെങ്ങെങ്ങാനാണിതുവി
ളമ്മാച്ചരിക്കയോഗ്യമെതപസ്സിനുംയശസ്സിനും
സ്മരാതായിതാൎക്കുപോലെയോരാൾക്കുനല്കിടേണ്ടുനൽ
സ്മരാന്തരാത്മാരാതിതാങ്കമേശനൊരുമേശനാ ൭൨

സൂത്ര — എന്ത്, ഇതു ദുൎവ്വാസസ്സുമുനിയുടെ വേഷം ച
ന്തെന്തു മഹാ നീചകഥ്യാനാൾ കല്പയല്ല. എന്നാ

ൽ വേണ്ടതൊക്കെ വേണ്ടുംവണ്ണം നടത്തുവാൻ ഞാനുംപോകട്ടെ-

(എന്നുപോയി)

പ്രസ്താവന.

(അനന്തരം ദുർവ്വാസസ്സു പ്രവേശിക്കുന്നു)

ദുർ — ഉമാപ്രസാദമാലയിന്നിതാ ഞാൻ —

(എന്നു ഒരിക്കൽകൂടി പറയുന്നു)

ഏയ് ഉമേശൻ ഇതിന്നു ഒട്ടുംതന്നെ ഉചിതനല്ല.

എന്തെന്നാൽ,

വരാംഗിവല്ലഭാപ്രസാദമാലയെന്നകൊണ്ടകം
വരാമതെങ്കിലും ചിരംപ്രസാദമാലയല്ലയോ
ചരാചരാത്മകന്നിതേകിയാലറിഞ്ഞുദൃഷ്ടിശോ
ചരാന്ധനാക്കിനാളെയുംവെറുത്തിടുംവെറുത്തിടും

എന്നുമാത്രമല്ല,

ശൃംഗാരയോനിയെച്ചുട്ടോരംഗാരക്കണ്ണനാകിലോ
ശൃംഗാരംകുണികാണ്മാനില്ലത്തൊരാഭിനെയല്ലയോ

ഒരുത്തനെന്നുമല്ല,

അന്നത്തൊല്യമനംഗചാരുശീലി
നൃപചന്ദ്രനൽകുട്ടരായ്
ഉന്നത്താളുകയന്നുള്ള തന്നിയെയും
നീയംകൊടുംക്രൂരനാം
ഓന്നത്തൊടിവച്ചൻമതങ്ങളുമഗജാ
കാന്തന്നിതേകിടുവാൻ

തൊഴുതാത്താരിൽനിന്ന ച്യുതോമിന്ദസമാ
യങ്ങൊക്കിതങ്ങൊക്കമോ ൧൭

ഇതൊന്നുമാകിടക്കട്ടെ കാല്യംഘടന്നാ
നയാളുകനത്താട്ടംഞാൻകൊട്ടുക്കനെപ്പാഴെക്കും
ചതുരക്കനാൽക്കണ്ണെറിഞ്ചാലതട്ടി
ച്ചിതൊനക്കപ്പൊടിപ്പാമ്പലാക്കിപ്പതെക്കും ൧൮

ഇങ്ങിനെ പല സംഗതികളെക്കൊണ്ടും ഇതിന്ന അദ്ദേഹം ഉചിതനല്ല. പിന്നെ ആൎക്കാണ കൊടുക്കെണ്ടത.

കാറൊത്താകാരകാന്തിപ്രസരതകലയം
കഞ്ജനാഭന്നൊന്നാമം
ഇളറൊത്താരലെണ്ണത്തിരഗിരിസമളികൊട്ടു
ത്തെതകിലൊവേണ്ടവേണ്ട
ഏറെത്താല്പര്യമേതൊക്കടന്നിതിലുമവാ
കില്ലിടംനാസ്തിചാരത്താൻ
മാറത്താമന്ന്യാകംമലർമകളൊഴിയാ
തിപ്പൊഴെപ്പൊഴുമില്ലെ ൧൯

അതുകൊണ്ട അദ്ദേഹത്തിന്ന ഇതുകൊണ്ട ഉപയോഗവും ഉണ്ടാകില്ല. പിന്നെയേറിട്ടാരാണ യോഗ്യനായുള്ളത.

ഘോരാരണ്യോന്മിഴിവാണിതൻവരനിതു
ള്ളിച്ചതിലൊവേണ്ടവൻ
ഘോരമെയ്യുഷ്ണമെത്തുപൂകയും
നാരാപ്പു പാരിച്ചുപ്പൊര

നാമങ്ങൊല്ലിവസിച്ചിടുന്നനവദ്യം
ഗാരംതരിമ്പില്ലിതി
നാമങ്ങൊരാതെകൊടുക്കിലാത്തുടതം
സമ്പൂർണ്ണപുഷ്പാഞ്ജലി ഫൃ

അതുകൊണ്ടു ഇതിന്നു അദ്ദേഹവും യോഗ്യനല്ല പിന്നെയാരാണു യോഗ്യൻ?

വന്ദ്യശ്രീവഹിതാനനോവലിയൊരായമനോ
പിന്നവൻതന്നിടത്താ
യെന്നുംവാഴുന്നൊരാളോപടിവിൽവരുണനോ
വമ്പനാംവായുതാനോ
ധന്യത്വംപൂണ്ടിരിക്കുന്നൊരുധനപതിയോ
യോഗ്യനാരെന്നിനിക്കി
ങ്ങൊന്നുംതോന്നുന്നതില്ലിന്നപകടമിവർകൾ
ക്കൊക്കെയൊന്നോർക്കിലുണ്ടാം ഫൻ

പിന്നെ ആരാണു?

ധന്യരാമശേഷനീമേവർതന്നായോധരണീശരോ
ചന്ദ്രനോസൂര്യനോസാക്ഷാലിന്ദ്രനോസ്വഷ്ടസുന്ദരൻ

ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള ആളുകളുടെ ഒക്കെ ഗുണദോഷംവിചാരിച്ചു ഒരാളെ സമ്മതിച്ചു അവനു കൊടുപ്പാൻ ഇന്നും കെട്ടിപ്പെറിനടന്നു ബുദ്ധിമുട്ടാൻ കഴിയില്ല. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വന്നസ്ഥിതിക്കു എന്റെ ഔചിത്യാദ്യവസ്ഥകൊണ്ടു ഇതു

മടവാർമാലികെക്കുള്ള നടനായകസത്തമൻ
ചടുശൃംഗാരിയായിന്നു നടനോകാനുറച്ചു ഞാൻ

എന്നതിങ്കലും സുധർമ്മശീലനായിരിക്കുന്ന ഇന്ദ്രനെ കാണ്മാൻ സുധർമ്മയിലേക്കുപോകതന്നെ

(എന്നുപോയി)

വിഷ്കംഭം കഴിഞ്ഞു

(അനന്തരം അലങ്കാരാദ്യം ധരിച്ചുകൊണ്ടു ഐരാവതാരൂഢനായി ദേവേന്ദ്രനും ജയപാലനും പ്രവേശിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്ര — അല്ലയോ ജയപാല! ഈ പ്രദേശം അത്യന്തം രമണീയം തന്നെ. നല്ല തണലുകളും മന്ദവായുവും നിർമ്മലമായ പൂഞ്ചോലകളും പന്തലിച്ചു പടർന്ന വൃക്ഷലതാദികളും ഫലമൂലാദികളും ഉള്ള ഈ നന്ദനാസ്വർഗ്ഗം നന്ദനാസ്വർഗ്ഗത്തെത്തന്നെ അതിക്രമിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നമുക്കു മാർഗ്ഗശ്രമം മാറി ആനക്കു വെള്ളവും തീറ്റയും കൊടുത്തു അല്പനേരം ഇവിടെത്തന്നെ താമസിക്കയല്ലേ.

ജയ — സ്വാമിൻ കല്പനപോലെ. (എന്നു രണ്ടുപേരും ചാടി നടന്നു നാലുപുറത്തും നോക്കീട്ടു)

ഇന്ദ്ര — എയ്! ആരാണ് കിഴക്കുനിന്നു ഒരാൾ മഹാദ്രുതത്തോടുകൂടി എന്റെ അഭിമുഖനായ്‍വരുന്നതു?

ജയ — (സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നു)

ഇന്ദ്ര — ആ തേജസ്സുവന്നുകണ്ണിൽ തറച്ചിട്ടു അതുമുഴുവിക്കാൻ ഞാൻ പ്രയാസപ്പെടുന്നു.

ജയ — (വിചാരം)

നാനാസ്ഥാനപ്രദേശങ്ങളിലുമിഹവിള
ങ്ങുന്നതേജോവിലാസാൽ
നന്ദ്യാചേതന്നതാമെന്നറിവതിനായിസ്സൂ
ക്ഷിച്ചുവീക്ഷിക്കയെന്നാ
ലൊന്നല്ലോരായിരംകണ്മിഴികളുമിതിനാൽ
മത്തളിച്ചീശനിപ്പോം
നന്നല്ലേരണ്ടുകണ്ണുള്ളിവനൊടിതങ്ങി
ല്ലെന്നുള്ളംതാരിലോർത്താൽ ൨൨

ഇന്ദ്ര — എന്താണ ജയദേവജൻ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കാതെ അധോമുഖനായി വിചാരിച്ചു നില്ക്കുന്നത.

ജയ — ഇവിടുന്ന ഇക്കണ്ണൊത്തില്ലേ.

ഇന്ദ്ര — ഉവ്വ, നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലായില്ല. (സൂക്ഷിച്ചുനോക്കീട്ടു)

ചാരംമെയ്യിൽലേപനസ്ഫടികരു
ദ്രാക്ഷാദിമാല്യംജടാ
ഭാരംപാവനപാവകപ്രഭലസൽ
കാഷായകൌപീനകം
ചേലംചെമ്മിഴികൈത്തലത്തിൽമലർമാ
ല്യംകിണ്ടിയിത്യാദിയാ
യാഭരണീയണയുന്നതിന്നൊരുമഹാ
യോഗീശരോഗേശരനോ ൨൩

ജയ — (സൂക്ഷിച്ചുനോക്കീട്ടു) ആരാണെന്നടിയന്നുമനസ്സിലായി സാക്ഷാൽദുർവ്വാസസ്സുമഹർഷിയാണ

(അനന്തരം ദുർവ്വാസസ്സുപ്രവേശിക്കുന്നു)

ദ്വാ—

മംഗളാംഗിയതാംസവ്വ മംഗളാവരനൈവേദ്യാൽ
മംഗളംതേഭവിക്കട്ടെ മങ്ങാതാമാഘവൻമനം

ഇന്ദ്ര—(ഐരാവതത്തിൽനിന്നിറങ്ങുവാൻഭാവിക്കുന്നു)

മുനി—(കണ്ടിട്ട്)അല്ലയോ ഇന്ദ്ര!

ഹസ്തിതൻമുകളിൽനിന്നിറങ്ങിടേ
ണ്ടസ്ഥിതിക്കഹമൊരന്തരായമോ
നിസ്തുലാഗ്ര്യബലശാലിയാംഭവാ
നസ്തമംഗലമമംഗലാദികം ൫൭

ബുദ്ധിമുട്ടി താഴത്തിറങ്ങിവന്നു വണങ്ങി ആചാരോപചാരാദികൾ ഒന്നും ചെയ്യേണ്ട. ഞാൻ വളരെ സന്തോഷിച്ചു അനുവാദം തന്നിരിക്കുന്നു. അവിടെത്തന്നെ ഇരുന്നാൽ മതി.

ഇന്ദ്ര—അല്ലയോ മഹായോഗിൻ! അരുളപ്പാടുപോലെ (എന്നു അവിടെത്തന്നെ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു)

സജ്ജനോക്തികളൊഴിച്ചുവെറൊയി
ല്ലിജ്ജനത്തിനവലംബമൊന്നുമേ
ദുർജ്ജനത്തൊടണയുന്നവക്കു
ല്ലുജ്ജ്വലോത്തമയശസ്സുകിട്ടുമോ ൫൮

എങ്ങുന്നാണ ഇപ്പോൾ അവിടുന്നു എഴുന്നെള്ളുന്നതെന്നറിഞ്ഞില്ല.

മുനി— കൈലാസത്തിൽനിന്നു എന്റെ ആശ്രമത്തിലേക്കു പോകുന്നു.

ഇന്ദ്ര— സ്ഥാണുസൽകലഭവാനെയിന്നുടൻ
കാണുവാനിടഭവിച്ചതാകുകാൽ

വീണുപോകുമൊരുതൂപ്പ്രോല്ലസ
ദ്രേണുകൊണ്ടുപരിപൂതയായിടുമ ൨൩

മുനി— (വിചാരം) ഏയ് ഇദ്ദേഹത്തിനെ കണ്ടാലത്തെ ഗ്ഗുണംപോലെതന്നെ വാക്കു കേട്ടാലത്തെ ഗ്ഗുണത്തിനും തികച്ചിലുണ്ടു. ആട്ടെ, ആതിഥിക്കട്ടെ.

കണ്ണോകാളുമെൻറകാഴ്ചകളുമിവയോടെതിരാ
യുള്ളോരൈരാവതത്തിൽ
കണ്ണോകേറിക്കനപ്പിച്ചഴകിലധികമാം
മോടുമാംതോട്ടിയോടും
കണ്ണോരാമാവാൽ കല്പകംകുറുകമൊടെവിടെ
ക്കാണുപോകുന്നതർത്തൈവ
കണ്ണാമ്രേഡിപദാപകതപ്പ്രളമിതജഗ
ച്ചക്രനിശ്ശക്രവിക്രപ്പ്രാം ൨൪

(പ്രകാശം) ഞാൻ പോകുന്ന വഴിക്കു ഈ നന്ദനോദ്യാനത്തിൽ വന്നപ്പോൾ അവിടെ പൂപറുക്കുന്ന അവികലസുന്ദരിമാരായ ദേവികൾ ഇനിക്കു കല്പവൃക്ഷപുഷ്പംകൊണ്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കി ചാർത്തിയ ഉമാപ്രസാദമായ ഈ മാല കാഴ്ചവെച്ചു. ഇതുകൊണ്ടു ഇനിക്കുപയോഗമില്ല. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ആരാണു സുഭഗാഗ്രഗണ്യൻ എന്നു വെച്ചാലവനു കൊടുക്കണമെന്നു വെച്ചു പലരെയും വിചാരിച്ചു നോക്കി. അപ്പോൾ മറ്റാരെയുമല്ല തോന്നിയതു. ആകപ്പാടെ ഇതിനനുരൂപനുരൂപസൌഭാഗ്യയോഗ്യനായിട്ടു അങ്ങുന്നു തന്നെയാണെന്നാണു ഞാൻ അറി

പ്രായപ്പെട്ടത- അങ്ങെക്കണ്ട ഇത സമ്മാനം തര
വാനായി അങ്ങോട്ട പുറപ്പെട്ടപ്പോഴാണ ഈ മാറ്റ
മദ്ധ്യത്തിൽ ദൈവഗത്യാ കണ്ടത.

ആരാമങ്ങളതൊന്നുമില്ലമഴപെയ്യു
ന്നില്ലിതല്ലോമഴ
ക്കാറുംകാണ്മതിനില്ലകത്തിയെരിയും
താപംകടക്കുന്നമെ
ന്മാരോന്നിവിധമോർത്താളുൾപ്രമുഖനാ
യ്യേഴന്നവേഴാമ്പലോ
ട്ടോരാതെമഴപെയ്യപോലെപറയാം
ഭാഗ്യാൽമവദ്ദർശനം — വൻ

ഇന്ദ്ര_അടിയനോട ഇവിടുന്ന ഇപ്രകാരമൊന്നും അരു
ളിച്ചെയ്യരുതെ. അടിയൻ ഇവിടുത്തെ ദാസനാണ്.

മുനി— ഇനിക്ക പോകുവാൻ വൈകി- അതുകൊ
ണ്ട ലളിതതരയായിമിളദളിമാലയായി പരിമളമി
തയായി പരിവാസിതയായി മനോഹരയായിരിക്കു
ന്ന ഈ മലർമാലിക അലങ്കാരപ്രിയനായ അങ്ങു
ന്നാ വാങ്ങിച്ചലങ്കരിച്ചു കണ്ടിട്ടുവേണം പോകുവാൻ.
(എന്ന കൊടുക്കുന്നു).

ഇന്ദ്ര— (ആദരവോടുകൂടി മാല വാങ്ങി ഗജത്തിന്റെ മസ്തകത്തി
ൽ വെച്ചു തലകുനി വേർപെടുന്നു).

ജയ— അയ്യോ, ആന ഇമ്പിക്കളഞ്ഞല്ലോ മാല വലിച്ച
ടുത്തു പൊട്ടിച്ചു ചവിട്ടിക്കളയുന്നു.

മുനി— (അതുകണ്ട കോപിച്ചിട്ട) അല്ലയോ ജളപ്രഭാവായു
ള്ളോവേ! എടോ ഇത്ര ബഹുമാനം കൂടാതെ നി

ദയോടുകൂടി ഞാൻ തന്ന മാലയൊക്കെ ആനയെ കൊണ്ടു ചവിട്ടിച്ചു കളഞ്ഞില്ലേ. ആട്ടെ, നിനക്കും ദേവകൾക്കൊക്കെയും ജരാനരരോഗമരണാദികൾ ഭവിക്കട്ടെ. ഞാൻ പോകുന്നു.

(എന്നു മഹർഷി പോയി).

ഇന്ദ്രനും ജയദ്ധ്വജനും (ബുദ്ധിക്ഷയം നടിച്ചു പോയി)

മുനിശാപം എന്ന

രണ്ടാമങ്കം.

(അനന്തരം ബൃഹസ്പതി വ്യസനത്തോടുകൂടി പ്രവേശിക്കുന്നു).

ബൃഹ — (അധോമുഖനായി തലയ്ക്കു കൈകൊടുത്തിരുന്നുംകൊണ്ടു) ഗ്രഹപ്പിഴയുടെ ഒരു ശക്തി ഇന്നവിധമെന്നു വിചാരിപ്പാൻ തന്നെ വയ്യാ. ഇനി എന്താണിയാപന്നിവൃത്തിക്കുവേണ്ടതു. അവിവേകിയായ അദ്ദേഹം ശപിച്ചു എന്നതന്നെയല്ല, ശാപമോക്ഷം കൂടെ കൊടുത്തുമില്ല. ശാപമോക്ഷയാചനക്കു ഇന്ദ്രൻ ഭാവിച്ചപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹം ചാടിപ്പോയി. ഇനി എന്തുവേണ്ടു ആവോ. വല്ലതും ഉപായമൊന്നാലോചിപ്പാൻ നാരദനേയോ മറ്റോ ഇപ്പോൾ കണ്ടെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു.

(അണിയറയിൽ)

ശംഭോ ശങ്കര ശർവ്വ ശാശ്വത ലസൽ
ഗൌരാംഗ ഗൌരീപതേ

ശംഭോദ്രഥിശശാങ്കശേഖരമഹാ
ശൃംഗാരഗംഗാപതേ
അംഭോജാസനജംഭശാസനനുത
ശ്രീമല്പദാംഭോജനീ
ലാംഭോജദ്യുതികണ്ഠകാമശമന
ശ്രീകണ്ഠലോകപ്രഭോ ൩൦

ബൃഹ —(ചെവിയോൎത്തിട്ടു) എന്താണിത അക്ഷരവ്യക്തികൂടാതെ ശ്രുതിമധുരമായി ഒരു ശബ്ദം കേൾക്കുന്നതു. ഈ ശബ്ദത്തിന്നു ഏകദേശം നാരദമഹൎഷിയുടെ വീണാനാദച്ഛായ തോന്നുന്നു. അതു തന്നെ ആയിരിക്കുമോ. (സൂക്ഷ്മവും മനസ്സിരുത്തിചെവികൊടുത്തിട്ടു) ശങ്കയില്ല. ശ്രീനാരദമഹൎഷിയുടെ എഴുന്നെള്ളത്തുതന്നെ.

(പിന്നെയും അണിയറയിൽ)

കാരുണ്യാംബുനിധേകൃതായനസ്വഷമ
ശ്രീമദ്ദേജാതോല്ലസ
ത്താരുണ്യാശ്രിതവത്സലപ്രണതസ
ന്താനാപ്രസന്നാശയ
ശൌരേശാൎങ്ഗധരാമരാശ്രയവിഭോ
ഗോവിന്ദനാരായണ
ശ്രീരാമപ്രണവാത്മജാതകജഗൽ
പ്രാണപ്രസീദപ്രഭോ ൩൧

അച്യുതാനന്തഗോവിന്ദ സച്ചിദാനന്ദവിഗ്രഹ
സപല്ലവപങ്കജപത്രാക്ഷ കല്പപാംഗനമോസ്തുതേ ൩൨

ബൃഹ — എവ്, സാക്ഷാൽ ശ്രീനാരായണന്റെയും ശ്രീപരമേശ്വരന്റെയും തിരുനാമങ്ങൾ ഇതിനൊവിണയിൽ അതിമധുരമായി വായിച്ചുംകൊണ്ടു ഇതാ ശ്രീനാരദമഹർഷി വരുന്നു.

(അനന്തരം നാരദൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

(രണ്ടുപേരും അന്യോന്യം ആചാരോപചാരാദികൾ ചെയ്തിട്ടു)

നാര — ഈ വിജനസ്ഥലത്തിൽ എന്താണിവിടുന്നു മൌനവ്രതവും അനുഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നത. മുഖത്തു നോക്കിയാൽ കഠിനമായി ഒരു വിചാരമുണ്ടെന്നും തോന്നുന്നുണ്ട.

ബൃഹ — ഇവിടുന്നിപ്പോൾ എവിടുന്നാണ എഴുന്നള്ളുന്നത.

നാര — വൈകുണ്ഠത്തിൽനിന്നാണ.

ബൃഹ — അവിടെ എന്തുള്ളു വിശേഷം.

നാര — വിശേഷിച്ചൊന്നുമില്ല. എല്ലാവൎക്കും സുഖം തന്നെ.

ബൃഹ — ഇവിടത്തെ വൎത്തമാനങ്ങളൊന്നും അവിടെ കേട്ടില്ലേ.

നാര — ഒന്നും കേട്ടില്ല. ഇവിടെ എന്താണ വിശേഷം.

ബൃഹ — കേട്ടില്ലെങ്കിൽ പറയാം

ദുൎവ്വാശികടയോൻദുരാഗ്രഹിദുരാ
ചാരൻഭവാംശോത്ഭവൻ
ദുൎവ്വാസസ്സുദുരന്തകോപിയിവിടെ
പ്രാപിച്ചുകോപിച്ചഹോ

ഊർവ്വാരോല്ലൂകമായിടുംപടിശപി
ച്ചാനീശചീശാലിയാം
ഗീർവ്വാണാധിപനെസ്വമാലികയതിൻ
മൂലംസമൂലംസഖേ ൩൩

നാര — ഏ! അതുവ്വോ. എന്നോ വിളപ്പാനേ. അതാ ണല്ലൊ ഞങ്ങൾക്ക വിഷാദകാരണം. ആട്ടെ, എ ന്താണ ശാപം?

ബൃഹ — വിഷാദകാരണം ഇതുതന്നെ. ഈ ശാപ ശക്തി ബഹുകേമം തന്നെ. ഇതിലധികം നമ്മൾ ക്കൊരു സങ്കടാവസ്ഥ വേറെ ഒന്നും വരുവാനില്ല.

നാര — ആട്ടെ, ഇതൊക്കെ പറയാതെ ശാപാവസ്ഥ പറയൂ.

ബൃഹ — പറയാം.

പാരംമെല്ലാടക്കുടിന്നുപവനമതിൽ
ച്ചെന്നവൻപോരുംവഴിക്കാ
ക്രൂരൻകോപിച്ചുനാങ്ങിസ്ഥലമതിലൊരുനാ
ളിന്ദ്രിടെക്കേറിവന്നു
സാരാസാരങ്ങളോരാതവിനയനായവ
ങ്ങൊക്കണംവേണ്ടുകട്ടി
ച്ചോറാക്കിപ്പോയി

നാര — എന്താണതുപറക

ബൃഹ ———— കഥിക്കാമിനിക്കായവണ്ണം ൩൪
നന്ദനമതിലത്രികൊരു
നാന്ദനാപ്സ്സര്യതീരന്നാരദ്ദേഹം

ചെന്നുതദാചിലമടവാർ
ചെന്താരപ്പൂമാലനൽകിമാനിച്ചു

അപ്പോൾ ആ മാല ആൎക്കാണ കൊടുക്കേണ്ടതെന്ന ആ വിപ്രന്ന സംശയമായി

പരദ്രവ്യമാകാത്തതാണെങ്കിലുംതാൻ
പരൻനൽകിയെന്നാൽകൊടുക്കൊല്ലതാക്ഷ
ണോൾകൊണ്ടൊരാളേകിയാലങ്ങവൻമ
റ്റൊരാൾക്കേകരുതെന്നുശാസ്ത്രത്തിലാപോ

അതൊക്കെ എന്തിന്ന പറയുന്നു. ആ വിപ്രന്റെ മാതിരി ഒക്കെ ഒന്നു മാറീട്ടാണ — ത്രൈലോക്യത്തിലുള്ള ആളുകളെ ഒക്കെ വിചാരിച്ച താരതമ്യങ്ങൾ നോക്കിയപ്പോൾ നമ്മുടെ സ്വാമിയായ ഇന്ദ്രനാണ എല്ലാരിലും യോഗ്യൻ എന്ന നിശ്ചയിച്ച മാല കൊടുപ്പാൻ സുധൎമ്മയിലേക്ക പോകുംവഴിക്ക ഐരാവതാരൂഢനായി സ്വാമി വരുന്നതുകണ്ടു ബഹുമാനിച്ച മാലകൊടുത്തു — സ്വാമി മാല വാങ്ങി ആനയുടെ മസ്തകത്തിൽ വെച്ച തലമുടി തൂൎത്തു കെട്ടുമ്പോൾ ആന തുമ്പിക്കൈകൊണ്ടു മാല വലിച്ചു താഴത്തിട്ട ചവിട്ടിക്കളഞ്ഞു അതുകൊണ്ട കോപിച്ചിപ്രകാരം ശപിച്ചു

നാര — എപ്രകാരം

ദുൎവാ — ജംഭാരേജ്ജൃംഭദഗന്ധ്യപാശോ
നീയെന്റെമാഹാത്മ്യമി

അമ്പരമ്പോനിനായാതിമഞ്ജുളവമാ
നിക്കനിതോനാനൊടേ
അമ്പിളിപ്പൊൽക്കണരേണുതാനമരസം
വരത്തൂപിച്ചൊരക്കേയ
ഞാനിപ്പരംകളിയല്ലകാത്തേകഠിനാ
തമവേകളിക്കേണമേനി ന. ൧

ത്രൈലോക്യത്തിങ്കലിന്നുള്ളവർകളിലധികം
പൂജ്യനാം ഞാൻ നിനക്കാ
യാലോചിച്ചെങ്കിലൊരിനുമലർമണമാ
ല്യംമെഴാത്തവഴുത്ത
താലോലിച്ചാത്തനീതാനത്തലയിലണോ
കാതമത്തെചിപത്തിൻ
കാലോടൊപ്പിച്ചതില്ലെമമഹിമകഠിനീ
യുള്ളിലോർക്കുന്നതില്ലേ ന. ൨

ഗജോപരിസ്ഥനായ് ഞെളിഞ്ഞെന്നെ നീയതിരൂക്ഷം
ഭജിക്കണ്ണനാന്ധനാകയാലെനിക്കുമാത്രമിന്നിടെ
പ്രജാവിശ്വജനാന്ധരായിവന്നിടട്ടെ സ-
ചിജാഢ്യനായൊരിന്ദ്രനങ്ങടയ്ക്കും വചസ്സിനാൽ
അമരാദികൾ വരാട്ടുതോന്നിൻവ
ബുമാനനഷ്ടമാർഗ്ഗമാകിടട്ടെ
അമരാവതിവനം ചുറ്റിടട്ടെ
സമരംചെയ്യുടക്കിവിട്ടിടട്ടെ

ഇങ്ങിനെ രക്ഷയാണ ശാപം

നാമ — ഈ അല്പസംഗതിയെ പറ്റി ഇത്ര കഠിനമാ

യി ശപിച്ചതു പന്തിയായില്ല. അവിവേകത്തി
ൻെറ കലശൽതന്നെ. ഇനിവളരെഅപരാധം ഒ
ന്നൻചെയ്യാലത്തെ ശാപം എങ്ങിനെയാണാവൊ.
ഈ വിദ്വാന്ന സാരാസാരവിചാരങ്ങൾ അശേഷം
പോലുമില്ല. കഠിനക്കെയ്യൊക്കെ മുമ്പെതന്നെ ക
ഴിച്ചുവെക്കും. പിന്നെ വിഡ്ഢിയാവുകയും ചെയ്യും.

താനിന്നൊത്തിടനംതത്സമതതസ്വമമ
ഖ്യംമഹേന്ദ്രന്റെകയ്യിൽ
ദാനംചെയ്യാതന്തുരപ്രകൃതിവികടകോ
പാദ്ധ്യനാജ്ഞന്നുവിന്നൊ
ഊനംമാലക്കണ്ണോപ്പ്യോതമമമയ്യേഗം
ജന്നുവിന്നൊവിശേഷ
ജ്ഞാനംതെല്ലാംകിലേറുന്നതുസഹ്രന്നസ്വര
പാൎശ്വസ്ഥാൎത്ഥത്തെ

ബ്യാഫ — അയ്യൊ, ഞങ്ങളൊക്കെ ഇരിക്കട്ടെ. ആ വിദ്വാ
നെ പറഞ്ഞിട്ടിനി എന്തു സംഭ്യമാണ. കഴിഞ്ഞതു
ഒക്കെ കഴിഞ്ഞില്ലെ. ഇനി നമുക്ക ഈ അപത്തി
ഓരണത്തിന്നു എന്തുവേണ്ടു എന്നാലൊചിക്ക.

നാര — (വിചാരിച്ചിട്ടു)ഒന്നാമത, ആ ശപിച്ചവിദ്വാനൊ
ട ശാപമോക്ഷം മേടിക്കണം. അതിന്ന ഞാൻ
തന്നെഇന്ദ്രന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടിപ്പോയിവരാം.

ബ്യാഫ — എന്നാൽ വളരെ നന്നായി. ഇവിടത്തൊട
ഇതുപറഞ്ഞാൽ ഭംഗിയല്ലല്ലൊ എന്നുവിചാരിച്ചു
ഇത്ര നേരവും പറഞ്ഞില്ല എന്നെ ഉള്ളു. എന്റെ
അനുതപ്തതയും അങ്ങിനെതന്നെയാണ.

നാര — കഷ്ടമത്രെ, ഞാൻ വരുമ്പോഴെക്കും അങ്ങുന്ന ശാപമോക്ഷം കൂടാതെ തന്നെ ഈ വ്യസനം ശാന്തിക്കു ഉപായം വല്ലതുമുണ്ടൊ എന്നു നോക്കണം. ശാപമോക്ഷം തന്നില്ലെങ്കിൽ വേണ്ട നിവൃത്തി കാണണമല്ലോ-

ദുർവ്വാ — അങ്ങിനെ വരില്ല. ശപിച്ചാൽ ശാപമോക്ഷം കൊടുക്ക മര്യാദയല്ലേ. പിന്നെ അങ്ങുന്നല്ലേ പോകുന്നതും, കിട്ടാതിരിക്കില്ല. ഞാൻ ഇവിടെ ഗ്രന്ഥവും നോക്കിക്കൊള്ളാം.

നാ — അതിനെന്തുടനെന്നാൽ സാമ്പ്രതം പോയിടട്ടെ
ചിതമൊടവനിതകാൻ നന്മനസ്സായിടട്ടെ.

ദുർവ്വാ — ദ്രുതതരമിഹ കാണാമെങ്കിലിന്നേവമാട്ടെ
ശതമഖനൊടുരപ്പാൻ ഞാനുമിന്നാളു പോട്ടെ.

(എന്നു രണ്ടാളും പോയി).

വിഷ്കംഭം കഴിഞ്ഞു.

(അനന്തരം ഇന്ദ്രനും ഇന്ദ്രാണിയും പ്രവേശിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്ര — അല്ലയോ പ്രാണനാഥേ, ദുർവ്വാസസ്സിന്റെ ദുർവ്വാരശാപംകൊണ്ടു നമ്മളൊക്കെ ഇങ്ങിനെ ജരാനരകളും ബാധിച്ചു ശുഷ്കമെ മനുഷ്യപ്രായന്മാരായി രോഗമരണാദികളും അനുഭവിച്ചു പരവശന്മാരായി പരിതപിച്ചു പതുങ്ങി വശാവേണ്ടി വരികയല്ലോ-

കഷ്ടംനമ്മുടെകഷ്ടകാലമെന്തഹോ
ഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിടാ
തിഷ്ടംപോലമന്നനമ്മളെവ്യഥാ
വന്നീവ്യഥാസാഗരെ
ദുഷ്ടർതന്നുനിശാപമേണ്ടമതുകൊ
ണ്ടൊട്ടുമടിക്കാതുടൻ
തട്ടിത്തൊണ്ടിയെറിഞ്ഞുഹന്തവലയാ
റാഷ്ട്നരദൈവത്തിനാൽ ൪൩

കോപത്താൽക്രൂരനന്മാമുനിയിഹവെറുതേ
കേറിവന്നിപ്പൊൾനമ്മെ
ശ്ശാപത്താലേവമുള്ളാരപ്പളികളുമവ
റിഞ്ഞുപാറിച്ചിതല്ലോ
താപത്താൽപ്പാരമേവംതാർതയിട്ടപൊടിയതാ
കണ്ടഹാഹന്തവല്ലാ
താപത്താശ്ശീന്തവല്ലോയിതിനൊരുപശമം
നോക്കണോക്കേണമല്ലോ ൪൪

എന്താണൊവേണ്ടത.

ചിത്തവ്യഥാദികളതൊന്നുകടന്നിടുന്നു
ചിത്തവ്യഥക്കതൊഴിവില്ലപ്പെടമായിടുന്നു
ഇദ്ദുഃഖശാഖമതനൊന്നൊഴിയുന്നതിന്നു
കർത്തവ്യമെന്തിവിടെനാംവലയേണ്ടിവന്നു ൪൫

ഇന്ദ്രാണി—

എന്തിനുംമതിയായവക്കവനിൽ
ദൈവംസർവകാലവും

പിന്താങ്ങാതെവിരോധമാവുകിൽവിപ
ത്തൊരോന്നതോരാതരോ
എന്തെല്ലാംവരുമെന്നൊരാൾക്കറിവതോ
നമ്മൾക്കുമിദ്ദുസ്സഹം
ബന്ധംതന്നെയതിന്നുപാർക്കിലൊരുമ
ഷ്ഷാന്തംനിതാന്തംവിഭോ ൪൩

ഇന്ദ്ര — അല്ലയോ ഭവതി, നീ പറയുന്നതു ബാഹ്യസാരം തന്നെ.

ഇന്ദ്രാണി — ശാപംനിമിത്തമിഹനമ്മളിലിപ്പൊഴുള്ളി
താപംശമിപ്പതിനുതാമസിയാതകണ്ടു
ശ്രീപത്മനാഭശയനൻതിരുവുള്ളമോതാ
താപനിവൃത്തിയതിനൊന്നൊരുപായമുള്ളു

ഇന്ദ്രൻ — അത്തലൊഴികെയുമകന്നിട്ടുന്നതി
നത്രനോക്കുകിൽനമുക്കനല്പത
സത്തമേഭവതിനീപറഞ്ഞൊരീ
സത്തമായവഴിതന്നെയാണയേ ൪൪

എന്നാൽ നാമങ്ങൊട്ടുതന്നെപുറപ്പെട്ടുകളയാം. അതിനുസാമഗ്രികതന്നെ (കുറച്ചു ഉറക്കെ) ആരാണവിടെ?

ഹരിക്കാരൻ — (പ്രവേശിച്ചു) എന്താൻ, അടിയൻ.

ഇന്ദ്ര — ആരാണ്, പത്മപക്ഷനോ.

ഹരി — അതെ.

ഇന്ദ്ര — എയ് ഞാൻ കണ്ടിട്ടറിഞ്ഞില്ല. വളരെ വയസ്സനെപ്പോലെ ജരാനരകളും ബാധിച്ചു ബദ്ധ പ്ര

കൃതനായിരിക്കുന്നുവല്ലൊ. എന്താണ ദീനത്തിന്ന വല്ലതുമുണ്ടൊ.

ഹരി— അതിനെ അറിയിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഒന്നുമില്ല. മറ്റുള്ള ആളുകളെപ്പോലെ ഉണ്ട. അത്ര ഉള്ളു. (അധോമുഖനായി വിചാരം)

ആകൃതിക്കു വിശേഷിച്ചൊരു പ്രാകൃതം പോരാഞ്ഞു കാണുകിൽ
ജ്ഞാനമില്ലാത്തവനാം ജന്തുവിനെന്തു വ്യത്യാസമെന്തഹോ
അറിവുള്ളവരും തന്റെ കുറവൊന്നറിയാതഹോ
പരന്മാരുള്ള ദോഷത്തെ പറയുംപടിയാണത. ൫൨

ഇന്ദ്ര— അങ്ങട്ട, ഇങ്ങിനെ മനോരാജ്യം വിചാരിക്കാതെ വേഗം പോയി ബൃഹസ്പതിയെയും ദിക്പാലന്മാരെയും ജയധ്വജനെയും ചിത്രസേനനെയും അശ്വിനീദേവകളെയും മറ്റുള്ള പ്രധാനികളെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരു.

ഹരി— കല്പനപോലെ (എന്ന പോയി)

(അനന്തരം ബൃഹസ്പതിയും ദിക്പാലന്മാരും ചിത്രസേനനും ജയധ്വജനും അശ്വിനീദേവകളും പ്രവേശിച്ചു പാറിനടക്കുന്നു.)

ഹരി— ഇതിലെ ഇതിലെ (എന്ന വഴികാണിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്ര— (എണീറ്റ എതിരേറ്റ ആചാരോപചാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു)

(എല്ലാവരും ഇരിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്രാണി— (ഗുരുവിന്റെ അനുഗ്രഹം വാങ്ങി അന്തഃപുരത്തിലേക്കു പോയി)

ഇന്ദ്രൻ— പത്മപക്ഷ, താൻ ഇത്രവേഗം ഇവരെ കൂ

ഒക്കെ കണ്ടുപിടിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നുവല്ലൊ. സമ
ൎത്ഥൻതന്നെ.

ഹരി— അടിയന്റെ സാമൎത്ഥ്യമല്ല, ഒക്കെ തിരുമ
നസ്സിലെ കാരുണ്യം തന്നെ.

ഇന്ദ്ര— ആട്ടെ, താൻ ഇനിയും യോഗ്യരായി വല്ലവ
രും വരുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കി ഇവിടെ വന്നു അ
റിയിപ്പാൻ ഗോപുരദ്വാരത്തിൽ തന്നെ പോയിനി
ൽക്കു.

ഹരി— കല്പനപോലെ (എന്നുപോയി)

ഇന്ദ്ര —യോഗ്യന്മാർനിങ്ങളെല്ലാവരുമുടനൊരുമി
ച്ചിപ്പൊഴിവന്നതസ്സൽ
ഭാഗ്യംതാൻനിങ്ങളെക്കാണ്മതിനുമതുപുര
പ്പെട്ടിരിപ്പായിരുന്നു
ഓർക്കാതെകാണുകയാലിപ്പൊഴതിലധികസ
ന്തോഷമെൻവാൎത്തയൊക്കെ
ദുൎഗ്ഗാഖ്യന്മാരാംഭവാന്മാർകളുമവിടവിടെ
ക്കേവലംകേട്ടതില്ലേ ൧൭

കേട്ടില്ലെന്നുവരികില്ലിന്നാട്ടിലൊക്കെ
പ്പാട്ടാണരാപ്പകലും—

ദിക്പാലന്മാർ—(അന്യോന്യംനോക്കുന്നു)

പരമേശ്വരൻ— ———— ഇക്കഥയെന്തെങ്ങളെല്ലാരുമൊക്കെ
കേട്ടാണുവന്നതുവിമിഞ്ഞെന്നുമിപ്പോളെത്തും
കേട്ടാൽസ്വൎഗ്ഗത്തുകാരുവിപത്തിൽവരേണ്ടതല്ലേ

ഭടി— (പ്രവേശിച്ച്) സാക്ഷാൽ പ്രപഞ്ചകർത്താവായ ബ്രഹ്മദേവൻ എഴുന്നെള്ളുന്നുണ്ട.

ഇന്ദ്ര— എയ് അങ്ങിനെയോ, നന്നായി. വേഗം ഇങ്ങോട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക.

ഭടി— കല്പനപോലെ (പോയി)

(അനന്തരം ബ്രഹ്മാവു പ്രവേശിക്കുന്നു).

ഇ— (പൂജിച്ചുമുഖോപചാരങ്ങൾ ചെയ്തതിന്നനന്തരം തൊഴുതുകൂപ്പി നിന്നിട്ട്)

സന്താപനാശനമവാനടിയത്തിനേറ
വന്താപമൂലമവിടെക്കറിവായിരിക്കെ
എന്തിന്നതിപ്പൊൾ വെറുതേ വിടകൊണ്ടിടുന്നു
വെന്താളിടുന്നഹൃദയംസ്വയമംബുജാക്ഷ ൭൨

ഇനി അടിയത്തിന്ന സുഖമായി വരേണ്ടതിന്നവേണ്ടതൊക്കെ ഇവിടുന്ന അരുളിച്ചെയ്യുമല്ലൊ.

ബ്രഹ്മാ— ഈ അവസ്ഥകൾ കേട്ടു പരിഭ്രമിച്ചാണ ഞാൻ വന്നത. ഞാൻ വിചാരിച്ചാലും ഈ സങ്കടം തീൎത്തു രക്ഷിപ്പാൻ പ്രയാസം തന്നെ. എങ്കിലും ആപത്തിങ്കൽ ബന്ധുക്കൾ വരണമല്ലൊ എന്നു വിചാരിച്ചാണ വന്നത. ഇനി ഈ ആപന്നിവൃത്തിക്ക വേണ്ടി നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും യത്നം ചെയ്യുന്ന കൂട്ടത്തിൽ എന്നാലാവുന്നപോലെ ഞാനും ബുദ്ധിമുട്ടാം.

ഇന്ദ്ര— എന്നാൽ മതി. നിന്തിരുവടി ഈ ഞങ്ങളിൽ പ്രീതിയോടുകൂടി തിരുമനസ്സ വെച്ച ശ്രമിക്കാമെന്ന അരുളിച്ചെയ്തപ്പോൾതന്നെ ഞങ്ങടെ സ

കടന്നാൽ ശോകപ്രായങ്ങളായി. ഞങ്ങൾക്കിനി ഭാരമൊന്നുമില്ല. ഒക്കെ ഇവിടേക്ക തന്നെ.

ബ്രഹ്മ — ആദ്യപത്തുകയിന്നൊരാറിനിരേണയാകാം
പോരട്ടെ പുരാണ പുരുഷൻറെ പുരത്തിലേക്ക
ക്കോട്ടംവെടിഞ്ഞു പിറകെ ഞാനിങ്ങളൊക്കെ
ഇഷ്ടംകലർന്നവിടെയെത്തുവിനാതെതിർക്കാം

ഇന്ദ്ര — അങ്ങിനെയാണ അവിടത്തെ തിരുമനസ്സു കിൽ അങ്ങിനെതന്നെ.

ബ്രഹ്മ — എല്ലാവക്കും സമ്മതമായില്ലേ.

എല്ലാവരും — അങ്ങിനെ തന്നെ.

ബ്രഹ്മ — എന്നാൽ ഞാൻ പോരട്ടേ (എന്നുപോയി).

ബൃഹ — ബ്രഹ്മദേവൻ അരുളിച്ചെയ്ത വഴി തന്നെയാണ ശ്രമിക്കേണ്ടത. എന്തെന്നാൽ വേറിട്ട അന്യ വഴി ശ്രമിച്ചാലും കല്യാണം അവിടെത്തന്നെയായിത്തീരും. എന്നാൽ പിന്നെ ആദ്യം തന്നെ അതിനു ശ്രമിച്ചാൽ പോരേ. മററതൊക്കെ വൃഥാ പ്രയത്നമാവില്ലേ.

ഇന്ദ്ര — ഇനിവേറിട്ട ഒരു വഴിയും നോക്കാനില്ല. വേഗം നമുക്ക അവിടേക്ക പോക തന്നെ. എല്ലാവരും പുറപ്പെട്ട കൊൾവിൻ.

ബൃഹ — അല്പം താമസിച്ചിട്ട പോവാം. ദുർവ്വാസസ്സിനോട ശാപമോക്ഷം വാങ്ങി ഇപ്പോൾ വരാമെന്ന അരുളിച്ചെയ്ത നാരദമഹർഷി പോയിട്ടുണ്ട. അദ്ദേഹംകൂടി ഇങ്ങോട്ട വന്നോട്ടേ.

ഇന്ദ്ര — ഇത്ര കൂറുണ്ടായിട്ട മറ്റാരുമില്ല. നാരദമഹ
ൎഷി അതിന്നായിട്ട പോയിട്ടുണ്ടു അല്ലെ.

ബൃഹ — ഉവ്വ, നാരദൻ ഇപ്പൊൾ വരും.

മാത — (പ്രവേശിച്ചു) നാരദമഹൎഷി എഴുന്നെള്ളുന്നുണ്ടു.

ഇന്ദ്ര — വേഗംകൂട്ടി കൊണ്ടുവരു.

മാത — കല്പനപോലെ (എന്നപോയി)

നാര — (പ്രവേശിച്ചു പരമേശ്വരാദികളെ വന്ദിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്ര — (നാരദനെപൂജിച്ചിരുത്തിട്ടു)

ഇവിടുന്നു ഞങ്ങൾക്കവേണ്ടി ദുൎവ്വാസസ്സു മഹൎഷിയോടു ശാപമോക്ഷം വാങ്ങി എഴുന്നെള്ളുകയാണല്ലൊ ഞങ്ങളെ കുറിച്ചു ഒരു സ്നേഹം ഇവിടുത്തെപ്പോലെ മറ്റാൎക്കുമില്ല.

നാര — നിങ്ങൾക്കു അങ്ങിനെ തോന്നുന്നതു തന്നെ ഇനിക്കു ശ്രേയസ്സു. ആൎക്കുകിലും ചേതമില്ലാത്ത ഉപകാരം ചെയ്യേണ്ടതല്ലെ. പിന്നെ നിങ്ങൾക്കവേണ്ടി പ്രത്യേകിച്ചും ഞാൻ പ്രയത്നം ചെയ്യണ്ടെ-പരിശ്രമങ്ങൾകൊണ്ടു ശാപമോക്ഷം നേടിപ്പാൻ ഇവടെ വന്നു കണ്ടു പറഞ്ഞു പോവാൻ തരമായില്ല. ഇങ്ങട്ടേ ഇതുകൊണ്ടു പരിഭവം ഉണ്ടാകില്ലെന്നു കരുതി പോയി എന്നേയുള്ളു.

ഇന്ദ്ര — വളരെ നന്നായി, സന്തോഷമായി-

ബൃ — സ്വാമിൻനാരദശാപമോക്ഷവഴിയെ
ന്താണെന്നു കേൾക്കട്ടെഞാൻ

നാ — ധീമൻതന്നനിഃശ്രയത്തിരഞ്ഞുടലിയ
ന്നീരേഴുലോകത്തിലും

ശ്രീമൻമണിനാടപ്പമാത്രമൊരിട
ത്തുംകണ്ടുകിട്ടീലഃഹാ
സാമാന്യംവിശ്രമിച്ചപോഴ്സിതനാ
ണെങ്ങാരതങ്ങാകിലോ ൧൭

കണ്ടോരോട്ടുകടന്നതന്വേഷിയുമയാ
ളെന്നാണെങ്കിലുംവെച്ചതാൻ
കണ്ടോയെന്നുകനിഞ്ഞുമഹാതപസ്വിയെനേ
ചോദിച്ചുചോദിച്ചുമേ
തൊണ്ടക്കൊട്ടുളുടഞ്ഞിവലനായതു
ല്ലാതിന്നുസമ്പാദ്യമൊ
ന്നുണ്ടായീലഹാകണ്ടതായെയാതുവനെ
കണ്ടില്ലരണ്ടെങ്കിലും ൧൮

വൃദ്ധ — ഇവിടുന്നു ഈ കാര്യത്തിനായി വളരെ ബു
ദ്ധിമുട്ടി അല്ലേ.

നാരദ — അതുകൊണ്ടൊന്നുമവസ്ഥവില്ലപാത്താ
ലിതുസാധിച്ചവരാൎക്കുകൊണ്ടുമാത്രം
മതിതന്നിൽവിഷാദമാന്നിനിക്ക
ണ്ടിതുകാലത്തതിമാത്രമത്രെയുള്ളൂ

അതുട്ടേ ഇതിരിക്കട്ടേ, ശാപമോക്ഷത്തിന്റെ കഥ
എന്തെങ്കിലും ഊഹിച്ചായല്ലോ ഇനി എന്താണു വേ
ണ്ടതു അതുവോ.

ഈശ്വരൻ — നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കേൾക്കണം. എ
ന്തിനാണു അതുമിതും പറഞ്ഞും വിചാരിച്ചും കാ
ലംകളയുന്നതു. ബ്രഹ്മദേവൻ പറഞ്ഞവഴി തന്നെ

ഉത്സാഹിക്കുന്നതാണ ഉചിതം. ഞാൻ കൈലാസത്തിൽ പോയി നന്ദി മുതലായ പരിവാരങ്ങളോടുകൂടി വേഗത്തിൽ അവിടെ എത്തിക്കൊള്ളാം. താമസമില്ല. വേണ്ട സമയത്ത ഞാൻ അവിടെ ഉണ്ട. എന്നാൽ അഗ്നിക്കും യമനും നിരൃതിക്കും വരുണനും വായുവിനും കുബേരനും എല്ലാവൎക്കും കാലമായില്ലേ.

അഗ്നിമുതലായവർ — ഉവ്വ, ഞങ്ങളും ഇതാ വരുന്നു (എന്നു ഇന്ദ്രനോടായി യാത്രപറഞ്ഞ ശംഖനാദിച്ചുപോയി)

ഇന്ദ്ര — (ജയഭദ്രനോട) ഈ വൈകുണ്ഠയാത്രെക്ക സകല ദേവകളോടും വേഗത്തിൽ ഒരുങ്ങി പുറപ്പെടാൻ ചട്ടംകെട്ടു.

ജയഭദ്ര — കല്പനപോലെ (എന്നുപോയി)

ഇന്ദ്ര — (അശ്വിനീദേവകളോട) ഔഷധങ്ങളും മറ്റും തെയ്യാറാക്കി എടുത്ത പുറപ്പെടണം. ഇനിക്ക ഇതിനെ ആയതിൽപിന്നെ ഇടതൊട്ടുള്ള ഔഷധസേവകളൊന്നും അമാന്തമാക്കിയാൽ ശരിയാവില്ല.

അശ്വിനി — കല്പനപോലെ (എന്നരണ്ടുപേരും പോയി)

ഇന്ദ്ര — (ജയന്തനോട) നീയും വേഗത്തിൽ പുറപ്പെടണം

ജയന്ത — കല്പനപോലെ (എന്നുപോയി)

ഇന്ദ്ര — (ചിത്രസേനനോട) ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും പോവാൻ ഭാവിക്കുന്നു. ഇവിടെ തക്കതായി രക്ഷത്തൻ താമസിക്കാഞ്ഞാൽ ശരിയല്ല. അതുകൊണ്ട നല്ല

കോട്ടവാതിലുകളിലും കാവൽക്കാരെ ഉറപ്പിച്ചു ദേവിമാരുടെ പുരങ്ങളിലും ഉദ്യാനങ്ങളിലും മറ്റെല്ലാ ദിക്കുകളിലും കാവലേല്പിച്ചുറപ്പിച്ചു ഇവിടെ ശത്രുക്കളായ അസുരകളോ മറ്റു വല്ലവരുമോ ചാടിവീണു ചതിപിണെക്കാതെ സൂക്ഷിച്ചു ചിത്രസേനൻ ഇവിടെ ഒരു രാജാവായി താമസിക്കു.

പരിചൊടു കാവലതിടണം
പരമൊരുറപ്പിനുഗോപുരങ്ങളിലും
പരവൻപിനൊടുമിവിടെ
പ്പുരിസമതിൽനാലുഗോപുരങ്ങളിലും ഒപ്പ

ചിത്രസേ— കല്പനപോലെ (എന്നുപോയി)

നാര— (ഇന്ദ്രനോടു) അച്ഛൻ ഇവിടെ എഴുന്നള്ളിയോ

ഇന്ദ്ര— ഉവ്വു.

നാര— എന്താണവിടുന്ന അരുളിചെയ്തതു.

ഇന്ദ്ര— 'ഈ സങ്കടമോചനത്തിന്ന സാക്ഷാൽ ജഗന്നാഥനായ ശ്രീനാരായണനല്ലാതെ ആരെന്നിരുപിച്ചാലും സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു നമുക്കു വേഗത്തിൽ അവിടെതന്നെ ചെന്നു ഉണൎത്തിക്കണം' എന്നാണ.

നാര— അച്ഛൻ അരുളിചെയ്തതു നല്ല പരമാൎത്ഥമാണ, അതല്ലാതില്ല. നമുക്കു അവസാനക്കയ്യ അവിടെത്തന്നെ ഞാൻ മുമ്പെതന്നെ വിചാരിക്കാതെ അല്ല ദുൎവ്വാസസ്സിനെ കാണ്മാൻ ഓടിപ്പോയതു. എല്ലായ്പോഴും അവിടെ ചെന്നു ബുദ്ധിമുട്ടിക്കേണ്ട എന്നു വിചാരിച്ചാണ വേറിട്ടു ഉപായം ഉ

ണ്ടോ എന്ന നോക്കിയത. ഇനി ഞാൻ താമസക്കയല്ല. ഞാൻ പോട്ടെ.

ബ്രഹ — ഇവിടന്ന ഈരേഴപതിനാല്ല ലോകങ്ങളിലും പോയി ഇത്ര വേഗം വന്നത്ത വളരെ അത്ഭുതം തന്നെ. ആ വിദ്വാനെ കണ്ടില്ലെങ്കിലും അവിടെ ഒക്കെ പോയിവന്നുവല്ലോ.

നാര — (വിചാരം) ഞാൻ ആ വിദ്വാനെ അന്വേഷിച്ച ചില ദിക്കിലൊക്കെ പോയിവന്നു എന്നേ ഇവർ വിചാരിക്കുന്നുള്ളു. ഇതിനിടെക്ക ഞാനെന്തെല്ലാം കഴിച്ചുകൂട്ടി. മഹാബലിതുടങ്ങിയ അസുരന്മാരോടെല്ലാം ഇവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയൊക്കെ വിവരമായി പറഞ്ഞറിവിച്ച ഇളക്കിത്തീൎത്ത അവരെ യുദ്ധോത്സാഹികളാക്കി പുറപ്പെടീച്ചാണ പോന്നിരിക്കുന്നത. അതൊന്നും ഇവരറിയുന്നില്ല. ഞാൻ പറവാനും ഭാവമില്ല. വേഗത്തിൽ ഒരു യുദ്ധം ഭവിക്കട്ടെ, കാണമാൻ രസമുണ്ടല്ലൊ രണ്ടുദിവസത്തിനകം അവർ വന്നു ചാടും നിശ്ചയം തന്നെ. അപ്പോഴെക്കും ഇവർ വൈകുണ്ഠത്തിലേക്ക പോകുമായിരിക്കും എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ യുദ്ധം ഉഗ്രംതന്നെ. എന്നാലും അവർ വന്ന വിദ്ധൂഷികളായി തിരിയെത്തന്നെ പോവുമെന്ന ഒരു രസമുണ്ടല്ലോ. ഇനിക്കത്രമാത്രമേ ഉള്ളൂ (പ്രകാശം) ഞാൻ വൈകുണ്ഠത്തിൽചെന്നു മുമ്പേതന്നെ സ്ഥലം പിടിച്ചു കൂടട്ടെ. നിങ്ങളും നാളെ പുറപ്പെടില്ലേ.

ഇന്ദ്ര — എഴുന്നെള്ളത്താറായോ

നാര — ഉവ്വ (എന്ന പോയി)

ഹരി — (പ്രവേശിച്ചു) വടക്കെ ഗോപുരദ്വാരത്തിൽ മഹാബലിയുടെ ഒരു ദൂതൻ വിടകൊണ്ടുനില്ക്കുന്നുണ്ട. എഴുന്നെള്ളത്തു തൃക്കയ്യിൽ തരുവാനാണ ആയാൾ വന്നിരിക്കുന്നത.

ഇന്ദ്ര — എന്നാൽ വേഗത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരു.

ഹരി — കല്പനപോലെ (എന്നുപോയി)

(അനന്തരം ദൂതൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്ര — എവിടുന്നാണ.

ദൂത — മഹാബലി രാജാവു തിരുമനസ്സിലെക്കൊരു തിരുവെഴുത്ത ഇവിടെ തരുവാനായി കൊണ്ടുവന്നിരിക്കയാണ

ഇന്ദ്ര — കാണട്ടെ എന്ന എഴുത്തുവാങ്ങി കൈദാനംനോക്കീട്ട ആരവിടെ?

ഹരി — (പ്രവേശിച്ചു) ഏറാൻ അടിയൻതന്നെ.

ഇന്ദ്ര — വേഗത്തിൽ ഒരു കണ്ണട കൊണ്ടുവരു.

ഹരി — (അപ്രകാരംചെയ്തുപോയി)

ഇന്ദ്ര — (വിചാരം)

മൂർദ്ധാവുതൊട്ടടിവരെക്കുമുടൻനടപ്പു
വാർദ്ധക്യവുംവടിയിൽവന്നിതുവെള്ളെഴുത്തും
ഉദ്ധാനടപ്പതിനശക്തിയുമോർക്കിലിന്നു
വാദ്ധ്യാരതോ ഹ ഹ ഹ ഹ ചപ്പടിതന്നെ ചിത്രം

ഈ വാദ്ധ്യാരെക്കൊണ്ട വായിപ്പിക്കുകയില്ലേ എ

ന്ന വിചാരിച്ചത അബദ്ധം തന്നെ. ഞാൻ ത
ന്നെ നോക്കട്ടെ. (കണ്ണടവെച്ചു എഴുത്തുനോക്കീട്ട പ്രകാരം)
ഈ കണ്ണട നമുക്ക നല്ലവണ്ണം പിടിക്കുന്നില്ല എന്താ
ണ വേണ്ടത. അദ്ദേ കഴിച്ചുകൂട്ടാം— (വായിക്കുന്നു)

മാന്യൻമഹാബലിമഹാസുരരാജനിട്ട
വ്യാജംകേട്ടറിയേണ്ടുമവസ്ഥയെന്നാൽ
ഞാൻനാളെയുദ്ധമതിനുദ്യതനായിപോകും
പോന്നിടുമെൻപടകൾവൻപടയാളിയോടും ()

കപ്പംതരാഞ്ഞതുമതുവണ്ണമതുവന്നോ
തീക്ഷ്ണോതിത്തിടാത്തൊരു
കല്യാണത്തിൽപുറപ്പെട്ടിട്ടുകമഹോത്സവം
ഓരോരുത്തരോടൊപ്പം ഞാൻ
കപ്പികാമെന്നുകള്ളത്തൊഴിലുകളിനിമേൽ
പാരുകില്ലംശോഭനം
കല്യത്തൊടങ്ങലിയിക്കുംഭൂഷണവേഷ
ണിന്ദ്യനിന്നോമടക്കം ൩൫
കുരമൊടുക്കട്ടുകില്ലടങ്ങുകിലേൻ
കുരമൊടുക്കട്ടമിന്നുമോരിയെ
കുതുമെലേശവുമില്ലറികിനാമു
കുന്നാപരമശപ്പടയല്ലിത ൩൬
ബന്ധുതാത്തൊട്ടമരക്കാരമൊഴുവൻ
കേട്ടിരിയന്നിടിൽഞാൻ
ബന്ധിക്കില്ലൊരുശോട്ടുമാട്ടമിനിമേൽ
കൂടാതെക്കൂടാസന്ധ്യ

അന്ധതമത്തോടിതൊന്നുമത്രസൂറുമാ
നിക്കാഴ്ചിലെന്താകയോ
സന്ധിക്കുന്നുരൂപമില്ലുരൂപാ
ഞ്ഞെതക്കമറിഞ്ഞെതക്കണം ൬൩

ഇന്ദ്രാവണിപതിനാറാം
തിഷ്ഠതികല്പിച്ചപേക്ഷകാൎയ്യസ്ഥൻ
ഫല്ഗുണൻകണ്ടതു
കയ്യൊപ്പുതള്ളീട്ടയപ്പതിപ്പത്രം ൬൪

ബൃഹ — എഴുത്തു മഹാകേമംതന്നെ. അവന്റെ ഒരു ഗൎവ്വുകണ്ടില്ലേ

ഇന്ദ്ര — (സ്വകാൎയ്യമായിബൃഹസ്പതിയോടു) കാൎയ്യംദുൎഘടത്തിലായല്ലോ. അസുരന്മാരെക്കാൾ നമ്മൊടിപ്പോൾ എളുതരമായിതീൎന്നുവല്ലോ. നമ്മൾ നിരൂപിച്ചാൽ ഇപ്പോൾ എന്തുകഴിയും അവർ നമ്മുടെ സ്ഥിതിയൊക്കെ എങ്ങിനെ അറിഞ്ഞതു.

ബൃഹ — (ആലോചിച്ചിട്ടു) എന്റെ ആലോചനയിൽ. നാരദൻ ഇപ്പോൾ പലദിക്കിലും പോയി വന്നകൂട്ടത്തിൽ മഹാബലിമുതലായ അസുരപ്രധാനികളോടൊക്കെ ചെന്നുകൂത്തി അവരെ യുദ്ധസന്നദ്ധന്മാരാക്കിച്ചമച്ചുപോന്നു എന്നതന്നെയാണ തോന്നുന്നത. അല്ലാതെ വേറിട്ടു ഒരു വഴിയും തോന്നുന്നില്ല

ഇന്ദ്ര — ഇവിടത്തെ ആലോചന നല്ല പരമാൎത്ഥവഴിക്കുതന്നെ ചെന്നിരിക്കുന്നു. ഓരോരോ കാൎയ്യാലോചനെക്കു ഇത്ര ശക്തി മറ്റാൎക്കാണുള്ളത ഇവി

ട്ടത്തെ പ്രജത്താലൈവശവും പ്രസിദ്ധമല്ലേ. അതേ, നമുക്ക ഈ എഴുത്തിനെങ്ങിനെയാണ മറുപടിയെഴുതേണ്ടത.

ബൃഹ__നമുക്കിപ്പോൾ യുദ്ധശക്തിയില്ലെങ്കിലും അഭിമാനക്കുറവില്ലല്ലൊ. അതുകൊണ്ട അവരെസ്ഥക്ക താഴ്ചകൂടാതെയുള്ള വാചകരീതിയിൽ എഴുതണമെന്നാണ എന്റെ പക്ഷം.

ഇന്ദ്രൻ__എന്റെ അഭിപ്രായവും അങ്ങിനെതന്നെ. എന്നാലിപ്പോൾതന്നെ മറുപടി ഇവന്റെകയ്യിൽ തന്നെ അയച്ചേക്കാം. ആരാണവിടെ?

ഹരി__(പ്രവേശിച്ചു) എറാൻ അടിയൻ.

ഇന്ദ്ര__ പത്മപക്ഷൻ പോയി രാജഭാസ്കരനോട വേഗത്തിൽ ഇവിടെ വരുവാൻ പറയൂ.

ഹരി__ കല്പനപോലെ (എന്നപോയി)

(അനന്തരം രാജഭാസ്കരൻ വന്ന വന്ദിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്ര__ രാജഭാസ്കര, എഴുത്തസാമാനങ്ങളൊക്കെ കയ്യിലില്ലേ?

രാജഭാ__എറാൻ, ഉണ്ട്.

ഇന്ദ്ര__മഹാബലി ഒരു എഴുത്തയച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്ന ഒരു മറുപടി അയക്കണം. വാചകം ഞാൻ പറയാം. അതുപോലെ എഴുതി അയച്ചേക്കു- (സ്വകാര്യമായി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു)

രാജശ്രീരമണീയകീർത്തികിരണം

ദിക്പാലനാഥൻമഹാ

രാജശ്രീശതമന്യനിട്ടബലിക
ണ്ടെന്നാലകണ്ണൊക്കെന്നിയെ
രാജിച്ചീടിനശക്ത്യൂഴന്നൊരയിനിൻ
കത്തിന്നൊരിരത്തന്നനം
യോജിച്ചീമരുകത്തിരതാപ്പൊടിവിട്ട
നിപ്പോഠിവിട്ടന്നൊനാഥം ൬൫
നിന്താഴ്പ്പാട്ടിൽനീതിപ്പുണ്യമഥമട
ച്ചീങ്ങിരിക്കണമെന്നോ
നിന്താല്പര്യംനിനച്ചാൽചത്തുരമണ്ണമരി
ച്ചാല്പമുണ്ടായിരുന്നോ
എന്താണിപ്രാണനിശ്ശംതവമുത്തുമുത്ത
ത്തപ്പുറംകൂടിവന്നാ
ലെന്താണൊന്നത്തിട്ടമാനമൊടുജളതകഠാ
ബിച്ചനിൻപിച്ചമാട്ടം ൬൬
വന്നാവലിപ്പമെട്ടതങ്ങിട്ടിയൊന്നമിപ്പോ
ളൊന്നോട്ടക്കൂട്ടകത്തില്ലപപ്പക്കമില്ല
ഒന്നാക്കനീതിതിക്കമടൽകളത്തി
ലൊന്നാത്തടങ്ങിട്ടകനല്ലതുചൊല്ലിടുന്നു ൬൭
മുമ്പേരുന്നൊരവാനവപ്പുമഥാ
രാജാവുകല്പിച്ചവാ
നമ്പോടാവണിമാസമിങ്ങുചതിനാ
നായൊരത്താഞ്ഞതിസ്സുതി
കമ്പംവിട്ടൊമഥാജമാനുഷനൊതാം
രഘുപ്രതാപസുക്രൊത്തുഴ്

ത്തിമ്പത്താൽതിരുമുദ്രവെച്ചുവിട്ടാ
സന്തോഷകത്താണിത ൬൪
തോഷാലിനിയുള്ളവകളു
ശേഷംനിന്നോടുള്ളതനോതിടാം
ശേഷംവഴിയേനമ്പരി
തിഷലതില്ലോത്തുകാണിലെംതന്നാ ൬൫

ഇങ്ങിനെ മരി- കണ്ണെഴുതിയില്ല.

രാജ — ഉവ്വ.

ഇന്ദു — എന്നാൽ ആ കടലാസ്സു കാണട്ടെ. മുദ്രയടിച്ചു ഒപ്പിട്ടതന്നെയാം.

രാജാ — കല്പനപോലെ (എന്നു കടലാസ്സു കൊടുക്കുന്നു).

ഇന്ദു — (മെല്ലെപ്പെട്ടെന്നു ഒപ്പിട്ടു കൊടുക്കുന്നു) എന്നാൽ വേഗം എഴുതിയവന്റെ കയ്യിൽതന്നെ കൊടുത്തയക്ക.

രാജാ — കല്പനപോലെ (എന്നു പോയി)

ഇന്ദു — (ദൂതനോട്). മറുപടിക്ക അയാളോടു ശട്ടംകെട്ടിട്ടണം. പിന്നാലെ ചെന്നു വാങ്ങിച്ചു പോരുന്നുള്ളു.

ദൂതൻ — അങ്ങിനെയായ്ക്കോട്ടെ (എന്നു പോയി)

വൃദ്ധ — കന്ദർപ്പനെ വെന്നിതുതലായവരൊക്കെനാളെ
ച്ചെന്നൊരുത്തമപൃതഗ്രാമത്തിലതിന്നു മുമ്പെ
നാട്യാനമുകൾ രാജാക്കന്മാർകൊടുത്തിടണം
യെന്നാലിനിതടിതിയാത്ര പുറപ്പെടണം ൬൬

ഇന്ദു — വേണം സംശയമില്ല.

വൃദ്ധ — എന്നാൽ ഞാൻ ഗൃഹത്തിൽപോയി മക്കളെ തെയ്യാറാക്കട്ടെ (എന്നു പോയി)

ഇന്ദു — എയ്, ഇവിടെ ശേഷമുണ്ടായിരുന്ന ആളുകളും ഒക്കെ പോയി. ഇനി ഞാനും നാളത്തെ യാത്രക്കു ഉത്സാഹിപ്പാൻ ദേവിയുടെ മണിമന്ദിരത്തിലേക്കു പോട്ടെ.

(എന്നു എല്ലാവരുംപോയി)

വ്യസനമോചനവിചാരം എന്ന

രണ്ടാമങ്കം.

കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ട.

1

കാളിയമൎദ്ദനം

൧.

('ശുകപുരി' എന്നപോലെ)

ശ്രീളവാണിമാർപാടിക്കളിയാടിടുവാനേറം
കളമോടുബാലകൃഷ്ണകളികൾകഥിക്കുന്നേൻ
സരസിജാക്ഷികളുടെസരസവാക്കിവകേട്ടു
കരിവരമുഖനേയുംകരുണാബ്ധിവാണിയേയും
ഗുരുനാഥനേയുംചാരുഗുരുമേരുംഗുരുഷനേയും
ഗുരുവ്യാസമുനിയേയുംഗുരുവായൂരപ്പനേയും
തിരുവൈരാണിക്കുളത്തെഗിരിശഗൗരിമാരേയും
ഹരിഹരസുതനേയുംഹരിയേയുംലക്ഷ്മിയേയും
ഉടനോൎത്തുകാളിയൻതന്നുടെമൎദ്ദനത്തെച്ചൊന്നാലം

൨.

('വാരിജനേത്രൻ' എന്നപോലെ)

അമ്പാടിതന്നിൽനിന്നാളുകളൊക്കെയും
ഞാംമോദമൊടക്കൎന്നുസുതരാ

അമ്പോടുവൃന്ദാവനേ ചെന്നവാറെ
ഉമ്പോളഴകിനൊടന്നാതനാഥം
ആക്കമലിച്ചപ്പോളന്ന യശോദയും
മുഠക്കളുകംമൊഴക്കുണ്ണനാരെ
മുകിക്കളിപ്പിച്ചന്ന്വരിയിട്ടി
പ്പൂമ്പെർഷ്ഠ പന്തുങ്ങളും ചൂടിപ്പിച്ചു
ഉണ്ണിഗ്ഗണപതിക്കായിരമപ്പം
വിണ്ണവർക്കുംചെന്നസ്പതിഷം
എണ്ണി ഗ്ഗുരുക്കന്മാർക്കൊരുക്കനാമപ്പം
തിണ്ണം മാമ്പഴമാളിഷ്ടം
ദക്ഷിണാമൂർത്തിക്കുണ്ണനാമപ്പം
ലക്ഷമൊരുമപ്പംപൊളിത്തികം
ഇത്യാദിമന്ത്രംജപിപ്പിച്ചവരെക്കൊ
ണ്ടെത്യാദരേണാണിപ്പിച്ചുടൻ
കിഞ്ചിൽക്കണ്ണനെപഠിപ്പിച്ചുനാരെട്ടു
പഞ്ചാക്ഷരംജപിപ്പിച്ചുപിന്നെ
സാളഗ്രാമതീർത്ഥംസേവിപ്പിച്ചന്ന
ന്നരെക്കു പുത്രനാനിയന്തിടിനാഥം

൯.

(‘സാമ്പ്രികായുദ്രമവെ’ എന്നപോലെ)

ഉണ്ണികളവർ ചൊന്നാരിണ്ണയുമൊടുപ്പടൻ
ഉണ്ണായനിയന്നതിരുണ്ണാനം ചൊണ്ണീവാനിഷ്ടംഷി

അമ്മെചൊറുതന്നാലുംചെമ്മെവെണ്ണതന്നാലും
എന്നമ്മെറിവിശന്നിട്ടെന്നമ്മെചാടുന്നചാരം
ആടലൊടവർപാർത്തിട്ടുംചൊല്ലിവകെട്ട
ചാടുവാണിയാമമ്മപുട്ടുള്ളചൊറുംപിന്നെ
നറുനെയ്യുംവെണ്ണയുംപാലുംവറുത്തുപ്പേരിയുംചീര
കറിയുംകിണ്ണിലാക്കിയുമുരനൈതയരെപ്പാനൊപ്പി
കഴപ്പുവെപ്പുടനുണ്ണകഴിപ്പിപ്പൂയശൊദയ
മഴകിനൊടമൃതെത്താംകഴിപ്പുവാണിട്ടപ്പൊൾ

൫.

('താമരക്കണ്ണൻ' എന്നപോലെ)

രാമനക്കൂർഗോവിന്ദൻബാല
രാമനെക്കൂടെക്കൂട്ടാതെ
കാമിനിമണിയമ്മതന്നങ്ക
സീമനിചെന്നുകേറിനാൻ
അമ്മയുമപ്പൊൾമാറണച്ചിട്ടു
ഉമ്മവെച്ചുകിടാവിന
അമ്മിഞ്ഞകൊടുത്താനന്ദിപ്പിച്ചു
ചിന്മയനപ്പോളോതിനാൻ
ഒപ്പത്തിലുള്ളകുട്ടികളൊത്ത
മുപ്പത്തിരണ്ടുപേരുണ്ട്
അപ്പിള്ളരാസ്ഥാനത്തിൽകളിപ്പാ
നിപ്പോൾഞാനമ്മെപോകട്ടെ

അയ്യോയെന്നുണ്ണിപോകല്ലേയിപ്പോൾ
തീയ്യുപോലുള്ളവെയിലല്ലേ
വെറുതെയെന്നമ്മേതടയല്ലേപോട്ടെ
പാരിച്ചോടിന്നിടെക്കണ്ണുവാൻ
നറുനെയ്യുകൂട്ടീട്ടുതട്ടീട്ടുംനല്ലോ
നറുതയിർകൂട്ടീട്ടുതട്ടീട്ടും
വറുത്തൊരുപ്പേരിപതിച്ചിട്ടുമീര
ണ്ടുതള്ളയുമെൻറമുരളിയും
അരികത്തെന്നൊന്നമ്മലെട്ടിച്ചാരൊടി
ത്തമസാകണ്ണർതാൻപുറപ്പെട്ടു

൭.

('അമ്പാടിതന്നിലൊരുണ്ണികണ്ണൻ' എന്നപോലെ)

അന്നേരമമ്മയെടുത്തുകൊണ്ടും
നന്ദനൻതന്നെമടിയിൽവെച്ചു
പിന്നെതലോളിച്ചുവേർപെടുത്തു
മിന്നും തലമുടിവേർപെടുത്തു
മുത്തുനെറുകയിൽനിർത്തികെട്ടി
കോലത്താലപ്പുമാലചുറ്റികെട്ടി
കണ്ണുമിന്നുന്നൊരുപ്പീലികുത്തി
കണ്ണന്റെഗോപിയുംപൊട്ടുംകുത്തി
പാലിപ്പുമായകിടാവുതന്നെ
വാലിട്ടുകണ്ണെഴുതിച്ചുപിന്നെ

മുത്തുകടപ്പൻകടുക്കനിട്ടു
മുത്തണിമാലകഴുത്തിലിട്ടു
പൊന്നിൻപുലിനഖമോതിരവും
പിന്നെപതിവൊററമോതിരവും
മഞ്ജുവനമാലയോടണച്ചു
കണ്ഠിക്കഴുത്തിലലങ്കരിച്ചു
രാമനകറിക്കൂട്ടണിഞ്ഞുമെയ്യിൽ
ഹേമംതരിവളയിട്ടുകയ്യിൽ
ഉത്തരപ്പട്ടാടയുടുത്തുമേലെ
മഞ്ജുവാസ്ലിഞ്ജിണിചേർത്തുചാലേ
ചെഞ്ചിലനൊന്നുകിലുങ്ങുംമട്ടു
പൊഞ്ചിലമ്പുംകണ്ഠിക്കാലിലിട്ടു
അഞ്ചൊത്തുരുട്ടിയചോറുംനൽകി
കൊഞ്ചിപ്പാണോടകുഴലുംനൽകി
കോടക്കാർവർണ്ണനെച്ചേർത്തണച്ചു
പാടിക്കൊണ്ടമ്മയുംചാഞ്ചാടിച്ചു
മോടികളേവമലങ്കരിച്ചു
ക്രീഡകൾക്കുണ്ണിയെയയച്ചു

൬.

('ശാരദശശി' എന്നപോലെ)

ശ്രീപതിശിതമതിപനിമതിമുഖനാതിളതിഭാഷീഗോപ
ശ്രീപതിപിതൃപതിസുരപതിപശുപതിസേവ്യദേവൻ

പ്രീതിയിലഥനിജസഖികളെയാശുവരുത്താനായതി
ഭീതിയിലണികുഴലൂതിമുകുന്ദനമന്ദാനുരാഗം
വല്ലവപരിഷകലമഴകിനൊടണികുഴൽകേട്ടുകേട്ടുവന്നാർ
നല്ലാരുപെണ്ണുകുലമൊക്കെയുമൊക്കകൂട്ടികളും
സാദരമവരൊടുകൂടിസ്സരസാംബോരുഹാക്ഷൻനിജ
സോദരനൊടുമുടവോടവിടുന്നനടന്നുമന്ദം
[illegible]വിളിച്ചുകളിച്ചുപുളച്ചവരൊത്തുകൂടിയുള്ള
യാത്രയിലഖിലമനസ്സുംപൊടികളുമൊന്നിളകി
കാളമിടക്കയുടുക്കകളണികുഴൽതാളംനല്ലൊരില
താളംതകിൽതുടിതിത്തികമദ്ദളമിത്യാദികൾ
പാരാതഴകിൽമുഴക്കിക്കുരവിളിച്ചുകൊണ്ടവർ
ഘോരാടവിയിലണഞ്ഞുപശുക്കളെവിട്ടുതീററി
കാളിയമർദ്ദനമിന്നുകഴിക്കണമെന്നുറച്ചാനുള്ളു
കാളകരിമുകിൽവർണ്ണനച്ചുതമില്ലാമോദം

൬.

('സുന്ദരിമാർമണി' എന്നപോലെ)

കന്നൽപൂവർണ്ണൻഗോപന്മാരും പിന്നെക്കളിച്ചുതുടങ്ങി
കന്നിനെമേച്ചുമൊളിച്ചുമവരന്നനേകംകേളികളിച്ചു
ഓടിക്കളിച്ചുവലഞ്ഞുമുഖം വാടിക്കഴിഞ്ഞുചമഞ്ഞു
മൂടുകൊണ്ടത്യുഗ്രദാഹംവിരവോടുതുടങ്ങിമങ്ങി [യ
നേരവുംമദ്ധ്യാഹ്നമായിനിഴല്പാരാതെകാൽച്ചോട്ടിലാ
ത്രുവെയിലപ്പോകടുത്തുകരിമ്പാറകൾചുട്ടുപഴുത്ത

ഊഷ്മാവുവല്ലാതെക്കൂടുന്നേരം
ഗ്രീഷ്മാൎത്തിചൊല്ലാവല്ലയ്യോ
പൊള്ളുന്നവെയിലേറ്റുകൊണ്ടുരോഷം
പിള്ളൎക്കുവല്ലാതെയുണ്ടു
ആകുലപ്പെട്ടുടൻഗോപരിന്നവർ
ഗോകുലത്തോടൊരുകൂടി
കണ്ണനെക്കൈവിട്ടുപോയികാട്ടിൽ
തണ്ണീർതിരഞ്ഞവരന്നായി
അന്നേരത്തിൽപൈദാഹാൎത്തിയേറുംപോലെ
വിസ്മൃതമൂന്നുമുറ്റുകണ്ടും
കാളിയവിഷപൂരമുള്ളാ
കാളിന്ദീനദിയെക്കണ്ടു

വൃ.

("ഗോപകുമാരകൻ" എന്നപോലെ)

വല്ലവന്മാരെന്നെല്ലാമൊരുങ്ങിപൈക്കളും
വല്ലാതെമഞ്ഞൊന്നായ്ത്തീൎന്നകരി
കല്ലുപോലെയുംപഴിന്നിട്ടുംകാളിന്ദിയിൽ
മെല്ലെന്നെചെന്നിതങ്ങേ
ഉണ്ണികണ്ണനെക്കാണാതെനീഴ്ത്തിഷനീർകുടി
ച്ചുണ്ണിവിഷപത്തുവീണൊരുളു
കൃഷ്ണനടിത്തടച്ചെന്നിട്ടവരെത്താൻ
കൃഷ്ണനണിയാൽകണ്ടു

കാരുണ്യപീയൂഷസാരമൊഴുകുന്ന
കാരണമൂൎത്തിതന്റെകൃപ
ചോരുംകടാക്ഷംപതിച്ചപ്പോളുജ്ജീവിച്ചു
ള്ളോരുമതിൻനിന്നാർ

എന്തെന്താണിപ്പോഴിങ്ങുണ്ടായതീനമു
ക്കന്തംഭവിച്ചുപിന്നെ, ജീവൻ
സന്ധിച്ചുസൎവ്വൎക്കുമുള്ളലിലയെന്നു
ചിന്തിച്ചുഗോപാലന്മാർ

സ്വാപത്തെപ്പോലെയവൎക്കുതോന്നിച്ചുവ
ന്നാപത്തകന്നിപിന്നെ, കൊച്ചു
ഗോപസ്ത്രീജാരനുംകാളിന്ദിതന്റെസ
മീപത്തുപാൎത്തുകണ്ടു

അത്യുഗ്രകാളിയൻതൻവിഷാഗ്നിജ്വാല
യെത്തിതരുതൃണങ്ങളും, ബഹു
സത്വങ്ങളുംപക്ഷികളുംമത്സ്യമെന്നിത്യാദി
കത്തിക്കരിഞ്ഞുകണ്ടു
ഇപ്പരോപദ്രവകാരിയാംകാളിയ
സൎപ്പത്തെയോടിക്കണം, എന്നു
അപ്പോൾഭഗവാനരെച്ചാനുക്ഷണൻപര
ത്തപ്പോഴാച്ചിൽപുരുഷൻ
പണ്ടുപക്ഷീശസന്നിധിയാൽകരിയാതെ
കണ്ടൊരവൻകദംബദ്രുമം
കണ്ടുടൻകൈക്കൊണ്ടുനോവ്വുറ്റുന്നതിൻമേലിൽ
ഞടിക്കുതിച്ചുകേറി

വക്കത്തുനില്ക്കുന്നൊരു കടമ്പിൻതട
മൊരൊക്കെക്കലുഞ്ഞും പടി, കൃഷ്ണൻ
പൊക്കത്തിലൊന്നുകുതിച്ചങ്ങു ചാടിനാൻ
വെക്കമാക്കാളിന്ദിയിൽ
ആറുകലങ്ങിമറിഞ്ഞുകവിഞ്ഞുടൻ
കേറികരയിൽ വെള്ളം, പാരം
ചീറുമാപ്പാമ്പിൻെറ കണ്ണിലും മൂക്കിലും
കേറിമണലും കൂടി

൯.

('ദ്വാരകാമന്ദിരം' എന്നപോലെ)

കാളിയനാഗേന്ദ്രം പാരം കാളകൂടം കോപത്തോടെ
കാളിന്ദിയിൽ വമറ്റിനേക്കാളും വേഗം വന്നുപൊങ്ങി
ആയിരം ഫണം വിരുത്തീട്ടായവൻ നോക്കുന്നനേരം
ആയവിടെക്കളിക്കുന്നമായാഗോപാലനെക്കണ്ടു
പൂതനാരിതത്ത്വമറിയാതൊരുവല്ലവൻതൻെറ
പോതകമെന്നോർത്തുൾക്കടമൂതിച്ചീറിപ്പാഞ്ഞടുത്തു
കാളമേഘവർണ്ണൻ കൃഷ്ണൻ കാളിന്ദിയിൽ കേളിയോടെ
ഊളിയിട്ടു നീന്തിയുമാക്കാളിയനെക്കളിപ്പിച്ചു
തൊട്ടുതൊട്ടില്ലെന്നതോന്നുംമട്ടും മുന്നും പിന്നുമായി
ഒട്ടുനീന്തിക്കണ്ണൻ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു കാളിയൻതന്നെ
കട്ടിക്കൃഷ്ണൻതന്നെപ്പിടികിട്ടിയപ്പോളുരഗേന്ദ്രൻ
പെട്ടെന്നു തന്നുടൽകൊണ്ടു വട്ടത്തിൽ വരിഞ്ഞുചുററി

കൊത്തിയപ്പോൾ കൃഷ്ണൻ വീണു ചത്തപോലെ കിടപ്പായി
ഞാത്തൊഴിൽ കണ്ടു കിടാങ്ങളും തത്പൂണ്ടു പശുക്കളും

൫൦.

(കാത്തിപ്പാട്ടു)

ചാരുവൃന്ദാവനം തന്നിൽ ചെന്നവർക്കപ്പോൾ
പാരിലൊതുങ്ങാനിലിത്തങ്ങു ശ്രീകൃഷ്ണനൊത്തുന്നു
നന്ദനും യശോദ താനും നന്ദനൻ ബലനും
അന്യരും വ്യസനം കൊണ്ടു പിന്നെ ഭാവം പൂണ്ടോർ
അച്യുതനാരായണൻ താൻ ചൂണ്ടെയുന്നേന
നിശ്ചയിച്ചു ആലാപിച്ചാരപ്പോൾ മാത്രം
അന്നവിടെയുള്ളോരു കണ്ണോന്നൊഴിഞ്ഞിടാതെ
മന്ദതവിട്ടനപേക്ഷിപ്പതിനു പുറപ്പെട്ടു
ആയവർക്കു കൃഷ്ണനെച്ചൊല്ലി തീയിലൊന്നൊന്നോട്ടം
ആയവണ്ണം പാർത്തിട്ടു ചുണ്ടായിട്ടെന്നൊടുക്കം
ശ്ലാഘ്യമായ തൃക്കാലടി നോക്കി നോക്കിപ്പോയി
ഭാഗ്യമാം കാളിന്ദിയിൽ കൊണ്ടാക്കിവിട്ടു ദൈവം
അപ്പൊഴുതത്യുഗ്രനായ സർപ്പരാജൻ ചാറി
അപ്പുഴനടുക്കവിന്നു ചിൽപുരാണനെ കണ്ടു
നിർവ്വ്യസനിച്ചു വരപ്പുഴയിൽ ചാടാൻ [ത്തി
ക്ഷിപ്രമാരെന്നോർ ബലരാമൻ തടത്തപ്പോൾ നീക്കി നി
ഉററവർമാൽ തീർപ്പാൻ കൃഷ്ണൻ ചാറുക തടുത്തപ്പോൾ
ചുറുവിട്ടാശ്ചര്യൻ തലചാറിയെന്നു വീണു

൧൧.

കുമ്മി.

ഘോരഫണിഫണമായിരവും
ക്രൂരൻവിടത്തിന്റെതാപംകോപവും
പാരമെഴുത്തിവിഷജ്വാല
പാരിൽപരത്തിഫണിയുടെ
നേരെക്കരത്തിപ്പുളച്ചുടൻ
ചീറിപ്പാഞ്ഞെത്തിതമോപുണ്യ
പേരായിരമുള്ളോരല
കീഴഴിനവേരമായോര
നാരായണനംഫണത്തിൽമീതെചാടി
പാരാതെകേറിപണികൂടാതെ
വൻഫണംതോറുംക്രമത്തിൽചാടി
വമ്പിച്ചുടൻകൃഷ്ണൻനൃത്തമാടി
തൻഭംഗിയോലുംവലംകയ്യിൽ
കൊമ്പുംകുഴലുംഇടകയ്യിൽ
പാമ്പിന്റെവാലുംപുള്ളുമപ്പോൾ
വമ്പേറുംകോലുംഇവണ്ണമ
ഞമ്പോടുതരംപോലെര
സംപൂൎണ്ണരൂപമനൃത്തഷ
നൃത്തനൃപമതെത്രമോടികാണ്മാൻ
തത്രജനങ്ങളെത്രകൂടി
ഉത്തരമൊട്ടുകഴിഞ്ഞനേരം
സത്വരസൎപ്പംകുഴഞ്ഞിപോരള്

ശക്തികളൊത്താണകട്ടഘോര
മർദ്ദിച്ചുവീണുമുറയിട്ടു
അത്ഥിച്ചുകേണുമുരരിപു
തന്നൈത്രവമാണുഭഗവാന്റെ
ഹൃത്താമരസത്താരതിൽ
മൃത്താശ്രുമുഴുത്താടിനാ
നൃത്തംമേനാഥരംമേളംക്കൂട്ടിച്ചെച്ചൂ
ഒത്രിശാലികൾപുഷ്പവൃഷ്ടി
മണ്ണളയരഥിതൻപകച്ചു
മരതകവർണ്ണന്റെകാൽപിടിച്ചു
പരിചിൽസ്തുതിച്ചുഅന്നേരം
പരന്നരസിച്ചുപരമഥി
പരനിൽമേളിച്ചുഅവരുടെ
വിവരംചോദിച്ചുഅന്നേരം
വരവാണികൾവരവാകത്തകൾ
വിരവൊന്നിഷചെറവാനഥ
പരിസരമൈചെന്നുനമസ്കരിച്ചുഅവർ
പരമപുമാനെമുദാസ്തുതിച്ചു

൬൨

(പാന)

നന്ദനന്ദനനാരായണമഹാ
നന്ദമൂർത്തെനമസ്സുനമോസ്തുതേ

ഇന്ദ്രരാജിതകീൎത്തനമോസ്തുതേ
സുന്ദരാംഗനമസ്തേനമോസ്തുതേ
വന്ദനീയവരയദുസല്ക്കുല
നന്ദനീയകൃപാലയപാലയ

കന്ദബാണജനകകരുണാസിന്ധോ
കുന്ദഭാസശരണാഗതബന്ധോ
അല്പവുംപിഴചെയ്തീവണ്ണമീ
സൎപ്പരാജനെമാനിച്ചതെന്തഹോ
ദൎപ്പമിസ്സൂഫിരാജനുണ്ടായതും
കെല്പോടങ്ങുന്നതോന്നിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെ
സൽപ്രമോദസ്സുരക്ഷാസംഘോഷമി
ന്നിപ്പുറത്തവന്നയാകെത്തവകളി
ഇപ്രപഞ്ചനേടപ്പതൊക്കെന്നുവൽ
കല്പിതംപോലെയല്ലാതെയാകുമോ
കാളിയന്റെകളത്രങ്ങളേവമാ
കാലകാർവൎണ്ണൻതന്നെസ്തുതിച്ചപ്പോൾ
കാളിയനെഞാൻകൊല്ലില്ലവനുള്ളിൽ
കാളുഗൎവ്വടക്കേണമെന്നേയുള്ളു.
വ്യാളിനായകൻകാളിയൻപുലമി
ജ്ജാളുകളെത്രനാട്ടംതിരിയുന്നു
കാളിന്ദിയിൽകുടിയിരിപ്പിന്നിമേൽ
കോമള്ളനിങ്ങളാകവേപോകവിൻ
മന്ദിയാതെരമണകദ്വീപത്തിൽ
ചെന്നുകൂടുവിൻകൂട്ടുകാംകൂട്ടുവിൻ

എന്നീവണ്ണം ഹരിയതൊക്കെ ചൊല്ലുമ്പോൾ
പന്നഗശായിനേവമുണർത്തിച്ചു.
സങ്കടമുൾത്തുക്ഷനാം താർക്ഷ്യൻ വ
ന്നോൻകഥകൾകഴിക്കമിരിക്കട്ടെ

എങ്കുലത്തെമുഴുവൻമുടിച്ചീടും
പങ്കേരുഹനാ പങ്കജലോചനാ
ആയവൻറമൊഴികേട്ടതൊക്കെ ചൊല്ലാ
നായതാക്ഷൻ തടവിയാമസ്തകേ

ആയവണ്ണമെൻപാദപതമാങ്കമു
ണ്ടായതിനാൽഗരുഡൻതൊടില്ലെടോ
എന്നതൊക്കെചൊല്ലി സന്തോഷിപ്പിച്ചുഹരി
വൃന്ദത്തെപ്പുറത്തയച്ചാദരാൽ

വന്നുസന്ധ്യയുമന്നേരംനന്ദാളി
ഒന്നിച്ചേറവുംനന്ദിച്ചുഗോവിന്ദൻ
ഉന്നതസന്തോട്ടുപോയത്താഴം
സന്നാമായുണ്ടുസഖ്യരോടുംകൂടി
അന്നരാത്രിയിലാവനത്തിൽതന്നെ
നന്ദനന്ദനൻവാണുയഥാസുഖം
ശേഷശായിവിലാസമിതിന്നുടെ
ശേഷംകേൾക്കേണമെന്നാകിൽഞാൻതന്നെ

ശേഷിയില്ലെന്നിരിക്കിലുംനാളെയ
ശേഷംചൊല്ലുവതിന്നുഞാൻപോകട്ടെ

II

ഹരണീസ്വയംവരം

൧

('കളമൊഴിമാർ' എന്നപോലെ)

ചിരമഴകചിന്നിച്ചിതറുമഞ്ജു
നിറമുടയപൈങ്കിളിപ്പൈതലേ! നീ
കുതുകമൊടിങ്ങന്തികേവന്നുനന്നാ
യൊരുമധുരിതസൽക്കഥചൊല്ക ബാലേ
മറിമൃഗലോലാക്ഷിമാർശിരീതെല്ലാ
മതിമയൊടുകേട്ടുണ്ണുചെന്നചൊമ്മേ
നറുമലരിൽതേനുംപഴവുംപാലും
നറുമലരുംഭക്ഷിച്ചുരംഗിയോടെ

കരിമുഖനായിടുംഗണേശനേയും
കരിമുകിൽനേർവേണിയാംവാണിയേയും
പുരമഥനപൂജിതനായഭ്രത—
പുരമമരുംപൂമകൾകാന്തനേയും
തിരുമുടിയിൽതിങ്കളുംതീപ്പൊരിയും
തിരുമിഴിയുംതുമ്പയുംപാമ്പിലിവും
തിരുമടിയിൽതാപിയുമായിസാക്ഷാൽ
തിരുവൈവരാണിക്കളുംവാണരുളും

പരമശിവനേയുംഭവാനിയേയും
പരമവനീദൈവതവൃന്ദത്തേയും

സ്മരഹരനാമാധവപുത്രനേയും
അറുമുഖനായീടുമാസ്വാമിയേയും
കഠോരമലരിലേറാംകഠിനമായ
കുതമനകഠോവനകടന്നിടാതെ
ശ്രുതമഹിതജ്ഞാനങ്ങളേകുന്നോൻ
ശ്രുതമുള്ളലപാദസരോജത്തെയും
പരിമിളിതകൃത്യാപണിഞ്ഞുബാല
മതമിഴിയാളായമഹറിണിതന്റെ
പരമരസംചേതംപരിണയത്തെ
തരമൊട്ടുപന്തത്തേയുമിതംചൊന്നാൻ

൮

('ശുകപുരി' എന്നപോലെ)

അമരനാടകംതന്നിലമരനായകനിന്ദ്രൻ
അമരാരികളെയെല്ലാമമരാടിക്കൊന്നൊടുക്കി
അമരപോലാമോദമുള്ളമരാതെപടന്നോറം
അമരനാക്കെല്ലാംനല്ലോരമരമായമതമ്പോൾ
സുരതചാതുൎയ്യമേറുംസുരതന്വിമാൎക്കുകാന്തൻ
അരികുലാതുലൻപണ്ടൊരുകാലമനാകുലം
മധുവാണികളോടൊത്തുമധുരകോമളഗാത്രൻ
മധുകാലാഗ്രജൻനല്ലമധുകാലത്തൊരുനാളിൽ
കളകണ്ഠകദംബത്തിൻകളകണ്ഠസ്വനംകൊണ്ടും
കളഭ്രിലുയൎന്നുള്ളകളൎമ്മതിചൊരിയുന്ന

വെളിവേറും പൂനിലാവിൻവിളയാട്ടങ്ങളെക്കൊണ്ടും
കളിയാടിഗ്ഗംഗതന്നിൽകളിയാടിപ്പൂമണങ്ങളും
ഇളകുമാറിളകുന്നോരിളവാതങ്ങളെക്കൊണ്ടും
കളമാൻപേടകളുടെകളിയാട്ടങ്ങളെക്കൊണ്ടും
കളമാംനന്ദനമെന്നാകിലുമലർക്കാവുതന്നിൽ
ജലസീക്കിവെളുവെളേ വിലസീടുംസുധർമ്മയിൽ
പലസ്ത്രീമന്ദിനിമാരൊത്തലസീടാതെഴുന്നള്ളി
മലർവാടിയതിലകമലർവാടീടാതെകൂടി

മലരമ്പഗാത്രിമാരാമ്മലരമ്പുകളിയാടി
കിളിവാണികളുമായ്ച്ചെങ്കിളിമണിത്തട്ടുതന്നിൽ
ലളിതപ്പൂമെത്തയേറിമിളിതപ്രമോദരാം
തരളാക്ഷിമാരെലാളിച്ചങ്ങളുമ്പോൾ ചിത്രസേനൻ
തിരുമുമ്പിൽചെന്നുകൂടൽസരസംപണിഞ്ഞാനപ്പോ
മതിയതിലൊരുതോഷമതിയാസ്സുന്ദരനോടായ് [ളം
ശതമഖനേവംമന്ദസ്മിതമുഖനായിച്ചൊന്നാൻ

൯

(‘ ഭോഗകാമന്ദിരം’ എന്നപോലെ

ചിത്രസേനഗന്ധർവ്വേന്ദ്ര ചിത്രസേനാപതേകേൾനീ
അത്രനിന്നെക്കണ്ടതിപ്പോളെത്രനന്നായ്ത്തിരുപിച്ചാൽ
കണ്ടാലുള്ളൊരാമെന്നാശകൾക്കുണ്ടിതിക്കൊണ്ടന്നെന്നീ
[ന്നെ
ക്കണ്ടതാരോമ്മാത്തിനൊക്കൊണ്ടിപ്പൊഴുണ്ടൊരുകാൎയ്യം

സ്മരന്തൻപരിണയമാമങ്കംനാടകമിപ്പോൾ
ഇന്ദുമുഖിമാരാടിയൊന്നുകാണ്മാൻകാമിച്ചീടുന്നുഞാൻ
കണ്ടുകൾക്കെല്ലാവൎക്കുംകണ്ടുകതാരാടുംവണ്ണം
കൊണ്ടാടിക്കൊഴക്കണ്ണിമാരെക്കൊണ്ടാടിക്കണമിന്നേരം
നാടകമല്ലപ്പൊസ്ത്രീനാടകാചാൎയ്യനല്ലൊനീ
നാടകശാലയിലിന്നീനാടകമൊന്നാടിച്ചാലും
മോടികലൎന്നൊരുക്കൂട്ടിമോടിയിൽനടിമാരെല്ലാം
തോടയമങ്ങിനെമെല്ലത്തോടെയങ്ങുതുടങ്ങട്ടെ [ന്നോമ
ആട്ടത്തിന്നിടക്കോരോരോഗോഷ്ഠിത്തങ്ങൾകാട്ടു
കൂട്ടക്കാരങ്ങെങ്കിലെല്ലാംകൊട്ടക്കുവെളിയിൽപോട്ടെ
കൂടിയാട്ടത്തിനുമെല്ലെക്കൂടിനന്നാകണ്ണുഴക്കാതോൽ
ചേടികളെശ്ശിക്ഷിപ്പാനുംകൂടിനൈകനിനക്കണ്ടല്ലൊ
സല്പ്രീതിതാനിപ്രകാരംകല്പിച്ചുള്ളകൈക്കൊണ്ടവൻ
ഉല്പലതാരിണക്കല്പിസൽപ്രമോദംപോന്നുടനെ
പാകവൈരിനിയോഗങ്ങളാകവെപകീടാതെതന്നെ
നാകനാരിമാരെവിളിച്ചാകലമകന്നുചൊന്നാൻ

൪

('മട്ടംമൃഗങ്ങളെ' എന്നപോലെ)

പാൽമൊഴിമാർമണിമാരണിത്താമര
പൂമിഴിമാരെപ്പുലൎന്നമോദം
പേൎമൂഴങ്ങീടുന്നിങ്ങളിന്നെന്നട
ചൊന്മൊഴികെല്ലാട്ടുകേട്ടുകൊൾവിൻ
കാമിതദായകനാശ്ലേഷവീടുമാ
സ്വാമിതൻമുമ്പിലിന്നമ്പിനോടെ

പൂമാതിൻകല്യാണനാടകമാടണം
വാമതന്നിതൊന്നുടങ്ങുമത്ര
ഉമ്പർകോൻനാട്ടിലെത്തന്ന്യമാനിനപ്പൂ
ന്തെൻപെരുംവാണി[illegible]ങ്ങളുടെ
സമ്പ്രയോഗങ്ങളെക്കാ[illegible]തിനാശപൂ
ണ്ടമ്പിനോടെന്നാ[illegible]
മെയ്യാളരൊന്നൊന്നെ[illegible]ഷന്മാ
ർക്കുള്ളാഗ്രഹി[illegible]
മയ്യൽക്കണ്ണി[illegible]
മയ്യൽക്കിളി[illegible]
മാനംനടത്തെ[illegible]പാമ
മാനത്തെ[illegible]
മീനകേതു[illegible]ത്തുനാ
മേനകേ[illegible]
ഉത്തമേനത്[illegible]കലമതി
പൃത്തമേനല്ലു[illegible]
ചിത്തമേ[illegible]ളുപുറപ്പെട്ടു
നൃത്തമേളു[illegible]
അംഭോജനേത്രൻ[illegible]പമത്തുവ
ന്നംഭോധിപുത്രിതൻ[illegible]ല്ലാൻ
രംഭേനീവേണം[illegible]നാലുംനത്തനാ
രംഭേപുറപ്പാടെടുപ്പതിനും
ഉർവ്വശിയെന്തിയമാനതംനിൻകാന്തനാ
മുർവ്വിശവീരൻപുത്രരവസ്സും

നിവിശങ്കമെത്തുംനിൻകൂത്തുകാണുവാൻ
ഗവ്വശേഷംകയതിടരുതേ
താമരക്കണ്ണനായ്‌രംഭവരുന്നേരം
താമരപ്പൂമകളായിനീയും
പ്രേമമനോജ്ഞമാലിയോടേഗളാന്തരേ
ദാമമിന്നക്ഷണമിട്ടിടേണം

യോഷാമണികളശേഷംയഥോചിത
വേഷങ്ങൾകെട്ടിച്ചമഞ്ഞുംപിന്നെ
ശേഷമുള്ളാളുകൾമേളങ്ങൾക്കുംപ്രി
തോഷംമുഴച്ചുപുറപ്പെടവിൻ
മാരാരികാധവബ്രഹ്മസുരാസുര
ചാരണഗന്ധർവ്വസിദ്ധന്മാരും
നാരദാദിമുനിമാരുമിഹവന്നു
ചേരുമരങ്ങത്തനേകംജനം

ഊടറിഞ്ഞീടുന്നവർവന്നുടനിട
ക്കൂട്ടംസഭയെന്നുചിന്തിയാതെ
ആടിയോടുക്കമണ്ഡപത്തിൽചാടിയാ
ലൂടവാടീടുംചതച്ചീടുംഞാൻ
ഇത്തരമൊക്കെയുംകല്പനകല്പിച്ചു
ഉത്തമണികളെ ചിത്രസേനൻ
സത്വരംവേഷങ്ങൾകെട്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയ്
നൃത്തംതുടങ്ങിച്ചുള്ളംഗമോദം

കണ്ടിച്ചവരൊത്തുപോയതിലുർവ്വശി
മടിച്ചുപിന്നാലെതാനേതന്നെ

ഇന്ദിരകെട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടുള്ളീപ്പു
ഇന്ദിരകാമിനിഭംഗിയോടെ
മംഗലദേവതാദേവിതന്റെമഹാ
മംഗലവേഷമോടുപ്പശിയും
ഭംഗമിണങ്ങുവാനായിപ്പുറപ്പെട്ട
ഭംഗികൾചൊല്ലുന്നതെങ്ങിനെഞാൻ

നീണ്ടിരുണ്ടഗ്രംചുരുണ്ടുകൊണ്ടേറവും
കൊണ്ടാടുമോമനക്കുന്തളവും
കണ്ടാലഴകുള്ളകാർവരിവണ്ടിനു
കണ്ണിതാംകൂട്ടുകെറുന്നിരയും
മിന്നല്പിണരൊടെതിർത്തടുത്തുനേരെ
നിന്നുവിളങ്ങുംമണികൾകൊണ്ട
സന്നാംകലൻജഗത്രയമാകവേ
മിന്നുന്നപൊന്നിൻകിരീടമതും
ബാലമൃഗാങ്കനുതാലിതട്ടീടുന്ന
ഫാലേവിളങ്ങുംതിലകപ്പൊട്ടും
നീലാരവിന്ദദളത്തിനുമാനസേ
മാലണയുന്നമിഴിയിണയും

ചിത്തജൻതന്നുടെവില്ലിനെക്കാൾമതി
ചിത്രമാംചില്ലികൊടിയിണയും
നിത്യവുംകാമിജനങ്ങൾതന്നുൾത്താരിൽ
തത്തിക്കളിക്കുംകടാക്ഷങ്ങൾ
മാലതീബാണന്റെചേലെഴുമെപ്പുന്നം
പോലെവിളങ്ങുംകപോലങ്ങളും

കാലേവിരിഞ്ഞതിലമലരിന്നാകു
മാലേകിട്ടുന്നൊരുനാസികയും

കണ്ണ്വിളങ്ങുംമണിയമായുള്ള
കുണ്ഡലകാന്തികൾകൊണ്ടുപാരം
ഗണ്ഡസ്ഥലങ്ങൾവിളങ്ങുംപ്രകാരങ്ങൾ
വൎണ്ണിപ്പതിന്നതിദണ്ഡമത്രേ
പല്ലവങ്ങൾക്കുംപവിഴങ്ങൾക്കുംപെര
മല്ലൽവളൎക്കുന്നചുണ്ടുരണ്ടും
നല്ലകുതുക്കാറിമുല്ലമൊട്ടിനുള്ള
ചൊല്ലുകളുയൎന്നപല്ലുകളും
അരവിന്ദനാളമെൻറകരളിന്നനന്നായി
ക്കരളുന്നനൽകൂട്ടസ്ഥിതരുചിയും
ശരദിന്ദുതന്നോടേററമൊന്നമൎച്ചെയ്യു
വിതമതാനനാംബുജിന്നതിരൂപവും

നല്ലവലംപിരിശ്ശംഖിനോടെത്രയും
മല്ലടിച്ചീടുംഗളതലത്തിൽ
ഉല്ലസിച്ചീടുന്നപൊന്മണിമാലയും
നല്ലമണിമയഹാരങ്ങളും
മേഖലയോടടുത്തതിത്തീടുന്ന
ചാരുമൂലയുംകരങ്ങൾതന്നിൽ
ചേരുമക്കങ്കണമോതിരങ്ങൾനല്ല
സാരമാംസാരസമാലികയും
ആലിലക്കൊത്തൊരണിവയറുംചാരു
നീലിമചേരുന്നരോമാളിയും

ചാരുവലിത്രയമോർക്കുടുന്നുടി
പോലെവിളങ്ങുംകൊടിനടുവും
പൊന്നരപ്പൂണുകിൽപ്പട്ടചാർത്തിമീതെ
നന്നയിൽചേർത്താരകാഞ്ചികളും
വന്നടമോടുകരീന്ദ്രകരംപാരം
സമ്മതിച്ചീടുംതുടയിണയും
പങ്കജകന്ദോരകേതകീമൊട്ടിനെ
ടങ്കംപൊത്തുന്നജംഘകളും
പങ്കജംതോല്ക്കുമടിമലരണി
ത്തിങ്കൾക്കലൊത്തനഖതതിയും
ഉൾക്കൊണ്ടമോദമീവണ്ണമോരോരോടി
കൈക്കൊണ്ടവൾവേഗംപോകമപ്പോൾ
ചൊല്ലുണ്ടെങ്ങളൊന്നോതഗന്ധർവ്വൻ
കല്പനവാണിയെക്കൊണ്ടുള്ളം
വല്ലാതെകാമാർത്തിവമ്പിച്ചുകൊണ്ടവൻ
നില്ലാതെപിമ്പയടുത്തുകൂടി
നല്ലതരമെന്നുരച്ചന്നവളോട്ട
കില്ലുവിട്ടുകഥിച്ചീടിനാൻ

൭.

('ഗോപകുമാരകൻ' എന്നപോലെ)-

ഇന്ദിരാകൃതികെട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടൊ
മിന്ദിന്ദിരാളിയാൾകചേദനെ

മെന്നൊന്നാച്ചുഞാൻചൊല്ലുന്നതുതെല്ലു
നിന്നൊന്നുകേൾക്കേണമേ
നിശ്ശിടയില്ലിതുകേൾക്കുമ്പോൾതെല്ലെന്നൊരൻ്റ
കശ്ശടിക്കല്ലെന്നാകിൽ, ചൊന്ന
തശ്ശടാവണ്ടെക്കിടന്നില്ലെന്നുള്ളി
ക്കിശ്ശിടവന്നാകിലൊ
പ്പകലിനുണ്ടൊരുസങ്കടമായതു
പെൺകുലത്തുങ്കലാലെ, കേട്ടു
നിങ്കലല്പംകനിവുണ്ടാകിലെന്ന
സ്സങ്കല്പമുള്ളതൽ യിത്ര
യ്യൂർത്തുകൊണ്ടൊതുകയല്ലമല്ലീശര
നാർത്തുകൊണ്ടെത്തിടുന്നു, ഓർത്തു
പാർത്തുകണ്ടെന്നെനീപാർത്തുകൊണ്ടിടാതെ
കാത്തുകൊണ്ടീടവേണം
നിന്നൊടിടെചെന്നുവിളങ്ങുന്നപോർമുല
പ്പൊന്നുടലാണെഴുന്നാ, ർക്കലം
തെന്മാടിയാഴോലതണ്ടലർസായകൻ
നാമേമ്മാടിടത്തിടുന്നു
ഏത്തുവ്വുരശേൻമനശ്യനവൻതവ
ബന്ധുവാംഭൂമൻഞാൻ, മിത്ര
ഗന്ധവ്വവിതെന്നെന്നാക്കവേതിക്കാ
ന്തെവ്വിഷാദംവേണ്ട
ചന്തംകലന്നചാടലാക്ഷിനിന്നുല
പ്പന്തികലൊന്നുചെക്ക്, നിന്നാ

ചെന്തിങ്കലാണലിലാഘം ഞാനായതി
ന്നെന്തങ്കിലുംതവൻ
മാരൻചെയ്യുമാരിപോരംപെടിമഹാ
ക്രൂരമ്പയപ്പീടനു,ഇതു
നേരമ്പോക്കെന്നിന്നെക്കൊല്ലീനിക്കൊരു
നേരംപൊറുതിയില്ല
മല്ലവിലോചനേതെഞ്ചൊരിവാസ്സലർ
നല്ലവികാരമേറേടു,തന്ന
തെല്ലുവിനോദിപ്പിച്ചിന്നെതൃഷ്ണക്കില്ല
മില്ലവിഷാദമെന്നും
എന്നാണിതെന്നടകിണ്ണത്തളരണിതു
പിന്നൊന്നൊന്നേവരോളം,എന്നെ
കൊന്നാലുംചാടിപ്പറഞ്ഞുപോരമെന്നോരു
സന്ദേഹംവേണ്ടതെല്ലും
ഞാനെപ്പോഴുമുള്ളാനനംഗനൊട്ടതെന്നെ
പ്പന്ധരംചുറ്റിക്കുന്നു,നിൻെറ
പന്തൊപ്പോർമുലമേലെത്താനുപുല്കുന്നി
ലമ്പുമപ്പാകംകൊള്ളും
അത്യാമയമവൻകാൽപിടിച്ചൊയാചി
ച്ചിതുമനേകംചൊല്ലി,തല
കുത്തിക്കരിഞ്ഞിട്ടുമുന്തുതന്നുടെ
ചിത്തമിളകില്ലേതും

൬൭

(‘താത്തയ്യത്’ എന്നപോലെ)

ഈവിധമവനെന്നാനാവിധവചനങ്ങളെ
ആവിധമുഖികേട്ടിട്ടാത്തകോപാൽ
കടമിഴിചുവപ്പിച്ചുൽക്കടതരഭാവത്തോടെ
കടിയനാമവനോടുകടന്നുചൊന്നാൾ
ദുഷ്ടംവിട്ടിനിനീയിക്കൂട്ടമെന്നോടുചൊല്ലിൽ
ഒട്ടിങ്ങുന്നു കവിളപൊട്ടിച്ചുടക്കുംനിന്നെ
ഓണിതത്തുല്യമികൊരങ്ങിമണിയാകമെന്നിൽ
മണവാളൻനീവിചാരിച്ചതതിചതുരം
ആടൽവിട്ടെന്നോടിതിയാംവാദംനിനക്കേവം
മൂഢനിമറയത്തുപോടവേഗം
വഴിക്കടായയഭാകണ്ടവഴിക്കാരെപ്പുല്ലിക്കാലം
കഴിക്കവാനിനിക്കമല്ലുമെമക്കനോവോ
ഞാനാരെന്നും ബുധിയാനീയാരെന്നും
മാനസനിന്നക്കാതെമളിച്ചിട്ടെന്നാ
പൂമുള്ളതാപമൻപീരൻപുരുഷവെന്നുനൃപൻ
വരനിനിക്കാക്കപടുവകപ്പുമോ
ഈവകക്കച്ചവടത്തിനാപ്ലുകനോക്കിക്കൊണ്ടു
മേവുകയല്ലെടാതാൻമന്നഗുഢ
കളിക്കട്ടിനിംചതമൊൽകൃഷ്ണകടേനിൽ
മായയാപ്പിടെക്കളിതചിയുണ്ടാമോ
ചിത്രപ്പശമനാപാനാമചത്തനാകൃതികാം
മുട്ടൽമുന്നമിക്കാടികടിച്ചിട്ടുമോ

ആവധുവിട്ടതെ ചൊല്ലാവെന്നധികം തിട്ടുടൻ
ദേവദേവപാദങ്ങളെത്തൊഴുതങ്ങുടനെ।
പിന്നെയുമതിമോദം പൂണ്ടാകമലായവൻ
പിന്നെപ്പൂർണ്ണരൂപം കാണ്മാൻ ചെന്നുകൂടി
ദേവകളെല്ലാവരും പാരാതെ വന്നന്നേരം കണ്ടാ
മറ്റുപരംകൂടാതെ കണ്ടവിടെ നിന്നാൻ [ൾ

൭.

('മതിമാനാകിയ കല്യാണൻ' എന്നപോലെ)

ഏടലകന്നു സാക്ഷികളുമിന്ന
മാടിനകൂത്തുകഴിഞ്ഞുടനെ
ദേവിമാരൊടു കാണികളോടുമൊരു
മധുരവാണി പാടിയപ്പോൾ
നാരിമാരൊട്ടുമുന്നിതാനന്ദപതിയു
മന്ദംമന്ദം മലർവനമേകേ
നന്ദനം കണ്ടു ഹാസം ഗന്ധമുഖ
നിയമിച്ചുടൻ ചിരിച്ചുമുദാ
മന്ദസ്മിതമണിത്തതുമുതിൽനിജ
മത്കുംഭകുംഭകിലന്നുവിടെ
ഉയിരായ്മനമെല്ലൊഴുതവരെ
പരമിൻസ്ഥാനമറിഞ്ഞുള്ളൊ
സ്വാമറിഞ്ഞവരെടധികമാ
സ്വാമിയേഷ്ടമതുള്ളും

സ്വസ്ഥരംഹൃദിസന്തതമെഴുന്നൊരു
സരസിജശരനൊടവിടയതെല്ലാ
കന്നൽക്കാർകുഴലാളുമുർവ്വശി
യെന്നാലെർപണികണ്ണൊരു
കബളിച്ചിന്നടനവളെവെടിപ്പിലൊ
രെളിപിണച്ചിട്ടാതകാര്യം
ഉള്ളിലടങ്ങാതിങ്ങിടുമവളുടെ
ഉള്ളലതാനിന്നിനിയെത്തണം
ഉഡുപതിമുഖിയുടെസങ്കേതസ്ഥല
മുടനതിവേഗമണഞ്ഞിനിഞാൻ
മംഗലരൂപിണിതന്നുടെസംഗമ
മങ്ങലമിച്ചിഹപോന്നിടുവൻ
മതിയതിലിത്ഥമുറച്ചിട്ടവനാ
ന്മദയെച്ചെന്നുവിളിച്ചുടനെ
ഉദിതമുദാവിജനത്തിൽവന്നതി
ട്ടിതിതരമോത്തുപറഞ്ഞുപരം

൯

(തിരകനാകമസൃതൻ എന്നപോലെ)

ഉന്മദേകേളുസമാനോപമ
മുന്നമേശോഭമയാനേ
നമ്മുടെഭാഗ്യാൽതാതനിലിപ്പോ
ളിങ്ങോട്ടേന്നിന്നൊക്കണ്ടതി

സൌന്ദൎയ്യസാരക്കഴമ്പേറിയ
സുന്ദരിമാർകുലങ്ങളേ
ഞാനുപകാരംചെയ്വാനിന്നു
നിന്നെപ്പോലാരൊന്നുചൊല്ലുവാൻ.
ഇങ്ങനെയൊഴിച്ചെന്നെപ്പാരംകാത്തു
കൊണ്ടാലുംനീയിതുനേരം
ഉണ്ടാമൊരാസങ്കടമെല്ലാംചെവി
കൊണ്ടാലുംഞാനതുചൊല്ലാം
മീനധ്വജാഗമിച്ചതുകേൾ
മീനാക്ഷിച്ചുട്ടെരിയുന്നു
സൂനാസ്ത്രബാണങ്ങളേറ്റുമന
സ്സൂനമശ്ശല്യമതേതോറ്റു
ഭാസുരമാമൊരുമംഗിചൊല്ലുവാൻ
വാസനയില്ലിൻനതാംഗി
ശോസിച്ചുമന്മഥനിന്നുചക്രു
ചാപംവലിപ്പിച്ചീടുന്നു
ബാധിക്കാതെനിൻപ്രയോഗംകൊണ്ടു
ബോധിക്കമാരനൊടേവം
സാധാരണയാക്കിടൊല്ലിനി
ആധാരംമറ്റാരുമില്ലു
ഗന്ധൎവ്വനേവംപറഞ്ഞുടനവ
ളെന്തെന്നില്ലാതെതെളിഞ്ഞു
അന്തികെവന്നവനിതംചൊന്നാ
ളെന്തോതിമിണ്ടതില്ലയ്യം

എന്നൊരുമിക്കകൈകൊണ്ടൊപാ
യന്നാളുമന്നത്തംകൊണ്ടോ
സന്ദേഹമുണ്ടിങ്ങുബാല്യത്തെല്ലാം
വന്നില്ലിവനുടെസാല്യം
എന്നിവപാർത്ഥവൻനിന്നാളവൻ
തന്നോടുചിന്നിട്ടുചൊന്നാൻ
എന്നാലതിനെത്തന്നൊക്കൂടെ
വന്നാലുംനീയിപ്പോൾത്തന്നെ
ഇത്തരമായവൻതന്റേതല്ലൊ
ഉത്തരംകേട്ടവൻതന്റെ
ചിത്തമിളിച്ചുപുളിച്ചുകാത്തും
വൃത്തമായതൊട്ടേപ്പ
തേൻവാണിമാരണിമാലേപോലെ
തേൻവാണികേളുഷിപോലെ
ഭാവിച്ചുകാര്യമിതല്ല, ഇള
മാവാംമനസ്സില്ലെന്നില്ല
കവ്യണ്ണവേണിമാർക്കുവേണ്ടുന്ന
ലാവണ്യസാരപീയൂഷം
ആവിലമുള്ളതുപോട്ടെതല്ലെ
സാവധാനംവന്നിടട്ടെ
ഉർവ്വശിയേഞാൻഉരിച്ചുകഴൽ
ഉർവ്വശിവിട്ടുനമിച്ചു
ആവശ്യകാര്യമുരച്ചുതാനും
ഉർവ്വാക്കുകൊണ്ടെന്നെത്തപ്പ

ചോരാന്താലംനടിപ്പുപൂളി
ജ്ജേരികടിപ്പിച്ചുയച്ചു
ഇത്തൊഴിൽചെയ്യുവൻതാനെന്നു
പൊറിപ്പതിന്നുടൻതന്നെ
ഇഷ്ടാന്നിചെയ്യുസഹായംചെമ്മേ
കൊട്ടിപ്പാനരഞ്ഞൊരുപായം
മന്ദംമഹിതസൌജന്യൻരാജ
മാന്യൻപുത്രവേഷനാർ
സങ്കേതസ്പൃക്കാവിലെത്തുംമുമ്പേ
ശങ്കേതരംവലെത്തും
ശുദ്ധമായ്ത്താനംമെഴുകിനി
ഞ്ഞുടുകളെല്ലാമറിഞ്ഞു

ഉച്ചശിരാൻവേഷംകെട്ടിനീയും
നിസ്സീമകംമോടികൂട്ടി
ദ്രിപനെപ്പുഷിതട്ടിപ്പോട്ടു
താമസിപ്പിക്കപകിട്ടി

ആമിടകൊണ്ടവൻറകാഴ്ചംനോടാ
മായതിനിതുണ്ടുധൈര്യം
രാജലോകത്തെകെടുലാകാംനിന
കാരുതിനെസൌഭ്യ്രായമേല്പാം
എന്നതുമല്ലിന്നിരിക്കംതോവർ
തന്നുടെസംഗംലഭിക്കം
എന്നൊപ്പോലീവകസൂത്രംനൂകി
നന്നായിൽതോന്നുന്നചിത്രം

തന്മതംകേട്ടുടൻനാളീകാക്ഷി
സമ്മതിച്ചമ്പോടുള്ളി
വിദ്യാധരിയുംരസിച്ചന്നതി
നുദ്യോഗമോടെതിരിച്ചു
ഏറിയമോടിൽകൈക്കൊണ്ടുവേഷം
മാറിയവർപോയിക്കൊണ്ടു
പ്രീതയായ്പ്പുനടന്നെത്തിരാജ
പാതയിലങ്ങിനെലാത്തി

ൻ.

('കൊണ്ടൽവേണിയാൾ' എന്നപോലെ)

മന്നിടപതിമാന്യനാമുടെ
നിന്നീടുംവഴിതന്നിലപ്പോൾ
ചെന്നുടനന്നുനൊളൂഴിപൻ
തന്നോടായവളേവംചൊന്നാൾ
ഇത്രനേരവുംതാനേഞാൻതവ
യാത്രയുംകാത്തുള്ളിരിപ്പതേ
അത്രസങ്കേതവാടിയിൽവാണേ
നിത്രവൈകിയതെന്തിതഹോ
മറ്റോരോമൃദുവാണിമാർകളിൽ
മുറ്റുമാശമുഴുക്കയാലേ
ചുറ്റിപ്പറ്റിനടന്നുതാമസം
പറ്റിപ്പോയെന്നതോന്നിടുന്നു

ബന്ധുകാധരിമാരുടെലീലാ
ബന്ധത്തിൽചെന്നപെട്ടുപോയോ
ബന്ധംതാമസത്തിന്നെന്തെന്നി
ച്ചിന്തിക്കുന്നില്ലതൊന്നുമിപ്പോൾ
ഏന്തിരിക്കിലുമസ്മദ്വേഷ്ടി
വന്ദിക്കുന്നുവാരിജാസ്യൻ

സുന്ദരാംഗൻഭവാനൊഴിഞ്ഞിവി
ക്കിന്നൊരാശ്രയമാരുള്ളതും
മുന്നംകല്പിച്ചസങ്കേതസ്ഥലം
തന്നിൽകാണാഞ്ഞുകാരണത്താൽ
അന്വേഷിച്ചുപുറപ്പെട്ടിതാന
മെന്നുള്ളതുള്ളിലോർത്തീടേണം
പങ്കജാസ്യശരങ്ങളേല്ക്കയാൽ
സങ്കേതംതന്നിലെത്തുവോളം

സങ്കടംസഹിക്കാവതല്ലിഹ
സംക്രീഡിക്കനാംസന്തോഷത്താൽ
ഗർവ്വശീലയാമുന്നരാതാന
മുർവ്വശീവേഷമാസ്ഥനേവം
സർവ്വരാജാക്കന്മാരിൽമുമ്പനാ
മുർവ്വരാപനോടോതിയപ്പോൾ

ചഞ്ചലാക്ഷിയാകുമവളുടെ
വഞ്ചനയിതെന്നോർത്തീടാതെ
പുഞ്ചിരിപൂണ്ടുപുരുവംശജൻ
പഞ്ചബാണക്കളിക്കായങ്ങി

ഉത്തരീയമഴിച്ചു താനതന്നെ
വിസ്തരിച്ചു വിരിച്ചുമോമൽ
സത്വരം ശയിപ്പുന്നവരൊത്തു
ചിത്തഹ്ലാദസുഖമാരംഭിച്ചാർ
എന്തെച്ചൊല്ലുന്നതെന്തിഹ ഇന്നു പ
വിരനകിരണം പോററിയല്ലോ
മാരമാൽപെടുന്നൊരങ്ഗതാപവി
ചാരമുണ്ടാമോതെല്ലുംപാല്യം

൧൦.

('കോപ്പാമൂടത്തു സഖിയുമപ്പോൾ' എന്നപോലെ)

രാജാധിദേവാത്മജാമനാരാ
രാജപുത്രാത്മജനായനന്മാർ
വ്യാജമറിഞ്ഞിടാതുള്ളവരൊത്തു
ഭോജിച്ചു വിരമിച്ചിട്ടുമപ്പോൾ
പുഷ്ടശ്രീപ്പെണ്ണാളും വരവേണം
കെട്ടിച്ചമഞ്ഞതിനെ കണ്ടുമാറെ
പൊട്ടിപ്പോരുമാർഗ്ഗത്തൊലുളു
ചട്ടറ്റസങ്കേതവാടിയിലപ്പോൾ
എന്നായത്താൽക്ഷീണയാമുച്ചശിതനെന്ന
കാണാഞ്ഞുകാരണമായവനന്ന
കേണുഴന്നപ്പുഷ്പവാടിയിൽ വെച്ചു
കാണിച്ചുഘോഷിക്കളഞ്ഞിതിനെ ചൊൽവു
തല്പകേ തോരിമലർച്ചു ശയിച്ചു
ക്ഷിപ്രം ചിടത്താക്കനാടുവസിച്ചു

അപ്പൂക്കളൊക്കിയത്തണൊന്നിന്നപ്പ
ഴല്പംകിടന്നപകപ്പാലൊചിപ്പ
ഉന്ദിയരാക്ഷിയാളിന്നിവിടെക്ക
വന്നിട്ടവാനെന്തുതാമസമെന്നൊ
ഒള്ളൎത്തടെമാറിങ്ങുംകൊണ്ടുവള്ളിന്ന
വന്നിട്ടകില്ലെന്നാർിക്കിലാകെമെന്നാ
പുണ്യവാനായൊരശ്രപതിതാനം
ധൃ...യീകാക്ഷിയുംതന്റെള്ളിൽമൂന്നാം
കണ്ണിന്നാകൊണ്ടുകറിപ്പ്യാമകെള്ളി
മണ്ഡപമൊറിപ്പൊരെയന്നവരൊമൊ
ഒള്ളിന്നിവപാരമ്പിംതാമതിലൊത്തും
വന്നിട്ടന്നൂണ്ടായെന്നതിനെപാൎത്തും
കന്ദൎപ്പബാണങ്ങളേറ്റുവിയൎത്തും
മന്ദാക്ഷമാനമധൈൎയ്യാദികളിന്നെത്തും
കാമനസമൊൎത്തുകന്ദ്യമിയന്ന
താമരസാക്ഷിവന്നെത്തുനോക്കി
താമരബാണന്മൎക്കൊമമായി
പൂമെയ്വാടിയിലോടിനടന്നു
ഗ്...നന്നായിമെത്തയതിന്മേൽ
ചിന്തയും ചേൎന്നുകിടന്നെഴുന്നൊറും
തന്നൊപ്പംഗികളെറ്റുന്നിപ്പും
തന്നൊപ്പംഗിതൻവരവിങ്ങിനെപാൎത്തും
വെട്ടവെളിയായതകണ്ടുടൻതാനെ
ഉപ്പെട്ടായകാൎയ്യംകമനസമതാക്കി

പൊട്ടന്നചാരേണമിന്നിതുചൊദ്യ
പ്പെട്ടാൽതരകേടെന്നൊന്നിനാലും
മുട്ടലർബാണന്റെമാൎഗ്ഗണമേറ്റു
മട്ടുഷ്മണ്ഡപത്തട്ടിനുചുററും
പൊട്ടൻകടിപ്പോരപല്ലിനെപ്പോലെ
പൊട്ടൻകിടന്നുഉലഞ്ഞുമലഞ്ഞു
ഇത്തരംമെന്നാവന്നിത്തിരിനേരം
ചിത്രമുമകൊണ്ടുകാട്ടിയതെല്ലാം
ചിത്തജസ്വാമികളില്ലൊതല്ല
തത്വമതെങ്ങിനെഞാനുരചെയ്യു

൫൫.

("ശോഭശേശി" എന്നപോലെ)

മന്മഥനുപമുടിമണിയുടെമഹിതജഘനപുളത്തിലോരം
നന്മയിലിളകിടുമഴകിനകനകപതാകപോലെ
ഉന്മദതരളിതഗുണമെഴുമുച്ചശിഖമണീടുന്നപ്പോൾ
ഉന്മേഷമിളകിനമുൽബനഴകൊടുകാണാസ്ലനം
കാരണിമണികഴലഴകിലഴപ്പചെറിച്ചുകെട്ടിയതിൽ
താരണിമണിമുത്തുമാലകൾചൂടിനമോടികളും
ഞരഞ്ചിതനളിനമണീത്തിരുമുളികലമെന്നപോലെമി
ഞ്ചിതതരമരമിളകിടുമളകവിളക്കങ്ങളും [നി
ശാസ്യതിലമലർതോററുപരക്കംപോയുംനാസാതന്നിൽ
വാസവമണിക്കുതനാസാമണിവിളയാട്ടങ്ങളും
തങ്കമണിപ്രണതങ്ങിടുമഴകിനതാടങ്കത്താലവൾ
തങ്കവിളിണകൾവിളങ്ങിനെഴുംകളുകാന്തികളും

മദനനർപ്പിച്ചകരിയിട്ടമക്ഷതമത്തെളിന്നുചേങ്കം
മദരമഖിലമകറ്റിടുമതിരുചിരാധരവും
കുറുമൊഴിമുല്ലകൾതന്നുകളുള്ളതിവെല്ലുംപല്ലുംപേശ
ശരപരവശതയൊടെന്നൊരുയക്ഷന്നാകുംപുഞ്ചിരിയും
ശാരദചന്ദ്രികകിരണാമലവദനവുമായതിനുചേരും
ച്ചാതുര്യൊടുകൂടനിളകിനമദനവികാരങ്ങളും
മിന്നുംകുഴൽമണിമണിമയതരളിതഹാരങ്ങളാമലരാം
പിന്നുംകളകളഗളതലമംഗളമംഗികളും
കങ്കണനികരമണിഞ്ഞുവിളങ്ങിനകൈകൾരണ്ടുംമാര
ന്നങ്കണമാണ്ടുയർമാറിടമഴകിനമാറിടവും
പൊങ്ങിനപൊൻഗിരിപൊങ്ങിനപോലെവളർന്നിട
[തിങ്ങിപൊങ്ങിപോരും
തങ്ങളിൽനിന്നുപിണങ്ങുംകുചകലശങ്ങൾരണ്ടും
ചലദലമൊടുമിടഞ്ഞിട്ടമണിവയർകാന്തിതേടുംരോമാ
വലിയുംത്രിവലികൾകൊടിനടുവലഘുനിതംബങ്ങളും
ഘനകനകവെഴമതിളുദ്ദീപ്തികൾവടിവതിന്നിതെചേറി
കനൽനിറമിളകിനകളതരകാഞ്ചനകാഞ്ചികളും
കളഭകരത്തൊടെതിരെത്താതുടകൾകണങ്കാലുകളും
[പൊന്നിൻ
താളുകളുണ്ണിത്തൊണ്ടതളിരൊളിചരണവിലാസങ്ങളും
പൊന്മലമേലമ്പുചിന്തിരിയുംതനുകാന്തികളുംപോരും
വന്നിതരളമരാളസമാനസുയാനങ്ങളും
ഇങ്ങിനെതിങ്ങിനഭംഗിവിളങ്ങിനമംഗലാംഗിതാനും
അങ്ങിനെദ്ദൃഷ്ടനാങ്ങമക്ഷതിഭംഗംചേർന്നാൽ

൧൨.

പദം.

നാകകാമിനിമാരിൽമികച്ചോരു
നാഗഗാമിനിചാരുതതന്നെന്തപ്പോൾ
ലോകകണ്ടകനുള്ളത്തിൽപേടിയു
ണ്ടാകകൊണ്ടുപായങ്ങളിയൊന്നെങ്കില്ലാ
ത്രിപ്പുരങ്ങളശേഷംനടിക്കാതെ
തല്പരദ്ദൂതയാണിയെഴുമ്മൻ
ക്ഷിപ്രംചെന്നുതഴുകിനാൻചന്ദ്രനെ
കെല്പെഴുംരാഹുബാധിച്ചീടുംപോലെ
കാളുംകാന്തികൊണ്ടിന്ദുബിംബത്തിനെ
ക്കാളുംകൌതുകംകെത്തുന്നമണ്ഡപേ
മുള്ളുമുന്നതമോദേനപിന്നെര
ണ്ടാളുമൊന്നിച്ചുകല്പെട്ടനന്തരം
മൂഢന്മാർകളിൽമുപ്പനാംഷണ്മുഖൻ
പ്രൌഢയാകുംപ്രമദാമണിതന്നൊ
ഗാഢഗാഢംപുണർന്നുപുണർന്നതി
രൂഢമോദമവളോടുരചെയ്തു.
താമസീശസമാനനെനീയിതു
താമസിക്കുവാൻകാരണമെന്തെടോ
യാമിനീവൃഥാപോകുന്നിതുനാമെല്ലു
യാമിനീനിന്നാമന്ത്രങ്ങളെല്ലാക്കയും

കൂടിയാട്ടംസമീപിച്ചുനീകനി
യോടുള്ളൊപ്പിയാൽകാട്ടിയസൽകൃത
വാടിപ്പെട്ടെന്നറിഞ്ഞിട്ടുഞാനിട്ട
കൂടിയിട്ടാലയുദ്ധമതായല്ലൊ
മോടികൂട്ടിനിമുന്നമനോജത്ത്ട്
മാടമൊട്ടുമില്ലെന്നോർത്തിതുവരെ
പാടുപെട്ടുപലതിങ്ങാനിത്തരം
കേടുതട്ടുവാനെന്താണുകാരണം
നാടുവിട്ടുപിഴച്ചൂതമാർഗ്ഗത്തിൽ
കൂടിനാട്ടുംതിരിഞ്ഞുനടക്കയോ
ഊടുകിട്ടിയതില്ലനിമിത്തമെ
ന്നോടുപെട്ടെന്നചൊല്ലുകവല്ലഭ
പാടിവട്ടംപിടിക്കാതൊന്നുനീ
ന്നാടിവട്ടുന്നിപ്പോർമുലമാർമണെ
വാടിമട്ടിയെന്മാനസംവൈകാതെ
വാടിമറ്റോൽമൊഴിനിമമാനിക
ചാടിപ്പെട്ടെന്നുപോത്തുകണക്കില
വൊടുള്ളൊന്നാപുഷ്പായുധനെന്നൊ
ചൊടികാട്ടിയടുത്തിഷ്ടുകിമാൻ
ചെടുള്ളിമാർമൌലെമയക്കനാ
മാടിതട്ടിപ്പൂവട്ടക്കൂർമുല
ചൂടിയിട്ടാതമെച്ചമാംകച്ചയും
ചെടിപ്പെട്ടിടാതൊക്കയുമിന്നഴി
ച്ചീടുമട്ടോൽമൊഴിനികടിയന്നേ

നേടിയിട്ടുള്ളപുണ്യത്താൽനാമൊത്തു
കൂടിയൊട്ടുപഠിച്ചയിപ്പില്ലയോ
തേടിനട്ടുള്ളലജ്ജകളത്രകം
ഞൊടിവെട്ടുകമാമമഥാതണ്ണം
ചൊട്ടതൊട്ടുപിച്ചാലിച്ചമന്മഥ
ച്ചൂടതട്ടിവലയുന്നൊരെന്നെനീ
പാടുപാട്ടിലണച്ചുപുണരാഞ്ഞിൽ
പാടുപെട്ടൊരനംഗനാടങ്ങളാ
യാടികാട്ടി സകലക്കുറ്റംകണ്ടു
കേടുതട്ടിപ്പാർവമ്പനന്നിങ്ങിനെ
രൂഢമിട്ടുപുകഴ്ത്തുന്നൊരംഗജ
നോട്ടവെട്ടനേകമെന്തെങ്കിലും
ക്കൂടൽതട്ടാതനന്തമലർസായക
ക്രുദ്ധനുസ്യൂതകൃതികളൊന്നൊപ്പം
രൂഢമിട്ടവർനാണമഴിഞ്ഞൊരു
രൂഢതട്ടിനടക്കംചൊടുക്കനെ
കള്ളംകൊണ്ടുപുത്രവസ്ത്രാഭയാത
കള്ളർകൊണ്ടുപിടിപ്പിച്ചിവരചാന്നപ്പോഴും
പുള്ളിമാൻമിഴിയാളിളപ്പായമെ
നള്ളുതുള്ളിവശംകെട്ടറിയാതെ
വല്ലതെപഴിയല്ലംവസുന്ധരാ
വല്ലഭർവികലാശയനെന്നോട
വല്ലഭാവിതനൊടുത്തിനിശീഥിനി
വല്ലഭമായിയാളുകതിടിലാമം

ഇന്നപോതംവഴിക്കതിലോത്തമ
വന്നപാരംവെടികംപാറകയാൽ
നിന്നപോത്തുകേട്ടുഞാൻതാമസം
വന്നപോയത്തുകൊണ്ടാണിങ്ങിനെ
എന്നുരച്ചവൻതന്നരസികച
ങ്ങനെച്ചമുറുകെത്തഴുകുവാൻ
ഉന്നതോക്തിക്കിളപ്പംവരുത്തുന്ന
സുന്ദരസ്മിതംതൂകിയണഞ്ഞുടൻ
കണ്ണിനില്ലമാംകാന്തനെക്കോറിമേൽ
കല്പവല്ലികയെന്നുകണക്കിനെ
മല്പമുല്ലസിച്ചീടുമവനെക്ക
നല്പവല്ലിയാളാശ്രയിച്ചീടിനാൾ
സമ്പ്രതിവിട്ടുപോകുന്നതിന്നൊരുന്ന
സമ്പ്രതിപത്തിയോടവർതങ്ങളിൽ
സംഭ്രതാനന്ദംസംക്രീഡിച്ചീടിന
സമ്പ്രദായങ്ങളെസാമ്പ്രതംകേൾക്കവിൻ

൫൩.

('താമരക്കണ്ണൻ' എന്നപോലെ)

സർവ്വശീതകരാസ്യമാർതൊഴു
മുഖ്യശീതടവെന്നിയെ
ഉർവ്വീശഭൂപന്മാർ: ഉഷ്ണനാ
ളിൽവ്വിശങ്കടമാരങ്ങിനെ

ശ്രീമയമാതെമിന്നാസങ്കേത-
ഭൂമിയിൽമണിമണ്ഡപേ
പൂമയമുട്ടുതല്പമാശ്രയി
ച്ചാമയമകന്നാമരാൽ
കൃത്രിമങ്ങളറിയാതെന്നുമ
ത്യോത്തമാനിതെന്നൊത്തശോ
മത്തമന്മഥമാത്തനോത്സവ
മുത്തമാംഗളുടങ്ങിനാൻ
കെട്ടനാക്കാലംമോഹിച്ചെന്നറി
കെട്ടിനൊപ്പാട്ടപെട്ടിട്ടും
പെട്ടപ്പാൽമുലകിട്ടാത്തേരാമി
ത്തൊട്ടപോന്നവന്നോടം
തട്ടികേറിയ്തന്നാലിയുംതെന്മാ
തട്ടിപ്പിൽപാട്ടിലാകയാൽ
പെട്ടസന്തോഷമാതുവാർഫണി
ശ്രേഷ്ഠാനംപെണ്ണിയാത്തം
ത്തുപ്പിയോട്ടതുക്കിയുംകുടി
കെട്ടിനാനായ്തുക്കിയും
പാട്ടിലൊത്തുവസിക്കയുംകൂടി
പ്പാട്ടുപാടിരസിക്കയും
കങ്കണങ്ങൾപൊടികയുംമോതി
കങ്കണംപൊടികയും
സംഭോഗാളിതുടങ്ങിയുംശര
മംഭോജാസ്യനൊട്ടങ്ങിയും

താർകലങ്ങീടുംകോഴികളുംചൊല്ല
ചാർകുഴൽകെട്ടഴികയും
ഹാരംപൊട്ടിത്തെറിക്കയുമേറ്റൊ
ഹാരിമാരൻകയ്ക്കയും
സീല്പ്പൂരമൊന്നുകൂടിയുംഉൾ
പ്പൂട്ടകാറരൊന്നരിയാടിയും
ചൊറതള്ളകീറപ്പുലമ്പിയുംഭൂല
പ്പൂനതിൽക്കീഴുരുളമ്പിയും
കങ്കാളികളഞ്ഞിയുംതില
കംപ്രമമേണമയങ്ങിയും
കള്ളത്തട്ടിപ്പൂതോൾക്കയുംകാട്ട
കള്ളരുള്ളാൽപ്പിടിക്കയും
കല്പവല്ലിളുംകേടിക്കയുംമെയ്യ
വാപ്പിട്ടൂപന്നൊരന്നാക്കയും
കൂടുള്ളടവുംകണ്ണൊരുന്നാല്യ
പാട്ടമങ്ങവൻനോക്കിയും
ചാട്ടവാണിയെവിട്ടവേഗത്തിൽ
ചാട്ടവാൻവഴിനോക്കയും
മുത്തണിമുലമേൽക്കയുമവർ
മുത്തണിമുഖത്താല്പ്പയും
മുത്തണിമെത്തവമൊട്ടുചേന്നാപ്പാട
മുത്തണിമെത്തുഗൂഗാംകനാ
മിന്നിടപ്പായന്നാതാരങ്ങളൊരൊക്ക
മിന്നിപ്പായിത്തെരാകാശേ

കന്ദൎപ്പൻതന്റെചില്ലിവില്ലൊട്ട
മൊന്നല്ലംനിന്നുനിശ്ചയം
ണ്ടിന്ദീവരമൊപ്പംമങ്ങിമാൽ
കൊണ്ടിന്നിത്തിരിക്കുമ്പിതെ
ളുണ്ടാവുന്നതിന്നുപൊല്ലു
കസ്തൂരമന്ദരണിതവും
സുന്ദരമായോരെള്ളിൻപൂവിങ്കൽ
ചെന്നവണ്ടിൻചലനവും
മന്ദവായുസഞ്ചാരവുമെന്ന
മൊന്നിച്ചുതന്നെമന്ദിച്ചു
നില്പുന്നമലർമൊട്ടോടൊത്തതാ
യപ്പൊന്നിൻമുല്ലവല്ലിയും
ങ്കല്പ്പുറംപൂനങ്ങളെയതിന്നു
നല്ലവുമറിഞ്ഞില്ലഞാൻ

൧൪.

(അഞ്ചുനേരംമന്നവന്മാർ' എന്നപോലെ)

രതിപതിവരശോഭസമതിമതിപോലെയവൻ
മതികൊതിയോടുലളിച്ചുതുസമയേ
രതിയതിലവനാഘംമതിമൃതിയകളും
ചതിചതിച്ചുള്ളചിതമിതികതി
പമന്മഥതിയൊരുപരിഹാസമസമാഞ്ഞു
പരിചൊടുപതഞ്ഞാന്നുചിരിച്ചുപോയി

അപ്പൊഴതതിദുഷ്ടമതിയായൊരവനൊടു
മതിമുഖിമണിചൊദിച്ചിതുരസം
മതിചെററുഭവാനസംഗതിയായിട്ടിതിൻവണ്ണം
ഇന്നുനെരംചിരിച്ചതെന്തതുപറക
അവകാശമൊന്നുമില്ലെന്നവളൊടങ്ങുനെരം
അവിനയനിധിയായൊരവനരംചൊന്നാൻ
കുററംതാരിലൊലകാര്യംകെതറാതെചിരിക്കമൊ
കരളുവാണികളൊടെന്തിനാചൊല്ലീടുന്നു
അറിവില്ലാസ്ത്രീയാൽവല്ലകറവുംചെയ്യുന്നൊരെങ്കി
അറിവുള്ളവനൊന്നൊടതുചൊല്ലീടേണം [ൽ
മറക്കാതെപരമാത്ഥമുരക്കാതെഏറിവെച്ചു
ചിരിക്കയൊഗ്യമൊന്നവരസ്യമതെ
അണിമതിമുഖിമാരിലണയുന്നകറവുകൾ
കണവന്മാർപൊറുത്തീടുംപ്രണയത്താലെ
ഇവകളുള്ളിൽവെച്ചുകണവർകളൊടോതിയാൽ
അവമതിവരുത്തീടുന്നുചിതമൊ [തി
അതളൊക്ഷിചൊന്നതിനൊന്നുംപറയാതെ
തസ്കരപൊലെയവൻകുളിത്തറയിൽവന്നൊൻ
അവമതിതാപംകൊപമിവകളൊടിത്ഥാലികെ
അവനൊടായുരച്ചെററണവഡിനടന്നാൾ
ഇതുനല്ലതരമെന്നൊത്തുനെരമെറവെഗം
അതിജളനവർചാടിക്കതികതിച്ചാൻ
പരിഭവത്തൊടുപഥിപതങ്ങിനിഞ്ഞിപ്രകാരം
പരല്പതമൊഴിയാളുംപരംനിനച്ചാൾ

൫൩

('ഋതുകാലമിന്നും' എന്നപോലെ)

മനസിജതുല്യനാം മന്നാധിപനെങ്കൽ
മനസി കനിവു കരണമോ
കറയൊരുതരമെൻവരനാണവനോ
കുറവും ഞാൻ ചെയ്തില്ലതുനൂനം
പതിയാകുമുർവ്വരാപതിയവനിങ്ങിനെ
പതിവില്ലപണ്ടൊരുനാളും
പരിഭവിച്ചൊന്നു ഞാൻ പറകിൽ പത്രുവായി
പരമെന്റെ കാല്ക്കൽ പതിക്കും
അരിശമകറുവാനരചനെന്നുടെ
അരികിൽ വന്നാശ്രയിച്ചിടും
കരളിൽ കലഹം ഞാൻ കരുതുകിലായവൻ
കരങ്ങളെക്കൊണ്ടെൻ കഴൽ കൂപ്പും
അപരാധമൊക്കെയും സപദി സഹിച്ചെങ്കൽ
കൃപയുണ്ടാകേണമെന്നോതും
പലതരമിങ്ങിനെ നലമൊടു ചെയ്യുന്ന
കലഹം കളയുമെൻ കാന്തൻ
കളിയല്ല പിന്നെ മാൽ കളഞ്ഞെന്നോടൊന്നിച്ചു
കളിയാടും കൗശ്രേയകാന്തൻ
ഇതുപോലെ ചെയ്യുമാക്ഷിതിപാലനിന്നെങ്കൽ
ഇതുകാലമീവിധമാവാൻ
പലഗുണശീലൻ ഭൂവരനെങ്കലതിപ്രേമം
കലവായോഘോഘന്തകപ്പും

ഇവയെല്ലാമോർത്തുകൊണ്ടവൾ മരുവീടുമ്പോൾ
അവിടത്തിലുന്മത്തനെ
കിരവിനോടപ്പരാവണനോടുമൊന്നിച്ചു
ശയനാദികണ്ടവളോരം
ഇതിനെന്തുമൂലമെന്നതു ദിവ്യലോചന
മഞ്ജുകൊണ്ടു നോക്കിനാളപ്പോൾ
പതിയെച്ചെന്നങ്ങു ചതിച്ചെന്നും ദുർമ്മദൻ
ചതിച്ചെന്നതുമെന്നെല്ലാം
സപത്നികണ്ടവ്വണ്ണം പതിതാൻ കേൾക്കവേ
ശപിച്ചാളന്നേരമവരെ

[illegible]

('ശ്രീപാലയാമ' എന്നപോലെ)

നിഷ്ഠുരതരാടോപനിലയൻ ദുഷ്ടൻതാൻ
നിഷ്കളങ്കനിലവിട്ടനിമേഷികനിമിത്തം
ശ്രേഷ്ഠമതിലൊരു നിശിചരാധമനായ്
പാപിഷ്ഠർ പിറക്കട്ടെ പരിചോടിക്ഷണത്തിൽ
ഉന്മദമതിയാളുമുടനേ ചണ്ഡാലകിൽ
ഉന്മദയായ മാനുഷസ്ത്രീയായ്ത്തീർന്നിടട്ടെ
മന്നിലേക്കവരാവൂമറിയുമെന്നിയാതെ
മന്നവരാമെന്നൻ മഹിമയിന്നറിയാൻ
ഇവണ്ണം ശപിച്ചപ്പോളിടയോടന്നവർ
കാൽവന്ദിച്ചപേക്ഷിച്ചാർ കനിന്നശാപമോക്ഷത്തെ

ശാപാന്തമപേക്ഷിച്ചോരളവതിലവരാൽ
ഉർവ്വശിക്കൊരുകനിവുരച്ചേവമതളി
ധാത്രീശാനായേവിദ്യാധരിചെന്നുപിറന്നു
രാത്രീശാനനെമ്മൈത്രരസിച്ചുനീമരിക്കും
അന്നൊരുവനെക്കാമിച്ചുമതന്നോളുപരൻ
വന്നാനന്നുടൻനിന്നെവലിച്ചുകൊണ്ടുപോകും
മത്തരാക്ഷസനാംഭ്രമഭരംചേത്തുപോയി
മത്തകാശിനിനിന്റെമകനായിപ്പിറക്കും
ഞ്ഞായവനേതുമരിലപ്പമെട്ടിമറിക്കും
ആയതോർക്കേനീയുമനലങ്കൽപതിക്കും
അന്നാളിലിതിവതുമഴലൊഴിച്ചുടനെ
പൊന്നാലുമിവിടെക്കപ്പുനരത്രവസിക്കാം
ഗോഷ്ഠിക്കപ്പുറപ്പെട്ടകമതിലുമ്മന്നം
ധാഷ്ട്യമേറിയവിദ്യാധരിക്കമെന്നിവണ്ണം
ശാപമോക്ഷവുംനല്കിശതമഖനാഗരെ
ഭൂപാലനോടമിച്ചുസുഖിച്ചുവാണുവസിച്ചാൾ
പങ്കജാക്ഷികളോടിക്കഥയേവംചൊല്ലിക്കിളി
പൈങ്കിളിപറന്നുപോയ്പ്പരമേശമണഞ്ഞാൾ

III.

ഒരു തിരുവാതിരപ്പാട്ടു.

ശങ്കരാഭരണം — ചെമ്പട.

കാന്തമിഴിമാർകേൾപ്പിൻ, ഇന്നാണല്ലോതിരു
വാതിരനിങ്ങൾകളിപ്പിൻ
പാതിരാവായിതുനേരംപാതിരപ്പൂചൂടിപ്പാരം
സാരമംഗലശ്ലോകംകൂട്ടംമാതിരിസംഗീതങ്ങളോടും.—കാന്ത

നെഞ്ചിലിമ്പാനന്ദചാരണംകലരേണം, ഭംഗിയിൽനിങ്ങ
ചഞ്ചലമിഴികളിലഞ്ജനമെഴുതേണം [ൾ
ചഞ്ചലമതിമഥകേളിതുടരേണം, ചോടുകൾകൊണ്ടു
ചെഞ്ചിലമ്പൊന്നചിലമ്പുകിലുക്കേണം

നാണമെന്നിയെനിങ്ങൾനിന്നീടേണം
നാണയമതുകൊണ്ടുവളർന്നീടേണം
കാണിവൈകാതെകളിതുടർന്നീടേണം
കാണികളെല്ലാംതലകുലുങ്ങീടേണം
പെൺമണിമാരുടെനന്നുകളിപാര
സമ്മതമെന്നതുനമ്മയിൽവരണം— കാന്ത.

കൂട്ടകളോടികൾനിങ്ങളൊന്നപ്പോലെ, പൃഷ്ഠമതുകറി
കാട്ടിയുടുക്കണമെന്നമവഴിപോലെ

കോട്ടമകന്നൊരുമുണ്ടുമതിന്മേലെ, പുറിശൃംഗാര
സംഭ്രമം ഉടത്തകുത്തുങ്ങളിൽമേന്മേലെ

വിലമേറെറാരുതന്ത്രപ്രകാശംപോലെ
വിലസീടുംതൊട്ടുകറിതൊടണംപോലെ
അലസാതെള്ള ഗീതംഉടങ്ങുകാലെ
അലിയേണംശിലയുമമാധുരതാലെ
അംഗനമാരുപാതങ്ങളെന്നതിന
ങ്ങുകരറിവിളങ്ങുകകാലെ — കാന്ത —

തോടു ളളിയുന്നല്ലൊലങ്കാരം, പോരേണംതാലൂ
ധാടിയൊടൊന്നുമുറുക്കണമുടനേ വം
ള്ളടലർസായകനാം ളളാതശരപ്പൂരം, കൊണ്ടുഴന്നാറ്റു
ളുടണമനവധിവന്നിതപ്പൂതപ്പാരം

കോട്ടക്കവർനിറം തേട്ടുമേണിച്ചികം
ളുടെനക്കട്ടണമതിൽസുമനികരം
മേടികൊത്തുപോലെയണിഞ്ഞുചരം
പാടികൊട്ടണം നിബിഢമുളളലകരം
ഉന്നതഗിരിവരസന്നിഭകച്ചർമല
നിന്നുളളൂവണമല്ലൂബാറ്റ സാരം

തൊടിയെരികിലയന്നിയുളുഗാനം, പരമാതപാട്ടി
പാട്ട പഠിക്കണമേതുമൊരമിമാനം
തെടത്താതു കൊണ്ടുനടവമാനം, വല്ലാതവന്നു
ളുടിട്ടിയിലാതസംശയമുളളതാം

മാനസത്തിൽനിന്നുകളകയെന്നാം
മാനിനികളെ നിശ്ചഞ്ചലിയല്ലമാനം
ഞാനിന്നുവഴിക്കുന്നവരവചനം
മാനിപ്പിച്ചീടുകനിങ്ങൾവിശദത്തിനാം
വന്നജനങ്ങടെമാനസകാന്ത
മഴമിളകണമത്തിനിഷദസ്യദിനം–കാന്തമ-

കീചകവധം.

വഞ്ചിപ്പാട്ടു.

പഞ്ചബാണനാരാകമിപ്രപഞ്ചവീരൻവിജയനു
പഞ്ചതപെട്ടതുസാക്ഷാൽപാൎവ്വതീശന്റെ
പഞ്ചാക്ഷരത്തിന്നാമപഞ്ചമത്തിൽപാടീടുന്ന
പഞ്ചവൎണ്ണക്കിടച്ചന്തമൊപൈങ്കിളിപ്പെണ്ണേ
പഞ്ചസാരപാൽപ്പഴങ്ങൾപഞ്ചാമൃതമിവയെല്ലാം
അഞ്ചാതെതരുവൻപാരമഞ്ചിതശീലേ
സഞ്ചാരംകൊണ്ടുളവായസഞ്ചാരങ്ങളുംതീൎത്തുചമ്മേ
കിഞ്ചനാകില്പുക്കൂടാതെകീരമണിമേ
നെഞ്ചകമതളിൎത്തുനീയുമഞ്ചാരത്തുവന്നിരുന്നു
വഞ്ചിയതപാഴെഴുംനിന്റെവൈഭവംപോലെ
അഞ്ചാറുനാഴികയോമൽക്കൊഞ്ചലോടെന്നുതകൎത്തുനീ
ഞങ്ങൾചെവികുളുൎപ്പിച്ചാലുമെന്നോമലാളേ
ഇവ്വഴിയിലൊരുപുത്തൻപീയൂഷമാംനിൻമൊഴികൾ
ഇവ്വണ്ണംകേൾപ്പതിന്നാശാനിച്ഛിച്ചീടുന്നോൻ
ചിത്രമായനിൻമൊഴികളെത്രനാളായ്ക്കേട്ടിട്ടിപ്പോൾ
ഇത്രനാളുമെവിടെപ്പോയിരുന്നുനീയും
ഇവകളൊക്കെയുമായ്സവകളെന്തിനോതുന്നു
ദൈവഗത്യാകേവലമതുണ്ടായതിൻകാൎയ്യം

സൽകാരവുംകഴിഞ്ഞുപോയകാന്ത്യവുമിളികൂട്ട
മൽക്കിരപ്പെറ്റുടികളല്ലോമംഗലമല്ലോ
സാരസ്യമോടെരാമകഥാസാരംനല്ലസാവധാനം
സാരജ്ഞരെച്ചൊല്ലുടോനിയസാരമിതാം
ഇത്തരംകേട്ടപ്പോൽപ്പുഴംസതാപനെകന്ദതത്ത
ചിത്തരംഗംതെളിഞ്ഞൊരോചിന്തുകൾപാടി
ക്ഷീണമെല്ലാംതീൎന്നുസാംശേവാണമെല്ലേവഴിപോ
നാണമെല്ലാംവെടിഞ്ഞവർനല്ലതുപോലെ [കല
അന്തരാകമെ ക്ഷവരെല്ലാരന്തരായമണയാഗ്ഗാൻ
അന്തരങ്ങളുംകൂടാതെകണ്ണെന്നരംഗാരെത [ധീമാൻ
നൊറികണ്ണർപതിമുമ്പിൽപൊറാക്ഷമ്പകാരൻ
ഓരാക്കാമ്പർകത്തിനെയുമൊട്ടുംവൈകാതെ
ധാതാവിൻതനാഥിയാംകവിമാതാവിനാംശ്രീയുമിപ്പൂ
മാതാവാകംഗുരുക്കന്മാർഭൂദേവനേയും
ബ്രാഹ്മണനാരെയുംശ്രീജഗന്നാഥനെയുംവിശേ
കാരണനാംഫലിയേയുംകപാലിയേയും
വിഘ്നഭംഗിതന്നെവരാണിക്കമുത്തുള്ളപ്പനേയും
ഭക്തിയുംഭഗവൻറവതിപ്പിയേയും
ഉത്തലഭ്രഷ്ഠാമണിശ്രീഭൂതഗേഹവാണനമ്മം
ഭൂതനാരിയേയുമോമൽപ്പുകളേയും
പൂൎണ്ണകൃപപൂണ്ടുജഗൽപൂൎണ്ണകൃപപുലർത്തിടും
പൂൎണ്ണവേദനാഥനേയുംപൂൎണ്ണസന്തോഷം
തേച്ചനേയുംഇരുതതാഴ്ത്തച്ചനേയുംകണ്ടനേയും
പച്ചമൊക്കാതന്ത്യകവിപുംഗവന്മാരേയും

താമ്പിനോടൊത്തുറപ്പിച്ചൊന്നഞ്ജലികൂപ്പിനാൻ
തമ്പുരാക്കന്മാരെവാഴ്ത്തിനാനടനേവം [പിന്നെ
ശ്രീമാടഭൂപാലവംശശ്രീമഹാപാലാഴിതന്നിൽ
ഭൂമാവോടുണ്ടായകല്പഭൂരുഹവല്ലി
രാമാമണികുലശേഖരാമാമണിമണ്ഡിതാംഗി
രാമണീയഗുണഭംഗാരാമമാനതാംഗി
കാമദായകന്നാസാക്ഷാൽകാമധേനുവെന്നപോലെ
കാമനീയയായുള്ളിലനൃംകാമിതദാത്രി
ശാശ്വതമായുള്ളപ്രതിപത്തീശ്വരന്മാരിലുംഭക്തി
വിശ്വാസമുള്ളൊരുസർവ്വവിശേഷജ്ഞാത്രി
ശീതളാംശുമുഖിയായ്ശീതളഗുണയപാരം
ഭൂതലത്തിൽപുകഴ്ന്നപൊൻഭൂഷിതഗാത്രി
ശ്രീകൊണ്ടുപാലാഴിപുത്രിഗീർകൊണ്ടുപത്മജപുത്രി
ആകാരശ്രീകൊണ്ടുസാക്ഷാദചലപുത്രി
സർവ്വസൽഗുണങ്ങളോടുംസർവ്വകലാവിദ്യയോടും
സർവ്വദാശോഭിച്ചിടുന്നസാരസ്യവല്ലി
അമ്പോടേവമുള്ളമങ്കത്തമ്പുരാനെൻതാപംതീർത്തു
കമ്പമെന്യേകനിഞ്ഞെന്നെകടാക്ഷിക്കേണം
ഇമ്പമോടിപ്പോഴെൻമങ്കത്തമ്പുരാൻതന്റെസുതന്മാരാം
സമ്പൂർണ്ണശ്രീവെട്ടംകൊച്ചുതമ്പുരാക്കന്മാർ
വമ്പേറീടുമാക്കൂട്ടത്തിൽതമ്പുരാനുമവിടത്തെ
തമ്പിയാംകത്തികൊടാവുതമ്പുരാൻതാനും
സജ്ജനപാലന്മാർബാഹുർജ്ജിതകായന്മാർശേഷ
വജ്രനാശീലന്മാർധാത്രീവല്ലഭേന്ദ്രന്മാർ

അർജ്ജുനയശോധനന്മാരർജ്ജുനപരാക്രമന്മാർ
ഇജ്ജനാധാരന്മാരമരേന്ദ്രതുല്യന്മാർ
ശ്രുതിമാന്മാർശ്രുതിപാലനീതിമാന്മാർനിസ്തുല്യന്മാർ
ധൃതിമാന്മാർവിഷ്ണുപദശ്രീമഹാഭക്തന്മാർ
ഖഞ്ജനാഭനായിടുന്നകഞ്ജനാഭകേതർജ്ജന
രഞ്ജനമാസുരന്മാർശ്രീരംഗനാഥന്മാർ
മാനികൾനാട്യപ്രബന്ധങ്ങൾനികളാംജഗൽസിദ്ധ
മാനിനീമലർശരന്മാർമാനനീയന്മാർ [ന്മാർ
സൽകാവ്യനാടകശ്ലോകങ്ങൾവേദാന്താദിയിലും
സൽകലാവിദ്യകളിലുംസൽകുശലന്മാർ
ശൌരിഭക്തികലർന്നവർശൌർയ്യപ്രതാപോത്തമന്മാർ
വൈരികളാമഹികൾക്കുവൈനതേയന്മാർ [തത
സ്ഥാനംകൊണ്ടിന്ദ്രന്മാരെയോഗധ്യാനംകൊണ്ടുമോദ
ജ്ഞാനംകൊണ്ടുശുകനേയജ്ഞാനിയാകുന്നോർ
ദാനംകൊണ്ടർക്കപുത്രന്മാർഗാനംകൊണ്ടുഗന്ധർവ്വ
മാനംകൊണ്ടുമഹേന്ദ്രന്മാർമാനവേന്ദ്രന്മാർ [ന്മാർ
ബുദ്ധികൊണ്ടുബൃഹസ്പതിശുദ്ധികൊണ്ടുശുചിവിത്ത
വൃദ്ധികൊണ്ടുകുബേരന്മാർവിശദധീമന്മാർ
തേജസ്സുകൊണ്ടനലന്മാരോജസ്സുകൊണ്ടനിലന്മാർ
രാജസൂർയ്യഘ്നരാജിരാജരാജന്മാർ
ഇപ്പാരംപൊണിയുന്നോർക്കുകല്പവൃക്ഷങ്ങളെപ്പോലെ
സുപ്രസന്നംവിലസുന്നസുന്ദരാംഗന്മാർ
ശ്രീരാമനുംലക്ഷ്മണനുംപാരാതെതാന്തങ്ങളുംപോലെ
തായണ്ണംതങ്ങടോത്തുഴമാതാവുരാകുന്നോർ

കല്പനയാവുകയാൽവികല്പമെന്നുംകൂടാതെ
കല്പിച്ചതിൻവണ്ണംതന്നെകലവിയോടെ [ചൊല്ലും
വെണ്മയിൽവെള്ളാരപ്പിള്ളിവെണ്മണിയെന്നപേർ
ബ്രഹ്മാലയംതന്നിൽവാഴുംബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠൻ
ഭാഷാദേവികടാക്ഷിച്ചഭാഷാകവിതാരങ്ങൾക്ക
ദോഷാകരനാസ്ലിലസ്യംദോഷവിഹീനൻ
സൽക്കവിതകൊണ്ടുജഗത്തൊക്കെവിതാനിച്ചതും
സൽകീർത്തിയുള്ളോരനല്പസൽഗുണശീലൻ
അച്ഛൻനമ്പൂതിരിപ്പാടാമച്ഛനബുധിമാൻതന്റെ
അച്ഛിന്നാനുഗ്രഹംകൈക്കൊണ്ടഴകിനോടെ
അമ്പോടദ്ദേഹത്തിൻമകൻനമ്പൂതിരിപ്പാടപാരം
സമ്പൂർണ്ണസന്തോഷത്തോടുസച്ചരസജ്ഞന്മാർ
മാടമന്നവന്മാർപള്ളിയോടമേറിയോടിക്കുമ്പോൾ
പാടുവാനായൊരുപാട്ടുപാടവമോടെ
പള്ളിയോടംപൊലരിക്കിൽതള്ളിയോട്ടംവന്നുമുള്ളിൽ
തുള്ളിയാട്ടംമോദത്തോടെതുനിഞ്ഞുതീർത്തു
ആയതുകീചകവധമായകഥയാണതിനാൽ
ആയാസംവിട്ടോതാമെന്നാലായതുപോലെ
അക്കിളിയുമേവംചൊല്ലീട്ടുകഥമുഴുവൻചൊല്ലി
അക്കരെയക്കുപറന്നുപോയക്കാലംവന്നു
ഹേ കവിയുമഴകുള്ളൊരക്കിളിയുംചൊന്നപോലെ
അക്കഥപാടുവാനിപ്പോളൊരുമില്ലല്ലോ
അക്കനപ്പട്ടുള്ളപാട്ടൊന്നാക്കൻകേൾക്കേണ്ടതാണ
അക്കാനമ്പൂരിപ്പാടന്മാരൊട്ടുണ്ടുവല്ലോ [ല്ലല്ലോ

പൈങ്കിളിചൊന്നതുപോലെഭംഗിയില്ലെങ്കിലുംചൊ
എങ്കിലോകട്ടാല്പമക്കന്നെങ്കൽനിന്നെല്ലാം [ല്ലാം
രഞ്ജനശീലനാംശിവൻകത്തനാമീവണ്ണംചൊല്ലി
കഞ്ജനാഭൻതന്നെക്കൂപ്പിക്കഥിച്ചാനേവം

വാസുദേവദാസന്മാർക്കുവാസവർപാണ്ഡവർവന
വാസംകഴിഞ്ഞവിട്ടന്നൊരുപാസനാംകൊള്ളി
അജ്ഞാനതിമിരാൎക്കന്മാരജ്ഞാതവാസത്തിന്നായി
പ്രജ്ഞയൊത്തുമത്സ്യരാജ്യംപ്രവേശിച്ചല്ലൊ
കൂടലർകാലന്മാൎക്കില്ലകൂടാതായുധങ്ങൾശമീ
കോടരത്തിൽകൂട്ടിക്കെട്ടിഗൂഢമാക്കിയല്ലൊ
അന്നുനായധൎമ്മപുത്രനണ്ഡജവാഹനഭക്തൻ
തിന്നുമൊരുയതിയായിത്തീൎന്നുപോലപ്പോൾ
നല്ലവെപ്പുകച്ചുവണ്ടില്ലഭേദമൊരുയോഗി
അല്ലിതെന്നുകണ്ടാൽതോന്നുകില്ലയതെല്ലും
വിസ്മയംശോഭിയുംപൊട്ടന്സ്വവുമടച്ചുപൂശി
സുസ്ഥിതനായുടലൊന്നുസൂക്ഷിച്ചുനോക്കി
എന്നിട്ടുകൂൎമ്മാസനവുമന്നിട്ടൊഴുംപുലിത്തോലും
മന്നിലിട്ടുകിടക്കുന്നാമറിമാൻതോലും
ശിക്ഷയധൎമ്മത്തിനുള്ളൊരക്ഷിയാമദ്ദേഹമിടം
കക്ഷത്തിലടക്കിരിപ്പുകക്ഷ്യാഗ്രയാശൻ
നല്ലൂട്ടുക്കശോചിക്കട്ടചുക്കുളക്കട്ടക്കയും
വാസ്സുംപൈപ്പള്ളയുംതോളിൽവലിച്ചുതൂക്കി

മാലകളുംരുദ്രാക്ഷമാലമാലകളുമനവധി
മേലണിഞ്ഞുമെച്ചമോടുമേദിനീപാലൻ
ചെഞ്ചിടയുംചേർത്തണിഞ്ഞുനെഞ്ചിടയുംമാലകളും
അഞ്ചൊതുങ്ങുകാവിചേർത്താരംഗവസ്ത്രവും
കമ്പംവിട്ടന്യകക്ഷത്തിൽകമ്പേഴുള്ളുണ്ടുമൊരു
കംബളകോണംതവലയുംകുശലമത്രേ
മാവിലയുമൊരുതളകാവിമണ്ണുമിടകയ്യിൽ
കോവിലെഴുന്നൊള്ളത്തിൻകടയുമങ്ങനെ
അമ്പോടുകാഷായമായവൻപടവുംസമഗ്രാമ
സമ്പുടവുംകൊള്ളാമൊരുസമ്പ്രദായങ്ങൾ
ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരുവേഷങ്ങളിന്നുധർമ്മജൻകെട്ടി
എങ്ങിനെയെന്നറിവില്ലാതെന്നതേവേണ്ടു
അന്യരാരുമറിയാതെധന്യനാംധർമ്മജനേവം
സന്ന്യാസിയായ്വിരാടൻ്റെസന്നിധൌചെന്നു
അന്നേരത്തുവിരാടനുംവന്നുടനെയടികൂപ്പി
നിന്നൊരുമാനിച്ചുപിന്നെനിർമ്മലശീലൻ
സൽക്കാരവാക്കുകൾചൊല്ലിസൽക്കരിച്ചിരുത്തിമന്ദം
മസ്കരിശ്രേഷ്ഠനേയുംനമസ്കരിച്ചല്ലോ
തൃക്കരത്തിലുള്ളവകതൽക്കരത്തിൽവാങ്ങിപ്പിന്നെ
ഒക്കെയൊരുദിക്കിൽനന്നായൊതുക്കിവെച്ചു
ശ്രീമഹാദേവനോടൊക്കുംശ്രീമഹായോഗിയെപ്പി
ആമഹീശൻപ്രദക്ഷിണമാക്കിവെച്ചല്ലോ [ന്നെ
അർഘ്യപാദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടുശക്ത്യാപൂജാദികൾചെയ്തു
വിക്രമിയാംവിരാടനുംവിനയമോടെ

വാൎത്തയെല്ലാമറിവാനാസ്ഥയാൽ തളിർക്കൂപ്പിനിന്നേവം
പാൎത്ഥരെ ചോദിച്ചിതു പിന്നെപ്പാൎത്ഥലാധീശൻ
സ്വാമിയാരെന്നറിഞ്ഞില്ല സ്വാമിയാരാണെന്നറിഞ്ഞു
സ്വാമിതത്വമുരചെയ്ക സ്വാഗതമിപ്പോൾ

* * * * * *

* * * * * *